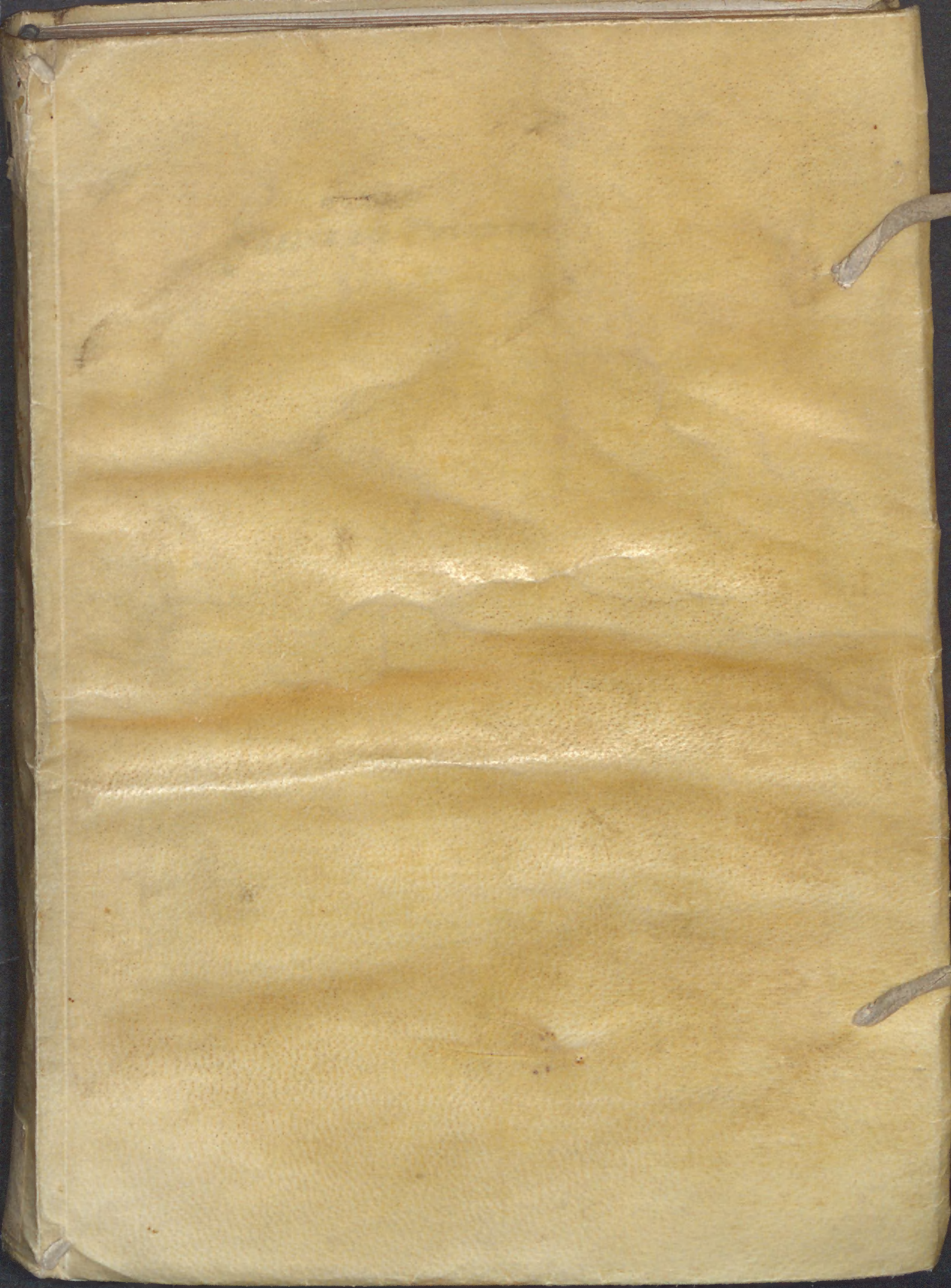

Est. 1. de Ms.

Tab. C.

algo

Prolusio.

Oibz utilz Theoīs esse de dna volte tractz ɔstuimd. Multa oīne ... et assidua oraoz ista, qa Apostolus suis Colossensibz voltis dni plenz exorabat agnitioe. Eisz xpte causz t: nccesam d vobis orantes, et postulantes ut impleami agnitioe Voltis eius. Et merito; ... ad dni Voltis nutz ... ad ... Sic oig mortaliz ... in vita eiusdz voltis ... Splendend facula ... anteire. Necessitas et eo ... quod dni voltis na ... libertate ... ex natis ... gravimas eca. dni ... nalz ... Incarnaoz, aliaque ... nra sacrata ... Theo ... aut hærebit anceps, aut ingrediens hæreticoola ... Audiat ... ad ... Gallorz ... 42: ... obediens a pietate ... et bene currens cadere facit; ut ... quod ... quod ... dici, aut cogitari pt. ... tractandi, qui ... in oibz ... quod et voltis. ... et utilitate ... ingredi ... dni voltis Oceanz, navigare, ut spero ... ci: ut ... aliquo in ... dna Volte ... in ... litore ...

Distributio Operis.

Non ... nr dividendi methodo. ... totz opus dividere.

BIBLIOTECA PROVINCIAL
UNIVERSIDAD DE SEVILLA.

In 1a de dna Volte secdy se, in 2a de dnq voltis obto, in 3a de actis dnq voltis agdy e; stibz, Lnibz, dær lis gsas Ptroas sbdentibz.

Controversia. 1.

De dina Volte secdy se.

A dnq voltis ta cordiz samend nrz Ptroz; priud in grdyz e, an rei 3, d inde grady facre ad rei ng, eiusdq prie tes. Levi calamo agend dnq Voltis etq, ug vi tas, cui famulad rao natis, dqq nitil sdei grys. Mla sora, qb nos spectand plixius egurd eamen.

Lari. 1.

De Exta, Rectune, d Na dnq Voltis.

Qstio. 1.

De Exta Diving Voltis.

Arlus. 1.

Extit Divina Voltas.

1. Albrtd in libris de Cau scribit, multos periptetticorz, qos ij Arles, Aberri es, Theophrastus, d Porphirius, nale ei in Do volq lt. postea idq Albertd hos phos exponed de Volbe, qq ijap stitus boni acentis, d n hiti. Stæticorz git, ad Phorz delirantiz nemo, qb, lig, Do voltq asseruerit; vtulit a Do voltq abstlere, qi docuercent Do amirz, d sig lz metaphorice drive, cui nil

ald Dº Inire n. ei eg nrg suig, et amris. Ita refert S Thos de Vite Dne b aro b in corpe. Ista hoc deli-rgata. Sut Dº prie n̄ ɔpetit tristitia, neq dolor, qa hi aus sig metaphorice Dº atruri: ita nec prie Dº ɔpetunt amor et spla.

2 Ad ois ɔdubtatis e in Dº esse volts, sets sett pdna ɔfioe volita, seu pvirte ad opraos gerets ɔymals qz sert in bonis potis p dig suig, abstrahdo a raco-glitis, aut hitus aut auci rlit pduti, et a gauyg raoe ac-cidis. In h. vets ɔgandg ɔspra t utrusq ffigti, sacrapag na. et id ait S Hosrd lib b de dotra Xptana lag 8, hanc vets doced totus Canon Scrurarg. Scrurarg ulla in h pnto acipda st in toto rigore, qa ita sert Ec cles gloa, nlysq in vetis e ɔonieni.

3 Ispra d bº prialia nrg sdei mystia; si m volitas prie n̄ reprerid in D ra erd mystg Tritis, qd nsoi dit pcesses prie tales pt slty, et volts: vuerd mystg pernaois, in qo ɔstem dua vol tes in Xpto Dno, alq dig, hung alq: vuerd mystg ɔdstacis, repacis q qd gloi ngt sine librta Di ad elig-dos hos, et n eligdos alos ad dlog; librtas ats sare ngt sine volte. Ispra d 3, dulory ɔɔq atortas: jde Agatho Papa Epstla, gl hd tom b Dulory in b a Synodo ɔstantinopolitana doced in Xpto dari volles ɔ-creto, et creats: vido ɔgnatus e error Monotelitarum ung stg volts admitntg in Xpto.

4 Ispra d 2 raoe nalis, qa lune raois ɔstat 1º qd Ds e spsimd Dnus oig crara rg, et ɔqnd e liber ad utndg cres put libuerit; si

ritas atq voluntas concedit. Confirmatur 2°, quia Deus dedit ei perfectae, et sublimis beatitudinis, ipsa atque beatitudo concedit gaudium, quod est actus voluntatis. Confirmatur 3° Deus est dignus amore perfecto, qui amor non nisi a voluntate perfecta potest provenire. Comprobatur tandem quia omnes gentes quae Deum verum vere recognoscentes in suis inanibus Diis voluntatem: unde sacrificiis, orationibus et obsequiis putabant illos placatos, propitios, et gratos iudicabant.

5 Angelus Mayer hic arguit per medio altro esse in Deo voluntatem: neque quidquid concedit. Confirmatur etiam quod volere ducunt in Deo est gaudium: quod est voluntas. Hoc tamen ita potest dici, eo quod plus sequitur attinentibus esse posse gaudium, non voluntatem: secundo quia sicut potentia sensitiva non vadit, non bene quidem in hoc rationalitas et virtus sensitiva; ita sicut sint potentia gaudiva non volitiva, et gaudio in Deo non quidem voluntas. Tertio haec Doctrinam rationis non dicere, quia possibile est esse posse gaudium non voluntatem: quod et gaudio non datur conveniens ratio ad voluntatem. Ideo et gaudio argumentum efficit, sicut potentia volitivam, et huiusmodi sequitur in doctrina antiqui.

6 Dicendum admeira tenendum Doctrinam rationis et demonstravam, non abstractam a Deo, et in quantum ad Deum, quod sic patet: gaudium perfectissimum in latio gaudii confert magis volitivam, et gaudium in quantum ad Deum est perfectissimum in latio gaudii: quod confert magis volitivam. Probatur maior: ad gaudium perfectissimum in latio gaudii spectat agere obiecti et illorum inclinans et movens ad latio amore sequendum extra meritum et dignitatem illius, et gaudium ad quod id spectat, confert magis volitivam, quod solet moveri et inclinari quidem ad hunc amorem. Probatur maior: ad rationem perfectissimum intellectus spectat gaudere inclinans, et mover ad amorem extra meritum et dignitatem obiecti: ergo ad perfectissimum gaudium

spectat, &c. Stat tamen, quod unusquisque ex quibus conditionibus moue-
ribus est inclinare, et mouere ad amorem obiecti, cuius bonitatem percipit:
sic quod conditio est proxima et congruens gaudet vi propria sua libere et
gaudere vi inclinatiua, et motiua ad amorem.

7 Quarto Herera adhuc
instabit argumentatio sic potest non esse demonstratiua; quia sicut possibilis res
deberet potere quoque ad rationem proximam conditionis gaudere vi motiua,
et inclinatiua ad amorem obiecti extra obiectum meritis, et dignitatis;
ad non inclinare, et mouere abstracta, et sic distincta, et quatenus est
ex se, sed ideo facit, quod alioquin supponit in habente conditionis ca-
pacitas, ut sic saltem possit abstracte mouere, et inclinare ad amorem.
Explicatur solutio: sic spectat ad conditionem proximam in sua linea
ne ex parte sua deficiat motio, et inclinatio, licet eo, quod non comparat
sufficienter bonitatem in obiecto, saltem non proponat sufficienti claritate, quae hic
spectat ad saltem conditionis. Quod autem non deficiat ex alio capite additi-
onis conditionis non spectat. Difficilis, ingeniosa et responsio, usque ego non
se ... talis asserere, nec audeo asserere, argumentatio cum et
haec non est demonstratiua.

8 Aliter arguit Angelus Mager: res naturalis
laqueus est in aliquo sua specie, et quod habet naturalis speciem, v.g.
post specificum centri in loco quiescit per appetitum innatum per motum
et quod autem non habet tendit in locum per appetitum innatum seu
desiderium. Quare in rebus ille est dicitur. Intellectus et actus inclinans
per conditionis, et quod res habens conditionis quod bonum sibi conveniens pro-
pter, in loco quiescit, et quod non habet quaerit, et desiderat. Quies
in bono habito, et inquisitio bonum non habiti, quod supponunt co-
gnitionem, sunt actus appetitus non innati sed eliciti: et sicut apud eliciti
sequentis conformiter ad motum appetitus elicitus alius, ita apprehensio

sugens cong ex gltg, spualg e apu elitu, spualj, d rali,
ngge voltas. Inde in qood hente gltg e voltas, sic in
qood hente sitg e agus anali. Et sic opted, in Dro e volg,
ug s in eo gltu. Ita Angeius Dgros.

9 Stitg, qos nnli e
nris cman acri terd h argtg ce dmstravg. Optg qhdunt
DD. Vazg, Sterero, d alg ddnte argtaog n eccederet
seccrg tros. 1o qa w ed dmstraos bodla ce coeri, qdoe
gltug s volug, uu optg e old sale. 2o qa portio ag
pus ug sta n bed ce nso omnda, w qtd e eo qd sta gi
ce nsa, d agus liber, d g alqa qe saluad ect, qd su-
sra gtiolis ad solua d sseora obta gi ertnd ita
agus lt intui, rei dstitg ex talg stg gi ertnd adsu
ra, d sseora bona qs agus rei ed dstutg ex slasta
nalg. 3o qa ex sra itioli porit inferi agus gtiolis,
sit alide sapd in sbto capatas ad talg agg; sed in
re nali sugit alide, d gstive a sra capatas ad
agg ing.

10 Rao qo D Thg sit igruend qd in Dro e
gluo volug. qats loug hed in o gluo de sto e
tuto, d poli eiusly Shu; d in h sic sdita rao eta
dsgit gdmluide facta. Res qanata lapis vo agg
nali d qne seri in bong sbi dmodg: res anata
sisiva seri agu anali, d sisivo in bong sisile-
cra valls agu rali, sicu volte seri in bong sbi reg
tatg ex cong spualg: Dr qo, qi sistme glous e et
dqnd bed cosnre oe, yd hed vaqg boni, ac gdese
elg w gsitu bonu bed qadere agu rali, sicu

volta, qua prosequat bonu cognitu.

11 In 2am dices 1: complacentia vol-
tas gratie talis, sine obiecto sub hac gratie tali; at Deus
n habet obiectu sub volitis gratie tali; ergo complacentia in Deo voltas
gratie talis. Prob. min: obiectu sub volitis gratie talis e finis;
at Deus n habet finem: ergo. Dista mare, no minore, ad ius prob Deo
mag: e finis operatoris, nego maior: e finis operantis, no
mag, et Deus minore: at Deus n habet finem operatoris, no min:
finem operantis desstu salt ad pro Deo, nego minore. Id quod
Deus gratie mea sua dece aut decrevit de finis operantis
e quod sub obiecto Dei volitis ita dicitur aut eligentis. Et
extra Deum est ee finis propus Dei, imo via habet, p fine
Deum; ita p summo Deum via operatur in Deo.

12 Dices 2: vol-
tas ipsa e ac agens, d in Deo n dat agens: ergo nec vol-
te. Dista mari, no minore, quia in Deo dat agens, ipso agi
De potate volitivi. Durit in Deo dat agens pro pro-
nat desiderium rerum, quod n habet. Deus n desiderat plura
obiecta dista ab ipso Deo: alia exercet ut electorum salutem, et
alia reprobat ut salutem reproborum. Dices 3, et replicat:
desiderium e de bono p dicitur futuro, at Deo nulla dicitur fu
tura e, via in sit Deo praesentia: ergo in Deo n dat desiderium.
Dista mari, no minore; quia ergo sit futurum ra gratitis Dei.
ad h n sufficit, quod gratitas Dei sit prior dicitur, et quod
res extant postea: h mo Antichristus e futurus respectu nostri,
quia gratitas e prior dicitur Antichristi, et si deus e tantum An-
tichristi, contentu toti gratitu.

13 Reglas 4: agus ꝑ my dfedry
afert carntiq privavq boni, et pvalitq sbti aptntis
qa bony: et h oia veggant D°: go d agus ꝑ my
dfedry. Bad mir: lt D° dfiiard pr bona creta in se psit,
nil D° dfeit, D° nlo bono eard, qa in se pso oia dnd
cmnd: go. D marg: afert carntiq privavq abstq boni
et pvalitq sptq ꝑ dfvalite sbti no marg: carntiq pri-
vavq sptq qd et pvalitq sptq ꝑ capate hendi bony dto
marg, et ꝑ h dftoe raspoa e mir. Privao sblt dicta e in
ordne ad bony sblt dficnt qe, qe dit privata. Stq
privao repgt D° nec crariary, aqe, h qt sfu sblt.
Privao late sptq, seu sptq qd sumd ꝑ carntia boni qe
ca dnientis rei, qe privata dit. Stq privao ptd D°
dnire, nec boni creti, qd D° dniens e dnia decentis,
laudabilitis, et ostrybis. Sic.

17 Reglas 5: agud ꝑ my
dfedry, ꝑ ptd motq entis in poa; et tu motd regq
ad D° qa bona creta: go d agus ꝑ my dfedry. Mir
qat Angio D... hic lne 53 aro 1 ad 3q: mo
tus entis in poa e qt zdigq sui, motd oo entis
aue e qt zdiga aliud: ago oia zdiga D° regqd, regq
ad motis in poa. D marg: ꝑ ptd motq entis in poa
sbta poa ꝑ capate hendi bony, dto marg: sbta poa ꝑ
dfectulte qca ꝑ poa lucrosa, aud succeqva utilitt, no
marg. Facilis e dstio. Motud entis in poa sec dfectiu
e qt zdiqg sui, n att motus entis in poa; qatu poa
e capatas hendi bony, sq sic dniend.

Articulus 8.

Utrum detur in Deo actus internus?

Suppono 1. Angularum

n̄ ostisse actus jnus in Dn̄i, et prius ere, q̄d̄ in 3° p.

Sed Lne et aclo his ad 3us dixitus actus naliis nil ald ē

qm̄ inclinacio rei in fines suos nats. qi ē ꝑ directioe ipse

entis nq. Hic Dn̄s actus nalis crere, qs nē nq ad Deo

vigente eq ad fines. Suppo 2 actus nalis in Dn̄i explar. ad

ipsa Lne 53 arc 1. et Lne 8 arc 1° & Dsitq. ino oDel

cmo q hc uba: inclinacio jna ad bonus, bi Dnienti. Dit

gnata, qasi n̄ nata et qs nq̄ q̄ita. In h̄ ꝑsquit actu

jnus, no elito, hic m̄ gasi fiso nq. sequ q̄ rong. ka

ss og rong antecedit, ē q ḡla agentis na.

16 Suppo 3. necessa-

petius ptis (vbā pt Angli Dn̄s ciata Lne 53 aro 1. d

3°) j aron ei ad agendo ea, qs n̄ hen. et n̄ sq adea

se extndit et ad multa alia: sit nen lapis, ptq ē alia

loe gedis, cq & lapis n̄ hq Dnia. Actus jnus similis

simileny ad situs, us q elitas illa Dns actus agio quam

my Jodoy, et alos h q j gloriy qd fuit in bonu...

ty, et ely j gadiy, qd fuit in bony q rolitu: hic actus

jnus e elitr., qdo ē de bono n̄ hito, & e gadiy, qdo ē

de bono poessio. Certu ē dari in Dō actu elitu tq in aru 1,

qi ē fas volitiva, q̄ in aru 2, qi ē ḡla actalis volio.

Virtute efas eca. actus jnus.

17 Dr Monya hic Dt 1. Slne 2 a-

fat de h dubio nil agere angores scholasticos negard. Ipse

defendit, dari ēm Dō actu jnus qi hō fieri in bona ptia

pius Dn. e. libro jeiunat ad offic. Dn. eius Inuadg. Americа
le Volte D. Cap. 2. ...nit in D. ... ta ... gla ...
gria D. q. ad ... cras. ...
nadi my radg in D. ...
...
cras ...
ze ... Marin.

18 ... de voce ... bene ...
fruit ... suas ...
pius in ... re ... erit ... totius ma
...
... talis ...
...ta h dotrg bene ... D. ...
...
...
...
his ... gra ... Sit fanra ...

19 pit ... gra ...
... gla ...
... Mar ... in dotra ...
... apere ...
... apere ...
aperens ...
... nec ... Mar ...
... qui ...
... ad ...
... Iuebis ... ei ...
20

d'tiog aliq' qi solus. Deus: contra hoc distinctio n' debet esse nisi contrariorum
qt ea ad utuli, aut contrariis extra nos, Deus non est aqui. ad hoc
non esse ad sua actiuita affert d'tiog contrariorum: aqui eiusdem est diuini
tiolia affert d'tiog ctiis, et aqui D' ad creas producdas affert d'tiog
rlis. Et quare est: quia aqui ex pere sio affert d'tiog contrarie rei, est
adeo non paoes: ladmida erit sine illo conueniente vitio ex
improprietate hec loquo res aptit suprsam. Et fortiis ob h' raoem
Sioleseri angoree nil de aqui Dei actua gra expressionem, quia ac
glos trus Apus sona d'tiog abstr.

81 In Ing dicis l: aqui Ind est
nao ina in bony sibi Iniens; et in D' Vo' zelnao gnas
gra nra fiss in bony sibi Iniens: go et aqui gnud. Ladmiri:
in D' Vo' Zelnao ina in gra, sine qo, D' n' eque bene se
hb', ac cy gtis gti, et D' n' eque bene se he sine gtis nisi
ac cy sii; go. Pfrad: D' agit gne id, in qd gne zelnad. et
D' gne zelnad in sug esg: go gne agit sug esg. Ladmiri: D'
gne zelnad in id, qd e: et e sua esa: go. Ida maro, no mirg.
No abste mare paois.

82 Rao agud gni id fit, et qd res aptita
ibona aptnri eqd ab aptnre dsgad. Gta nra D' et bona D':
coery a D' n' dsgd: ido in D' n' agnosio xay ad eicesendi
gta. Ad xraog Ita mare, no miri, et mare paois. Ideo go
e, ri zelnare in aliqd sonad etris aliq d'tiog rei zelnantis in
try zelnaois, et D' nlo mo dsguid actua esa: go D' n' zelnad
infug esg. D' n' erit sine sua esa; quia esa, et D' idem sunt. coe
xy hni n' segs zelnao D' in esg, sed nec segs d'tio.

83 Dices l:
l D' agit gne sua gra nra, ld' zelnd n' agit gne gragissime

2

et Dr gend agit zne grad g flij: go Ds agit zne sua pta
rsa. Ad mar: ido Ds n agit zne sua pta rsa, g n dsgu
n ab slij. ad Dr gnd n dsguit a grado flij: go. Dmarg:
l Dr gnd n agit zne grad g acug flij, ido marg: l Dr gnd
n agit zne grad g pavg flij, marg. et us pao: a mar.
D mirg: d Dr gnd n dsguit nli a grado acua flij, ido mirg:
n dsguit nli a grado pava, no. Dr gndet, et jelnat in flij
a go nli dsguit: jelnat in flij grado n acug, d pavg. data
vita in ma de frite grad acua cntsd ug, dsguit a
flio; e grad pava cntsd ug flio, dsguit a Dr. Dari dscur
ro de Dr e flio ut sit prig sp acug spave ad spaves acug
et pavg.

D2 Dies 4: Ds amad, sue pta rsa: ov Ds zne agit sua
pta rsa. ... Dpartas e, go amor n petit dstog abste
jr pog volivg, d obtg amale, amori n, sufit, go obtg a
male mia cone spad, ut goa odiva Dr sly amre esequi:
go oia salvan ad g va dstoe jr pog, d obtg. Ane dsudy
e in agu, gi de se dstog petit gr, sbtg apten, d obtg apti
tg. Hnc orit, go lt Dhophe n admida hc louco res ag
petit se, nly e gonient in hac sbtg primd arive amate.

Vanva d: tn Ds n dad ague gnied ad alg extra e. Dad.
Ds ita spara ad gobd obtj extra glg Dg, ut nlo iddead
bene, s head sive obtj s, sive n s: go Ds zne nil extra sog
prot: go in Dr n dad agud gnied ad alg extra se. Dia pndend
e anti, go nok: gstad epris gonexois etag go Ds ita trad ad vo
ta extra se, ut his in sua ela mnentibg aut gfientibg seg
pole, Ds mead ug obtj gfeobg sbi bnis: unde nec poltas cu

ris Deo aliquid confert, nec eorundem, sed potius aliquid recipit.

26 Dices 2° arg.: Deus

libere agit aliquid extra se: ergo Deus necessario agit aliquid extra se. Cons[equentia] probatur

ex eo, quod appetitus liber subsequitur ad appetitum naturalem, iuxta S. Anthasium lib. de

definitionibus columna 2 titulo de Volunt.: voluntas est [illegible] et rationalis, contra

appetitus ad id, quod animus suaviter afficit: ita ut quod libere [illegible] rationis, contra

in quod prius animus [illegible] inclinabatur. Resp. ant[ecedens] non [illegible]. Deus potest libere

appetere aliquid extra se, quia bonitas creata, potest Deo per [illegible] amoris ergo

et [illegible] ordinabilis ad [illegible] sive gloriae. Ideo [illegible] potest ut obiectum bonum

[illegible] diligendum et Deus potest in [illegible] ferri amore. Cor[illegible] bonitas autem

obiectum creatum nihil confert [illegible], et ipse Deus, qui omne [illegible], sive

[illegible] sive non det; ideo [illegible] in [illegible] necessario.

27 Ad paritatem [illegible] n[on]

[illegible] appetitus liberi subsequi ad [illegible]. Patet in hoc, quia iuxta [illegible]

[illegible] agit libere [illegible] beatus, [illegible] non agit [illegible]. Item: ad appetitum

liberum sufficit, quod obiectum [illegible] ut diligendum agnoscatur, licet re ipsa obiectum non sit

ita diligendum. Ad appetitum naturalem requiritur, quod obiectum sit re ipsa diligendum agnitum:

ideo [illegible] necessario appetere id, quod in re non est ipsum bonum et

contra [illegible] potest appetere id, quod ipsum est bonum [illegible] apparens. Nec [illegible]

[illegible] S. Athanasius, quia [illegible] docet animum prius suaviter affici ab obiecto,

quod postea libere amat: [illegible] animum [illegible] ad amorem alicuius

a bonitate obiecti [illegible].

28 Dices 3°: Deus necessario agit se communicare,

[illegible] Deus [illegible] est aliquid extra Deum: ergo Deus necessario agit aliquid

extra Deum. Prob. maior: Deus est summum et infinitum bonum, et tale bonum

agit necessario se communicare: ergo. Stat pro minori, quod de ratione boni

est appetere [illegible] et communicari. Non maior [illegible] pariter et pariter

[illegible] minor. Aliud est quod Deus ut summum et infinitum bonum potest communicari

extra dictum [illegible]; et aliud est, quod necessario aptatur ita communicari, hoc est [illegible]

qª bonũ de raõe sua ẽ pfecus sui ꝯ Ds ẽ summũ bonũ, poriꝰ
ḡo qtũ ẽ de se ad extra ꝯmiari. Sꝫ ẽ fꝫ; q. alt. nũ eent cre,
qbꝫ Ds pꝯd ꝯmiari, Ds eque bene se hered, nec pꝯ ꝯfceret
algd bonũ aut pfco.

Dices 3: st cre ñ sent Do nec nũ utiles
ad eius beatenẽ, pfecus aut ꝯmoditã esse; adhuc tñ st ea bo-
na Di, qß li. ece decent, ꝯgrient: ḡo Ds ꝯne sent increas tõ
qß in bonũ ꝯ. ꝯmend. sũs ecc. Ans ꝯstad ex mplici scrip.
Scrue loco; & Psalm. 64 te decet hymnus Ds in Sion.
Ex Psalm 68 Ds regnavit, decorẽ induit. Ad Hebraeos
3º decebat ꝯm eũ, pr qß oĩa, ꝯ pr qß oĩa, &c. Dani: sit
bona ecca Di, sine qbꝫ Ds eque bene se hed, ac cũ lis, sed
ani: sine qbꝫ Ds ñ eque bene se hed ac cũ lis no ans et
ꝯß. Ibes nla ꝯne aptit id, sine qo eque bene se hed, ac
cũ lo: ideo illa Deo ꝯgacta ꝯ oĩa apen nales. Dari, Dꝫ eque bo-
ne se here, sine cris, ac cũ cris: ñ ꝯ las ꝯne aptit.

Dices 4:
30
Ds ẽ pꝯa acõa cravarũ; ꝯ pꝯa acõa, est ẽ agus, ꝯ ꝯclinao ad agũ:
ꝯ; ḡo Ds ẽ esti agus, ꝯclinao ad agũ; ꝯ, cõlis agus, ꝯcli-
nao ad agũ ẽ agus ꝯmed ad agũ, ꝯ ad cũ: ḡo Ds ẽ agud
ꝯmed ad agũ ꝯ ad cũ. Ilr priatis, sicẽ ꝯdicoe caloris ad calefa-
cũ, gravitis ad movẽ, ꝯ sũ. Dmarẽ: Ds ẽ pꝯa acte acõa
cravarũ, nc: ẽ pꝯa qtũ ẽ de se acõa cravarũ sed marẽ, ꝯmi-
cũ: ꝯ pꝯa acte acõa est ẽ agud &c, mio: pꝯa qtũ ẽ de se acõa,
no miꝯ. Dr mio, pꝯa acte acõa cravarũ ẽ ꝯne ꝯclnatꝫ ad agũ,
tñ ꝯ no de pꝯa, sꝫ qtũ ẽ de se acõa qª ẽ cũ egẽ bene se
hed, sive agat, sive ñ agat, sive cred cõis v polis, sive ns
polis. Ds in meis ꝯ ꝯmexoe prius ẽ pꝯa, sꝫ ẽ qtũ ẽ de se ac-
ta cravarũ.

Probabis, an Deus aptus sit determinatione politus creaturae. Quae dubitandi est, quia Deus esse non potest, sine politae, vel non politae creaturae. Ratio vero: quia alterum in omni necessario, quod creaturae sint, vel non sint politae, haec necessitas non oritur ex natura Dei, sed ex lege contradictionis, certa quod necesse est, quod habet esse, vel non esse contineus aut pole. Explicatur exemplis: non est dicendum Deum sine determinatione agere certo peccati, eo necesse est quod peccatum certum, vel non certum. Alius Theologus dixit, magis habet sine determinatione agere naturae sua; et magis in omni necessarius contra fugere, illius naturae. Ratio est; quia istae necessitates non oriuntur ex intrinseca natura, sed ex contradictionis lege.

Quaestio 2.

De Rectitudine divinae Voluntatis.

Articulus 1.

Quae ad rectitudinem notata.

32 Ea est divinae voluntatis rectitudo, cum non possit velle nisi id quod in re bonum est. Verum, utrum Deus in vi suae rectissimae voluntatis teneatur velle et facere optimum? Illa vero, ut graves difficultates, ad ea resolvendas notandum est, necessitatem dari in metaphysica, physica, et morali. Has necessitates ita Doctores explicant. Metaphysica est, quae nulla potentia superari potest, ut necessitas Dei ad existendum. Physica quae non nisi, superiori vi superioris agentis potest vinci, ut natura ignis applicati ad comburendum. Moralis, quae certa prudentum aestimatione contrastari nequit, ut necessitas Matris ad amandum filium.

33 Moralis necessitas subdividitur in pure, et consecutive moralem. Pure moralis est quae ita certa prudentum aestimatione contrastari nequit ut sit unicus non sit superioris, et contra naturalis. Consecutive moralis est quae nequit contrastari certa prudentum aestimatione descendendo abeo quod est naturalis, aut superioris unicus: haec potest dici necessitas physica, et metaphysica, seu atque pure moralis. Sic haec necessitas potest esse aut simpliciter ante, hoc est independenter ab omni suppositione dantis, contra supponenti, aut simpliciter

sand nec aequat esse ex tra ognitio ad strata de caga, h e ad
h illud extrem, Bignito ad strata h e ad unum stratum extrem.

34

Resp.

ergo necessitas q̃ha e mat. pro morti. q ea non sup̃nlit pro
vinci... atq; per vinu natl. h n obstante dubari de animalq̃
capu pro e mat necessitas mortis, q̃ q̃ha; nimy ad necessitas q̃ha
ad unum sivey, e mortis ad opty. Exemplo rao dubitri probat.
Homo semel mortuus resurgere e nat. Spole: ideo dari necessitas q̃ha
de n resurreoe mortui. Sit ex. Stare testimonio hoy gravium,
qui sint veraces sicut xpti, asserentes aliq mortuum resurrexisse.
vtoc testimoniis Inetio morti... resurreoe, e q morti necessitas
de resurreoe mortui. In h casu quaritur e n prineoi pro
q̃hq necessitas, an resurreoi prob necessitas mortis.

35

R. hoc pronte vera
quantum resurreoi mortui: aliud dire event mortis credibilitas ne
tiony fidei, nq; e miraculis, qd fit credendum, dari necessitas q̃ha
de n certa illius: q̃o lt e ala pte tot hoes mire sanctitas testimoia
tot Martyres sanguine suo confirmant xpto revelaoes eca. myt.
tiy: ut hyc oia n excedant mortis eadem revelaois, e myth
quantibus erit q̃hq necessitas de n certa myste. Laeres respondeo:
q̃o Mat se vehementi inclinaoe succurrdi filio cognitione traz
qd lapis durta in parte credet suos, insiens, ut fude lapides
durandum inspans, n obstante q̃ha necessitas talem dorsos repreante.

36

No dissi.

qa vehement Matris inclinao nec q̃ha e potrus dorsos efficere
nec sumoit aliud supato, ad supando oq statq qui init
in aliam durse: unde vehement inclinat n sfecit nisi mo
ralis absq; ut Mat filio succurra pane facto e larta d ad
sumus dfuit necessitas mortis ideo, si quistare ditio q̃o la

Dis D virtis in pars virtu. In nro cale tmoris oppantis resureos ex hoc mo Inal stendi, ugoit alicui insoatg ritte pha n resureois: ido bene gridit incdaro talis ritte ec dna virtu insoatg d xtre resureos.

37 Regias ry: pha ritas de n resurreoe het vis ofrndi phe n reurreos etg in gortio morlis ritatis de resurreoe: oo ad pha pry ritas de n resurreoe n pt dari asius gridens de reurcoe. Pa ans: pha ritas de n resurreo ne e certudo pha de eo qd n s victa; d talis pha certudo het vis ofrndi phe n resurreos etg in gortio morlis ritis de resurreoe: oo. No ans, d D marg gaois: e pha certudo de eo qd n s victa, dinta as certune morli de eo, qd s victa. Ido marg: lepara a tali morli certune, no marg. Sb h dto marg erisio. Vt pha la certudo gferd n resureos rarba qd p pha certune dare carntia ois morlis certunis de eo qd victa s talis pha ritas d certudo.

38 Infres gbando: oo certudo morlis de xta resurreois tollit a ritte, e certune pha de n resureoe vis gfrndi n sxtg resureois: oo etg certudo pha de n resureoe tolit a certune morli de xta resureois vis gfrendi resureos. Dso 1º anti pi oby, ido tollit cui locum. Litis pere gpedit, no vg vgb. Dptas e qd tmois oppantis y resureos, qd e morlis ritas resureois, ugoit ex na sua ins arg dna virte ritte phg, e certune de n xta resureois d qu gpedit vi ilava n resurreois. Certudo d ritas pha n resureois n fugit ex na sua qe i sy tmois oppantis xta resureois; ido n gpedit vi ilavg morlis ritis de xta resureois.

39 Noto 2º, optimu bt sumi, lin, d, d gca, lxca, d in orne ad alo.

optimus, quia in se et comparatione ad eius carentiam, et ad alias entitates bonas. Vel comparate solummodo, quod habet res bona, quae est optima quia est melior eius carentia, et illa carentia est melior illa. Vel 3º modo comparative, illud erit optimus in aliqua linea, quod est maximus perfectionis et bonitatis eiusdem lineae, et nihil est in tali linea quod sit melius illo. Talis est in linea creabilium creatura omnium maxima, sicut est solis. Optimus dicitur in ordine ad aliquid per comparationem considerari; et tunc minus ad finem, et in hoc ordine illud erit optimus, quod in ratione conducens ad finem excedat alia media ad finem conducentia. Ergo tunc quod ad totum, et in hoc genere illud erit optimus, quod potius aliis partibus alicuius totius ita conducat ad complementum totius perfectum in sua linea, et nihil aliud ita conducat. 3º tunc quod convenire ad rerum perfectionem, et in hoc genere illud erit optimus quod perfecte convenit, et conformat ideae, et voluntati artificis, ita ut nihil aliud quod sit in se perfectius aeque conforme ideae, et voluntati conformetur.

40 Noto 2º quod ea, quae in bonitate, et perfectione sunt aequalia inter se, et quae et alia sunt in quibus non additur in perfectum, et respectu certitudinis quorum tres, quae alia sunt extra comparationem opposita ut Sol, et ratio Solis; alia sunt, in quibus additur in perfectum quibus est multitudo individuorum eiusdem speciei, sicut haec admittantur aequalia. In his non datur optimus, quia quodlibet assignato individuo est assignabile aliud in perfectione melius. Noto 3º, aliud esse necessitari ad optimum obiectum et aliud necessitari ad optimum obiectum, seu ad optime eligendum. Deus necessitatur ad optimum obiectum, quia ex suppositione quod eligat, electio sua est obiectum optima; quia habet in divina electione bonitatis omnibus et eius Deo est infinita, et summa.

41 His notatis, certum est 1º, Deum non esse antecedenter necessitatum ad aliquid esse optimum producendum: contra Theologos. Deus non est omnino independens agentibus creatis. Certum est 3º, Deum non esse antecedenter necessitatum ad aliquod producendum. Ratio est: quia nullus agens per

[illegible] suis solis viribus opus liber ad quod non necessitat physice, licet hic operis possit habere sine vires agentis superioris. Sic Deus autem non habet agens superius, et consequenter nulla necessitas ad id cuius opus non potest suis viribus facere. Certum est 3. Deus non necessitatur antecedenter ad optimum simpliciter tale sic veluti omne ad aliud in genere, licet aliquid [illegible] quia Deus non necessitatur ad minus, non ex suppositione quod ostendat [illegible] non necessitatur ad [illegible] tale, non [illegible] quod [illegible] non necessitatur ad optimum [illegible] tale [illegible] ad [illegible] non ex suppositione quod velit operari.

42 Ex his dictis facilis est dissolutio quaestionis. Quaeritur an Deus sit moraliter necessitatus ad optimum simpliciter tale, sive quod [illegible] in suo operatorio [illegible] in hoc puncto celebris [illegible] Grado tom. [illegible] tract. [illegible] de Volunt. Dei 3 [illegible] Deus [illegible] antecedenter moraliter necessitate tenetur ad eligendum quod est optimum, ubi non datur [illegible] in infinitum. Haec necessitas est adeo ferrea ut Deus non est Deus, non optimum eligeret. Sentit [illegible] Grado [illegible] Melchior [illegible] de Volunt. [illegible] Monya docens Deum esse ita moraliter necessitatum ad optimum, incarnationem ut [illegible] aut Deus non est Deus, aut incarnatio non est ad quod optimum, aut aliquid non [illegible] quod est moraliter necessarium. Hoc optimum [illegible] [illegible] Monya [illegible] eius. [illegible] eruditione illustrat hanc [illegible] de Volunt.

43 Eo opinio [illegible] Herera [illegible] de Volunt. et [illegible] Ribadeneira [illegible] 11 cap. 6, [illegible] Deus moraliter antecedenter necessitatur ad res [illegible] [illegible] non potest. Docent [illegible] Deus [illegible] moraliter antecedenter ad hic genera producenda, [illegible] creatum, [illegible] creata [illegible] [illegible] hypostaticam unam; quia [illegible] non sit [illegible] [illegible]. Et [illegible] ubi [illegible] Dei moraliter antecedenter necessitatur ad illud [illegible] taliter [illegible] producendum [illegible] in fine [illegible] non potest. Prosequitur paragraphus sequens; [illegible] defecerunt [illegible] ponderarant.

26 Ia opis affirmit in Deo nsitq morleguy
tudy adrenge nfas i Iqnd de upoe dentu dlibra Do. Ink
la. St etc ciati Perera, et Abdneira, qbq ffirmit Verablis
Pr Emanuel Ladial. La dultima opio tn agnoscit in Do
nste morle ung ad optimy erety. Ink la, Sr Alensis St
ortus Dr Seraphicus Dr Subtil, Iones a S Tha, Bong
Idei et plegrd nri us Exim Dr. Ia morlq nsitq dentem
expse mitrad Aldrete, Borul, Arr, et Almcha. Isulens clar
ti, b drsat Ones mntq neg agriq qbq Stl zgoabund, leg
qq dsglens.

Arlus. 2.

Ita Seluo Statuitur.

25 Ea: Ds n e mor
lit and nsiatus ad optimus fins, sive suo Otorio melis
us. Io part scit x Angeo Dre Lne 25 aro 6, ubi ad
hq iq obty fuisse, Dy poss facere alod melius qo fecit, sic
resdet: ut lis melius s nen, vg e: qabet m re pt facere
alg melorg. St vo lis melius s. adobiq, et Spted mig
xpte facientis, sic Ds n pt facere melius, qs fuit fa
cit, ga n pt facere x mare sapia, et bite. Ex qbq vi
det Ocondy xta S Thg Dy n pt facere optimy.

46 Tet
La Srado, S Tha fu vele Dy ptuisse facere meliora vi
valit, n, bialitq gats ptuit ea, qq fecit, meloribq or
mare audibq. Insta lo, sutio et ssi: 00 Ds ptuit me
lora facere aicida: go in aicidibq gaudiis Ds n bo facere
optimy. Insta 2, qu S Thas ars 6 ciato ab ti doce
Dy ptuisse facere res pstatiores, iis, qs faciti; ng ait Dg
fuit coudo, qabet re dese fieta pt Ds facere ala melorg.
Ldo Angius Hager douit Dy n ptuisse creare res, sibi

alii melbres, ita illorum est id quod non conuenit facere hoc quia
ad melior sit addiço dictre similitudo melioris q. a ... non est ho
et ala Spes ista: sunt non sunt facere (vbi sunt Angeli Magistri)
galnarius mare q. sit est mar, ergo non est galnrius et alius
numerus.

47 Vnde est parit Deo e S. Augno lib. 13 de Trinitate Cap.
10 Sed hic: parus e id tunc mo, quo nos si mediator Dei, et hom
Christus Iesus Deus liberare dignatus, assumens bonum, et dum compas Deo
nihil: vnde est ad ostendam non alium modum posse Deo defuisse, cui
potestati cuncta equaliter subiacent. Insit, nullus incarnatos et aliu
mia ad hoc remedium equaliter subiacere dum liberti: oo subiacent
non sit liberti gratiae et eius mortuo: quo Dei non tenet mortui ad g
carnaos, quod e quod optimus l'apt aduios ad hunc remedium.
Hic dobra Iona Deus Sacrae, in qua incarnatio vocatur re
mia Charitas Dei et opus ... misericordiae: in quo, incarnati
vidit, Deus nulla anti nisi te, et oio libere incarnatos decreuisse.
Ostendam sit hic; et alii Dominus probo.

48 Dicendum agamus super libe
Nota e optime et libere liber ad producendum, sed producendum quod viuis sit
tunc: oo non o mortuo ante nisi hatus ad producendum aliquid extra est
optimus potius quam ad hunc dico. Stat parti extra et libere mo
Dei dominus supra quamvis extra producendum. Stat est summa Dei
ergo aues fuit est optimus, tunc quod ita foelix, ac
14. lib. Stat ergo Ia, quo mortuo nihil ad ceny prius mnuit
siue libertas ad vtrumque. Ideo: vbi nullus defectus, nulla deo ne
tas ad eiusdem. et in Deo nullus dat defectus, non physicus neque mo
ralis: oo in Deo nulla dat ad aliud nisi nihilitas, neque physica neque mo
ralis.

49 Dum varietas et S. Augno lib. 83 Quaest. q. 82,
vbi est excluda a Deo quod nihil in re ad ... fore
g hic hoc: vbi nulla indiga, nulla necessitas; vbi nullus defectus

BIBLIOTECA PROVINCIAL Y DE LA UNIVERSIDAD DE SEVILLA

nla gga nlei aut defeceus in Do: go nla nstitas. ... alit: nstitas morlis ad gdudiy optimy e in ... absta, d ans ad optimy gdudy: d hec ans nstitas regat Do id e certy de gfle, d apd ... Grado: go d lansitas morlis. Bad mar: nstitas morlis ad gdudy optimy e nstitas ad gdudy id, sine qo Ds n erit Ds. d nstitas ad gdudy id, sine qo Ds n erit Ds e nstitas absta d ans. ad gdudy optimy: go. Mar e advicary d stat e mirc ... sut Ds e ard nstatus ... Ds, ita e ard nstatus ad id sine qo Ds n erit Ds.

30 Vad sudy 3o & grigs sovietus

3a dicra dna gdrantia. Arguiunt in ea ... liberti ad ... qo ca ba n head gressy ghg ... n stad tad duey, ny id stad, sine ... textu ad vios Ds n hed gsse ghg, id n stad morlis nstitas ad optimy, hy in ... in amre go ... se ... Dua ... Ds ned gsse gha id talis nstitas stad in ... optmi, q ala ... ferre Ds n ee Ds. Ds n hed gsse ida, id n ... Ds: go Ds morlis nstitud ad optimy n hed gsse gha ad ... optmi: go e ard nstatus ad optmis.

31 ... prials ... ret ...

do in eius sa ... dna liberty q in eius sa libertas e mar: q ... morlis ... ad alga obta d e ... gha ad ala ... libertis ory. In nra ... sa libertas dna ... gdit ory ... moris ... e: mar ... e libertas ... morlis e gha ad ... obta, ... pre gha ad hec obta e morlis ad ala. d in nra sa libertas ... e ... morlis d gha ad oia obta d in d ... Grado e pre g ... ha ad hec obta, d morlis ad ala; e ni pre gha ad meli us suo storco, d e morlis gr gegha, in ... abit in ... go in nra sa libertas dna e mar, d ... q insa ...

... SEVILLA ...

Grado.

52 Ad 2um arg. resp. dentur creaturae in infinitum, et deus manere liberum, et ... et idea non est gradus ad species ... sicut ad gradus ad species ... erit abunda specie. ... non est creatio ... non optimum manere deum liberum ... non est ad species ... sed ad ... et abunda speciem: ideo pariter creatio moralis. ... hec creatio est ... necessitas optimi et ubi nulla datur idea nulla datur necessitas: ideo in Deo in quo nulla est ... optimi nulla est necessitas nec creatio ad optimum.

53 Ad 2um arg. resp. ... non bene ... Deus ... non est ... Deus et eo quod Deus ... non eligere optimum etsi optimum non eligat non erit Deus. ... in ... ad ... ab ... Hic est quod ... infructuosus sit ... Hic est quod ... in ... nota ... Hic est quod ... in ... non ... optimum; ... voluntas non ... nunquam ... ad ... ad ... aut ... creat.

54 ... res ... in ... moralis ad optimum, quia ... a Deo ... eius ... ad ... unde non ... hec necessitas ... electionis optimi, nisi ... non est Deus. Et hinc ulterius ... non ... libertas creata ... moralis ... libertas ... a libertate creata ... voluntatis ... Necessitas moralis optimi non est ... a Deo ... ad optimum.

55 Ad 3um arg. resp. ... necessitas moralis non ... libertas ... non ...

ꝯ Ignd hd m̄ ad° ꝯ supoe qd Dꝰ head talꝫ ng, ut ꝯ optimꝫ
eligat. lt qd and, ꝯ aliter n̄ eligere. Nitas aꝯ proveniens a decreto ꝯ
determinante ē rio ans libertꝫ ergo ac pinde la corruptus. Atin litigare
nitas decreti n̄ dicit, tñ ꝯ Ignꝫ hd m̄ ꝯ supoe decreti. Dinde:
nitas dil Ignd, qdo hd ꝯ supoe evitat ab agente: sꝫ aꝯ su-
poac zevitalis, nitas ē ans; ꝯ supro ē qa hd nitas morlis
ē zevitalis a Dꝰ: ꝯ nitas ē ans. Stat ꝯ miri qd Dꝰ n̄ pt
evitare lig ng, ꝯ amigꝫ qꝫ qa sꝫ illꝫ hd.
56 Ut lig dotꝫ re
ꝯ bes ꝯ tradtas Istrment advij, utrꝫ zplo hois morlis nisi
ati ad algd uniale, qn hi nitas destruit phꝫ libꝫ ad vitm
da oia unalia, ꝯ qn ido ho head potestꝫ ad destrudꝫ ꝯ ng
ad algd singile ug n̄ ee hois. Vꝫ maga ꝯ dispertas zrugꝫ
ꝯ nitꝫ obꝫ ndꝫ ē !, morlꝫ nitꝫ hois ad algd unale oiri
ꝯ zia ꝯ comitis pga, uri difficilmꝫ ē ita retere ꝯ lngꝫ lꝫ
pus glis momti, ut ng levit vincat retend. Obꝫ ē 2°
hoes eꝯ in hꝫ ng lapss, ꝯ ug gra ornaria pote pꝫ phꝫ
evitare oia unalia, hend m̄ auxiꝫ lugtis ad la evitandaꝫ
ꝯ SS Agsno, ꝯ Hieronꝫ docꝫ Eiimꝫ Dꝰ de Gra ꝯ 8
ng 13.
57 Oblꝫ ē 3, pꝫ phꝫ hois ee lupiorꝫ rugꝫ morlis:
unde lꝫ ho ꝯsumrꝫ n̄ morlꝫ nitꝫ n̄ ido amiret lig ng, nꝫ
ꝯfird funtꝫ, qꝫ bene ꝯsfrimꝫ nitꝫ morlꝫ n̄ evitadꝫ oia una
lia. Sut sꝫ phꝫ nitas ioꝫ aplat ad ꝯbrndꝫ vinceret a
agente ꝯ iplore n̄ ido ꝯfird na ignis, nec fluntꝫ ad ingrndꝫ inꝫ
aplato dari phꝫ nitꝫ ad ꝯsitoꝫ. Laviꝫ, lꝫ ho evitrꝫ oia unalia
evitas facta tre, speal gra Dꝰ eꝫ aratꝫ ad ꝯfrndꝫ dari alas
viras phas slꝫ lugiores ru nitꝫs morlis, qꝫ uncrend ꝯ n̄ ꝯfir-
rend morlꝫ nitꝫ ad evitrda oia unalia, merꝫ lintꝫ ad cognen
ꝯglꝫ nitꝫ ꝯ zea comitꝫ pga. Oblꝫ ē tirdꝫ hoꝫ n̄ ee

destruatur et eo quod inveniret pro gratia necessitate morbi: quam vero ne neque ..
... supra mergere [illegible].

... Contra his deducitur primus et quod hoc moritur [illegible]
et ad aliquid creatae ad quam inveniat; ... quia [illegible] non habet vires physicas [illegible]
... vis quae supra morbi [illegible] et vis potentiae [illegible] infla
et ... videlicet ... non ergo, ... vis, a [illegible] deo [illegible]
agente deo; [illegible] in [illegible] aut [illegible] ad ... agere
agens operans ... magis [illegible]. Impossibile atque et ad ... habere
ad [illegible] ... visibilia. ... et [illegible] in eo [illegible]
habet pro ... ad difficilime ... ad [illegible] quod [illegible]
... libertas ... ejus ... ad unius ... non est
... libertas ... ejus ... [illegible]
in [illegible].

Articulus Tertius.

[illegible] de electionibus.

59

[illegible]

[illegible] et [illegible] ... donum: et in summa donum
et summe liberalis: quo quo [illegible] fuerit [illegible] eo magis [illegible]
[illegible], et ... in [illegible] ... optimus et la
[illegible] et ... et morbus ... ad
optimus. [illegible] ... necessitas optimi. [illegible]
[illegible] ... in [illegible] ad optimus. [illegible]
... ratio ... boni non et [illegible]
[illegible] ad extra ... ad [illegible] et [illegible]
[illegible] ... eo magis [illegible] in [illegible]
[illegible] ... aut [illegible] ...
[illegible] ... et morbus ... non [illegible]
[illegible] ... omnio.

[illegible] ad ... pro ...
... et [illegible] in [illegible] ... [illegible] agat:
unde si ... et ... [illegible], majus erit ... [illegible].

Si q̃s zelnas n̄ q̃ñdo n̄site mortis; & eo m̃ q̃d q̃is agit id bona ela
e mosis n̄ ido ē mortis̃ resistatur ad l. Inclnao luravaē
p̃ri' in obtu, q̃a zelnanti utile & eo q̃d sine lo n̄ erit, dū
beat' & foelix, l. n̄ aque foelix, ac beat' q̃s w lo. Itēq;
illiva zelnao q̃ndo q̃ds mortis n̄site, algdo p̃ri' ē n̄ryess mortis.
61   q̃mio
q̃d D' hea' c̄sseq aud zelnaog p̃re agaoū in bonū cratū; sor
n̄ q̃res Thoi docentes in D° n̄ dari n̄sio d̄placeq in bono statu et
hui. Simio eq D' plus agare aud dplacere in obto milere. Sicq
D's here zelnaog lucravag aud zelliug in obtum milius; q̃a Dn̄i
w ego, nlū Imortū & cris susipit, d'ē homē liber ad credu, ē
n̄ credū. Sutis̃ simia in Scriura Sacra. Itaq; 1° dit. ones
semes qast n̄ sint, sicut coq D° et aliis raguaq. Steu.
Exq̃sius cod 22: q̃d p̃dē i' si iustus fueris? Aut q̃d ei afferes
si imaculata fuerit vita tua? Et Cap 35: si peccaris q̃d ei no
cebis? Porro si iuste egeris, q̃d donabis ei, aud q̃d de manu
tua accipiet?
62   Regolar 4: dplacea dna in q̃asta zelnao aga
ua moud potius ad optimū, q̃ß ad n̄ optimū: q̃o D' vi tius
zelnao's algo mo n̄sia ad optimū; n̄ n̄ dplacea, spota D's
n̄ met in aequilibrio ad optimū, ē ilius naos. Regules: dspli
cea q̃ß D' hē in peccatū moud D's in naos statū pecti ēsa
ciū afeiue voltidq: q̃o D' vi tius zelnao's algo mo n̄sia ad
naos statū pecti ē aud afeciue voltidq; q̃a spota la displicea
D' n̄ met in eqlibrio ad peccatū ē ilius naos. Retorsioi vel
q̃d lt atta sta displicea in peccatū D' algo mo zelne in no
lios esfaq pacti ē tq in eqlibrio ad spmidq peccatū; q̃a la
zelnao altopra p̃ zelnaog virtis stis, q̃o s creavaq peca
tricem. Parti S D's mere in eqlibrio ad optimū, ē ilius nao
q̃i q̃a zelnao la topra p̃ s̃signo ing gdaqndq aqorus statu.
Plehre eplat D' Fireva L 11 ad Votre the p̃ ga rasra

uny actuty pro alt tgrd, jelnao msrcord, pro stia, libralitas pro gdignity. Dic; ita ut jelnaoes actuatoris pssime actgratz relinquant Dy sume libery.

63 Replicas 3: jelnao agava infit gessiva. No Dico, qd pro 1°: Dt n° pt morale restere sue jelnaoi agavis, Ideo dt ti ido e q. ita pit obti bitate, ut Dy vlngat ab la sume qui quis, d sume libery. Pro 2°: jelnao agava alicuit Dy qi aliqo modo velle id qd ranit melius pn melori. No pro; allicia ui Dist in poe meloris anitis obiq, ms nla vaoe Di egat. Pro 3: mar Dr vllta olbra & opre Dsi sudio dictnt t ec melius. Reflatuti q mar qira & ca, qa Dt n jdsa, e sine qa e sume foelise. Et hii oibs deduitr Dy mere sume dfnitg ad pdnoq optmi etiq supcta jelnaoe agava.

64 Replicas 3: Dt ted n eligre maly, qd sue n agat: qo ted ad potius eligdy bony qd potius agat stuu. No dgti; q eleo mali e absti mala: unde voltas mgfie ted, se dsfare stui eleos regante. Non bd se dsfare in orne ad eleos meloris: q eleo miri boni sit pit ut eque bue bona, qs eleo melorii. Vy e qd k eleoes sin travi seu obve zegles. Et cy iis Dr nege ad o ad ea bona; sume liber voltas n bet se dsfare stui qo tius agants, seu agarti ut obvi melius t dtratz obty.

65 Obtio 3: qi amat efaut d gsere alqd pro sug bitg, vult efi lius gseony d oia qe ad gseog lius ttus Dinunt. Et Dt amat efaut d gsere st lsy pt sug bitg: go amat sug gseog d oia qe ad lius gseorg sty Dnnt; et ery lt n augeant, eco Dt gseog la te mnistrand. d eo mags go gseores sit: go Dt efaut amat eras gseores, d hic amor efax e nstas morlis ad pdudas eras gseores: go ad has pdudas e Dt morlit nstatus. Hic e rao a pri desptax Dtha, qa utit Dwaro: d qa eque pd mgha nstitas in Dt ad optimus.

66 D mary: vult efi lius gseog d oia qe ad lius gseorg sty Dnnt, qdo absq lis n erit eque faelix, ac beatus, Ido, qdo

absolute lis e eque felix ac beatus, no. sb h. dstoe eiusdy e regt
argti. D e eque felix ac beatus, sive ey, etiam, sive n etiam,
sive eos amantes sint Ssiores, sive n sint Ssiores: unde lt Ds amet
se gd sug bitg, n ido ob, ssbi efficit amare eras Ssiores. Ut
suos firmet d Sstas poruges, sidy e f gd lt Ds amet se summo
amre. lt liat gdng: obty optmy, d lt in manu eius i optmy
agrere, n bd te optmy pdure, g S naog optmi nil Ds sff
cit Steni ad eius Ssimg felicity.

67 sidy e 3, hoy amnty Dey
q in se bonus e, gd Sstius Dy amat, eo plus velle Ds bona
sita n gs in se sint mlora; alit Ds velle unos hypostg eis
Angos d gs sint Ssiora dng volti. Rao e: q Ssio amrii
huni ga Dy n stat in amre rei sitz in se. d in mari Ssi
te eis volte Ds elignte. h lt Ssse n s melius, ad Ssg a Ds
Sthy: unde a Ssoe Ssire ho, gi optmy velle Ds efficit lied
nolenti. Sidy e 3 beaty Sseti amnty Dy d ionrants gd obty
Sthy velit Ds n bere Ds vele absolute mlora, d ad Sgmy
Sdote, d Scipre h as, lsib, gd elegisti, ibi volo.

sidy e 4,
68 hoy gd plus Dy amat eo mary glog xcg velle Ds mary;
absolute in se, d in Ssrite eis dna eleoe, uis, lsy rae dit gter
ns Sditas at n Sditas bony, d n bony, justy d n jsty dr
te, sltr d jstia rd Sfg a Ds Sthy. Audia S Augustinus in Ssblo
gia Cap. 11: id sy justy e gd vis, d n jsty gd n vis. Sidy
e 5. Dy e eque bony, d eque laudag laudabilite, sua sive
opret gd mlius, sive gi n mlius e: unde & melore opre n esi
mlius sbty opris, gd Symme bony e, sicut as oprans sity,
gd S opus eis xcy bndr algdo reducere Sstit zee.

sidy e 6,
69 sty dng judare mlius e mlorite absoluta, d n sua, Dy sita
amare d n Ssmiat ea. Zb Sdiud ad eius mary xcg glog:
gd nil alt e, ni gd optmy s mlius obue, d n Sgave ad
Dy. Voltas dna n te Ssrari huic dno judio in kemar;

q^a cu sine optimo D^s eque felix ac beatus, et amre qo D^s
se amat n^o ret velle, qb^s f^t melora obue. Studij e tnd
D^s & raoe sume liberalit n^o teri ad melora offrenda; q^a
maxima D^ti libertas Ditr in eo qd cu nlo e tulo tenea,
etmla & pre fogea cris ad offimg fui felit, oio libere Ihe:
lit qs qd bony herd.

70 Obtio 5: D^s in oib^s reb^s in qb^s n^o ablte in se^tity voluit h^c s^o ore g^la feuit, qd spliu d ablte mlius est: sy qo e ita opari e xta zelnaog D^i d hoc zelnao e morlis nsitas: qo dat en D^o morlis nyltas ad optimy. Lic a psteri arguit D^s ... qui anu late ... Dico ... amg ... aus ... q^a D^s ... decrevit n^o pdure alij mudy ... fecerg, d ... mndus ... qd mlius ... naoe. D^s decrevit n^o pore ceno ... cy ... qo unio e qd mlius ... naoe. ... no ... qd ... D^s de so creavit, oio libere fecit ... libertate morli ... nla ant morli ... ipsius.

71 Obtio 6.

D^s e nsa ... cre polis ... amat ... qo & nsa ... mar^s ... tis potius amat cra melorg, d hic potior amor e morlis zelnao D^ti in eleco cre melioris: qo D^s morlit zelnat in ... electo ... hic ... hic potior amor ... nil ... e ... amor & potiore tulo ... nsse & mar^i bite: ... D^s sine ... mar^i bite ... eque beatus e ab g^la bite ... nec ... zelnatur rali zelnaoe ... mlius p n^o melori.

72 Obtio 5: & Donti pt ... nsy, qn nsy rdat Don^t: qo & n^o eleoa optimi pt ... n^o ee D^i qn ee D^i Dons arguat: qo & ... n^o pt ... morlis D^s nsitas ad optimi. ... prdent & ant^i qd ... in ... qd ... D^s qn D^s eo ... Dons ... qd Dons pt ... nsy, ... ineta ... nsy ... nsy, ... qui ... ngt ... Dons ... nsy, ita ... ineta ... Donti ...

Dgns: unde, sl. D. Inetre ug stnti sito D. ee Dgns.

73 Ut Ds. Dilem-

lit rfatus ad optmu, ut n eleoe optmi inferri n ee Ds, ad

sgrd, aut inetre ug eleoe optmi. d eleo optmi e qd Dgns dagd

ad illos; pro ee D. erit Dgns. Darit n ee D. Dgns erit, ug lri

ee s gple, et ee Ds s rfy. Ngo gpl. D. Dgns, ne eius n a

Dgns arguit x eo gtisse qd asu s Dgns; d x eo, qd ee Ds Ine-

tre ug sito stnti, sl. Ds s morlit rfitus ad optmu fity.

74 Obiicia

ab atoritate. Ia defens. x Iuls Francofordiens. ab Adriano

Laga dfirmato in Epsla ad Episcopos Hispaniae, qq hed tom Co

ciliorv, hs dnicens: credant, Dy oia velle, qq mlora sit. Si

Ds nla morlit rfite tere ad eligdu optmu, nly est firmy fun-

ty ad credndy Ds lld mlora velle. Rbd. Iuly iogi de eleoe

optmi in orne ad fhs, x supoe libre efacis generois Ds ru fhis

de qa eleoe esas n ecedit, ut Dnis inio nravi. Sic eleog i-

carnaois, qo in sua spe e qd optmu pa a Diio v eo qd Dve-

lit hoes apeito librare, d Dgng satisfactiog: x supoe huevolti

rfy sulit mrity Xpsg dng.

75 Plura ocerit x S. Bb D Grado f sua

Dne: sgue x s Dsceno lib b sdei cap 69: oia qq D. pvita s

uo plurrime, ac divinime fi rfsa e; adq ita df ut mlori mo

stre plus ngeant. Sila hend x D. Basilius homil 3 x orig. St

grom in caput hy Epstlae b ad Chorinth et s Agsnd pls in locis.

Ut optma his atoritatibs adagte sitio, ndy e ug Angio Dre l gre

Lne 65 ario 6 ad 3y mndy h, lt gee gi abste malorari ngot.

do q mlius spauc ad decentiny orry his rebs stricty a D. in go

bony unersi Drit qor, sl uny algd eet mliu, errrpred gorrio omnis;

lut v una Cythare corda plus bito sitdre, corrpre Cythare melo-

dia.

76 Ius e gsng mndy ee qd optmu n in e, d ut mig ad fly.

q[uo]d in h[a]c vita D[eu]s g[ra]t[ia]e, nec in orne ad fine ...
nis sed alit[e]r agi ... mia ... e mlora; et in orne ad fine ut
sic, et n[on] alit[e]r ... seu ... haec mia ... q[uo]d voluit D[eu]s
Q... ag olog ... ... in se maxim[um] e
a D[e]o ... libre ... ... melior[em] ...
timo, q[uo]d tale ... portiog ... ad fine ... a D[e]o ...
h[a]c doctr[in]a optime ... axoma ... de d[iv]inis nominib[us]
Cap. ... optimi e[st] optima adducere: h[oc] e[st] optime adducere ... n[on]
optimum et adducere ... optimum ... portiog ad fine.

77

Displiced ...

... q[ui]a ... hoes in suis electis ... id, q[uo]d e[st] mag. ...
ens ad fine ... de homib[us] n[on] ... velle ... optimi, sicut ...
... eius ... hoes vere n[on] posse ... optimum ... q[ui]a nihil
ho[c] e[st] ta recta ... volt ... optime ... Displiced ...
... ita ... n[on] occurrant ... ob ...
e[t] ... obiiciebant ... entes. ... et eo q[uo]d ...
ducat: ... q[ui]a ... D[eu]s ... et ... q[ui]a ... n[on] ...
... confirma ... gloria ... Deinde ... certum ...
n[on] ... ... minus ... et ...
... e[st] ... in toto. ... S. Thomas ... 1. 2 ...
... ad h[oc]: optimi ... e[st] ... totum ... optimum ... n[on] ... q[uo]d ...
... optimum ..., et optimum ... portiog ad totum.

78

Ut a
manib[us] ... ... optime
admodum ... aliquando loqui de optimo ... n[on] e[st] ... peccato
... ad n[on] eligendum ... aliquando ... de optimo et melior[i] ...
... ad optimum eleos ... aliquando loqui de melior[i] ...
... libre ... ... minus ... ...
na ... plus et minus ... ... optime dixit ...
... post h[anc] vitam nec ... ...
... de ... ad n[on] ... e[st] ... ad n[on] ...
... ad n[on] ... q[uo]d ... decrevit, ... D[eu]s
...

Arlus. 4.

Secunda Conclusio statuitur.

79 Ead: Ds n

e morlr and nstatus ad crg, cui opsio n e ssnsalis p alq.

libertis dnc sumto pad hec go ac ultius, habtis lin prjs

D Sbdneira: ido Ds ee morlr and nstatus ad e ejsm crg

q dna voltas ad sponsa ad lg crg pducda. d ati ola tali

sponsoe dry voltis Ds n e morlr and nstatus ad pducda ta

lg crg: oo Ds n e morlr and nstatus ad crg cui opsio n e

sensalis p alq. Mar snedficntis D Sbdneira, d mirga: na

pt dari pensio dna volte Ostiuns nstis morls antg: vo ig ola

tali pensoe &c.

80 Ead ani: pnsio ad alqd extreg cui e opstitala

n mir pnsio ad extreg optg ngt Ostiere nstis morls antg ad

tale extreg pordy, d pnsoi Ds ad crg, cui opsio n e sspen

salis p alq. resistit pnsio n mir ad extreg optg: go. Mar

videt evenu q du dat pnsio n mir, aut cylis resistnt, agu

e sgua pnsis, d gast in equilibrio. sgnd q morlr sdfreni

ad utrq. Stat q miri qd Ds raoe sumiamoris go ama sug

ormodg sdegndg ab eta cuibet crg pnde in n pducg, et

e vi utreusq pnsioi med morlr sdfreni ad utrq.

81 Expla raofac

ta: n mind e opsio Di sgma sdegnda ab oi sita creali gb

eius sgma bitas, id e cetty. d raoe sui amris ga sug bi

tg pnde in pducg crg mo optmo: go raoe sui amoris gasug

sdegnda sgmg pnde in n pducg, d pnd in n pducg mo optmo

go in Do dant pnsoes, d mutuo aeq prantes in pduci mo optmo

d in n pducg: go Ds e morlr sdfrens ad utrq: go in Do n da

morlis nstas in pducg mo optmo q hec nstitas pgadeg opsita

morli.

82 Obtio 1 in Drg: Ds hd nalr sclinaoz in obtsg suo

rg alrutorg, ita ut magis sclind in id, cui opty magis oppit husi

mi ostnsoi; d nla pduta cra n dari ostnsio dnorg atruarg d

cra mo optmo pduta e id, cui opty magis oppit husmi ostnsoi;

go Ds sclnad in crg pducdg, ita ut magis sclnd in crg pducdg mo

optimo. Et hoc maxime elnao e morlis ani exsitae: eo D[s] het mor[-]
[illegible] ante n[illegible] ad erg mo optimo producg, h[illegible] ad erg. ut [illegible]
[illegible] alg spirfalis.

83 Obtio in his reg[illegible]; q[illegible] D[s] gelnad in [illegible]
atruorg ostnsog, mags. elnabit in marg ostnsoe. [illegible] mar ostnsio
atruorg e alos mentos crare: ge D[s] mags gelnad in alos mentos
nedos. Dinde [illegible] mirii [illegible] q[illegible] mags opit ostnsoi dnorg
atruorg [illegible] go xcedit og ostnsog q[illegible] xcedit [illegible] ostnsog mare:
d nao produoris usfugd erg xcedit og [illegible] nia m dabit ostnsio
nlas cra; d nao produoris erg optimo mo sy xcedit ostnsog marg,
nempe ostnsoe glog, seu atruorg [illegible] erg producg mo optimo: go
mags opit ostnsoi dnorg atruorg nao produoris usfugd erg, q[illegible]
nao produoris erg mo optimo.

84 Hoc [illegible] ad obtiog: D[s] hd nag [illegible]
naog in ostnsog suorg atruorg, ita ut mags gelnad hoc mari gelnaoe
fiedralt uy gelnaoe alorg atruorg omio: mari gelnaoe n ita fie[-]
drali no. [illegible] regs argti. Incline utig D[s] in os[-]
tnsog suorg atruorg, d mags gelnad in marg ostnsog: hec mar g[-]
elnao fiedrada e uy eius syma [illegible] ad [illegible] erg, nao
e uei D[s] gelnad in xcluos ois [illegible] optg. eiusmi [illegible]. His
gelnaob ita atlpratis, mt D ois liber ad producg, d n producg,
d [illegible] sine ulla [illegible] anti.

85 Obtio 2: magna [illegible], d Inia [illegible]
det in produoe crarg, garg [illegible] n [illegible] alas sonsani: [illegible] a[-]
lo rerg oera [illegible] ospoli ostnsari [illegible]: go eiusmi rerg oera
ctacta [illegible] glog [illegible] ani morlis exsitare ad earg [illegible]
og. No [illegible], gaug [illegible] in produoe talig crarg adhuc D[s] i
[illegible] liber ad earg producg: eo nla morli exsita. [illegible] ad producda
eiusmi rerg oera.

86 Obtio 3 x S [illegible] lib de dnis nenibg [illegible]:
m bonus Autoris corg, q[illegible] amor, ey prius in se bono x
celnti, [illegible] raoe ea, n [illegible] in se [illegible], d [illegible]
manere, d ey [illegible] ad agdy [illegible] abndntia g[illegible] e ogratix

oium. En xta S. Diy D. in rery pduoe ipsius e' esuo amre
qbs vbis denota' stts morlis nstas. Rogo 1o d qare hs frum
advs ohg nstts? Rebend. q. Svdus sha D. liortate. Dio
eos nsty moris qare in suma liorte, e' dependa. Ebo vo, e
textu qa raoe qa nstas ad qduidas erat qary Sptes n's oqu
salti. Vt m Ds n mered, trilis e' expendus, ssus fuit qary
ius rery pduo. Dirte b. e' textu ad ymy pari jeinaus D.
ad qdulos. qo ts opatia in suma Di liorte.

Artus. 5.

Gerva. concluo, statut.

87 Eae: Ds n e' pre mo
rali ogd nstatus ad algd asdy. Hoc e', nle e' supoo Sens, e' d=
qnd D. libra, & qa arqua in D. nstas pre morlis ad algd
asdy. Bad: qauis facta supoe, Ds n pt ea pri phe nstatu
ad algd asdy: go qauis facta supoe Ds n pt e' pre morlis nstat
ad algd asdy. Mus e' qi de anti dbto. Ad oqa: ido ant e'
vy, q a Ds n hed supiore, b us vires siat ed, a viribus D. n
pije ido, qbe ostitas pra D. e' etq mpna. d Ds n hed vires
qps. Ii mos tia ad vide sitra oppenit opty, ad qs nsta morlis
erat.

88 Dsta d oplad raoe facta. xta S. Pafny e' Bry Daminy
nale e' Dy n Decere in cais nalibs. d Dy ita Decere e' na
le not puire & eo, qd n's e' na, e' ing jeinaus cary vary opti
contiuo: go & eo e' nale, q n e' Ds jeinaus nays ca. ls ad an=
nuedis reru raiii: os ex & supoe alis & qa cas ls ad randy Ds
med phe liber ad canty in randy. Barit dsudy e' in qa sp
iunos, & qa velim. Sfte nlty morly prie tale in D.: qoius m
supoe facta D. me oio liber, e' stenndus a qabe nite ad
oandu lui cadi.

89 Avet Verablis Dr Emmnuel Padial, Sic na
le sigi qde reseve ad Ds qd e' pt violo. aud dfeili ra
Di. qd tat opma, as vis Ds morlit nstat ad opty, q ad
q oi viola, e' mentia, stare pt qd, ad ge e' morlit nstatu

Sd puritas mea contra: agens phice nisiatus ad unum extrem. ngt.
stare absque pha viola extreij optij: sed aga phis gelnatas ad
descensij ngt, tne pha viola alcendres: oo agens morlit nisiatus ad
unum extreij ngt, tne morli viola stare optij.

90 Ret ultius ladar.
Mager, Deus eã oio Scapans ueseus viole, aud mlestig. a ab gau
dij esse ingij, go oa poleso, in infinitis bitis asficit oj
penits molestiã Xedit; ut ges endg rag. gsus maxime displi
ceat in conti, nij pati ulg tristig & pectory poe. Sd l
& ista rep. la infroit rao nra: Deus Xedit oj molstiã raoe,
mi pati oa, in infinitis bitis posesor: go Xedit adeo agen
Dro pt viola a mlestig: et stare optij lius extrei, ad gd Deus
est morlit agd nisiatus Deo asfere viola, aud mlestig: go Xe
dit a Deo stare optij lius extrei, ad gd Deus est morlit agd
nisiatus; go et Xedit Deus ee morlit nisiatu.

91 Via pndentia omni;
Sb vira parita, aded: stare optij lius extrei, ad gd agns est
phe nisiatus asfert pha viola, e mlestig plius agnti: go, ille
explad rao facta: ga de raoe sumi libri e Xedre adeo mi
nuit infima librtg, Deo repo nisitas morlis ans minueni
& na sua librtg l apd Verals Xg: oo ga de raoe summi ga
udij dni e Xedre adeo asfert violg, aud mlestig. Deo repga
nisitas morlis agni, uin n annuere asfert violg aud mo
lestig. Dicere morlg nistg asfere & na sua viola aud molestig
patij hemus. Ani disparitas ad displiceg gs Deus n de pecca
tis displicea m & na sua tristig n asfert; cond. si poo ob
ti nlij noxytij, aud gd ille asfert sbto displicentie, hoc n bdo
tristig sepra.

92 Obio 1 ex Scri: Deus magna an. pecta ignit hoc pu
poe agni pectory: oo & ipsa agnti moleg, e Deus morali nisia
tus ad n quaridg. Cont: & Sa: si m quitus, seu contr alga
circunsta pltu aliqd, do e g & na sua, et seclusa tali circun
sta gelna in optg. thus fade & 8 Geneseos ubi dit: captus do
lore cordis, iuus deleo, ingt, hoij, gs creavi agj uba S. Xpto

multi homines 3°, ut explicuit: vel coleg, ita eos pena puniri
Legimus parentes manifeste ad illa externaq ttulerunt. Multi
dicit argtio. ig° est ex iruris 2 tit aqua in pa
tory pena, adeo ut dicat, Dus videre in corp. jitu
93 Lo. ex argt.
deduit Ds pat. virig, et miseriy in pectus puniri hom
vita d necessa n q t° dis excoriby explari, ni qd Ds invi
tus, quia coactus, magna animi poena puniat. Ex similitudine exem
plo ... mercatoris merces in
mare jicientis, ... in qua ejectione vistig patitur
... in maris retrinq. ... ad ... proq
... ut ... ni perdant vita et ...
... Xroni ... Ber
dus ... misericordia ... misereat nempe
... augit unde ... nempe ... nri pe
...
94 Ostio 3. ex plerumq ... in humis arguit mo
ralis nitas in humis: qo ex plerumq ... in ... ex
quit moris nitas in ... plerumq ... Ds ancrere
petitio ... arguit in ... mo
ralis nitas ... arguendo mors
nitas in matre ad amore filii, q ... Matres ... amare
filios. ... in humis ex plerumq
... arguit ... in casis ... ...
lucrativa ... aut utilitis aut voluptatis; qd in ... non
...
95 ... plerumq potis ad ... pru
dens ... rege aut ... potis, excep
to h. ... Ds ... decreverit. ... nota ...
exceptio ... in reg ... potis bene
arguere ni morali, et nitas ita opraeti ...
... in ... ita ... opraete ... colligi, ex reb, a Deo
... potis arguit ... ad nos morali nitas ita opraeti, ... qd ...
... voluntario, ... opraeti: imo ... nos

e moralis necessitas operandi honeste, vel ualde vel ergo, sine libera.

36 Replica

moralis necessitas quae nos arguit moralis necessitas quae Deus: quo in Deo arguit moralis necessitas operandi et secundum dantibus. Stat paritas quod moralis necessitas quae nos est necessitas eventu contrarii, qui non erit sine Deo lex cante. Ratio non arguit, ponit in Deo ... necessitas ... non ... hanc quando ... res ... cum ... ad ... Veritas igitur est necessitas physica stultitiae quod stultitia non erit, sine Deo lex cante; quod suppositione igitur ita explicatur admodum est in Deo necessitas physica ... quod non admittunt ... Non ... contra Deum, sine Deo lex cante ... libere ... sine Deo lex ... cante, non. Faclis est replica et firmatur in exemplo ...

37 Obiectio

3a: tunc dari in Deo moralis necessitas ... facta ... suppositione ... non ... prudens ... non eventu effectus ... Deo ... et talis suppositio ... physica ... non ... et facta alia suppositione ... prudens ... non eventu alicuius ... quod Deus ... non ... et talis suppositio: ... dari in Deo moralis necessitas ... Illa ... certa; quia ratio ... moralis necessitas non ... non ... ad prudens ... de ... contra ... ad prudens ... de ... mir ... et suppositio ... nimis ... hominis, qui ... vincere, et in fine ... totis ... constanter ... finalis a Deo ... caelestes ... ad ... Genitrix ... Facta ... suppositione ... prudentissime iudicare Deus finalis ... hoc ... imprudenter ... in genere quod non ... iudicare ... Deo ... physice non ... amplius ... ad moralis necessitatis ... Ita Veracius ... supra ...

38

Ad ... eodem argumento ... non arguit in Deo physica necessitas ... suppositione, quod ... habeat ... ad ... physice ... non arguit in Deo moralis necessitas ... suppositione facta in argumento. Ratio ... quia utraque suppositio est ... ad eventum a Deo liberrime ... Deus ... relinquit ... indifferentem ad ... positionem et non positionem. Nunc ...

Idard contra ...is n. et futuri, n q. et pte ... ded alqa
nitas, dq. fund Dy ... Inic ... et sic ad ... ob
tio; no absta marg ... pao n uoet. In cuis altruit
morli: nitas et lo gdenti sunto, q. deduit alqa ... inao
lucrava lutiliti, in qa ... nitas morlis. In D. alqata
saepius dicta, sit inclinaog n agnoscimd.

Replat ... Pr.

in ... supoe et una pte abruy ... n pary ...
naret Dy ad ... dndg; et ala vo pte nly ...
rd atruty dny in iis circumstys eglit inclinand, ...
... denare; d quo et supoe alia ... magna ... in ...
vanti ... nla ... nla in ... curnti; dat
morli nitas et supoe ... nec nitas ...
in D. ... mars n pary ... Dy ... libre ...
dndg ... alqa nite dndy no mars. ...
i ... in facta supoe nly dny ... Dy ... ad ...
... dendra ... atruty ... Du n ali ...
rg ... ni ... libre, dcu nla raoe ... Itaq
aus atruti D. me ... liber ab ... morli ...
genti.

100 ... supoe raoy ... morli
... dny revelacis cca. res ... morli ...
... revelacis, morti ... ad ... alqa
supoe ... D. e morli ... ad ... q. n: ...
... raoy d ... n ... morli ... dny re-
velacis ... res ... morli ...
... supoe ... raoy ... nitas
... revelacis. Sicut D. ... tenet ad ...
... et supoe ... ad ... glos. et sicut ...
poe ... in lo raoe, ... imnsitis;
Ita ... tene ad ... cca. relg ...
... admiraroes n ... eror ...
... circumstys ... Hiero ... Hugonis victorinus
de Trite cap. ... error e, qs credimus a te decepti su-
mus; qs ... hoc ... ata e ... ni ate ... n

ptueer.ᵗ

101 Obstō 3: raoes in aera regiōn pot. bend ēē
efaces ad sthg. ādndy. ꝗ tales n̄ eunt nē admiāt in mō
rales exitae 3genii: go admida in Dᵒ ē. Ba mi: Xpu
Dnūs dunc 3t nobg. stdens ꝗadre, Dy sic uny Spy nag
sfdnto, preces udororter ta argtū; sī so vos cu nēīma
sᵗ nostis Boni drata dare, quāto mags Dⁿ celt de
Coelo dabit eg ēnu petēbg. &c. ēHoftī: ut ꝗ Xpti Dnī
argtg donca[illegible] od ēē in Dᵒ ꝗ Supoe, gd preces fedant, ut
sstd, eglis slte jcinao ad Beficii 3cessg. ac ē in D creto.
ed anuā tg peig; ā incinao Dtris creti accedit. efad
mors, nrg Sndi befilij stio ptlanti:go. sitt. Mar & co
sitndt gd, st n ed inclnao. tg eglis, raonao Xpti Dnī
cqleret huic: pat cretus morlitis nfatus ad befug, befg
ug Xpt dio ꝗ tlanti:go potiori titlo Dt coelestis mor:
lit sio liber ad befīij 3cessg. Det befug cng ꝗ tlanti
3g raonao ē sio efax.

108 Ita argtad venalibis Rᵛ cui argtg
ni fallor in eius dotra mesē requad, pbo m̄ ꝗ sla mor:
sio ūle, ꝗt in Dᵒ struit, n̄ stumi efacis raonaois Xpti
Dni: hoc argtao nla ē. nltatus ad befug ofrendy ita
udni ni vicente ēuj mystia pi lud nare befug, efird
&c stlanti:go potens sio libre d abūg ula viola befug
denare befug xfere. ꝗ huic argtaoi cqlere raonaoi Xpti
Dni. ē Ds, i g morlit nfatus ad sfug ofrendy & supse
petiois 3ptet: go nla ed raonao Xpti Dnī, ꝗ & sla mo
ralis siuie 3genis befumda ē eius efacia. ītat ꝗ mini ged
creaus n̄ st nēg viola nare sit ad sd ē morlit nftates.
Dⁿ ag ago venalis Rg ab ꝗ ula mstia, d viola pt vincere
motg julie janio.

109 [illegible] go raonaog Xpti Dnī ēē efacy: gᵃ u
Dvie creto sg morlit nfato arguit ad Dy nltatg mpheg
gend. Ds sstit oranti ud optē anicera eius petiō ud ostat
eilis Xpti Dnī petitis, et ac pietis. Ido ꝗ cfsfnus do uia

nos orantes tunc non accipere, quando non petimus ut oportet. Ratione huius comparationis Dominus nihil tenetur ad audiendum petitionem quod fit ut exigitur. Antecedens constat ex verbis Christi Domini: Pater enim terrenus mortalis naturaliter ad contrarium obligatur filio postulanti, illud offert: quanto magis Pater caelestis nihil naturaliter ratione suae gloriae. Addo secundo Christi Domini ... sicut Pater terrenus malus, et Pater caelestis, qui summe bonus est: Non insinuat tamen ... in ... mali: unde illa quaestio nihilominus ... et clare Christi Domini ratione: vos, cum sitis mali, scitis dona ... postulantes, quanto magis Pater caelestis, qui ... bonus est ... suis ...

Quaestio 2.

De Natura Divinae Voluntatis.

Articulus 1.

Utrum detur in Deo Voluntas ... amoris

104 ... ... in Deo ... vere ... quod ... ad ... huius voluntatis ... Disputatur an voluntas divina ... amoris ... actualitatis ... an ... ... potentia ... in ... ... Certum est in Deo dari voluntatem ... ... velle. ... ... Certum est non dari in Deo ... ... voluntas divina non ... ...

105 ... ... aliquid speciale in suo genere ... ... aliquid speciale ... ...

ecere alat sealē qa ac: ūus atq pora emprā. Deside au
1º mone, seu mpra pora per q̄as pcedit acq̄ ille dētur
in 2º voltas p my pop mpy dauis ti raoe nra cy flem
to in ra ad actali volite.

106 Supo 3, Lug n pedre de
dna volte spata cu volioe libra, ru ius e Speals q̄fas eta
auis ibovi sturos cy volite efa. Supo 3 dy ssime oi
vere in lia voliva, ecever sat voliug eā pseor e ariete, g
gsati e ug Splicite esse, d stom tot Jnti emy. Ex hac
dotra, q certa e deduit, aos gnates qoe, dauis vitalium
q̄tutig ad ... in gre pfete ee dº vendas, pn pe
ead au n ingred impfsiog. bao clatii e: gª ssime veni
p amrg dit as pfeos de lia voliva, dsy sedit imp̄feo
d eiusmi priate p̄t pfeoes da lia voliva, d nlq diuend re
inferend impfeog: ec. Et gimia ex eo, qd sit ... nantes in
dº voliva p my auis li mouen ex eo qd eiusmi ...
cad impfeog opta dny splicit dauis primo.

107 Supo 2, ...
tas disoq gr alga dna gta nº opi dny Splicit. alit dna ala
ā dogerē prstinct ab atiutis, nec atruta ... se. ... supo
ti, bª e in state la. ta nad in dº volivg p my auis li
mphi. tanc tuen Aureolus, Gabriel Ferrara Salmati-
cen. es, Tenet gnris Franc de Lugo, d Phasolus apdilus
my dodoq, Mnicla uitani Semelman, Rhaineira d Thyr
sy, d ... Aranda L 1 de Siā c 6. 8ª sa in dº admitit
voliug p my auis li mphi. tanc gndient Bona-tura
Enricus Ricardus, illustrus Godoi de volte dº vra 6 d
37, ... Anibal Arr d Monya hu d 3 ōne L, gos pre-
gend imitand Batista Magri.

108 Sit nra 9º: Dat in dº voltas
p mis auis li mphi, seu p my pos mphi. Bad: voltas
p my auis li mphi, seu pos mphi e virtus ge valendi po
tens redd: e volens p ... vitale actuale ... abste
a gra; d in dº da eiusmi virts: qo e voltas p my auis li
mphi seu pos mphi. Mar e certa e mir pat in dº tadq-

qd i[m]possi[bili]s potens ad sig volitu[m], sic nullo dicitur aut infert im-
possibile; at a virtute possib potens ad sig volitu[m], dicitur nam[que] dic[itu]r
nec infert impossibile: ergo. Maior d[ic]itur ex nuper nro 106. Minor
tam patet e certa, dicit q[ui]a sig Saimeda dicit n[on] assignat impossibile
inrosita aut illata ex la virtute. Assigna[n]t t[ame]n q[uo]d a la virtute
fieri multiplicitas opta dey Solicitu.

109 Ad 3a: ex eiusmi virt[ut]e
sig inferri multiplicitas sub raoe, d[ic]t multiplicitas sub raoe n[on] e[st] p[ro]pria dey
Solicitu: ergo ex eiusmi virtute n[on] inferri multiplicitas opta dey So-
licitu. Ad maiori n[on] dubia, d[ic]t m[inor] sed distare, l[ic]et ad videmus ad
mentem aliena dna sub raoe multiplari qn sig multiplicitas di
ny Solicitu Iria v. Assignat b[ene] q[uod] eiusmi virtute possibilis sub
x; possibilitas aty e impossibile d[ic]t rengani. Da i: eiusmi
virtus ad possibili n[on] p[ro]p[ri]e d[ic]t e[st] p[ro]p[ri]e: ergo sig d[ic]t possibilitas p[ro]p[ri]-
eva; d[ic]t possibilitas sig p[ro]p[ri]a n[on] d[ic]t impossibilis: ergo eiusmi vir-
tus sig dicit possibilitas n[on] dicit impossibile.

110 An i certy: q[uo]d p[ro]-
ssibilitas p[ro]va e ad aq rlit dicit; d[ic]t possibilitas p[ro]p[ri]a sig dicit
n[on] z[elu]oq sig tri, qi dicit aue potentia a virtu[te] idea[li] rliber
ae potenty a go sig sub raoe degniit. Iga fluit d[ic]t Negata
d[ic]t: possibilitas p[ro]p[ri]a supit contre rle ey aue potente, et
sig d[ic]t dicitoq sub raoe ab lo, d[ic]t possibilitas supoens contre re
aly ey aue potente, d[ic]t ago sig sub raoe dsaniit, n[on] d[ic]t im-
possibilis: ergo. Maior e esa exemplo possibilitis p[ro]p[ri]ivs, d[ic]t minor firma[tur]
in dna esa ru atrutory, a q[ui]s in esse atruali i p[ro]p[ri]ivi
possibilis, q[uo]n esa aly[i]s impossibilis dicitur.

111 Ad M[inorem] Sone, in
dna volte ei fictig dictoq sig in volte sub my ae sim
phi, d[ic]t in volte sub my relitz: q[uo]a ulz gred dna voltas
sunty ad taly dictoq. Sade assig tz: fluenty ad q[uo]d voltau di-
na d[ic]t eius volio eglent volit, d[ic]t volioe cretis rlit dictis;
eqla aly rlit dictis n[on] supit ad dictoq, u[bi] petit in gltudi-
no qi eqla pro zltibz cretis d[ic]t n[on] gedd eiusmi sunty.
Sit sla equivala pro potentibz ad diversas lias i sufi-
ens ad sig dictoq. Da i: ht voltas dna, d[ic]t eius volio sub=

tcaus ad lia graca volivi, voltas dna potet atq ad lia volentis utqe, e volio potet ad lia volentis utqe, d hs lis. It drti; fa m e lia prij, e la e lia vitis: quol tas dna, e eius volio potent ad drjas liais: go ppon flun tis ad distios sli.

112 Ret l. Arnda in Do psindi digets volti dvoltis n sufire ad afro, in Do dari voltj p my aus ti mphi, q uny dsqui ab alo n i uny ab alo priari. Pae: lt uny dsqui rlit ab alo n i uny ab alo priari. tj pog volendi dsqui rlit a volioe tps pria opraoe vitali e voli oj rlit priari ab la pon: go pog volendi dsqui p raog a volioe tps pria opraoe vitali e volios priari pt ab la pon: go ita p raos dsqui, dfit ad dicpa oy flanto voltas p my aus n mphi.

113 Ret 3. n sufire a nobj dici in Do volti p my aus ti mphi adinstar, lu operaoe facta ad volti creta, ad in Do e voltas p ma aus ti mphi. Ac Dj, e Angos dicpimo adinstar corpi, qn Ds e Angi p raos corpus sint. Pa e: cdo lt Ds Angius p dicpas ad instar corpi, n psst ee corpus p raos, qa n post ee pr corpus: qn intellectus fingat in psis impfeos psis repa antis. d voltas in Do pt ee pr prij p my aus ti, qn intellus fngat in psa impfeos psi repgantis: go n dicpa ritas. Pbo mirj; voltas in Do pt pr dsqui a volioe qn intellus fngat in psa impfeos psi repgantis: go pt.

114 Ret 3 n sufire qd in Do i rac volentis utqe, oniam in creaturis pbi aus po volendi, ad in Do i aus his volendi, qa pt in cris rao volentis utqe opti, pbi pbro pavo, qn Ds nij p raog, i pbj pavy. vd pa e: fruera Do qd i p raog pbis pavy e fruere Do impfecos, qd Ds i p aus his volendi nla in Do requit impfecos: go ita nla e la antis ps e certa, dia pa: n Do i pr aus his volendi e fi dis, dei pas voltiva qo e in Do dicpa pri raois ad volioe tps ad pria oprao: vitali; et ita dicpa nlg

arguit in D^e imp^s cog: go.

Artic. 2.

Argta contra solvunt.

115 Argtis hj: q^d bd dna p^s-
seo id^s infinite p^seta in sua lia, bd exhaurire og p^sseog pols
talis lig; at voltas p^s my aeu limpli n^r exhaurit og p^sseog
suez lig pois: go n^r e infte p^seta: go in D^o n^r dat. Stat gma-
ri q^d n^r dna p^sseo id infinite p^seta s in sua lia bd dire actua
lits sumg; alit erit in poa ad la, d ogen limtaog dicd. Stat
minori q^d voltas p^s my aeu n^r mpli n^r dit p^sseog volionis ac
talis. Laborent sibi in obiiciendo, d nobs in respondo vitrend Phy
p^{io} argts sitis in Angelo D^re vidisse n^r ofemlarend.

116 Angus M.
d l de Boa aro t sbi ita obicit. oe p^sfimus e D^e atrudis, sbg
Anslmus: go q^d respicit alud sc p^sstius, n^r bd D^o atrui, at omi poa
respit se p^sfius, sub acug opraog: go poa D^o atrui n^r pt. Sbiu
argto respdet: ad lis dicdis, q^d it oe p^sfimus s D^e atrudis, n^r
ostd q^d oe lud, q^d D^o atruit s p^sfimus, d ostd q^d s snieni
ad designaog p^sfimi, adq^d spetit alud vaoe sus p^sfeoi, q^d hd
alud se p^sfius, cui tg dee la, q^s alud hd. Infert: go lt vol
tas s^pta p^s my aeu li, d pog mplis n^r s sit p^sima ctra lig
voliug gerice s^pta pt tg D^o atrui; q^a n^r ostd. q^d oe lud, quod
D^o atruit s p^sfimus.

117 Ad argts D marg: q^d bd dna p^sseo id s in-
finite p^seta in sua lia tg gerice q^s spfe sntaod exharire,
Dc. Ddo: id s infinite p^seta sis in sua lia spfe s^pta nomarg.
sb oads dstoe kiusda e pao. Non oe ptis, q^d D^o atruit, bd ee
infinitis in sua lia n^r tg sp^sa, at it gerica. Dstat in diuna
opoa, ius grica aed q^s grica lia e acepta virtus gduug,
in go n^r e infinita pt; alit zerd og p^sseog infidrg, d sgendvir
tis gduug ad ctra. Bari dsiro in volivo p^s my aeu limpli.
Non e infte p^sfetis in lia voliva q^s grice acepta; idoribd
exharire og p^sseog pols de lia voliva; a tg infte p^sfetis in spe

aud gasti sga volivi pro mus auc li mphi, sed dna opera est
acti pfecta in suspen virtis gduce ad extra.

118 Insta 1: pfecor du
pred dna voltas, sit suspr id exprimens actals volios, gsd susp
ta activi ad la. d. Ro atrui hd qd pfimus e: go dna voltas
hd susp id exprimens actals volios. Insta retorsbe ptit in na
dna qe pfecor susp. so susp. atrutory. Usu gsu no dast.
Voltas dna raoe suorg ptru gbs suntg, id susp l id exha
riens os pfeos pbls de lia voliva, l id scapatas ad opraes
vitals de lia voliva l id e actualis volio. Loug de his
modis pt susp, ug h gs dtra. gd voltas dna 1o mo scepta d
susp id l adeque e, ut pfimus in lia volivi e, 2o i 3o
mo scepta susp id sadeque e.

119 Insta 2: voltas dna pro mus auc
li mphi susp id poali: go susp id impfecta. Dal sqa: alqd
susp id poale e susp, tne auc ug capate ad lug. dr qdita dil
go susp id pfectg; qa susp, tne pfice, ug capax e: go.
D ans: susp id poali, mphe, Ddo ans: id poalis phe, noan,
ad ug paog D marg: alqd susp id poale phe, d susp, tne a
tu, Ddo marg: alqd susp id poale mphe e susp, tne auc Sb
d: e susp tne auc lug sine ptiva pfto, Ddo: lug sine povi
pfto, no. Ptat sutio p dictis d lg pfirma in na dna ipati
ad atruta.

120 Argtg 3g: voltas dna e auc ~~ptus in~~ purissimus
in lia go n pt ug suntr susp pro mus auc li
mphi. Pd sqa: de raoe auc purimi e vedre os poali
tg in lia, in qa e auc purimd: go voltas dna vedit cg poa
litg de lia voltis: go n pt ug suntr susp pro mus auc li
mphi, qa auc lui mphius e alqa poalitas. Dso anti no dqsi,
ad ug paog Ddo ans d D dqus: vedit os poalitg, qe vi e poa
litas i i lia voltis Ddo: qe n s vi poalitas no. Tcus primi
repgat dftoe vi tali ab auc lig in qa auc primus e, n ug
vedit qd pi susp activi a suo auc e id mphe poalis. Expla
in na dna qe apd pluras Thas e utuli, d praeg dsta ad
atruta ita ut p susp pi susp qu atruta despiand, d ug

& n̄ desinit esse una, u. i. cum per suum. Dicit differo in una voluntate.
121

Instantia
inquiendo: ergo datur aliqua entitas creata superior et actualior voluntate una, nempe volitio creata. Respondeo neganda: superius, et actualius est id, quod exprimit ultimam actualitatem de alia ratione, non exprimente eiusmodi actualitatem. At volitio creata exprimit ultimam actualitatem de sua volitiva, quae non exprimitur voluntas una: ergo. Ipsa regula in natura divina in una distinctione creata vitiatur una, quae non exprimit creata, de est composita in sua entitate. Inquiunt tamen hic nostra: quatenus data entitas creata superior, et actualior in sua entitate, quae est distinctio una, nempe creata quae ut talis exprimit ultimam actualitatem de sua entitate, quae non exprimit in alia una. Respondeo, et utique superiorum, et actualiorum entitatum exprimentium ultimam actualitatem in alia sua quae entitas non exprimens, si caetera sint paria; secus autem, caeteris imparibus.
122 Distinctio una non dicit perfectionem creatam, licet sit perfectio haberi sicuti perfectionem: hic nostri habent superior est nostra, quod est potentia creata quae non ab alio procedit. Adhuc dico in alia una distinctione necessario separare actualitatem volitionis creatae; habet in aliis suis conditionibus secus est cum volitione infinita perfecta, ergo perfectio ad volitionem infinitam perfectam, cuius ratione identitatis. Ad regula ista una est neganda cuius propositio D: superius, et actualius est caeteris paribus, id quod exprimit de omnio maior: caeteris imparibus non. Quia licet perfectior sit volitio creata non est in se actualior voluntate una, licet hic pater sicut pater fecunditatis absolutae superior ad multiplicitatem filiorum. Ad dicendum a Patribus in recepta abalienationis filii, quia non est perfectior Deo, licet Deus in suorum patrum fecunditate posset nisi per filium multiplici.
123 Argumentum 3. ea sunt perfectiones quae sunt in re distinguitur, quae explent per rationes diversas in creatis per gradu suo, et sunt ad lineas diversas, At voluntas, et volitio actualis in creatis, non distinguitur gradu suo, nec sint ad diversas lineas: ergo in Deo non sunt ut sunt in re distinguitur per voluntas, et volitio actualis. Instat primo quod voluntas, et volitio actualis in creatis respiciunt duas distinctionem, et sunt distinctum per limitationem, et potentialitatem ergo, nisi ratione

n. per se illi identare sua utrunq. actualitas. Ita Pond. D.
marg. go equid ratione dstis in reis, & pere. sic ultimo d. gn
hos ad lias in eodem pere ultimo d. lias, no marg. pere. ut
n. ultimo, nec independentia a ratione entis creati, et increati. ideo ma
re. Sb. h. ipse augetur e regs arati.

184 Ut in D. dscend. us. Sunt
in re sllitei, go n. res equala rebus, ac beand. dsqui & deiqtu
gerdilimo pendente e a creato, et increato: nec q. beari pote
re ad lias dirlas & tali pere, q. n. sit rei creato, go &tae
lipere beand. dsqui, et parq. lis in tali pere d. g. in. dslige
go ad lg. sl. eqivala rebus, q. & sllis seis dscend. &
teandq ad lias sp. aud quasi sp. dirsas. Equala sui
reperientin vo. dna sparie ad volt. dvoliog avenig. lia
et sllis seis dscend. et spend. ad lias speci. audquasi
specie dirsas, q. voltas e de lia poti, e volti de lia poti
tis.

185 Argus 2: dng voltq seigi s. mus pos, et aeu h.
re dng volitis e volitos a nobis seigi in imperfectis. go n. dd.
D. voltas s. mus aua ri. Lat. ami: dng voltq seigi s. mus
pos, et aeu h. a lieu volios seigi ui deponts, et catq a dna
volte, et go dependet, e ea, e go imperfectis: ao. illo ami, et mauq
preiis Lpriua n. versad ui et ulu dsta, et volio dna ulu ie
entiea us volte. Calitas e vu tri limtate spiritis, et voltio
dna e infita in, ua spece. dci voltq seigi s. mus pos e
seigi ui prius n. efecus, et opravuq volitis, d. e seigi dng vo
litoq et aui n. efecus & aetivus dns, voltis ad ei actali
operante in lia voltis sed ad ee voltq.

186 Argus 5: poa vitali
qs n. s. mre lga bd agre e pati seu ghe reiupre volitoris;
et ao, et passio dicunt poreg imperfeog: go poa vitalis, qs n.
s. mre lga ait poreg imperfeog: go n. dd in D. No absolute
marg. q. poa vitali, qs n. s. mre lga, sis afere grad i
manend operava, n. afert go i acua, et pava: unde eius
sentiq bd ee ratao imminens n. ag ao, et passio. Ideo slu

ois ej. qo eta dng glog ac d ossio pferund dstag agria
a qo phe d rlie sst. & citius ats pog vitalis euesme dsf-
tog n pslat. Seis 28 Monga admire sshs theiy in
qo fine gmienti pt inds admi ao, caerg no'e decion
ce dndre.

127 Instas rogdo: sr voltas dna idntad rlie eque iy vo
lioe dna ac cu opoa uir, opoa n dit acu vitalis ru val
tis? ad, dng splicity ee raog uirb, qa oia dna atruta
gr se idntiant, & h idntate nil inferri pt eca. vtalite
unius atruti spavi ad alid. N ista h idnta, glgr spe
alis rao, qa voltas dna goit idnte us volioe, d n ug opoa:
qa voltas dna w goa vitalis egit immtia, sug opraoi,
a qa e poa vitalis gita, getie gdla imtia [illegible].
Itez imtia n ipsit sr dng opog, d ipetit dng volioi: ido
volio, d n opoa dit acu vitalis.

128 Instas rg: sr voltas dnar pr
rlie repere voliog, n repie sr, & h repga dng voltz: go d gd
i goa sr mg acu ti. Stat g mare, qd voltas od mo repit vo
liog qo ad la dsouit, & sequit sr a volioe: go s tat gmi
ri, qd receptio g suo sceptu dit imssectog. No ast mare;
qa receptio ssita insua grecte assert istog sspie talg gr re
ssins d repty, d hnc assert imssecog, ng xtra jr que
versa, triadhe sstetua. Si reptio slis jmad pri aio
ge, qats volio dna e jmns cu dna volte dita algo moasi
lat repnoi gng, pt ddi mar, d nari mir.

129 Argez 6: capatas hen
di voliog seuz rlie idntatz n se hd sr mg acu ti, d voltas
dna ssisa sr a dna volioe sig e capatas hendi volig sug rli
e idntatz: go n se hd sr mg acu ti. Da mar: gdita capatas sig
e idres i id, gd e. d sto capatas idres i id gd e n se hd sr mg
acu ti: od. dsrad: li dna illio head capatg ad idnte rlie iy dna vo
lioe, n se hd sr mg acu ti ad voliog: go patir dna voluntas.
Ita argtam nri in h pvio Thtis osntientes. Isa mare, no mirg;
qa dna voltas ssisa a dna volioe n e utugscapatas hendi spidente

ita dna volitio: d e capatas gmie st denotabilis volens sp oi
tiog st sequi biti: sp iong potg, et gs gstive a qab ala
dna gsseoe e oprava volitio, gs respi: ad opraog prig.

130 Atdra

og D ani: lt dna gltio hea capatg, gd dg st psse gstrata,
d gstive agabd ala dra gsseoe vrgiat tgs opraog prig vo
liog, dr no supoty, nempe gltiog dng here eiusmi capatg.
lt dna gltio hea capatg n ita gstive ab alis gsseobg, e heu
tgi ddo ani, d no dgs. N arguimd in dna volte ag hum
mphy sgave ad dng voliog & eo psse gd i capax idnatis
rlis ug tali volioi; d & eo gd i capatas goeni denoari st
volens, drehieni voliog tgs opraog prig. Iltio dna gstive
gsta n i prira poteni denoari: unde ng e aues hes ma
phis volioi.

131 Argtg I: dltio racis supit ea pta, gg diguit n
saiu. d in D n supit rao prij, seu aues hi ru volioi:
go lt aedat rao nra diguens, ngt in D gnire raog prij,
seu acus hi. Stat p mari, g nrg eoneg n jmuand obla
ido lt in Do diguand msericordg, d istig n faciun d
Augunt, talia pta. Ita D' Aranda. Argtg stat in radi
na, gs ab gltu scisg ad radix mpha atrutorg. Sb eads
mari arguo. d in D n supit rao radiis mphg respu
atrutorig; hg m radix dit pritg, gs in D n dat: go lt ae
cedat rao nra diguens, ngt in D gnire raog radiis m
phg.

132 Retorsti resld, hrene Iceptg na dna radix mu
pha atruorg gbere Ex ptg alud, gd e pla na, gs e sten
talit radix d alud, gd e pra, sp gs na gstuit in ei ac
talit radiis mphi. hg supit d n pit sp dltogi, hg sp d
tog pit, g adit st dltag, d pritg ru radati, gs dltio, d pri
tas gstuit sp asg: aig radiis Lane A, h sceptg voltas
sp mg aues hi mphi dire voltg, gs e stentalit pse ae
tres hes mphis e stg, & gs gstuit in ea aetalit aues
hi mphi. hg ptg n pit, d supit a dltoe: dg, gd dbt

raos auu dsti, d pris rie volions, sit adstoe raois.

133 Adar

gtz D marg: dstio raois supit ea pta, qz dstuit, i ea pto dicand in ea talis sbz dstoz, no marg; sbz dstoz ndi rand, Ido. Et strari sit pta qz so raoz dsgund, 1o sby, qd obuc sit, 2o sby denoaoz, qz adstoe raoni augiunt. In ba esiraoe pta sugund a dstoe raoni, in ba sibund dstoz raoni. 1o mo esirado sit misericorda e iustia sby qd obuc correnti his ssbz, misericorda, iustia; qa u ptesb ti adgund pta, qz rie pla sit in D. 2o mo esira voltas dnie, dy qd lorre ti ssoi voltas dna in ea auu ti me phi rie volioi; qa sic adgit ad pror raoe a ad voliog; dic ea ita pris stuit sb sbz cony.

134 Instas infrendo: go in Do n dad voltas sb mis auu ti. Da Iga. in Do n dad fra sstueni volz in ea auu ti qa in Do n dad dstio raoni: go nec in Do dad voltas sb mis auu ti. Reques sfrendo: go in Do n dad esa mpha. Rao Igz i; qa esa mpha in ea talis stuit sb as raois sbz digreents ab atrubis, d in Do talis auu n dad. Rebis in Do dari esa mpha sby, sboy qd dit esa mpha; n vo sby sbe; ida, in Do dad id qd denoad esa mpha; et n dad fra, aqa esa dit mpha. Darit dico, in Do dari voltz sb mis auu ti sby, sboy, qd dit talis voltas n as sby sbe; id e, dad in Do obtz, qd dit voltas sb mis auu ti nempe fai oprava volioi; n tz dad fra, so qz stuit in ea aetaliter acuu ti mphi.

135 Ihstz conand sua sa adure, Angcz Dz 1o pa Sentas Cap 32 ubi ait n ee in Do virtus sbum hitz, d sby as; qa hitus e auu sositus miani pr poz, d as. Et magis dstat ab auu poa, qz hitus, ag te mis, d poa extrez, pr qd e as hitus miad: go afortiari poa erit auu spfatu, ac pinde in Do n dad. Si ad litteram dend D Thz atoritz, mesa erit obtioi spfaua. dit

argtis, qd mo Thi obiciunt e Dij, qd in Dne t dispa aro t opit, sbi s Dr s hoc: hitus e ssfior poa dpo te opranti ppinglior, d hitus ri pit in D. gonapo tentia: et ret: ad 2um dicdy qd hitus nungs e inpa acua, d sig in pava, d ea e ssfoor: talis aty poa; Do n atruit. Aet 3o sog 3r qs d aj miat hitus, ee xta s Thg prg paug, inga hitus bd reusi qoglitas; inde q suire eius impssfiog, obqs repoat Do ath. vlte arguds sog opraug ei impssftz, d Do repgnare.

Artic. 3.

Utr Voltas in Do sit prig vitale voliois?

136

Decisio

Dfatis pndet x explaoe prij vitalis pduvi. Certy e dng voltz n ee prig rlis pduvy amoris; alii ab amore rlis dsguere; sut Dr rlis dsauit ceslio, q sliq rlis pduit. Lerit, an voltas dna sit prig vitalis pduvum voliois? Supo prig vitalis pduvy ee lud, qd eglet pric rlis pduvo gad muns bij plus prij rlis pduvi: sut dstio vtalis rlis e la, qe eglet dstor rli gad muns bij dstoris. Expla dctra: prij vitale rlis pduvy hed tqsmu nus bij plus d in vi aois ab sst poq sa gad entatg acus vitalis, d hed tqs muns gast bij, qd pota aone rltd denrao ab sso aue pstada, ug verus, amans, 3ligens.

137 Stec doltra slis e ei qs in ma de SS Srite dedim pexplada dstoe vtalis rli Muns bij dstoris rlis e facere ung rs n ei alq, d bij e, res dstas ee cappaces veri, fadi sla & se opta, ine actuali dtradioe. Certy e volty dng n ee vtalis prig pduvy gad muns bij prij pduvi, nempe dadi ei gad entatg, s amor e essr impduttus gad entatg. Dsptad an dna voltas sit vitalis prig pduvy, scit gad mnus bij dadi ei gad dnoaog. Stio aios alii explare raog prig vtalis pduvi; caeig nra explaoe supota, dfatz 3stituo.

Exdictis explaoly pro principio utuli
aduuo omt saary dosstas in h Ane: prialis refferg. ta dosp
dit volg dng h ee prig utule vollori. Ita sntiunt Gomet
Salmntisss, LL Moncia, Aiertza et Arriaga: in eadipsa
sit LL Nicolaus Martinez, et Arnda etsi admiss osstio
vrlis vli gr volg, et volioq. Ea sa dsndit dng volg ee pri
y utele vollori. Hanc tuend illustrs Godd. LL Arubal,
Arr Izqrtd, Borul, Vincentius Baren, et Marin hic
D L Ane E.

139 Za sa dsndit supotadstoe utuli xli gter
volg et voliog volg ee prig utuli aduug morlis glis
e ita plrig sa influxus comi et imperg in as impe
ratg. Ita L Abdciva. Za sa dsndit volg ee prig utu
lis jriolis aduug. Ita LL Lroz et Aylda. Scoty adstru
ontes dstog Aly ex navei gr volg et voliog dsndud volg
ee prig vle prig vollori. Sit 2o cyuto Asq: voltas di
na e prig utule aduug vollori. Zd: voltas dna e pri
y vollori, e ita se het in orne ad amady, ac sit pre amrg gdu
re. L h e volg dng ee prig utule aduug vollori: go voltas
dna e prig utule aduug vollori.

140 ta maris ex dsat ex dictis dne
anti, ut qa sumd, volg dng se here A mg aeu h adui
liog. Zd Ea: voltas prig vollori dnod ipsii amand ave
liog. go md stra qq volg tas voltis vita actaus, d h e
volg dna se here in orne ad amady ac sit pre amrg gerdi
go. Explat rao. Stas vita actalis, et oprao petunt prig
sly utule pfary: qa eqund. prig. qd S esas vivat et oprd,
et in D dd amor, qi e vita actalis, et oprao: go ind
dd prig sly utule amrg, et h prig nly e alud, ni dna
voltas: go dna voltas e prig utule vollori. Assirsio dylim
ex S. Dsceno lib 1 de Fide Cap 13, et ex Aristha ingslati
one ad h Ling 12 shontibg Arly lib 10 Eticor. Cap 8: vi
vere Dy universi putand, qare et opari: si mi ostend tam,
ut Endymionem aiunt dormire. Venti oit ei pia ao, dmito

mags affectio n truit, qdnq aliud sit otempl̃aos vsta.

121 Prob.

2o: prius amris eglens prio vlit pduco qad munu Diy sles e prius vitale pduco amris; at voltas dna e prius amris equivalens prio vlit pduco qad mund Diy Slu: ergo voltas dna e prius vitale pduco amris. Mar onet ex relaos tradita a prin pio vitali pduco. Ma mir: voltas dna ita e prius amris, ut p amre, qi e eius vita, et opras denond vens, et amans splis; at hoc e eglere prio vlit pduco qad minus Diy splis: ergo. Stat a miri qa voltas denotari venis, et amantis splis, p amre, qi e eius vita et oprao, et voltas se excere qa amre qad denoaos, ac si a volte amor splis vitali pduc ret.

122 Nec sit audiri q pacy, Doe nescio qi recentes, qos citatos inio apd D Marin, dicentes volts dna n ee vern, q n move ad zio, et ab zltu, et h rao e dicunt a casu Spus Sti n ee grace, qa iis volts ea desit vitalitas ad graos requita. P Avendano tom 2 Sne 27 apela h cog tatus temrarius, aliny a dextra M DD. et pary spntaneus sci. Lugo: de h earta, Certis no ee ea exterra, et volts Dci splis vere; qa e ei, et prin vitalis, sinta q us Dio aux vitali: unde amor oritur ab zeo voltis dna h. Ro mo xta unuquisq la.

Virtus. Ins.

Satisfit objectiobus.

123 Obtio 1: si volts di na e prius vitale pducs volois, gr volts, et volos sumi vlit identatas dabit rlao pduentis, et pducti. at h dicidy n e; alii desit arga ao dd in drite pand pbary dstos, nempe qd P bo gr sc refrand relaoe pduentis et pducti: ergo voltas dna n e prius vitale pducs volois. Ad marg: gr volts, et voli ory sumi vitil identatas dabit rlao vitalis pduentis, et pducti, ldo marg: dabit rlao vlis pduentis, et pducti no marg. et marg in sui dstois, qn dinta qao reqad. Caran

qa in Do astruimus. vel in ee productive, et vel in ee productiv. ulis, astruimus etiam rlao productentis, et producti: ratione e, sicut ulti productiva, et ratio e sicut utulis productivi; sr psal go sicut dabit utilis rlao productentis, et producti.

124 Sed pard considerare dstos & rlaone rlis productentis, et producti. Atque rlao versa sr prius dand tro ca gad entate, usque nil qi sibi dare ee gad entate, fstis si s ta ee la rlao arguit dstos prius dantis tro ee gad entate: ta ipsa dat tus ee gad entate q. Ba, et ba. Sp: go ba, ba, et Ba sr se dsquent. Atque e. Dus argtao qi in suo robore persevat eg in nra sa; qa prius utile productivus n dat tro ee gad entate, et qui eguet prio rlis productivo gat minus drs dari ee gad denoaeg: unde rlao utulis n arguit sicut rlao rlis, dstos sr prius utile productivus, et tus utulis productivus.

125 Obtio Q: utulis productio e prie productio: et de rlo sito absto pt in Do verisicari, go vi produci: go nec go producta utulis: go nec pt dari prius utile productivus volois, qs e contra absurdus. Ad mar: productio utulis aliquid addit supra productionem me prius meari tale, qi e propie productio; et h, go adit e ee prie productionis: go. No absto marg, sed qi dstio utulis rlis n e pri e dstio, ita nec productio utulis e vi productio. Et rao & sa pari te i: ideo dstio utulis rlis n e vi dstio, q in vi psue n pt verisicari, h n e alud; in go stat esse sive dstonis; et in vi productionis utulis rlis n pt verisicari, h dat ee alti gadentate, in go stat esse sive productionis vi talis: go productio utulis rlis n e productio vi talis.

126 Rao maris in obtioe, supit n posse dari prius utile productivus sive dstoe utuli rli prius a suo tro, go falsum ea pabo dum postea stig, posse dari prius utile productivus sive dstoe utuli prius a tro. Atque si & nunc sto, et mar pa oi, no mire. Productio utulis addit supra gre nysham dstog utulg rlg 28 sicut in se e emprie dstio, ita n etra hit productionem utulg a rao productionis prie talis. Rao suo

is e qa ratio dictoris utilis producti utilis non ornicat usque producere
relationem in esse. tio Resp. productus relationis; qa adhuc amor utilis
distrui a voluntate mediante aliquo impeditus. Et producti non ornicat
in esse tio productionis relationis, non e producti prie talis: ergo ratione
distrois utilis relationis producti utilis non e producti prie talis.

Obiectio 3:

prius utile producti amoris debet distingui utilis relationis ab amore;
sed voluntas divina non distinguit utilis relationis ab amore. ergo non
prius utile productus amoris. Resp. ad maiorem: prius rle productus
amoris debet distingui relationis ab amore: ergo. Neque consequentia ....
cea. usque aut fusius moris. Et quoque de h. ad obiectionem
Respondeo maiorem, distinguo ante operationis, non dasß. Disputas e: q posse
se dare ee relationis quad entitatis (in qo stit ratio prius relationis productivi) arguit distrate distrog relationis virtutis ita potentis dare ee
a tro potente accipere ee quad entitatis. Posse autem dare ee
quad denominationis (in qo stit ratio prius utilis productivi) non petit
distrate distrog utilis atro. Ratio dubii e; qa posse dare ee quad
denominationis nil pticul de prio rle producto, qd sigat distrog utilis
rlis, et sine ordine in prio prio utili: ergo neque Neque prius
utile productus petit distrate distrog utilis rlis.

198

Expla ulterius solutio:

jr ea divina geta abita admittit distrio utilis rlis, de qbus
verifant geta & se opta. Nec ulla alia sunt agnoscimus
in Deo ad astruendum distrog utilis, nisi verisao optorum sine ordine. De prio utili productivo, dicuntur aut non verificandum geta & opta; qa in ea rli quoque verifatur de prio, verifatur de
eius aut d e dua: non ergo hemdi sunt ad astruendum distro
utilis rlis. jr ceptum prius, dicunt aut. Quia prius rle productus non distinguerent a tro rlis producti, concurrerent mutua prioritas, et posterioritas quad se ee in eodem genere, simul geta, quae
impossibile e verificari de eadem rlis entitate. Ideo prius rle productus petit distrate distrog rlis a tro.

199

Obiectio 2: nlus optus in divina

volte, qd se habeat p modu prij virtualis, neque in volitione divina
dna, qd se habeat tanqm trus virtualis pductus: qc dna voltas n e
prij virtuale pduoy. Rsd ans; q affare lud pty stere in eo
qd voltas ita, l habeat, ac si rlite pdret amre, vel qd amor ita
se habeat, ac si rlite pdret n satisfacit; eo qd m jradicij po
set, amrs sed plij virtualis pdre, q ita se hnt, ac si se ply p
dret: go nly e pty, Etc. Ro ans, d ans pacm, q nugeat
adjunta pac. Voltas dna ita e ad amre, et amor s eius
ograo, et vita actalis jtra pbg voles manend f idntaty
raty raoe virtualis ffity. Atq vita gmmens truit de
noaog ventis, d amantis volti, qs e eius prij, d inhium
dd qd in orne ad dnaoy voltas ita sparat ad amre, ac sily
pdrit; d ita amor ad voly, ac si a volte pdrd. Atq, dei
do n gnit in amre ru sui plus, qdqd s de alijs analogijs ad
plnty pny impbrui.

150 Instad: nly e pty, in qo stat virtualis pductio vo
lois a volte: eo nly e pty in qo stat prij virtuale volois. Stat
panti, qe nil assibile s. qt vols, aut voliog; d nq in vole, nq
in volioe stit pduo virtualis volois: qo. Ro ans, d osa maris
ans, no mirs qad ly pty: psa volio e virtualis pduo sui a
volte; qrit m vicej pducis ostij; qaj p psa voltas detrad
si, n alit ac dtrare in creatis voltas p amre rontatys vlit
ius sui pduoe. Sut m amor t raoe sui, indepnd y a p
duoe dsta et vle dtrauy voltis creatis ad psys amre; ita vo
lio dna indepnd ab ala pduoe virtuali e raoe sui virtualde
trauy dny voltis ad psg voliog.

151 Obtio 5: lt esa dna s ratio
mphca a qa mphi ojnand atructa, n e prij virtuale atruory:
go lt voltas dna s radix mphia volois, n e prij virtuale volio
is. Ast adentes radici mphe mphy influxy nabuerd ans.
Ego possy omire antimetria, in qo gtd p raoe radicis mphi
n pari diapsy priis. Cuj aty n pavery scepsy prij virtualis
in dna volte p raoe radicis mphe, nrg ntrg n infringit

obtio: qa voltas dna ita opad ad volitios, ut hoc i aeu oprao,
d vita actuali dixi in volite gniri raos prij. Alterutra n
stt oprao, nec vita actualis esse; ido esa n e prij alteriorij:
152 Obtio
6: st pad dari in Do prij utile amris, pad est dari de
stdrij utilit otristavij, q adsidrij de salute hoij, qd hd
d: st dard in hoe hoij otristaret: insst dard in Do pec
tij utile, qa st ho pmivet, qd Ds pmit, pecard; drij
pectij utile, nij dsidrij utilit otristavij ptgniri in Do:
go nij prij utile voltri. sto maro, qn dinte paoes ce
geard e m mesa dsprtas ad casij unii. Dna voltas e ca
pax danoaoij ventii, utlit oprantii, amntii, d stij: ido
dixim ee prij utile amris, seu galera prio rli gad
muni dari ee gad thoarj. Ds n pt aci pro dnoamet
otristati d detpati; ido nac gad tastij denraoii ptj
niri in Do pectij utile, d dsidrij utilit otristavij.
153 Eadsol
tio set frari in acidnti d hitu, slt admidos e in Do hi
tus utile, d utile acens. Eliue notij e, marij thgorij pt
n admire in Do hitu utilj; qa ij mnus hitus e faci
litare, nla e in Do pora, qs aqead facilite a. se st n hitu.
Stute dotij, d dicunt nnli thgi. Notij e et alqs thgos
hi notij admire in Do acens utile, utiliqj receptioij; ingo
nlq aonslud impssioij. In his dsatibij mo sij n pero, d qab
tioi, sue ob, qd st in Do n admiard hitus utilij, d utile
acens; ido erit qa so utilij, audequalj n denuard psio
na Do repugnante. Nos statutij hemd in acgptu prij utilis
nlq impssioij involvi.
154 Moven d h drij plures DD atoritates
ptj sDtij, d Thej in qbij tasse dei rao pop, d prij
ru, seu altioii: qdibij odillj. de raoe prij ru voltoii. ste
rd, DD vedre raoj pop. ql rlit dsgad ab aeu, d raoj prij

qd i rlii pduug ztioni. Sutio aduū & Alii, DD. gory ztu
flüit, stuere dng, sslcitg. Stūmopud d̃po & poa, d ani
d dstio pris flüvi a sua ztioe: n tg opii rao, pris otulta
DD fœdralis e ug suma dnte gr pris, d trg, d dgend n
reggad, sym, dlctii.

Arlus. 5.

An ded in Daue hu

flis amadi?

Dispfady 1° n i Dgvita
d ssltluve. dsta & Evang. trias xptu slue Di vi
vi, d trane in Apoc: travit g veng in secula.
Dispfady 2° n e Dg vere vita pha, lt n pri pha. vi=
vit m vita zltuali, d voliva. Dispfady n e 3 in D
n dari ag hg flg amadi, si voltas dna n dsgad sltgom
lir rlii a volioe; qa veluta etg dstoa otuli in Dsg
erit aue hus amadi aid otulii, aid suntalii: qasi stotii
smida e ad Dng dstio flis & na vei, d nulis & nrii dstio
otulis rlis. Dispfad an in D° ded aue lue phius amadi, qu
n sg i suntali, aid otuli, d etg flis?

ta sa dsndit dari in
D° ag hg phy flg amadi. Ita Drndus stotg ug Dre sltil,
Almnticenses, recentes Thstg ug illustro Soday, DD Grando,
Alreon, d Oarez D S. Cag i. Dat dscxg gr Thstas, scotas g, d gr nros: Li odui pog, d ag hg vi, d rlii pduug,
vg, d rlg influxg; gd nad nri. ta sa na in D° ag hg phy
flg amadi e y agnsit aid ag hg g raog, w tuend stoa
dreira, Mnesa, d illustrd Alnio aid ag hg otulg, w tend
Arrubal d Becanus, aid rlg ztioelg, w doend Ripalda,
Lroz, d Aranda.

157 Sit nra d°: in D° n dad aue hus phui
flis amadi. Pa: aue hus phiu flis amadi sugit pris
rle volioi, d in D° n dad pris rle volioni: go in D° n dad

aeus hic prius fuit amandus. Maior e expla adversarij dona,
e ead a parite; q a aeus hic vtulis, fugit prius otiale, et
aeus hic gtioliis fugit prius gtiole. Sed mir, inga e
stat: in Do n da prius vlis pduuy volois, et prius vle vo
liois e prius vlis pduuy voloi: go. Sed mar dna Thstai
et Scotai: n da in Do prius vlis pduuy tri dni esse im
pduti: et volio e trus dnus esse impdutus q a e prius absts
mi pduo rega: go. Sed mir et Jesuitar: prius vtile vo
liois e prius vtulis pduuy voliois: go prius vle volois
e prius vlis pduuy voliois.

158 Disrai et expla rao facta. Prius
y, q pos vi tale bit in algo gere vi griare, fuis trus. Si
i prius zus, vi grigt ingere zeo dnfudo sele totus. Si s
trus vi priat ingere zeo, seu pduuo; mosii: prius vle
voliois e vi prius: go vi griat volios; et n zei; q a volo
zn stuit: go zei, et vi zei griare e vi pdure: go pri
y vle voliois vi pduit volios; et in Do n da prius vi p
duens volios; q hic n pduii, imo nec pt vi pduii.
go in Do n da prius vle voliois.

159 Ani ultims uod efficit
Do: in Do n da va rlao pduui, e pduiilis, ni zi extra,
qg vlis dsgueri; et voltai, et volio n dsguere vlis: go zi
volg, e volios n da va rlao pduui et pduiilis. et rao pri
i zrui vi talis, d eius tri e va rlao pduui d pduiilis:
go in Do n da rao prius zrui vi talis ru voliois. Maior
e pro Thgca in ma de SS Trite, d ultius firmat in eo, qd
funtus ad astrud destos filiarum genitis nuerd, fi in Do
admird rao pduui, e pduiilis ene vli dstoe. Mir e cer
ta, Iga fluit et bsta pd e dictis nus anti; q a rao prius z
ui vi talis e rao prius vi pduui, d rao vi zrui priati
d rao vi pduiilis.

160 Ig mesy e, nil adversis pdee p aed dstos fuit

& navei, aut dstos utuly rlis; q^a hy dtoas, sic dicuntur
[illegible] in uno rlii [illegible] ereo racei prdui, et prdulli,
itauidg v vt sui esus prduos stz qad hy ee: alii
hy dtoba reilarent in dnis estii rlaoes prduiu et prdulli,
oscgendy drys estos & hii rlaob; n parend rlii stz. qd a d
scila d LL. Ex his oib; dcdndu d in D^o u dari auy hy
phy stz volitois; ne cogamur admire gniy vel productioy,
imo & pduens volios esser impdui.

161 In drys obiicit L: D
vi, d rlii, sc amad: oo ve, d rlii e potens se amre; & vi
d rlii pose se amre e aus hus phies stis volitoi: go da
in D^o. Confirmad: rlis capatas, d poa susceipdi denoaoy
amans e aus hus phis stis amris; & in D^o dad rlis ca=
patas, d poa suscipdi denoaos amans: go in D^o dad aus
hus phis stis amres. Ba mir: D e rlii capax se amadi:
go. Regod obtio: D vi d rlii i Dig: ge vi, e rlii e potens ii
Dy, & vi, d rlii pose ii Dy, e aus hus phis stis esdi Dy:
go talis aus dat in D^o. Regod ospao: rlis capatas e poa
esdi Dy e aus hus phis stis esdi Dy, & in D^o dad laca
patas, d poa, q^a D e rlii capax esdi Dy: go.

162 Ad obiicogd=
do ani, d D dgni: go vi, d rlii e potns se amre poa rli
utuli. Idolaβ: poa rli stis no diss d sb A ostre reipda e b
sta. Loa D ad se amadu e rlis sad entais; q^a e psadne
voltas: e utulis, q^a in orne ad aupdg denoaog amntis eglet
pog volive g rig pduos pduenti stra, se amrg. ulna poara
alis stis, q^a hge asfert dstog a tro, d raog pdui ad pdule.
Alio rlii N ad ospraos, ues marg D: rlis capatas, d poa utuali
suscipdi denoaos amans Dei, no marg: rlis capatas, d poa
stis, ddo mrg. i lie D mirg.

163 Obiic L: ab aus pho d rlii bene
valet oga ad pog phy, d rly; & in D^o da voltas ve operans

in aue b n̄i: go in D.° dat̄ g̃ra d aue bu p̃hui d rlis ad amrg. Mar nititr in lo rlgri axomate ad aue ad pog bene olet sqa. ofra in istine Lne, & ad Sentes: qi ofra ē pog d ag, ex a voltis dng ad p̃ry velle, d poa isstit ofrt ad aue fil aue her flli: go ita ofert voltas dna a ftio velle. No marg: g.a in D.° dat̄ aue p̃hui d rlis ebdi Dg, dig D.° n̄ hed pog p̃ria d rlis eiri Dg. Raog D: ab aue ad pog aud rg aud rtuy aud iogg: bienevlet dja; ad pog ofrate rg. no.

164 Ofrati D. marg:

gi ofra ē pog vtulis ad ag. &c. ddo: go ofra ē pog p̃hy ftli, no. Voltas dna ē sy gra vtulis ad ug velle, gbens funtyu illtru p̃tndat raog go. & my aue to mphi, d raog aes trolis ofrt a ua g̃ra. Dicce suog ecel D. ve l pte Lne 21 aro 2 ad 3g: ru hory aues n̄ pt lharit rao p̃er ina ni fay my figdi. Ilg rpetit l° d Sentes Cap 15, d. E.° d Sentes Cap 10. Da A. g̃ra fo raog ofra a ftio aue flodus ē ple An geus Magr, dig logni de dna eta t pte Lne 35 aro t ad 3g aū: pt ēinigi ē sb raoe aū, ē sb raoe pog: sut ofglar sb raoe. pot: hentis ng, d b raoe ng.

165 Insta: in D.° dat̄ vē d p̃rie aue bui amadi: go dat̄ vē d p̃rie aues bus amadi. g.a aues bus d bus, bt bi ereiavit. A dari vē ē p̃rie ag bum amadi ē dari ag hy p̃hy ftg: ve nūc dat̄ in D. No ani. In D.° da vē d p̃rie amor, n̄ tg dat̄ vē, d p̃ria aues bui ami: ni, q.a sy dat̄ aue bui ea raoe ga a f.° dsguit, & a f.° n̄ dsguit d toe p̃ria d rlis: oo n̄ dat̄ aue bui p̃rius d rlis. D. vē d rlis. ama in aue bg n̄ in aue b flis amadi d in aue bute li.

166 Instaerg: in p̃to oprnte eo mo, go dat̄ oprao, dat̄ rao p̃rig opradi. d in D.° dat̄ rlis fr amor qui ē vtas oprao: go in D.° dat̄ rlis fr p̃rig flus amris. D marg: eo mo, go dat̄ oprao, dat̄ rao p̃rig l vtulis, l rlis opradi Lao: rao p̃rig ofra te rlis no. In D.° dat̄ rlis fr amor, d dat̄ rlis fr p̃rig o oradi, d ug amor &c. d n̄ pitat ofrate p̃rig rle, nōd dari in D.° p̃rig rē amris. Insta; adhuc: amor ē in D.° ē oprao

rlis sit iniens ab ipo: go dad in Do lud ipy, a go ela ope
rao, d adqd opranda a tiss aues liis ad ky. D anii
e oprao rlis sit imeniis ab ipo utilis; ado ans; imens ab
ipo rlis no ans; d D ig ptg agntig; go dad in D lud ipy
utule, a go ela oprao, Ddo: lud ipy rle, no utrqss ipg pg.
167 Dom
iii 3: n dit marg opog rlaug aues hu rlis ad iy, gs
ultas ad amrg, d amor ad obiy; d in Do dad rliber
voltas, d amor, d in nob amor d obiy, sine distoare
ali: go in Do dad aues hu rlis, d bus, sine distoarti.
No marg; ga rlao a opoo ir ag hy rlg, d biy e de gere
duvo sli, ut heo paty; d rlao voltis ad amrg n e iy, ide
trate de gere duvo sli, d pt ei degere duvo utelis.
Insp rlaoamoris ad obiy tusnt salvad iy orne ingere
gtieli: ado voltas, d amor in D pt idntari, d in no
bi amor pt sepiy pobto here. Certy ado e margaere
laug onog de gere duvo sli gs de gere duvo utuli,
d degere itioli.
168 Obiil 2: de rase aues hi phisliis n e ie
influens rlis d ud d in ag ly: go rao aues hi phislis n bd
ei dta atro. Ba anii de rase aues hi n e ei isfluens ut
go in try; ga aues dues pt idntari cy tro; go slis. Noan
tedery d ilo anti patis, no dgss. Digrtas e, gd aues hu phis
slis iedit priy gd uo tale s ru hi: de rase priy ve tale e in
fluere udgo in iey try. Acus hus n bd ei mery quiiy
dudi iy ps ei phi tues pdutu, ido n bd ei ifluens ud go; a
influere udgo i priy quity gd s meru quity aud mera
ao, n e, ag n s priy nq tues. Ani agd D D uit n e
ioncens in eo gd quity duidi identice aud iy priy
aud ey tro: e ag d a sere iy nly, priy idntari ey tro
gi ab alo acupit hy ei.
169 Ly in h sine stuta sit eia driny
volios, hic ilodu de volioe nsa D, i i volio libra idnti
ed rlis adequit uy D, ud dsndit tuind D quidni a ditu
one aues liari D quig tuary, eads pria aplicada sit volio

ni libri, dicitur quod denuo volitus sit here quod mysterium auxilium mihi ru
stum, esse quod prius sit utile liber, quod est utuli, quod per volitus, et
ad libri creada omnia, et voltas in prius rite volitionis praedic
ta in hac Sne, nec est utuli rlii admittur ni ad excludas ea, quod
fidei, dicta, et Deus docuit admiradas esse in Deo, et videant opta.

Pars. 2.

De Dstoq dnq Volti a prii abstius Di.

Dstio 1.

De dstoe Voltis a voloe, et ltioe nsi.

Arlus. 1.

Eligitur Sntntia.

470 Certus est voltq dnq non dsqui rlit a dna volitoe nsa. Certus est etiam in nris prius, quod voltq dnq, et voloq non posse admi dstoq, et na rii quod ad la te fani in ma de Xpl Frite, eius mi dstio posset uq Sdui te dna. Certus est prea etiam in nris prius, voltq dnq dsqui ra one raonata a voloe quo ru heu se hoc quod mysterium auxilium me phi, et prius utuli. Deus quo Revolvit ad Illq dstoq utuliq rlii quod xta dicta in geata ma ex lyma ptory idntas eiq caput e ad urifada eta et se opta, et quod in creatis urifari non sit sed ni dstoe rlii. Modo logimur de voloe nsa non de libera.

471 Voltq dnq dsqui utulit a voloe nsa, docent Ricardus, Henricus, Banez, Ganerus, Arrubal, et alii quos citatos sequitur L. Borul de Volte D 1 Sne 2. Oppositum tuenti Madeira, Herer, Sparza, et alii Arnda. Sit nra 3o: voltas dna non dsquit utulit rlit a voloe nsa. Pbatur: ea de quibus eta et se opta non urifant, non dsquid utulit rlit, et de volte dna, et de eius voloe nsa non urifant eta et se opta: quod omni na voltas, et eius volio nsa non dsquid utulit rlit. Mar certa est et mir firmatur argtory suoe.

472 Argus hy: de dna volte urifat apta rei repugare esse sgnty, et de dnavoli oe nsa, non repugare esse sgnty: quod de eius urifant apte rei f

ta c̃sposita: g° disquind' utulit' rlit'. Ad ans: apte rei reg
gad' volit' dns, id voltas dna i, ee sgnts: d' uolsi dns ut
volio dna i, n' reqgad ee sgnts; alit' volsi dns libera qui vo-
lio dna reqgard ee sgnts: oo. Argts gad' aloqui disqui
utulit' rlit' ex hinilite; q^a al equi id ale, n' reqgad id-
enti ut rali, uii identi reqgad hinilitas.

173 Ad argts Rndolg
antis sts, ad uis raog no sposits, slt ante opraog ilteu
dari volog dns nsa, sb c̃sbe volodna de ga si ursari
n' reqgare ee sgnts. sit volio dna sb la rdusplaoe de
sbe sy dad' despni a nris sceptibs, sp gos st psindi rao
volois dns, inga n' quolvit reqga, id s sgeni. Ante opra
ol ilteu sy dat' volio dna aut dbate nsa, uii reqgad
ee sgnts; aut dbrati libera, uii n' reqgad ee sgnts; mo sili,
g° ante opraog ilteu sy dad' el, gd i vel dbrati l'dtra
ti- vale, lt iltus si psendre a hinili raog alitis n'
reqgantis st identi ut rali.

174 Argts Ssg: ita dna voltas d'
volio nsa, st eads rlitas ante opraog iltus, id de volre
verisd', gd Ds raoe lius si velle, n' ats velit actalit'.
d' de volioe verisd' gd Ds raoe lius velit actalit'. d'
hoc est predicata c̃se opposita verificari ante ope
rationem intellectus de divina Voluntate, et
d' voloe nsa: oo d' disqui utulit' rlit'. No marg; q^a in
de pri a nris sceptibs urisa de dna velre ee id, rao
ne uis Ds actalit' velit, d' de voloe urisd' ee id raone
uis Ds si vella: sur de ali' ante opraog iltus urisd' ee
id raoe cui ho raona, d' de rali ee id raone uis ho
sntit: pdaoes opts ereiidug si, sumand' desard a nris
sceptibs, sive in se sli, d' pseivo.

175 Argts Ssg: dna voltas
urisd' apte rei egre volog nsg id as slis, d' opraoni
prig, d' de voloe n' urisd', egere volts tps as slis, d' opraoe
prig; d'he pdaoes st c̃se opts: g° urisard ante opraog iltus

de dna volte, et volone: ergo haec denominatio oritur ratione. Argumentum satis
molestum. Ad quod dico, solutionem esse ab obicientibus, quia in creatis non
distinguuntur nec ratione nec oritur ratione complexus et voltae. Volitio creata a parte rei
exigit voltae id principium suum, proprium, et non ita exigit complexus: ergo a parte rei de
voltae verificatur, quod sit principium exactum a volitione, et non verificatur de complexu,
et complexus, et voltae idem sunt: ergo de eodem verificatur esse principium exactum, et non
esse principium exactum a volitione creata: ergo in creatis complexu, et voltae distinguuntur
quod oritur ratione.

Retorsione respondetur, in volitione creata independenter a nostris
tibus, seu ante complexus operationem exigere suum principium, et proinde primam,
quia a parte rei est complexus, non aeque exigere suum principium, et proinde principium id est
complexus, quia reduplicatio excercitatur facit distinctionem inter complexus, et voltae,
quia non datur a parte rei. Ad distinctionem factam, de voltae, et non de complexu verificatur,
quod sit principium, et principium proprium exacta a volitione. Dari non volitionem
ergo denegatur independenter ab complexus operatione, non exigi a dna voltae id est suum
et operationem principium; quia reduplicatio non datur a parte rei, et est dependenter
denominatione a nostro complexu excercitatur denominante denominatione volitionis, id est operatio in
aeterno, a dna voltae, id est esse principium operationis. Atque exercita distinctio non
datur ante complexus operationem: ergo nec ante complexus operationem verificatur voltae
et denominatione exigere volitionem id est suum. Ad secundam argumentum non omnis, quod
13 §3.
1

Explicatur ultima solutio: ante operationem complexus voltae dna est
eadem divinitas, omnes in volitione, et proinde verificatur de voltae, in
eodem sensu verificatur de volitione. Voltae id est a parte rei essentia ut
dicitur per modum principii est volitio id est a parte rei essentia id est dicitur ut
principium. Volitio id est a parte rei essentia id est dicitur ut operatio, et voltae
est a sui essentia. Volitio non probat essentia, id est sub ratione principii dicitur
tamen aeterno principio volitionis, probat essentia, id est sub ratione operationis dicitur
tamen aeterno principio volitionis. Atque etiam explicata sunt in aliis entitatibus
virtualiter equivalentibus. Ad equivalentiam a parte rei probat essentia, id est sub ratione aliis
dicitur tamen quam virtualiter, quia ad plures spectat id est distincta, et non probat
essentia id est sub ratione aliis dicitur tamen distincta virtualiter.
128

Si dicas, vol

ty dnq. digui. fluentalit a voloe et ante opraoe zltiu, et n digui fluentalit ab ipa volte, omig; et in h a pte obti nla a= ferd ddo; q' eiusm zduoei nil alud imstrand, ni go eadi entas voltis d voloi, pbd fluenty id. sb h esse voltas dna diguad sr a volione, d n pbd fluenty id sb eadi esse ne digad sr a volte, in qo nla e ddo. Ith ab adusi dicdy e in ali hoi apte rei esto fluritalit a vali eiusd hoi; qo nil e alud, ni erid entaty hoi pbere fluenty id. sb esse al dsgad sr a vali. d, b eadi esse n dsgui sr ab ali.

179 Argty 2: de volte dna urisad ee ag hy ra volioi. d de volioe n urisad, ee ag hy. dicy: go de volte d volioe urisand gta esse tota, dogd digad utulit ruit. D ani: de volte id e apte rei sive zgpd anrii deustly urisad ee ag hy, Dc, no ans: de volte, idraoe nra iy fluento suo, ddo and dno uty dgs. Istad x dicti: Lure an m volty dng ee ag hy mahy, d sy raoe nra iy fluento dsty a. volioe; in go impetad vesqui ad zlty, sui gse agui zlec tus xuite digntis ag hy a d: n go urisad de volte ee aiy hy indepn ab oi zltius opraoe. Itg dicdy i de volioe, id e aus lui.

180 Lus dicta sit de volioe nra, d qy, iz dicamd g zltioe nra. zlada. bt de volioe d zltioe absti, dnib, gti ti; n de zltioe d volioe notiolibg. In ma de SS trite rejeiu tgss impoles, dilory, DD g dotry dvias volioq dzlt oj notioai. st gdgd de h impolita. si in Dei admiand zr, l dsquend rlit, volio g erit gria solius Spus Sti. d zltio erit gria solius fily n mini gs sss rlases spraois pa ug d filiaoi; dgend rlave zrse oponend, id eary Patro ni defndiend.

Arlus. 2.

De dstoe dny volti, d volioiz nse ab zltioe nsa.

181 Dngvo lutaty, d gue eius volioq nsz digui utulit xdna zltioe

ipsa docend. qr. AA supra citatos qui dicunt distinctionem utriusque realem volitionis a volitione. PP. Arriaga de Lugo, Alvarez, Luniga et Arr. Oportet defendunt AA, qui nec distinctionem ponunt ante, dicunt aliqui citatos secundum Mnichsa D. 8 sone 1. Sit nra 2o: dna voltas, et eius voltio ipsa non distinguuntur utraliter realiter a dna ... ne ipsa. Prd. et Mnichsa: in dnis sunt admittenda distinctio utriusque realis quod cogit aut fides aut dotrina ... PP, aut rao mesa; at nec fides, nec dotra ... PP, nec rao mesa cogit ad admittendam distinctionem utriusque realem inter volte dna, eiusque volitionem ipsa et ipsa ... ergo ... non est admittenda distinctio utriusque realis. Min. inga e ... solvet obtiones suas.

Obtio 1: distinctio utriusque realis neg. dat imperfectionem; imo importat perfectionem infinitam; at voltio dna, eius volitionis et ... non est nada perfectio infinita: ergo non est nada distinctio utriusque rlis. Prd. marg: distinctio utriusque rlis neg. dat imperfectionem. qr ea dna ... quae ... sua ... nequnt stere, sine tali distinctione, ... marg: ... sine tali distinctione stere possit, no. ... dna qu ... verificare ... nequnt stere, sine distinctione utriusque, sed alnde petantur ... id est na dna ... nitas: in hic distinctio utriusque ... dat. ... qu eiusmi verisa ... petunt, possit stere, sine distinctione utriusque, id est ... et imfinitas, hic distinctio utriusque imperfectionem affert, ... atruit ... quod ... non hent. Expla ... in distinctione realiter ... nec ... imperfectionem ... imperfectionem stare ... dnq et perfectione

[183] Obtio 2: dignior est ... simplicitas ... distinctione utriusque ... sine la: qo in dna volte, eiusque volitione et ... dna ... simplicitas ... distinctione utriusque. ... ani: la simplicitas e ... dignior, ... vratary, ... do ... simplicitas ... est ... simplicitas ... distinctione utriusque: qo. Lara non ... distinctio ... dna ... sa ... dignior ... simplicitas ... Dani: dignior e ... simplicitas ... distinctione utriusque, ... la qr ... &

qntia verifare qta & se opta, et qui simul exigant edentatis, ideo ani: jr extrea n ita exigntia, no ostad & ditis, sutio, qs spla in dtoe rli qs lt donior i, q3 idntas jr extrea respontia idnti; n og e dgnior jr extrea, qs dtog n petund.

184 Obtio 3: volitio dna nsa respit bitz, d n malig, d dna gltio respit tq bi tz, qs malig; & hoc sit pta & se opta: so de dni volioe, g gltioe orifard pta & se opta; d 3qn jr s as dad utrilis dtio. D marg: d n respit malig lg regtado no marg: lg gseqdo, ideo marg, d s dara dstoe, no marg. Volio n gseqs malig, & lg regtai; ga volio e gsequo solius bitis, d sil e malig retao. Nil respit dna gltio nsa qo n respiat a nsa volione: ta volio, qs gltio respiunt bitz gseqdo, malig fugido, d bitz, d malig regtado. Aru cogr malig denoari cogtz, d n denoari amatz; ga amor trid ad lg n gseqve, d restave: e 3a bitz denoari cogtz, d amatz, q a regtave, d gsequve lg respit dnca amor.

185 Obtio 4: dna gltio hed apte rei gritz, d antecedg ru dne volitois nse; & n sz & na rei oo utulg: co utulit dsqui a dna volioe nsa. D mar: Ds a pte rei prius se cognit, qs se amd; ido ua e hoc calu, Ds se amat, g a se cognit; e n e 3a; d Ds apte rei prius se cognere, qs se amare gfert dne gltiog apte rei hera prits, d antecedg ru dne volitois nsg: go. Obtio funda in Anselmo, qi in monologio Cap 48 logens de Do ait: pa lg certe e n idirco se glgere, q a se amad; & ido se amre qa se glgit. Ostrad: si gltio dna in re n herd prudg utulg ru volitois dne, n dare rao, ob qs amor potius ect & direone conis, qs cotio & imprio amris; & euism rao dare bd: go gltio dna in re hed prudz utulg ru dne volitois.

186 Eadz argdi fra pt pari, dna gltiog dsqui vtul a volioe; ido m gltio bd dsqui a pte rei a volitione, q a Ds se amat q d se cog

nit: et Deus se amat non sub ratione utilis, et etiam ut cognitus, ergo quia se cognoscit: ergo non sub ratione utilis et etiam ut [illegible] dona cognitio [illegible] a volitione. Ulterius: Deus [illegible] ad amorem [illegible] cognitio non sub ratione utilis, et etiam ut: ergo cognitio ad amorem [illegible] debet dari non sub ratione utilis [illegible], et etiam ut [illegible], et [illegible] ut arguit [illegible] distinctionem cognitionis ab amore: ergo cognitio [illegible] ab amore. Ab [illegible] no [illegible] [illegible]: Deus se amat, quia se cognoscit cognitione, et volitione [illegible] [illegible], [illegible]: [illegible] denotante [illegible] quia [illegible] [illegible] cognitionis, et volitionis [illegible] denotante [illegible] causalitatem, [illegible] processionem.

[illegible] solutio: volitio, et cognitio divina [illegible] summe [illegible] [illegible] ita [illegible], cognitio [illegible] [illegible], et volitio [illegible]. Volitione, et cognitione [illegible] [illegible], [illegible] est [illegible], Deus se amare, quia se cognoscit, et non est [illegible] quia [illegible] [illegible] arguit processio [illegible], et non est [illegible]. In [illegible] sic accipiunt volitio, et cognitio a S. Anselmo qui [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] a [illegible] et [illegible] non procedere ab Spiritu Sancto et quidem ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et non sufficit utilis. [illegible] non [illegible] cognitio [illegible] [illegible] volitioni [illegible]. [illegible]: de cognitione, et volitione [illegible] [illegible] [illegible] posse amore [illegible], quia [illegible] [illegible] cognoscere, et non [illegible] posse cognoscere [illegible], quia [illegible] amore, [illegible] non denotat a parte rei [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible] minus, [illegible], et volitio. Pariter [illegible], in [illegible] ne Deus se amat, quia se cognoscit denotari [illegible] [illegible] et [illegible] cognitioni, et amori.

Si cognitio et volitio divina [illegible], erit [illegible] [illegible] ergo, [illegible] [illegible] quia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] amor, et cognitio, [illegible] divinis, qui [illegible] est cognitio, et volitio, ita esse a parte rei [illegible], et amorem [illegible], ut potius [illegible], et amori [illegible] [illegible], [illegible] amor [illegible] et [illegible], [illegible], et amori [illegible], [illegible] oriatur [illegible] amore. [illegible] a parte rei [illegible] cognitionem, et volitionem [illegible] [illegible] [illegible]

aux potius compraditur complexo ex amore, et complacentia, inferente amorem, quam complexo ex complacentia, et amore imperante eam. Explicatur complacentia exemplo huius actus creati vel sibi dilectionis: volo etiam virtutis et eius bonitatem, non autem bonitatis per etiam. In hoc actu non sequitur privatio a parte rei, per amorem bonitatis, et amorem etiam bonitatis; et sic ita ac tu videas, quando actus potius eligit complexo ex amoribus etiam, et bonitatis, ex quibus amor etiam haberet ex amore bonitatis, quam complexo ex amoribus, ex quibus amor bonitatis haberet ex amore etiam. Pariter in nostro casu.

18°. Ad confirmationem non marginis; indignum mihi videtur vel quaedam verum esse amorem potius esse ex directione conii, quam eorum esse ex imperio amoris, ratione, scilicet, quae actus videtur, quando actus ita est amor intuitivus, et eorum affectiva, ut potius eligendi amori, et complacentia dirigenti ad amorem, quam complacentia et amori imperanti complacentia eius. Notandum est confirmationem supponere complacentiam dirigere ad amorem quod natura Dominus Syrsius, eo quod eorum dirigendi in odio quia ad amorem, et huius odioris quia incapax divinus amor ut posse sese suscitare, et ratione sui amandi et cognoscendi. Melius dicitur aliquid, quia illud est eorum et amor, esse directionem, ad volitionem rationem sui dirigit, quanto eminentius eligit conii creati, quam autem vel ad naturam antecedit ad amorem huius ex eius directione.

19°. Replicatur: a parte rei verum est, nihil esse volitum quin prius cognitum; et hoc in Deo stare neget, quin complacentia in prior amore: quod in Deo prius or est complacentia amoris. Et verum prologo esse verum, quanto verum est volitum non posse fieri in cognitum; ad quod sufficit volitionem esse connexam. Rursus, eiusmodi prologo non habere locum in divinis, et sic in creatis: sic mihi habet locum, ubi amor est ex se caecus, et eorum bene vel intueri prius effectivus, et electivus amoris. In Deo nulla datur a parte rei eiusmodi prioritas, et amor ex se est intuitivus. Atque sic tu de ratione conii dirigentis est generatio dictare quod faciendum in ratione quam voluntas velit ut fiat quod est directiva amoris ex se caeca, et complexiva prioritas vel quae sit distinctiva amoris, non autem quod amor est intuitivus, et non dat prioritatem vel electivam amoris.

191 ~~Expla~~ Replicas r3: vi c'apte rei Ds ipse amet n' movet ex sua bitate ut amata, alter pla amoris esta eidmoo, ezmao D3 nstant ad. eta amoris; et vi, c' apte rei Ds movet ex sua bite ut cogta: oo Ds movet ut ē amet n' caeco mo, et prudentime agens qi ex bite ut cogta: oo vi ē apte rei Ds movet ex bite n' ut amata et ut cogta; et hoc stare nqt. sin dsti one illa vtuli zr amrz, et cogz: go z amorz, et cogz ... dstio vtu lis rlis: qsa mari D mirz: vi et apte rei movet ex sua bite ut cog ta, denoante ly ex speciez zez tnda aius dini qi ē zdilie amoz dstio, Ido: denoante ly ex ug peeslioz, et pedg cons rea a= moris, ro mirz. Ita e dictis, cons dna n' heri ug pecdz radi ni amoris, unde D3 moveri ex sua bite ut cogta n' denotadend mi pecdz, et sy. sgat tndentig aius dni, zi potius equvald. dpla xo ex zltioe et amore hito p mos cognis, qb zplxo ex amore et zltioe hita p ingriz amoris.

192 Expla solutio in xplo supraposito aius creti, et ... virtutis et bitz, et n' obtz et etaj de hente eiusmi aius ut asari, moveri ex bite ut amata et amaig etg virtis, et n' ex eta ut amata ad amadz bitz, qu p eiusmi paoz sed alia pritas, ad peda amoris bitis ad a= morz etz, et sy. sgat tnda aius eglentis Dei amore ter= minato ad bonitz, et ad eta virtutis, egbi amor etz he= ret ex amore bonitis. pariter in nro casu.

193 Obtio S: xta expressg Conciliorz, et Patrum locutionem Filius nonest genitus voluntate, et certum est Filius ēe genitum intellectu: ergo de Voluntate, et intellectu verificantur predicata ex se opposita: ergo distinguentur virtualiter realiter. Argumentum ab omnibus solvendum est, quia etiam iuxta Concilia, et Patres Filius Volun tate est genitus. Concilium Sirmiense, qd nec nullis nq voluntate Pater genuerit Filium anathematizat Sancta, et Catholica Eclesia. Concilium Toletanum

decimum quintum confessione Fidei, Filius est Volun-
tas ex Voluntate. Sancti Iacobi apud Clementem Roma-
num Capite decimo nono: generasti voluntate, virtute et
bonitate immediate Filium. Sanctus Augustinus libro
quinto de Trinitate Capite vicesimo Filium apellat con-
silium de consilio, et voluntatem de voluntate. Infera-
ergo iuxta Concilia, et Patres potest in aliquo vero sensu af-
firmari Filium procedere per voluntatem: ergo locutiones
quae in nos obiiciuntur, ut pote negative ab omnibus ne-
gandae sunt.

192 Pro Conciliorum, et Patrum intelligentia
notandum est, quod dum Concilia, et Patres asserunt
Filium non esse genitum voluntate, longe absunt ab
objectionis sensu quia dis putabant contra Arianos, qui
ut negarent divinitatem Filii ita argumentabantur.
Pater genuit Filium, vel nollens, vel vollens? Si nollens
quis eum coegit; si volens: ergo Pater genuit eum libe-
re, et ad suum arbitrium ergo Filius non est Deus. En
Arius, eiusque asseclae loquebantur de Voluntate libera,
non de necessaria; esse apud ipsos idem est, Patrem volun-
tate generare Filium, ac libere Filium generare. Ad re-
futandos hos errores, et sophismatis, illico Patres e contra-
rio asserebant, Filium esse genitum non voluntate hoc
est non libere, sed necessario. Includuntur his PP. dicentes
Filium non procedere a voluntate loquuntur de voluntate libera, et PP. asserentes,
Filium procedere voluntate, loquuntur de Voluntate necessaria.

195 Dubitabis, atque, si haec ita
sit qua ratione explicandum sit frequenter PP. et Theologos loquentes; Filius procedit per
intellectum, et non per voluntatem: Spiritus Sanctus procedit per voluntatem, et non per intellectum. Verbo Divina procedit per modum
cognitionis, intellectionis, et non volitionis: et Spiritus Sanctus per modum volitionis, et non intellectionis. Pater generat
cognoscendo, et non amando, et his similia. Patet quia dicendi modus isti ... ut
... in re: ex locutione non sit aliquid ... in ... ubi ... per
voluntatem, ut ... Patres ... citatos numero 193. In ... et
... in re ... loquens ... Verbum ... de ... et Spiritus Sanctus
de ... volitiva, verbo correspondet intellectio quasi exercitium

Dnum gestorum, d[ic]tum sto volito, ita ea, qui sui locu dixi in 2a parte ma de SS Trinitate.

196 Ex his deducitur 1. inhesse vy ee, ubi procedere per actum, et non per voluntatem; quia ibi ubi impote de lia actioni corred actum et volitu dnum complexum, in suppositum per processum actum. Et 2a sequitur, hic impote de lia volitiva corred eius prio suppto per processum voluntas. Deducitur 3. ubi quasi e sequitur sto denominari in v. sive gestorum ... rebus. Dicitur atque actiones denominari ubi, et non volos, quatenus in ... lino et non volito ... productivi de lia oliva: e ... sequitur sto, qui e ... de lia volitiva corred per volito, et non actio. Deducitur 3. ... generare ... et non amado quatenus tres gradus e ubi mentis, et non tres ... unde ... ita gerantis ... actis decreti ad gradus actuum, et actio, non voltas, et volio.

197 Replicas: si ... in ... procedere per actum, et voluntatem, de qua e ... e ubi; a ... et ... in ... non procedere per actum, et volo. ... quasi ... e ubi, quia procedit per actum. ... procedit per actum, et non e ubi. ... ab eo quod utrumque per actum procedat, et quod procedat ... actioni ... mentalis locutiva ... in ... procedat per actum quatenus actus, et voluntas ... non ... procedit ... actio ... mentalis locutiva ... non e ubi.

Quaestio 3.

De distinctione Dnum Volitu a dna essentia.

Articulus 1.

Ad rerum notata.

198 Pro dicendi ad distinctio dnum volitus ab essentia dna: 1o quatenus dna essentia adequate per constitutiva ... a dna voltas 2o quatenus essentia dna ... per volito, et illa aliquid aliud a volite. ... 1mo essentia dna constitutiva, voltas ... adequate per ab

esa, sut virtus diguitis adeque fr ab esa hois; sic esa dimo
ostruat, volitas digued zadeque fr ab esa dina sut vale digu
it zadequi fr ab hoc. 2ta ding sa diguents zadequi sts ato
to. Exhis osta go decesso hus Lonis pndet a osuoe ding es
si; gast ostne t in loco celebrima eca. ding est ostiog Ling
ostuo. L ues resuone pno 1, nen esa dr sumi, t° p rei
gddite: sic dimd at vale ee esg hois. 2° p prio motus, et
quietis, seu p prio opraois. In h gne sumi esa in t° si.

299 Lno

2° esa sumi phe e mphe. Esa mphe, spta e dcepts le ob
vus, go quis fr poto res zlgr, et go, l eus algo n zlto, res
n zlgr fr. Sic alrale dit esa mpha hois. Esa pha di
sumis t° p ostuvis rec phe stz: sti corpus, anavalis,
et unio sic esa pha hois. 2° p ri eo, gd vlis identa ug esintia
mpha: sic viltas dit spere ad esa pha hois. Lno 3 im
pole e voluy sbtiale, gd n s mphe radcaty in zltivo.
Hanc dig in anastra tdidi e t g lieu. zlg a. sidy e, vady
mphg ee lud stz, gd se het pri ad alud, a go adeque
fr diguit, et a go n detrad ad esa sty ltz, dn altius.

300 Exglis

explao stmad. Ens n e radix mpha sotz, lt s pri adsl
tio, q a ab la n digui adeque fr. Lrsitas n e passio
mpha entis, lt in meis prisi dsgad adeque fr abente,
et lt ens e pri ad ssitz, q a dtrad ens ad lig stz, gge
lia pria entis. Conitas e passio mpha entis impolis, q a su
pit pri ad se ens impole, a go adeque fr diguit; et lt dtrad
impole ad ostudo esa entis raois, hy e esa n sz de lia im=
polis, det da lia conilis: unde conilitas addita impoli p
trahit lud de sua lia ad lig altg.

Alis potui p radie me=
pha pad doctri gnoati. Implet voluy sbtoale, gd n s fr
adeque dsty ab zltivo, et gd n s p posteri ad zltivy...

qd dicit 3ltivu ad esse suu lib, et n altam: 1o implicatio
tivu sentiale qd n radicat in 3ltivo. ba antis pr constans
i, q n 3ltivu cstuit p volvu, nq volvu p 3ltivu. ba
pr pr lo eod sunto, qd dhi gand, vile ei pr postori ad
hoc: sut m radiy i pri ad risy, et hnc collig rale ce
pri ad vile; ita 3ltio e pri ad volios, et hnc a pari sa
dd, 3lvy ee pri ad volivy. Ca pr pad; q si volvy de-
trard 3lvy ad esse suu lib, et n altius, volvy ee esse
Pheni 3ltivu, sut pssitas e esse Pheni entis.

202 Ex h doctra dedu
it ee impole eni sse cstituy sby sug entatg, seu psfative
p cjnty x 3ltivo, et volivo lt alqd eni reduplive cu 3lti
vy, et cu volivy cstuad p utq: ut regoad entas, q pe
favi ssta cstuad p al rale et vile, lt n regqd spotum,
qd reduplive ut tale cstuad p al rale, et vile. Si dicas,
pole ee 3ltivy n volvy, et agend de rane 3lvi n ee radara
volivy, resrdebo l, ndo polit 3lvi n volvi. 2o qd lt derao
ne 3lvi grice ssti n s ee radic volvi; 3lvy tg qd i so
livy, bd ad volvy spari tqs radix mpha ad mphy ra
daty. Si vg dicas, x, sbto, qd e pri ad sg, et x pia sra
cstui spoty ssfave ssty, cdg; et h ido erit, q sboty n
e radix pha sg. Doctra huis gnoati e oio nsa ad sq
qs postea stabilig.

203 Pno 1. in Do dari 3lvy p my au
ti, sed virty qd 3lqdi poenty denoari cognenty p au
rlis idntaty cu pa virte, et qs virtus respit tqs prig
pprao. Iltivy p my au ti astruit in Do [illegible] Do
qb, qi voltae p my au ti mphi, cfid qr pr abiq A
A, qbg cu in Do stuimd voly p my au ti mphi.
Pno tndg, esse dng semi 3r. Phgice, phe et mphe.
Esse dna Phgice ssta 3idit oia pta ab sta Di qw esse

a rlavis. De esa ita spta n̄ dsptd. In explaoe esse phce spta n̄ drium Thgi, dtndntib, nntis esa phce spta cidre etr rlaoes, qa esa mpha Di rlit idnta cu rlaobz. Mar Thgory ps ostuir in solis absttis Thg esz Di.

204 Sentis cu oni Thgory dotra. Rao a; qa qe i de esa pha Di e rlit oe id, qd cu qo idntar phce Di; d pnitas n̄ e rlit oe id, cu qo idntar phce Di. Ds m̄ e rlit phce stiao d pnitas n̄ e rlit stiao: qo pnitas n̄ e de esa pha Di. N dsptd mo de esa Di phce spta. Esa mpha Di i ocepts le obuis, qo fr qlto in Do qlgr fr Ditas, d qo aid ies algo n̄ qlto, n̄ qlgr fr Ditas. De esa dna ita acepta psns dsptao pcedit. Et id certa a dbijs secernamd

205 Certy e 1o int Thgos, esz Di mphz n̄ ostui ps rlaoes; qa lt rlaoes ostuant Dz ocrève sptz n̄ tz abstrave seu esa Ditz. Certy e 2, psfeoes lirae Di sbg qd st ognter, sive tales sint sbg denoaog, sive sbg onoaty xta uniusius Dsz, n̄ e de esa mpha Dei; qa psfeoes lire, ut st ognter, st dfectiles, defectilitas atg repgnat Diti. Certy e 3, esz dng ostui ps psfeoes las, qs vocand <u>essales</u>, eo qd in gouysz reperiand, st de lia esa. Tales st eni, sbtia, veni, &c. He psfeoes n̄ st adeqa esa Di; sptent q ad eius ostuog. Tota qo dis sas devolvit ad psfeoes rsas abstas, qles st ssptia, qlts, voltas, d siles.

Arlus. 2.

Autorum sententie.

206 Dsatis gravitas AA dsit in znumras sas: tres celebrores Alz, ad qes tysz ad radices oes alj tndz algdo veducurd. ta cele=

bris sa dfndit esse mphca D(ei) cstui p(er) ee enis ase, enis ness
sy, aut enis 3fstis. In h(oc) sa sit graves DD, qui sr Scola
Sotil cum suo Mriano Dre, 3b sequnt nnli & nris, Asstis
hui sunci Magri. N mlty dr plcerit sa hec, si ch rlau
bz dnis n cni re ocepty pfeois w rlaoes, lt dsty ab esntia
mpha Di. Impgo sy h. pnitas vg w dsta st ab esa dina
e enis ase, enis nsy, d enis 3fstity: go dna esa n stit in raoe
entis a se, entis nsy, aut entis 3fsti. Sluit sgai q(ui)a in p
nite w dsta ab esa nat gedi qa rao esse.

607 Zad ani: pnitas
w dsta st ab esa dna dit pfeog hitz ase nsy, d infsty: d
dire pfeog hitz a se, n g, d infsty e ee enis ase nsy d 3fsti
ty: oo. Maris ta qi cstat ex ditis in ma de SS Trite inga
favi rlaoes dnas w dstas ab esa dire st pfeog. Zd hoc p
feo e hita ase cstat, qa pfeo gobd, qz e in D n hdig
sui. Va p(ro)b(atur) dstat, qa pfeo pnitis e oio nsa sut nsue
e ase Di. 3a ps ess cstat: qa gobd pfeo Dtris e infsta.
Scio Sbetas nare pfeog rlaob dnis w dstis ab esa. d o=
pry nos dfndim. Nec ultius lt reve infsty pnitum
ee talz in oi gere d sy in lia pnitis. Atorq, qa qui
mo agend n lt hui rersus, qa nec dcepts entis a se e p
infsty in raoe 3lui, cstuit dnq esa: go qa linco
ry prys dna esa n bd ee st infsta in oi gere.

608 Nri i=
mantes in h(oc) sa Scoty, d pli adsantes in sa nante p=
feog dnis rlaobg w ab esa dtis alit imagaoi veri. Dtir
gund bez asseitis dcepty. hui e scepts aseitis ecdntis
prig pne caauy. Leu e scepts aseitis ecdntis n sy prium
cauy: imo d eduru d ezy pris radale in gera mpho, seu
radiz mphq. Asseitas p(rim)o seu spta onit rlaobg dn e d=
cepts lio s tuens Dite. Asseitas 2o mo pta e cstuva Di
tis, d n onit st rlaobg, imo nec ulie cabruti, qz oia, in
esa dna radant. N placet onit hec reppsio qa censet alna
a mente Dzy, qi supra la Exodi 3 ego sy, qi sum

qui est misit me ad Vos, nisi aliq. a[illegible] D[eu]s p[ro]p[ri]us unq[ua]m cognoverunt, n[on] a[illegible] p[ro]p[ri]us [illegible] raavg. [illegible] de D[illegible]

209 Ulterius [illegible] hus resp[onsi]o[n]is explicari g[ra]a inexpla[illegible] ty m[illegible] [illegible] ad d[illegible] ent[illegible] [illegible] et [illegible] cas, D[illegible] in lo[illegible] [illegible] [illegible] radicis. In q[illegible] [illegible] vaca[n]te suas passiones [illegible] nd [illegible] alqd speciale cui [illegible] [illegible] radix. Sic [illegible] tus [illegible] additur ali[illegible] e radix [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] ad[illegible] [illegible] radix [illegible] caloris; [illegible] ita [illegible] facto [illegible] [illegible] radix [illegible] [illegible] [illegible]. Insi[illegible] [illegible] ensa se [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] radicis alqa specialis [illegible] [illegible] ad [illegible] e cui [illegible], et radix [illegible]: in hac speciali [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] radix [illegible] [illegible] e [illegible] alqa [illegible], aut funda[illegible] in [illegible] [illegible]; sic in hoc [illegible] radix [illegible] aut [illegible] alqa hois, aut funda[illegible] in [illegible] [illegible] hois; [illegible] radix [illegible] e [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], nec in la funda[illegible]. talis [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] e ala [illegible] [illegible] ab [illegible] [illegible]. Assignd tali [illegible] [illegible] erit aut [illegible], aut volitas, [illegible].

210 Va celebris [illegible] [illegible] [illegible] D[illegible] [illegible], ita [illegible] [illegible] ab [illegible] [illegible] [illegible] ingredi [illegible] [illegible]. In [illegible] sa [illegible] Mon[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] fa[illegible] [illegible] lib 1 de D[illegible] Cap 41, e in [illegible] D [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] actali [illegible] [illegible]: h[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] hoc [illegible] [illegible] et [illegible] actalis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]. [illegible], [illegible] [illegible] actali [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Sectio 15 [illegible] 30, [illegible] lib de Trite [illegible] Cap 5[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] duos [illegible] mentis [illegible]. Doctus Mas[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nobilmanro [illegible] [illegible] [illegible] Lunaria magna Molina, Vazq[illegible], [illegible] Valencia [illegible] [illegible] [illegible].

211 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

requavi parz conformes principiis mphiis prodognosf undiis
eliis veri, sumd m̄ & lis pr̄is. Atquid, qd i luz in re gr
ala ssiui, exerag radani ei adegt esz mphz rei: dz, stu
z mea dne vidoites, qa rase cogand. At hu, lez stucrelz
mphz D̄ ex radice, d radato, qd reta Dhia abhorred necly
pl h rasz. A eis gt grave pondus atoritis dsplicē hz
sa. S Xstomd homil l.a de insghrsli D̄ na ait: n̄ a
sagia ssia D̄ & 4. btia, aua eigo xta S Xstomum
sri ad sapiz D̄ ilgr D̄ ssia, seu esa: go esad n̄
stuit se sapiz.

§ 12 S Dscenus lib 1 de Fide Cap 2 ait: si
ve bonz, sive ssz, sive sapntz dire libead, n̄ D̄ng. dge
nz insst expimd: go xta S Dscenz ssia ẽe dng natre;
& qd in alti lud n̄ stuit: go ssia n̄ stuit ng dng.
Itẽ bene dir vilitz hoi ẽe, & hinc bene inferi n̄ ẽe da
esa mphā hoii. Add Dz Mratz trac de D̄o D̄ 22 She
5 ny E, S Basil libro 1 ena eunomz scribit, ridiclz
ẽe dire, quidz, Aliq, dsbuzz D̄ roz ẽe alz eius esz.
Ideo etis ab esa D̄ sapiz, d Artz dsquit. Erdz S Thas
2 12 ait: port strao eorz, qs srent ad D̄ ssia, dsc
radz ẽ de iis qs srent ad opraoes, ad sciz, & volz. In
his Angucu Al epte supit, esz D̄ cgi stutz pri ad s
ciog, & volz.

§ 13 Accedit atori draoi optna sgrua & D̄ Iton.
Thgi, cy D Tha, eruss dsptarund de dna esa, eiusq atruti
tass de obtis srat adequi ottis: go qa meni Inis Thgorz sem
se stuit dng esz ab atrutis dsquere. Ret D̄r Mager, a The
ogis semi esz pa noti adla pta, qs n̄ sit & oera, suo esa
lia, ut sit ssia, poa, &c. In ho ait Rr iatus, alga
sit pta, qs dicund essia, qa in poeus repriand, esz dstunt
ut ens, sblia, &c: ad hz pta vocand a Thais Essa. A
la sit, qs in eris n̄ sit essia, & acidalia, ut sit ssia, du
rao, &, & hz vocand atrualia, qa dstinqund Sz spes crarz;

retz va in Dº sit efalia.

214 Info: go qta, qz aqd Thgos sit efalia, vocard ab eisdg Thgis aiidalia, seu atualia. Fluit dga & sice. Info vy: go qti, qbz repead ei aidlia, truit a Thgis denoao aiidliy. Dgni vidd aspy: sid ed aspy dive, Dhos apllare radaty mgty lied qty, uu repead tali denoao vg apllare radaty mghy hoi vale. Dga qd: qti, qbz snit ei esslia repead denoao aiidliy; Dqti, qbu a Thgis truit denoao aiidliy snit ee esslia: go. Ego potiu credo, ciaty Rz n bene Thgos qrstavi, qß Thgos locutos fuisse ea imprite, qz oio respondenda ed lin symltta. Info: sy a Thgos agre de sotia, ente, D silos dy dsptard de efa ad sdsta ab atruti. Thgi oes supard eni, et sotig ee de efa D, dultius aquard de efa, D atruti.

215 Ba celebrii sadstuit efa dng Bqty de lia qltuali. In hsa sit Cayetand, Capolus, Ferara, Banez, Godoi, Aureolus, Caram, Dr Molina l pte L, Daro 4, D Vazqz, l pte Lne 43 aro 2, D Valentia, qß ciaty sag D Masolus tom l de Dº Uno D l L to D Trado l pte Dne 3 de elia Dº Ane 2. DD Borul, Meriza, Aunolds, Dlatellius, Alarcon, Mocratius, Arr. D Itom hic D 1 sotta. Vide te nunc go dre supra ciatus Rr afirmd, lz d tuentz efa D p tia absta rsa ee, zr DD sociatis oning? DD hus, sag dri sit: Aureolus, Caram, Masolus, Aeriza, Aunolds D Lltellius qtuard efa dng Sp actalz qltriog. Regi ciati ssuitp efa dng qstuard Dzltivy D my acus ti, stve Dqltivy ase.

216 N placed qstuere efa dng Sp actalz qltiog, uy qr vaez, ga postea meg dng pabo tu qa hi AA potimy stdard in eo, qd in Dº n ded qltivy Bmy aui ti uu opty vy sdeio, tz qr DD atorites supra ciatas, & qbz dstad, sotig seu efa, ei qri ad

ȝltioȝ, dvoloȝ, gȝ, ade esse ala atorty D Thg da poa aro 1
ad hy dicentis: quam Di n here priy et sby raoȝ; cony
vo Di here priy sby raoȝ. ~~Itaq~~ In his, S Dv misi
disguit esse dng ab atali cone huicatruit pty n onienis sr
dng esse, nempe here priy, sui sby raoȝ, et sil agnoscit ~~gl~~
tiug s my auc ti, nempe priy ȝltioris sby raoȝ.

Arlus. 3.

Stuit 3o cca. dry esse, astuog.

217 Ea a: divina esa adoquenser astuit s ȝltiug esse. 3o deduit 1 e S Xpto mo supra ciato, ubi asigat tgs priy ȝmiy sapie, seu ȝltio nis dng, sbtig, seu esse dng. At priy ȝmiy ȝltioris divng e ȝltiog esse: go g a xta e S Dxs ids, sit sr esa dna, e ȝlti vy esse. Deduit 2o e S Tha ciato ny anti, ubi esse Di nat priy sby raoȝ, et staty tala asiad priu coni di ny gasi dird conio dna hd priy sby raoȝ, gd e ȝltiuy s my aus ti, e esa, ge e esse ȝltiuy, n hd priy sby raoȝ. Dedu it 3o e S Bsilio supra ciato, cui vba sit hec: qona pac to n deri dicu, si creadi virtuty sbtig e dicat? Ex gbg ubis sic argtor: diueso ȝltivo esse n e potior rao, ad mi sericorda, istia, et ala sind pty sbtiale Di gs virti creadi; A virti creadi n e dica pty sbtiale Dei: go nec istia misericorda, et ala.

218 Fundat ultius 3o in atorte S Cirili Alexdrni lib 11 Thsauri, ubi mlta de Do dici asserit, ll cca sbtig Dei ssicua ita ad n esa sbtia sind. Et ssvis nil aiida sbtig Dei tg rogim n nygs gasi aii da dire, et mente aidy more scipre, emlta in esa Di gasi aiida ee ospicu. Et addit: n oiago, qe in Do, lt, et de Do divini sbtig sgand: religs e git ad vocamo dog dicendi aiida ee dicamd: gnig mo aidy ea ȝlgmd.

Ex katorib. ostad 1° dari in Deo pty, qd i eius sbtia, seu esa. ostad 2 plra ea in D°, qq ius fundo pt scip. ad my audiri mqtu, seu typs psoes esg. ostad 3, omni pta psona lia n ptere ad sbtiq, seu esa, sd ucca. sbtiq, ad esq.

819 Ex his oib, sic argtor: in Deo dar detraty pdicaty ostiuens esq divinq, cui alia pta beant typs passoes; sk dtraty pty, nlq alud ee pt qd pltivq ase: go pltivq ase i dtraty pty ostiuens esq dnq, d cui ala pta beand typs passoes. Pdo mir: pt pltivq ase nlq e pty in D°, qo pt dferad pt an D° pt, d qd i radix ceterorq: go. Ant pat dferentiu facto pe ala pta; nq rao entis ase n e rao, qa D° pt dfrd a n D° pt; rlao m e n D° pt, d pt snit rao entis, ase,. Inltio hd pstq sui sby raoq, ut aicbat S Thar: volivq e radatq in pltivo, d sic de alis: hc go pta potius sut passou diq esq qs psa esa.

820 Atrtas S Cirili nimiq vead aduior, eoi pque qi dfndurd bq sq. Dt 1 reri, S D°rs loqi de atrutis na vii, sut de rao e pgenitis, qati ingnitq sd n factq, nu cretq. Sutio videt stare d eodq S Dre loco ccato: andi pqit collor qd ingnitq n qd a ee Di, nec esa eius, pnad, d mq pfndit qo e qd sit factus, dicitur n e. Mus aq dixit, qd atruta nava, stq navq, qo pplaud ostuand dnq esa. qa e i xta S Cirilq ita ingnitq opa ad dnq esam, sut rile ad hoq; d rile hois e prietas prova hois: go ingenitq e prietas prova dnq esa. Alo mo: S Cirilus logs de engnito, qd e prietas esa dnq, sut rilitas e prietas ho is: go logs de ingnito, qd a psco prova esa dnq, sut rilitas e passio prova hois.

821 Impgao dedur pse d S Cyrilo in ubis, qo pmie ad obta pspngit: uq sc pstand ito esq Di pgnitum

sgari, qª shes Dᵗ ingnitu ē, erit sty eos ride hunc sto
tiū sgavy: ıara sblit, qb pria spery st, sbtias sgna
sund, qᵈ sts ē: n mū sbtig rei, d prly sbtis sgand. Ex h, ato
rite duo mi st sdubata. Sy, S Civily logi de ingnito
sty povy, qᵈ identa ny dna esa. Sy atruty ingniti ee e-
tra esa mphq Dᵗ uu spaᵈ tyß priy, slu tyß prietas: dsut
rile nes ptialit sbad esa hoi; ita ingnity nq ptialt sbad esa
Dei.

2 2 2 At & veri, S Civily logi de exitigs dnoxis atruo
ry rlit dstis ab ssi; d hoi exitia vocard exida Dei. De-
duit sutio e eglo opog, qo utit S Dᵛ; raoe exitis opog
Dᵗ in tempe inugit ee Creat in au &, dty ab etho oīy
mi denaog h hibad. Sd qa ē; qª S Dᵗ utit eplo opog,
ed in gere sadead n rla Dᵒ audre. Sstea utit eplo s
mortaliti, qb Dᵒ e sicdenty sca, dita &cdit: non oia
qo, qb in Dᵒ st d de Dᵒ dicurd sbtig sbard: relgsß go est,
Dei: Exgss ste argo: s Dᵗ loq de iis, qs ita de Dᵒ di-
curd ed in Dᵒ sint. d exitia atruorig rlit ab ssi dstinta
n ita dicurd de Dᵒ, ed in Dᵒ sint: go de his n logit
soly S Dᵛ.

2 2 3 A raoe dny sbo: pty lud ē adequā sr esame
pha Dⁱ, qᵈ ē in sua speal lia adegß, prius alii, alis no
blius, et uu tyß radiu ccara bead: d stivy asa ē in sua
speali lia adegß, prius alis, alis noblius, d ssi tyß radi
ū berd cara: oo stivy asa ē adequā sr esa mpha Dⁱ.
Mar dnet priy mphy ad donosedas esas mphas rery: e
loqa sumud esa mpha rei ee pty lᵒ osguers rq ab oīn
ssa, d uu tyß radiu berd ala rei pta. Mir sned 4 ptas,
t a urta ē; qª stivy asa adegat og sscog de lia stī-
va s my sris. Sa sadd e qe paone. sadd Sa: pty
de lia sr rati ē pty ssius alis, qb n, sind de lia sr

rali. et zltivus ase i de lia sr rali, et n ala sta: go. et
ad 2a sr: zltivo ase tgs radici ad volivus, ut hoc satis
a nis nro 199: good ala dna sta; et gd i radix altiu est
priu lo.: go zltivus ase i priu alis stri.

224 Lan resdt 1,
zltivus ase n ee sr adegs in sua speali lia; gn n dicit
sr actalits de lia zltiva, gz e zltio. Pa e: go opa dna
n e sr adega in sua speali lia, g n dit sr actalitz de lia
sduva, gz e sdico. Resp lia opa, n e sr lig oprantis seu
poentis oprari, seu ee lig pris, n atg lig reitis: in lina
pris sduvi ad extra opoa adega e. Lana dico lig zltivi
ase ee sr lig pris n lig reitis: in lia pris zlui e adegs
zltivus ase: et specialis lia zltivi ase e lia zltivi simum
pris: go zltivus ase eade gs in sua speali lia.

225 Ad 2, zlti
vus n ee sfius volivo ut is alis docent Scote. At Pa e:
stis de lia sr rali i sr sfiu sta, gd n e de lia sr rali et
zltivo, e stis de lia sr rali, e volivus n e stis de lia sr ra
li: go zltivus e sr sfius volivo. Mar snit, cense va, ideo
sr melior thgors si dsndit ano rals ee phe mags sfe
tas, gsegra entave, sapnlis, gn lia ralitis e phe melior
gs lia sapnalitis. Et gd ase ou certis e gd caru pa
ribs, melior e stia zltiva n voliva, gs voliva n
zltiva, si ceed poles. Mir gad la ste e certa, et gad
2a pat: volivo n e sr de lia raois, et sis lia raonis
e lia sr ralis: go volivus n e de lia sr rali.

226. Lod 1:
rao et zltiuus sodl usrpand: go lia zltiu, et lia raois sr ea
dg sr lia: oo gd n e de lia zltiu, n e sr de lia raois: et
volivus n e sr de lia zltiu: go n e sr de lia raois. Lgd 2:
radatis n e sr de in lia speali raticii. Istae dsersa facito

p radices, & radata. Et qdo lia radati e pte insitor lia ra
dicis; & volitivum e radatus in ȝltivo: go n e sr in lia ȝlti
vi; & lia ȝltivi e lia radi: go voluy n e sr in lia radi. So
la mixti illegi igd pace, qs ȝ in pnoatis ad 2 dicti.
887 Resp
3° cu D Zuniga voluy insitus n radari in ȝltivo asse, lt
voluy sltus in ȝltivo sito gi radari. 2a e: rao insiti n ptob
tare, w voluy insitus radid in ȝltivo asse: ruit go regssio.
Dad ani: rao insiti n obe, rlaoby, w radiend in esa dna: go
illir. Rao a fri argtaois a, ga sl ȝltivy petat radarem
livy, ȝltivy asse radiabit voluy insitus; ga radici sslit in
sitg, corresd radata insita in suis lijs. Sic ulticis explad
ex esa dna radante rlaoes: ga esa dna e radix sslit in=
sita rlaoes in esa radatg bent ex insitg: go rao sspitadinis
n obe, & potius nsa e, w voluy e radatus correni ȝltivo a
le.
888 Resp. I ex dicto, R, sceptg algs ee prg. & sfsforg alo
n sufsre ad raog radicli. Istd in sceptu sdavi gi e pror
e sfsfor sceptu dscrstivi, & tq n e radix dscrslvi: lt go sloy
e prius, & psius volvo, n ido radicad voluy. R in hci su=
Dit a R, raog sdavi ee xgera suo sfsforg raoe dscrstivi;
gasy e. Sdavy, ui corcad ela, & ȝltiva obti cotio, erit
psius dscrstivo, ui corrd cotio p illaeq. Stec ȝ da
to, dico ad raog radicis n sufsre raog pritei, & maris sfs
ficii; & ulticis regri, asq radiy n dtrari a radata ad lig
prig radiis. Dscrsly dtrad sdavy ad lig prig sdalivi,
nempe ad lig rals, voluy aty n dtrat ȝltivy ad lig p
rig ȝltivi: lt go Sdavy n e radix dscrslvi, ȝltivy e radta
volivi.
889 Dary sfdern ciatus R r regsoby hujq impga
tis, noby spmit, nly dny prg posse in alo radari, & adhuc

construit unq esse posse a vrib; abstru nisi constru, q[uo]d facta est
sumit h[oc] m[odo]: n[on] repugnat esse, sive dicere constru a radice et radia
to. [illegible] complexus providi una constit. a constitue et volo a, lt vo
lito radicat in constitue; ergo una constit a vertib; creava, et eduva,
lt eduva radicat in creava. Sed dnus constit a esse una, et rleo
ne finitis, lt finitas radicat in esse una: ergo n[on] repugnat esse, aut q[uo]d
dictz constit a radice, et radiato: q[uia] lt esse abstra nisi Sed [illegible] se
separenter [illegible] radix, et radiaty, porro a [illegible] constit una esse.
§30 Sed si
atte hic repsous efficaz constit, l[icet] n[on] e adeq, lt construit prima in
[illegible] p[er] cognoscibit vero esse. Nam nec a radice, et radiato constit
alq esse; a hoc sic, et rlitre alq esse reflectare avenis e; Sed nego:
a radice, et radiati mysticis pt reflectare lt esse, q[uo]d in rei cognitione
explicare bet, ut rei cognitione l[icet] n[on]? Si hj; ruunt prima p[er] constructis
logicis definitiob; et conceptis, hj vero syntagmatibus, nihil p[er] virtus omni
e in definitione hois, si rlitas exprimendo, nec erit reprehendus q[ui]
dixerit esse mysticum hois constit p[er] rlitas. Si hj: ergo esse, q[uo]d
definitioni rei bet correre, n[on] pt constit a radice et radiato. Sed da
la Sed esse agit mo, q[uia] bet correre Sed definitioni: ergo hj Sed esse
n[on] pt constit a radice, et radiato.
§31 Explo sequitur h[oc] doctrina in textu, q[uo]d
in nos afferit [illegible] Sed. Ex esse, et pt nite constit alq esse
q[uo]d dicit Sed Gnus. Nego nunc: hj esse reflectans dicit simpliciter
esse mystica Dtru, l[icet] n[on]? Si hj: ergo dat esse, q[uo]d dicit simpliciter
esse mystica Dtru, et n[on] e omnis Sed omnis [illegible]. Ergo e liga;
Sed sequens omnd locutioz [illegible] omnes theologus doctrz, q[ui] constanter do
cent, esse mysticum Dtru e[ss]e ends in P[at]re et Spu S[an]cto. Si hj:
ergo esse reflectans a radice, et radiato n[on] dicit simpliciter esse mysticum
rei; Sed mo agrimd de esse Sed, q[uo]d dicit simpliciter esse mysticum:
ergo hj n[on] constit a radice, et radiato. Sed hic oportet nota,
esse constituto a radice, et radiato posse [illegible] considerari: l ita ut ra

dix identd rlit uj radato, l ita ur rlit drgd a radato. Si
1o mo estrd, radatus pt fdari rlit n sti de scro dettdera
dice. Estat in his fdaobz: sjntz x hoc, d rli e rlitas: ho
e rlitas.
232 Si 2o mo estrd, radatus pt fdari de sjnto ud ta
li, n atz de radice: ido va e hic po: sintz x igne, d calore
e calor, d hic e fa, ignis e calor. Ex h dotra minime z=
fert, efz f fptz gofe estui fdz fug entatz, su fsfavè &
radatus mphz. Std in aplo hoi d rliu: lt & hoc fsfaesf=
fto rlit fdicu rlitas ft adeqf rlz idntz gr hoz, d rile ho
z f fptus h pt estui fsfavè, fdz fug entaz fs rile, ga
ad h regrebat qd rilitas pud dici de hoc tu fz rlit, d etz
f. Gt totus ho feu fdz totz fug rlitz e rilis, status f.
Sumad, d fdz fug efa mphg n e f rilis: unde rilitas ptet
ad estuoz totus rlitis hoi: n atz ad estuoz hoi f fpti.
233
Attn
dz ciatus, Rr tunc efa adeqf rei stre, in gto noblore, qdo res
in sua efa limad ad alqf grz efdi. E atz fditas rei zhen
dat plures efdi grus, res n bd estiu fs ptz noblius. Es=
tat in opra, qb equi estuit fs virtz creavz, d educvz, lt.
creava e fsfcor educva; ga fclt opra in suo e n limad ad
dtratz grz opradi ad extra. Dna efa n limad ad alqf grz
efdi; d ido bd estui x pbz ptu, lt hic gr fo, fclnt incegltu
fsfita. Sd gra e, ga x h dotra ita zdrg estr fpta infere, drg
efa estui fs rlaoes; efa m n limad ad dtratz grz efdi: po
rit go estui ta x abstu, qb x rlavis, qd e fa oes theogoi.
Infert etz, hoz estui fs rilitz, ga in sua efa n limad ad certz
dtratz grz efdi, fut m in sua efa n fz e al d etz rale, ur n
etz erit rilis.
234 Mi oio certz e, nla firma raoe pari posse, hi
z n estu fs rile, nec drg efz fs rlaoes, si n stemus rali,

Hi q cognoscda vei mysteria gsa, l'x loqa tradiunt. Atii veli'n
docemr, rz mysti adeque istui eiusq q qty nobilius, & q qty
nobilius adeqss in sua lia, prius alys, d uu coera beant: qd q
iatus dissimilad, d w obtios eformed simit adeqaoq prius bitq
q qasoy, d sq exprimit qti nobilitz. Atqd qo in qti, qs sin
qad idnz illqvalia, alqd qd i prius alis, alis nobilius, adeqa
tis in sua speali lia, d uu coera beand, qd qty n esa tme
sta vei, d gabit asstz.
Q 35. Se qrrit a nobis iatus R', qd dit
Dru? q nobis resert inltivuasa d addit, at qoniq vao psa
stats refugit asseirsis eo qd oc sq asthndat, emi dq, aud zo
atz dq, ido hanc raois nalis essong diordare intendurd trenta
qd dit logsint de q mysti stratio. Atqq R' qi dy hec scri
psit, n' attaduertit, q sq scribre thqis, n' sijs mularios, garq
obtrusa mons ped turbari ijs q sbq, emiDi aut Di zoati.
Si Aris raoi nali escordat repisto plena xtimd a q nos
Thqis, Thqia, Thqcu impeend. Thqis scripsit S. Cyrillus, qi
separat respondentes zrogaoi qd i D' u ingnitz. ijs. qi rerent,
hoc ee alrile zroanti, qd i ho.
Q 36 Audiamd S Dz loco supra cita
ti: mltis mus vetq dsequms ut alus ata melius, idq zroges,
utz idq hoi equus i d hoc duo alqi nent, qorq alt raoq asserd,
qa ho ntrale al e d equus irrali; alt qa ho al rilee, equus
n hismi, n ni utriq ve dixerund, d uq raoq reddiderunt, gs=
uis mlto melius, qi q esalia respdit, qsi qi q accidalia. Ac
si dicit S D': bene dsquit hoc ab equo, qi ret. sive q rali si
ve q rile, equo n repugnd tq rlitas, ast valitas; d qui res
det q rale melius reddet; qa respdet q qtz esale. Parit qi
dsquit Dq a Cra q ee ingnitz, d qi dsquit q zltivgase
bene dsquunt; d lus dsquit melius, qa dsquit q esalia.
xtlus. 2.

237 Arg.tu 3.m p. la. sa.

D.s constituit. p. ratio, q.d e ens, d. repugnat cr.; d. p. ens a se e ens, d. repugnat cr.: g.o D.s constituit. p. p. ens a se: Sbeadl. mari; d. p. g.a ratio a se e ens, d. repugnat cr.: g.o D.s constituit p. p. primi.u a se. No abste maro: D.s m. constituit p. p. a.tu, g.o D.s 1.o efra ab oi. n. D. A. Lt p. scripta entis a se D. ofra ab oi. cra; n. te efert ab oi. n. D.o p., nempe a rlaoby, gare gobd e p. ens a se: g.o ras entis a se n. e. scripta, g.o D.s p. constituit.

238 Arg.tu ly p. eadl sa: D.s p. constituit p. ly scripta, g.o imiatius oingit rati griq entis; sed p. aseit.y D. oinar imeatius rati oriq entis: g.o D.s constituit p. p. aseit.y. p.a mar: g.o alga p. p. plus distant, eo eorum ofra mags equend. que urlius; d. dfntia D.i a cris e summa: g.o ofra D.i exoit oui urlius q.d e rao grica entis. Mar ostat in sbtia, e acidi, g.e q.d maxime distant, d. oinguud in urli rase entis. No marg d. mara p.a ois, ue sfsitas distat & eo, q.d mags distant D.s d. calor A., q.s sbtia d. acens; D.s m. d. calor A. dfsiund n. s. in rao a sbtie d. acidi, d. ei in ali. p.tis grise D.i d. caloris, d. te D.itas d. ofra caloris n. unicun. imeatius rao grie entis, g.s acens d. sbtia.

239 Arg.tu 3.

p. eadl sa: g.lto ante a se aseite xcdnte n. s. cg. d. ei prius mphy. sui glgr adeque esa ona: g.o hyc adeque constituit p. ri. ad ultiuy a se. Stat g. anti, g.o in xeite ita scripta stat rao 1.o dfgeni D.y n. s. a creares, g.s peturd ig sui, d. ei ab atuti., d. rlaoby, g.s sequnt. ong. eia tg.s priy me phy. sui. Odo an., d. no dg.s; g.a aseitas xedens n. s. cg. d. ei priy sui in gere mphi e p. ultiuy a se; g.a i lud d. tu, q.d e priu alis d. ui coira ben. Sit p. aseit.y ita explata p. radiq mona atuory p. ultiuy a se dsp. p. x=primi, sed ig.s p. xprim p. al vale, d. p. radiq me p.tia

Cassoy hunary.

220 Argtr 2 la sa: sta absta nsa Di 3nend in na dna; & n eminalit: go sr: go na dna 3stuit sodias ta absta nsa D. Sad mir: in esa sslit insita, sive sfite sseta sis 3nd eminent, d n sr. sseo, la, uei flis 3tinentia respndre impsseon; & 3tina flis abstory Di nlg rspndrd im ssceos in esa dna: go. No mirz d mirg gaoi; q 3tina flis abstory Di 3stieerd sr esa, ud esa a, in lia mpha aicdali, absta m Di ud hes & S Ciryllo, sst auda ny dnae: e abs im sseo dng esa gd ud esa e 3stua in gre aicdali mpho, ja m in ei esli 3stieerd S ei aicdale, d in ei radicis 3stieerd sr ei radaty.

221 Stni collar 1o S 3cluos slt opog ug in esa dna redi ab esa sty melius, gs esa opon; q redittur ei radices psei opog. Collar 2, melius ee dng esa agere opo g, gs lg sr here. Collar 3, n ee melius dng esa redre sr s virty 3dudi impog ad 3dudy; ali m lsti agere 3mis vir ty 3duog ad extra gi, sr redit impog 3dudi. Suog, d ila ones 3frat in dnis rlaoly, ag lt sind ssceoes sine impsseone n 3nend sr, & sy emiend in esa, gl, si rlaoes sr 3nerd gn vavd deeptae radicis rlaoy, qi e melior esa, gs slis rlaoes 3ti nentia. Insp n e mlius esa here sr rlaoes gs lies agere; nec mlius e, sr sse esa redre naog sslusty, gs agre sslusty sr redntg naog sslusty.

222 Argts Sy gedg sa: esa dna e sr insita in ore esa: & esa sr insita in gere esa dit sr og ssceos divina sslit sslig: go esa dna dit sr og ssceog dng sslit sslig. Sad mir: esa sr insita in gre esa dit sr og oio esa in suo gere insi ta; & oio, d gebd sseo dna sslit, sslie e alga esa in suo gre insita: go. Mar & eo 3stad gd insity in algo gere dit og ss seog sine impsseoe sui geris. D marg: e sr insita in gere esa, sta esa & esa mpha sue g sto 1o 3lguente rg ab oi.

a essa, ideo marg: ista essa est pro constituente quocumque conceptus obvius no marg, et mire subordinata distone. Dmarg passi: essa sit insita in genere esse metaphysice dicit ex vero essa in suo gere insita no: essa sit insita in gre esse, quia i gtus constituens quocumque conceptus obvius, ideo.

223 Essa

sit vel sumi: 1º pro constituente conceptus obvius, sive conceptus sive rei, sive bius: sive i radix sive radatus. Hoc esse usurpao est constitutendeni quocumque conceptus obvius: quod in conceptis habet suam essam. 2º sumr pro 1º constituente re ab oi n essa, et ui rega circa de rei bent. Essa ita sumpta dicit essa metaphysica rei. Essa dicitur n est sit insita in gre esse 1º mo sumpta; aliis gederet sit relaos, quia sit alga essa. Est sit insita in gre esse 2º mo sumpta, dicit sit ex differentiae talis generis. Ad eiusmodi quis n sumitur quod una differentia simplicis simplex, quia sit similis essa ala pro extrem ad quas passiones accidentia metaphysica, ut aiebat S. Cyrillus; quod sit passio es metaphysica seu radata metaphysica. Passiones seu aiida in gre metaphysico, ut heant sua quocumque essa, n tamen extent ad constitutionem esse metaphysicae rei, ut in n doctrina certus e. Inde. Iceo quod ut una essa i sit insita in gre esse metaphysico n pt istui per dus differentias simplicis simplices, ius & his phe rie ad eius tribus passiones sparend.

224 Argts 6 est eadem sua: essa metaphysica uniuscuiusque rei e conceptus explanans id quod est, quod offert signa omnem plus rei. Et quod offert signa omnem Dei e substantia oius excelentima, et quod i tota plenitudo essendi: ergo essa metaphysica Dei e substantia oius excelentima, et tota plenitudo essendi. At hoc substantia dicit sit oia absta nsa Dei: ergo essa metaphysica Dei dicit sit oia absta nsia. Ideo: essa metaphysica rei e conceptus ille obvius, quo quicumque posito sit res ipsa absoluto, et tue addito, et quo ablato aufertur. At conceptus ille, quo quicumque posito sit Deus absolute, et illo addito, sit oia absta nessa, et n sufficit aliquod dtratus: ergo essa metaphysica Dei sit oia absta nsa. Ita argta Dr plus sel ceatu; at argtus nil differ-

tu ond, d pri de voce odictio. Rogo absq, nene ha forma d q altrale, arg gdgd e vlt phi ho. Si dicat sy, dico sllt nene Ds sy sgari e gltivy a.o. Si dicat lis, dico sllt nene Ds sgari gdgd e vlt phi Ds.

295 Rogo 2y, pusse po to ali rali pir ho abste d sine addito l n pir. Si sy, dico sllt pusse poto gltivo ase poni Dy abste d sine addito. Si lis, dico sllt, pusse poto gltivo ase n poni Dy abste d sine adito. Ego abste sudo h voce Ds signari strictius gltivy ase, sut h voce ho strictius signat al rale. Sudo ergo poto gltivo ase pi Dy abste d sine adito: sud poto ali rali, pir ho abste d sine adito. Prit ad h dotrg: Esa mari aroti D mirg: e sbtia ory xcell intima d qg s sr tota plenudo esdi, no mirg: d qg rdalit tota plenudo esdi, odo mirg. Esa dina e sbtia ory xcelentima, gati e gty pr coera nobilius d au coera dent. Est vdalit tota plenudo esdi g sit bed ois mu esdi sine imperfeoe. Sbtia, qg ita ory xcelntima, d qg ita tota plenudo esdi signat nene Ds.

296 Adu rio mirg gad la gty. Vy e gd potio orby abstis esji pir Ds ab slute d sine addito: ud ag Ds ita ponad n rg gd ponad sr oia absta r a. Potis ali rali, rili, d admiravo pir ho abste, d sine addito, ud ag hoita ponad n rg gdea oia ponad sr. Non ponit in re Ds, gh ponan oia ab sita rsa; Wn ponet in re ho, gin ponan rile d ad mirao y. Sd sut abste, d sine addito perd ho, lt n po nerent rile, d admiravy: ita abste, d sine adito perit Ds, lt n perend absta rsa, dufs perd gltivy asi. Sl ag algs scruplosi otndat p nen Ds sgari gdgd Ds i phi, rlit pmite, d adarg ausde, p tala nen n sgari ura gd

Dᶦ ĕ essr, d mphē.

227 Instas, ex dotrina citati Magistri nostri: essa dna ĕ adequat ratiᵒ, cui si addat subsistentias resultet subsistentia dna; d, si existentiva esse addat subsistentias, n resultat subsistentia dna: quia subsistentia dna dicit omnia abstracta essa: go existentiva esse n ĕ sᵗ adequat essa dna. Respondeo. Essa hoĭ ĕ adequat ratiᵒ ratiᵒ, cui si addat subsistentias humanas, resultat subsistentia humana; d, si alterⁱ ratiᵒ addat subsistentias humanas n resultat subsistentia humana; quia hæc dicit totū nȝ hoĭs, quod n stat in solo alterⁱ ratiᵒ: go alterᵃ ratiᵒ n ĕ adequat essa hoĭ. Verū, ex solo alterⁱ ratiᵒ d subsistentia humana n resultare subsistentiaȝ humana quia denotas nȝ subsistentiatē ĕ gratia nȝ phē rationis dictæ; vido dicit subsistentiaȝ ei ultimȝ complementȝ nȝ ratiᵒ. Na hoĭs n sᵗ in suo complemento phōr n᷉ ȝ graduum omnia, quȝ na hoĭ phē rationis ĕ ratiᵒ ad istȝ ad cui sentȝ nostr mareȝ.

228 Argtȝ 2 opiñe ponente in actuali existentione essa mphā dᶦ: essentior ĕ actuali existentione existentivo esse: go essa dna n sit in existentivo esse d in actuali existentione. Ad arȝ: essentior ĕ aui, quod pra; d existentione actualis ĕ aui, d existentivȝ esse ĕ pra: go. Nō ari, d mareȝ pari, cui essentias devincit in pōis tȝ mphā tȝ phā. Radix mphā ĕ mphā pra. mphi radati, quod ĕ lieus aui. et 4 ĕ essentior radato mphō. Ana ratiᵒ ĕ pra phā existentionis, d ĕ essentior existentione. Lumeies ĕ pra phā ad albens d ĕ albene essentior. Vidētur: go pra n bet ea insuper essentior su o aui: Rao aperit: quia lt pra n dicat sᵗ essentiorȝ aui, sᵗ talia pra n sᵗȝ exgaue, d etȝ superare sūi aui essentiorȝ.

229 Ara 8 seqūs opiñe: essa dna inicat vbo dno & vi sȝ processionȝ; d vbo dno & vi sȝ processionis sȝ inicat dna existentia: go essa dna sȝ ĕ dna existentia. Stat maiori, quod ido vbū dnȝ d filius quia & vi sȝ processionis accipit dnȝ essȝ, quod evadit filius Patri. Stat minori, quod vbȝ procedit sᵗ existentȝ, ĕ processionis sᵗ existentȝ

sly cord ztio dna. Ido mirg, et n st raoz adjntz; qa atz
Ssus, Sus accipit tui Suy pcessoi, et dns evadit psslis in
esa suo prio, et tzn e ssliu. Pao sly Ssunda e teo, qd
accipat na Sfecunda, Siue vy virte illius lg smiadi alti
Supposito. No mirz; qdqd m e ulit absti pro Do accipit
Slius a Ptre vi suy pcessois; qa Lr gerando sly ztdit
Ssoz dnz, qz i Di; qdatz pcessio i pr ztu, sly pbat
ztioz se here qasi kitiz talis pcessois. Relege dicta a
nu nro 195.

Arlus . 5.

Argta Oria ab Autorite.

250 Pa, sa afert p-
se lud Exodi 14, ubi Dus ita sug esa explat: Ego sum,
qi sum, qi e misit me ad vos, in qbs rao entis asa, lig
na. R, Dzijs obiis, gtdisse, qd Hæbrei credrent Moy
sen n ab alqa Ora, sed ab qto Do e missy: ido eppri
mit asoitz, qz e rao et tris discernens Dy a Ora: qd
qd i an rao entis asa i st esa inpha Di. Vadz, sa g
se afert S Berdy lib 5 de zsirao ple ante mey:
Si bony, si magny, si beaty, sapnts, l qdqd tale de Do
dixeris, in h vbo instrad, qd e Est; nempe hoc e ei ee
qd hae oia ee; si d centy talia addas, n recessisti ab ee;
Siea dixeris, nil addidisti; si n dixeris, nil minuisti.

251 R,
S Berdy zsirare Dy ut De e apte rei esus oimode sr
pfsitiz qd het og pfstog asa, d independ a gouyq mo nro
zcepti. Nla pfsio zt Do adjici mente nra, qs De in d
n head pri ad nrg zueptioz. Prea qdqd dna pfsio i ita
a nobz independns, ut et si minuad p nros zcepts in Do
nil minuit. Vt zo sonid hae independa, dnarz pfsioy, di
ad Dz ee Psy ee, Seu asa here oes pfsioes, qas het.
252 Pasa

modo pluma SS DD ... ; et sic ca... stroficandi ... lu
dum Deo aliquid accidentale advenire, ergo et ipse Deus fiat compositus,
cui contradicit divina simplicitas. In hanc eandem sententiam sit S. Augustinus de divi
nenibus Cap. 5 ubi ait, non aliud esse ipsum bonum, aliud id quod est;
aliud vita, aliud sapientia. Non utique aliud est esse Deo ab eius bono,
vita et sapientia; cum hec omnia idem realiter sint. S. Hilarius 9 de
Trinitate post medium ubi ... Deum esse in sua potentia, ...
vida, ... contradicit non quod hec Deus ita habeat tamquam aliud quod extra se
quod oradditum sit. Non utique est extra Deum quod sit realiter idem in eo ...
S. Basilius lib. 2 contra Eunomium ubi ait: sanctitas esse natura est.
Utique est Deo sua natura sanctitas, cum sit sanctitas realiter idem a natura
et essentia. hinc Deus Santus est.

353 S. Fulgentius 1° ad Trasimundum
cap. 8: hoc est Deo videre, quod esse; hoc videre Dei quod est eius ...
ab esse Dei non discrepat. S. Augustinus lib. 6 de Trinitate Cap. 4: hu
mano corpore animo non hoc est esse, quod est fortem esse, aut prudentem aut iustum
aut temperatum; potest enim esse animus, et nullam tarum habere virtutem. Deo
atque hoc est esse, quod est fortem esse, aut iustum esse aut sapientem esse, et si
quid de la simplici multiplicitate et multiplici simplicitate dixeris, quod
substantia eius significatur. Ex quibus contradicit ... Deum qui simplex est,
non esse iustum, fortem et sapientem ... realiter distas a sua substantia;
sicut homo habet las denominationes per virtutes ab ipso homine realiter distas.
Substantia Dei eius ... iustitia, fortitudo et ... idem summa simplici
tate sunt.

354 Eodem modo exprodes ... divus Dr lib. de Cognitione
... vite cap. 7: Deus ... est essentia ... tota vita, tota sapi
entia, tota potentia ... possidens, ... ipsa vita ipsa sapientia ip
sa veritas, ipsa iustitia, ipsa potentia eterna. ... S. Dr
... ita bene ... ...
... ; ... non ... verificet, ... potentia ... verificet etiam ... ...
... ... : ergo ... S. Augustini ... ...

audale ex essentia possidente, et perfectione possessa; sic videtur audalis esse, de possidente non predicatur forma possessa. S. Isidorus lib. 7 Ethimologiarum cap. 1: quod est, et quod in se est, esse est, excepto de ...
vavit ad quibus perfectionis est. Mens S. Isidori est astruere omnimodam identitatem inter essentiam et formam abstractam perfectionis, ita ut inter forma det omnimodam simplicitatem, quod non invenitur inter ... qui nihil distinguunt. Confirmatur ex verbis, quibus innuit ad abstracta scripsit ... S. Doctor: Deus atque est essentia, habet et sapientia, et quod habet hoc est, et omnia unus est, ac proinde simplex est, quia non in eo aliquid accidens est, aliquid est, etc. Ubi nota S. Doctorem innuere distinctionem esse a sapientia.

255 Maxime fidelis haec sententia in auctoritate S. Anselmi, qui in monologio in titulo cap. 16 loquens de perfectionibus absolutis ait et nihil horum monstrat qualis, vel quantus sit, sed quid sit. Et in ipso cap.: qua propter si quaeratur quid sit illa summa natura, de qua agitur, quod vivere verius quam iustitia. Et in titulo cap. sequentis: nihil de essentia dici potest substantialiter nisi in eo quod quid est: quo quod divina perfectio abstracta dicitur in quod de divina essentia: quo essentia divina dicitur quiditative, sicut etiam omnes divinae perfectiones absolutae. Et in hoc stat ex ipso S. Doctore in eodem cap. 16 dicit summa essentia distincta per rationem a perfectionibus absolutis, ait in de natura divina in fine capitis: illa quia est summa essentia, et summa vita, summa ratio, summa salus, etc. Ubi nota est S. Doctorem prius exprimere summam essentiam, et deinde alias perfectiones absolutas; in quo innuit distinctionem summae essentiae ab aliis perfectionibus, et radicationem harum in summa essentia.

256 Deinde adverto longe aberrare a mente S. Doctoris, qui mersa est hic levi, studio ... ... per cum facilis alia revocare in memoriam diversos sensus ... tamen, et ... Ex his datur quid non sit hanc ... forma stricta potest predicari de ... vile est ... quod tamen, quae de hoc quod est substantia predicatur non sit quod est haec vilis, et ... quod est particularitas. Ex his datur quod de substantia sic predicari quod est hanc, non ... forma

hita: sic de pariete albo verificat^{ur} q^{uod} s^{it} hens albeng, n^{on} atq
q^{uod} s^{it} albedo hita. Sed ad o^{bie}ctionem gdtavi dico algo mo gdtava,
n^{on} g^{a} beat cu dtrate f^{or}ti, q^{uod} s^{it} essle sbto, ut gstat in h gdaone,
ho e hens rilitg, d rilitas; d g^{a} e f^{or}ti s^{u}idntg oniantu sbto.
Dt pt ptg idntari cy sbto; lg^{a} gstuit, btg, lg^{a} i pasto me
ph^{a} Aslus sbtu.

257 Hoc supposito S. Anselmus intendit, n^{on} lg ptg abs-
lutg, n^{is}i onire D^{eo} accidalit, d esse hoc e s^{u}idntg: unde n^{on}
sdat de D^{eo} q^{uod} s^{it} hens justitg, qasi jstia s^{it} qlitas dlta d
D^{eo}; d q^{uod} s^{it} sla jstia: d hn^{c} edit Sco^{r}, oia la f^{or}ta dici de
D^{eo} in q^{uod} n^{on} i gdaoe gdtava, lue o^{bie}cti gdtavi. Cy atq ps
alqd dici de sbto gdaoe o^{bie}cti gdtavi, qn gstuat sbty, n^{on} ar-
guit ex dotia S. Anselmi oia abstra gstuere eng ssg. Audi
totg slog in Cap 15 q^{ui}a nos obto: certe e uy dit justa se
l^{a} dina, l magna, l alud slig, n^{on} ostendit q^{uod} s^{it} l potius qlis,
l gta s^{it}; s^{ed} qlitg gge, l gntg gdbd corg dici videt. Dang
g q^{uod} justy e, s^{ed} jstig justy e d ala hcs, stit. Dare.
sla suma e la n^{on} e jsta n^{is}i jstig. Videt q^{ui}t ptiaone
qlitu, jstig sllt jsta dici sume bona sbtia; q^{uod} s^{it} ita e,
s^{ed} alud e jsta n^{on} s^{e}cla.

258 En xta S. Anselm sbtia sume bona
n^{on} capabit gad q^{uod} s^{it} d gad qlis s^{it}, s^{ed} s^{it} jsta s^{ed} jstig, qug
s^{it} qlitas. g^{a} qlitas hic erit alud, seu dlta ab sla sbtia:
go S. D^{or} s^{an}ctg log^{uitu}r de gdaoe gdtava, gats hy petit idntg
n^{on} f^{or}ti cy sbto. Ultiu in eod Cap: vidndy q^{ui}t gome gludu
s^{it} q^{uo}d la na, q^{uae} e sla jstia dit justa. Dnig m^{ihi} ho n^{on} pt e
jstia, jstig atq hava pt: n^{on} m^{ihi} jlgr justus ho xtens jstia,
d hens jstig. Dnig q^{ui}t syma na n^{on} prie dit jsta q ha^{be}t
jstig, d xtit jstia: uy dit jsta prio glgr xtens jstia n^{on} atq
hens jstia; gare s^{ed} uy dit xtens jstia n^{on} dit qlis e d q^{ua}ta,
s^{ed} qd uy dit jsta, n^{on} dicat qlis s^{it}, d q^{ua}nt^{us}: go s^{ed} ly gdest

sy̅ ꝑcdit ꝑdao audītū, seu q̄d sterne, ny omiā ꝑ glitz aūs stz.
Atrū atz dymō ꝑd, stz ꝑtere ꝑ ad esz mphz D?

259 Obi=
cit trdz hec sa D thz lib 1 9ᵃ Gentes Cap 21 ny b: sy
lud videt ēē ꝑ esz. lgdditz rei, q̄d ñ ꝑtrā defiōz ꝑus:
defiō ñ sead, q̄d ē rei ... nil oīt ē in D q̄t eiud esz: āgit
ꝑse sua esa. R, S thz logi de esa dna thgicē ꝑta, et
de hac ita ꝑta ꝑt in vo su afari, nil ēē in D q̄t eiud
esz. Ad atz S thas agnosca in D ala ꝑta ꝑt esz mphz
hec ny 212. Obiiit prea S thas 1 ꝑte 1ne 10 aro 6 u
bi logens de ꝑtnite D ait: sut D ē sua esa, ita ē sua
ꝑtnitas. Ret, D ē rlit sua ꝑtnitz, sut ē rlit sua esa;
qᵃ eque ꝑplu ē D raoe identitis rlis ey sua esa, ai raoe iden
tis rlis ey ꝑtnite. Ad S thas agnoscad ꝑtz ꝑ esz di
ny ab aliis ꝑtis hec ny nro 216.

260 1a opio ꝑ se aduiit S
thz 1 ꝑte 211 aro 4, ubi ait, ꝑ lgre D ēē oius sbtiz. esu
it go ꝑbtia, seu esa D ꝑ aitalz ꝑtioz. A in tis mo
ꝑtis logr D de ꝑtnite ōn ubi ny anti obtis, d: 3 A A
1z opiois ñ ꝑstard dnz esz ꝑ ꝑtnitz. Ret, D thz logi
de idnte rlit ꝑr dnz sbtiz, d aitalz ꝑtioz; has ñ ñ rlit
ꝑ raoe dzgnit, ꝑsic docuit Angues Mager 1 ꝑte 1ne
26 aro 6 in corpe: in D ñ ē aliud ēē, d ꝑlore ꝑ dyz, d
tty ꝑdy ꝑlse raoz.

Arlus . 6 .

Dsettria ꝑ dotra tradita.

261 Dsettrinz hz: esadū
na ꝑstad lūi ꝑto distiō gerico. Jadet; qᵃ ꝑstat ꝑsite, ꝑ q̄ꝑ
omit uy rlaobz, dffert ꝑ ab oī bra, d ꝑstat ꝑtivo, ꝑ q̄d dffert
ab oī ñ ꝑtivo ꝑr d omit uy oī ꝑbtia ꝑr ꝑtiva. Regard
hdotrz thsz; qᵃ de raoe ꝑti ꝑerici ē ēē ꝑoz; D atz re=

sequad omnia sta, ut sunt actu possibilius. Vide ergo secundum dixi de ratione actus possibilis est eadem cum qualitate, quia illa qualitas, nempe ad esse relative distinctus. Hoc autem genus non est ad esse relative distinctus: non ergo est illa qualitas, et consequenter non sequad ut ratio actus possibilis.

367 Objectarius 3°: Una sta sit inaequaliter perfecta. Probatur: Quia ista sententia ad illas inaequaliter perfectas sit inaequaliter perfecta. Atqui natura potest ad illas inaequaliter perfectas: ergo sit inaequaliter perfecta. Probatur minor: quia essentia una potest ad illam per rationem, et unitas non potest ad talem illam. Ulterius potest ad illam radicaliter, et negativa sta per rationem ad illam radicaliter: atqui haec illa sit inaequaliter perfecta: ergo. Nec obstat quod omnia sta una sint aequalia in suis [illegible]; quia ut [illegible] tas non extrahat sta ad illas diversas, in quibus sit nec [illegible] tru it aliquid perfectionis, sed quod consequenter illarum inaequalitas.

368 Nec obstat dictum, quod inaequalitas in perfectione arguat imperfectionem in aliquo extremorum; nam extremis inaequalibus alterum debere esse imperfectius. Inaequalitas potest considerari pt. 1°, quatenus in omnibus perfectionibus illa alterius extremi magis praedicat de perfectione, et minus alterius; in hoc casu extremum minus praedicans est imperfectius. 2° modo inaequalitas considerat quatenus extrema haberent perfectiones illarum diversas, quae imperfectiones non dicant et sint inaequales [illegible]. In hoc casu nullum extremum est nec imperfectius; utrumque est infinitum in sua linea, et licet quod potest ad illam qualitatem [illegible] nobilis, ac altera est minus perfectum alio extremo. In hoc 2° sensu sit inaequalia sta una.

369 Objectarius 3°: Essentia una et eius attributa nec se mutuo neque non mutuo perfecte includunt. Ita Thomistae communiter in materia de Essentia et Attributis. Probatur: quae non sunt adaequate distinguuntur, non se mutuo, neque non mutuo perfecte includunt: atqui essentia divina et eius attributa non sunt adaequate distinguuntur: ergo non se mutuo, neque

n mutuo se seludunt. Ad mir: qd dr se sprand tqs essa et ssioes aiw tqs radix, et radata, qr se adeque sit dsquint; et essa dna, et iuer atrua qr se sprand tqs essa, et ssiones, et tqs radix, et radata: qo. Vtat a mari, qd essa dra dix dit priq ad passog, et ad radata, si sit qedre ssones, et radata, radata eem pri ad se essa, q a cend sit essa qo e pri ad radata. Vi atq esaad radix qedre in passob, aut radatu, ea a postori aed se essa, qa ee sit in radatu, et passobi, qo, sit sit a postori ad essa.

Nec hinc inferas dari in Dº acida. Chº acidq neue esaad entates qq dº insint, et a dº dsqend si no a Dº reida, st acida. Ni esaad sta sit dsta ab essa, cu tqs radici deand in dº admida, sit. Hoc acidq ulspao la tima e ostis tq dotrq e Ciri ee supra uati. Nec infera gra e essa, et atrui n qltare uniq se e a uniq si auni. Vo re elbo uniq ssse, susit qd atrua dispand ut rlit contata eq essa, et essr radata ad essa in oi gere entis opleniq, et sssiq. Viq Dq Arr (et qdq, one acido) admire atrua sit dsta ab essa n ostuere eq essa uniq sse rigese.

206 Nec infras rq essa dng mq contq si na atrua ee limata, e eo qd n dnead sit eq sssioq de gere entis. Dico dng essa ee sui illimataq in oi gere entis, q a ened aed rlit aed si qq sssioq suit sssiq. Ad atq essa a suire ab Atrui n dicat sit sssioes de gere atruatq n, susit ut dicad limata; sut qd ab dº dnid sit valiq n susit, ut dicad irvale. Nec infras endq e dsioe siu adeqa essa ab Atrui rsltre in dº opog sltq mphq, qo qsad eq dna sin plite. Dico, opog sit raog n ee ra dna ssuiq, q in dº mig opog: pit; sut nec in q ri ab stri pit qiraiq, qd e Charta pte Dne 43 aro 2 et Siq dicat: Di e unio re, et plres sbq

ratione.

267 Confirmatur 2: Deus a nobis viatoribus cognoscitur per conceptum proprium quidditativum, et proprium. Antecedens: conceptus ille qui adaequate explicat quidditatem rei est conceptus proprius proprium, et quidditativum rei; sed Deus a nobis viatoribus cognoscitur per conceptum qui adaequate explicat quidditatem ipsius Dei: ergo Deus a nobis viatoribus cognoscitur per conceptum proprium, quidditativum et proprium. Respondeo negando hanc doctrinam. Philosophus 1º arguit: quaelibet divina perfectio debet a nobis cognosci ut actus primus; et conceptus actus primi est conceptus naturae, quae est exclusio possibilitatis: ergo quaelibet divina perfectio debet a nobis cognosci conceptu naturae. Unde quod licet actus primus explicetur per conceptus longe naturae, est tamen conceptus proprius, quia est actus identitatis seu omnis perfectionis quae possunt identificari in ente simplicissimo.

268 3º quia Deus nunquam quidditative cognoscitur nisi concipiatur ut ens a se, et infinitus; et ens a se, et infinitus est conceptus naturae: ergo Deus nunquam quidditative cognoscitur nisi conceptu naturae. Unde ratione a se, et infiniti et quod proprius licet explicetur naturae longe. Immo licet explicetur per exclusionem omnis causae, est omnis perfectionis proprie formaliter et proprius essentialis. Datur enim constitutivum est quod proprius quia extra Deum non est, nec est extra, est terminus aliquid excipere, hoc est, unum habet proprium, aut constitutive definitive accepta vitiando aliquid et aliud: quae conceptus est proprius. 3º quia extra Deum doctrina Deus a nobis explicatur per id quod non est nisi per id quod est. Unde debemus docere Deum a nobis naturae explicari ut excludendo re-bere proprias Dei species quibus Deum explemus.

269 4º quia conceptus proprius, et quidditativus est conceptus habitus ad intra modo superiori, ad proprias species. Et hoc dat in nobis viatoribus nisi superiori in quo Deus cognoscitur nec species proprias Dei; ergo in nobis viatoribus non datur conceptus proprius, et quidditativus Dei: ergo Deus a nobis viatoribus non potest cognosci conceptu proprio et quidditativo. Unde conceptus proprius et quidditativus, qui est intuitivus habitus ex modo superiori, forte tale non est ad proprias species; non autem conceptus proprius et quidditativus, qui est abstractivus. Nam Deus potest quidditative cognosci, si fiat cognitio abstractiva; ut ut hoc potest quidditative cognosci cognitio

abstrava sufficit.

Quaestio 3.

De distinctione divinae Voluntatis ab aliis Attributis.

Articulus Unus.

An divina Voluntas distinguatur ab Omnipotentia.

270 . Supponimus virtualem quandam distinctionem

D dubium circa distinctionem divinae Voluntatis ab Omnipotentia; an scilicet voluntas et omnipotentia sint in Deo quasi una, quamvis realiter sit aliud constituant? Certum est divinam voluntatem non distingui realiter ab Omnipotentia. In nostris principiis constat non distingui per naturam; ergo DD admittentes distinctionem virtualem ibi sequenter docent non distingui virtualiter realiter. Supponimus ergo disputationem de distinctione per rationem quae apud nos dicitur . . . Dr Subtilis in hac distinctione 3 Lrae 1 docet voluntatem distinguere adaequate formaliter ab omnipotentia. Dr Valentia defendit, ex glossa et ultimo, ad vobare non distingui formaliter ab omnipotentia. Fraensis docuit . . . distingui ab Omnipotentia . . . ab . . . Omnis sed distinguitur adaequate formaliter absolute ab Omnipotentia.

271 Dicit nostra Deo. Voluntas divina distinguitur formaliter adaequate ab Omnipotentia. Ita S. Thomas 1 parte Q. 25 art. 1 ad 4um: potentia non ponitur in Deo ut aliquid differens a scientia, et voluntate secundum rem, sed solum secundum rationem, in quantum scilicet potentia importat rationem principii exequentis id quod voluntas imperat, et ad quod scientia dirigit. Item eadem Lrae art. 5 ad 1um potentia intelligitur ut exequens voluntas atque ut imperans, et aliquas, et sapientia . . . dens. Arguitur deduciturque ratione prava Omnis: ergo quaelibet correspondent . . . adaequate divina, distinguuntur sibi formaliter adaequate; sed voluntati et omnipotentiae correspondent . . . adaequate diversa: ergo voluntas et Omnipotentia formaliter adaequate distinguuntur. Stat minor, quod voluntati correspondet . . . formalitate, scilicet velle, aut nolle divinum, et omnipotentiae correspondet . . . , id est producere . . .

In contrarium

objicitur 1: id, quod est formaliter cum vero non distinguitur formaliter adaequate ab Omnipotentia, sed Voluntas divina est formaliter cum vero: ergo non distinguitur formaliter adaequate ab Omnipotentia. Stat minor, quod DD . . . sequenter appellant . . . vero. Dimajor:

id, quod ... est ca gratia vere non disquis. Dic, 2do: id quod est ca
imperava vere, no marg. et cadg ditae mire ... Voltas
imprat et opa ... aiebat S Thai: vide volti ... =
nit et eg imprav. n ... sim efficaq. Ugoa e ca n im
prava, et gratia, sim efficia vere: ... quo voltas ca im
prava, et opera Ca efficva ... adequt ... loquunt
de Ca imprava.

273 Obiic 2: ... dna, un ... e produo Org,
e ... Ugoa; et ... dns Voltus e produo Org: go dna Vol=
tas e ... Ugoa. ... mir: in ... ponda e talis voltas, in
... energio ... id ... ad Org produog. et
... e produo Org: go. ... arg ... pari, ...
a volte unire ... ubare Corpa, ... mavi nomi
... et marg paoii. Dns Volti cuius ... e truda la
energia, ... gria ... Voltis, ... in eo, ... ve ...
pona eo mo, go dernit id, ... dernit ... Heg, energi
a ... n ... e actalis Org produo.

274 Obiic 3: in ... ast
truda e voltas, ... i ... gabd ala volte ... cogtali, ... et
... voltas dna n ... Ugoa n erit voltas ... gabd ala
... cogtali: go e ... Opa. ... mir: voltas, ... Ugoa, e
... Volte, ... n ... Ugoa; adit m ... virtus produog ...
tra, ... n dit voltas ... dita ab Opoa: go. ... pari ...
... dns ... voliug; ... dns i ... gobd ala
... cogtali; e ... gedens ... vosic ...
... n ... in sua lia ...
... voliug n i ... de lia ... unde in h lia ...
... n ... voliug. ...

275 D marg arg ... in ...
... truda e voltas, ... in sua lia ... gabd ala volte ... co=
gitali, 2do: ... in ala lia ... no marg: imo, ...

qd sit voltas effic in eu talis ex esse, qd n i fr decim lia. Stac oftoe, stad qd i dicdy ad rgss argti. Voltas dna e in sua lia effeor qabd ala rcontali, u dn fr oq effioq prig sug lig. Desc opoq n e fr di lia Voltis, q n e fr esse de lia vitali: unde voltas p opoq n effitur insua lia: Ancevoltas, qdns fr opoq dicis effeor in sua lia: fr ud nei, ztioq fr qdns voliog dicis in sua lia effier.

Controversia. 2.

De Objecto divinae Voluntatis.

Nadry Voltatis n levi studio esserata, eyy faciund ad eiusdz Voltis obty scanady. Obty pt ee ziry ud e ese Di, aut creaty, ud Cre: rsum ut Ds d Crary voltas, aut bgni ud cera Crary. De his oibus orne bito effectiund.

Pars Prima.

De Objecto Increato Dni Voltis.

Qo. 1.

Qlis sit Amor Di qa se Ipy?

Arlus. 1.

Vtry Deus necessario se amat?

1 Supimd Dy se Ipy amre. Stat e Zubory 16 ny 4: universa ppt semetipsy operatus e Dnus: qo Ds amans Oras ppt se ipy tgs ppt finy, potori tilo se Ipy amad. Prea, D est pote-falit e est falit effetus, d bonus e amalis amore falis effto d effeto adqnteq; paug Ds amabliy; eu ni mesa effelicitas n pose Dy amari ud aqnu e; d nlus amor ensqtoe falit effetus e polis pt dirmy: qo Ds pt amari tali amre. Ultius: amor, qo Ds se Ipy amad, e effeo falit falar, q a e melior, qs oe effidenty, opati le uy tali amre; et tii m estad, qd i melius here effidenty,

amr; nlq impssioe ad mat; ru obtu; split; site bon; qd lud
n here. et in Dº da oīs pfeo split; ples: go in Dº dat
amor, qo D; se Ass; amat.

2 Quaerimus an necessm amor s nsici.
Sio scotus asare necessm amre ee libru, id e Spontaneu,
seu libru a coaone eo su, go asant pcessem spus Sti ee li
bru; Et sic in ma de Sa Trite displicuit hu loqdi mus
ets mo explicd qd amor qo Ds se Assu amat dicat liberu
qa libertas splic dicta e libertas a nsite. Et qdq eo mins
congrus censidus e te loqdi mus qd in Bulla S Pij V
et Gregorij XIII pa Micaelis Bajij damnd hec pros 69: qd
voltu sit lt nsite scat, libre ts sit. Ds spontaneu voltu
et abs ila coaoe, se amat: Et ts n insert, se amare libre.
Inis Thomistis sa tenet Ds se Assu nso amare.

3 Sit nra 2a. Ds
nso amat se Assu: Pbr: Ds hc nso pfecoe pfeos splic simplicem
et amor, qo D amat se Assu e pfeo splic ples: go Ds hc nso
necessm amre: go amat nso se Assu. Mar stat; et mur md 2a-
ata nqs t hus arle. Pbr ulim 2o: bitas infinita cphnoe cog
ta rapit nso in sui amre abs cphdntq; et Ds cphndut suq
infinitq bitq: go bitas infinita rapit nso in sui amre Dq. Et
ad mar: bitas infinita stuive, et n cphnoe cogta rapit nso in
sui amre volts Beati: go cogta cphnoe a Ds rapit nso
in sui amre Assq Dq.

4 In Ctraq obiicit 1o sus se hc libertas si
ta ad bonu sitq, se hc libertas infinita ad bonu infinitq; et libertas
sita n amat nso bonu sitq: go libertas infinita n amat nso
bonu infinitq; et sequit D n se amat nso. Ns marq. Ex eo,
qd libertas sitas pi libre n amare bonu gotq, nlq seqs vic
contrarium; msplex atq seqs xeo, qd libertas dna pi n amare bo
nu infinitq: lu, qd libertas dna pcet deficere a rectitudine bita

in adhaerendo summo bono. bx, qd Ds pcad n ut summi d z
ipse beatus, beatudo m satis ipse Ds amre summi vol
tatis. 3y, qd Ds n se ghndrd, bitas m ssita ghnsa nse
tad ad sui amre.
5 Obiic 5: Ds n amad nse sinty & Ds et
Cra: go Ds n amad nse se gsy. Dad sga: sinty & Ds d Cra
e equi sfety, ac sius Ds; go si Ds n amad nse siusmi
sinty, nec amad nse se gsy: eglis m sfeio eglit vajied ad a
mre. Iso anti, no sgs, d mare paeis, qa sinty & Ds, d Cra
gedit nse sui ste algs sfeio, nape gsg Cra: Ds ate se so
lo neg st sidre sfeios, d summa sfeio abssula sfeios
& qd imsfeios dit n e equi sfety ey eo, qd dit os sfeiosm
n admety ula sfeio: go sinty & Ds, d Cra n e equi s
fety, qs e solus Ds.
6 Ibiic 3: sfeius oprad qi libre, qs qi
nse oprad: go si Ds libre se amed, sfeius oprabit qs si
amed se nse. Insfoie eods anti: go sfeius oprabit Ds sive
sed libre peity, qs si nsatus e ad n pecady: go Ds e si
ber ad n pecady. D ani: sfeius oprad qi libre in oibus
suis opraob, qs qi nse oprad, no ani: sfeius oprad qi li
bre in algbs opraob, qs qi nse oprad semp, odo ani, d no
sgs. Libre oprari e sfeio: unde sfeius e agens, qd algdo
libre oprad, qs qd semp nse oprad. Semp oprari libere
arguit imsfeios: qa arguit poz ad pecady, d ad dviandy
a summo bono: qd utiq Ds repgad: go d repgad Ds semp o=
prari libre.
7 Obiic 9: si Ds se gsy nse amred etz amred suy
ag libry, si hic ey Ds vlit adeque idnticd; z Ds n amad u
ig ag libry, etz si vlit adeque ey Ds idntd: go Ds se gsy
n amad nse. D mari. stad, qd aus liber vlit adeque idnti
atus ey Ds, go summy bony. Dad mir: si Ds amare suy ag li

bri prius ad actus amoris Dei efficacis condigni liberi etc. Atqui ad actus liberi Dei non condigni efficacis liberi etc. ergo. Ratio maioris est quod sit actus liber constans ex bonitate supernaturali [illegible] complacens, quae supernaturalis bonitas est [illegible] et ordinis [illegible] desiderii [illegible] efficacis. Ratio minoris quia actus liber non liberi a nostro potest.

8 Dico maiori: etiam amor ad actus nostros actus liberi, non maiori: etiam amor conditionate nostros actus liberos, ergo. Dicitur amor suus actus liberi cum suppositione quod [illegible] quae [illegible] est valde adaequate supernaturalis boni. Dei actus [illegible] quod ipse actus etc. Non datur dispositio non maior, et maior probatur. [illegible] ratio non urget quia nostras amoris divini [illegible] suus actus liberi sit cum suppositione conditionis valde adaequatus [illegible]. In primo prius ad actus non [illegible] in Deo [illegible] [illegible] nec [illegible] ratio, ob quod Deus [illegible] efficacis condigne suus actus liberi. In [illegible] ergo prius erit Dei nostri conditionate ad amorem actus liberi, cum suppositione scilicet quod actus liber [illegible].

9 Pro plena [illegible] notandum est [illegible] amare omnia [illegible] ab actibus nostris, et etiam relativa, et [illegible] valde dicta ab actibus nostris. Ratio est quia relativa valde dicta ab actibus nostris [illegible] ratione [illegible] amabilitas debitae [illegible]: ergo et [illegible] valde dicta ab actibus nostris [illegible] nostri omnis amoris. [illegible] relativa [illegible] valde dicta ab actibus nostris [illegible] ratione [illegible] [illegible] [illegible] amabilitas debitae [illegible] ergo. [illegible] certa, [illegible] maior [illegible] [illegible] [illegible] ubi [illegible] relativi [illegible] ab [illegible] [illegible] [illegible].

Articulus 2
Incidentia dubia solvuntur.

10 Dubium hic: quo sensu nostros actus amandus sit gratia [illegible] gratia [illegible] quod [illegible]. Dico 1: Deus nostros actus amandus quod [illegible]

Rao e in efia; qa Ds n e ifrenis ad se amadu, licet sit o-
dio hendu: go et supoe, qd oprd, odd sit amare: go o nsa-
tus ad se amadu qad spec. Dico 2: Ds e nsitatus ad
se amadu qad exitu. Rao e, qa Ds n e potent omittere
sui amrs: go n e liber qo sui amrs d cius obiop: go
e nsatus ad exitu sui amoris. Dico 3: Ds e nsia-
tus ad se amadu qad modu. Rao e, qa n sit polia duo
modia amoris Di qa se ipsu, alt nso utq sit exterd.
amor, tu Ds qa se e ety absolutu nsu: go ad n e liber
ad eligdu gr h, aut lud modu amoris qa se: go est
nsatus ad se amadu qad modu.

11 Replas: Ds e infrenis ut se
amet p amrs q sit v amor extr Crary, l p amrs q sit
v amor n extr Crary; d hi amores sit duo modia amo
ris D qa se ipsu: go Ds e infrenis ad se amadu qad mo
du. D marg: Ds e infrenis ut se amet p amrs q sit v rlii
actalis amor extr Crary, l p amrs q sit v rlii actalis a-
mor n extr Crary, oda marg: p amrs q sit v rlii vtuali a-
mor extr Crary, l p amrs q sit v rlii vtualis amor n extr
crary, no mrs ominu. Amor D qa se e unus qad modu; sit
tn odntari rlii actalis amdus amre extr Crary, aut amre
n extr crary, a qbus amribg dsquit vtualit rlii. Di a-
mores sit do vu obti creti, n vo vu obti gerati.

12 Dubiu 6m,
utu Amor Di qa se sit efax. N qcadit dubiu de Amre
Patris qa filiu, nq Pris, d filii qa spu sctu, d de amo
re Di qa se ut Ds e. Dico 1: D amor qa se n e effe
vo efax. Rao e, qa Ds n ita se amat, ut ex ti amore
se producat. Dico 2: amor D qa se e affectue efficax.
Rao e, qa amor D qa se ita tendit in Dm, ut si ipsu possibili
n sit iii nollet efficaci ... obti, et ... displiceat ...

mu in eodem obto; et amor ita tandem in obto est afectiva efax: ergo amor Dei erga se est afectivus efax.

13 Dubium 3um, utrum amor Dei erga se sit concupiscentiae, benevolentiae et amicitiae. Concupiscentia est amor boni ut utilis amanti, ita ut amans hoc sensu sibi cupiat tale bonum ut utile. Benevola est amor ad suppositum tale pro se ipso, et complacea in ipso. Amicitia supra benevolam addit quod persona amans redamet ab alia persona amata. Dico 1º Deus amat se amore concupiscentiae et benevolentiae. Ratio est quia Deus amat suas perfectiones quae sibi sunt utiles, et pariter amat se propter suum ipsum bonum, et complacea in se ipso. Dico 2º Deus non amat se amore Amicitiae. Ratio est quia Amicitia afert plures distinctos amicos, quod in Deo, et sensu non concedit.

14 Replicas: nemo amat se ipsum ut sibi utilem, ut dictum est: ergo Deus non potest concupiscere se ipsum. Nego ant.; quia ratio est ... penitus de voce reddat ... non potest hom non posse amare se ... Replicas: concupiscentia fert in obtum realiter distinctum a concupiscente et pariter benevola, et Deus a se ipso non distinguitur realiter: ergo Deus non fert in se ipsum concupiscentia et benevola. Nego maiorem: quia non requiritur maior distinctio inter concupiscentiam et eius obtum quam inter cognitionem et eius obtum. Inter hanc potentiam et hoc obtum non requiritur realis distinctio ut ... est in ipso Deo, quia ... oppositione in ... se ipsum concipit: ergo nec inter potentiam concupiscentiam et eius obtum.

Dubium 4: utrum amor unius divinae personae ad aliam sit amor concupiscentiae, benevolentiae et amicitiae? Respondeo affirmative. Ratio haec est quia patet ex solutione dubii antecedentis ... persona amat benevolenter aliam ut ab hac similiter benevolenter redamet; et hoc est amare et amari amicabiliter: ergo una divina persona amat amicabiliter aliam et amicabiliter redamat: ergo amor unius personae ad aliam est amor amicitiae. Confirmatur: non plus requiritur ad Amicitiam quam ad ...

vbj; Sicut in Amicitia e mutua benevolentia, amor, ita Charitas mutuus, quia est duos hominum, ut docet S. Gregor. Magnus homil. 17 in Evang.; Ergo inter duas personas datur Charitas: ergo et Amicitia. Minor constat ex Epist. 1 Joannis Cap. 4: Deus Charitas est, quae verba exigunt de Amore, quo Deus et Filius se amant, ita S. Augustinus in via Epistola trac. 7.

16 Replicas 1: simplifica amat bonum non ut honestum, et ut iucundum, et utile amantis. Et una dua persona non amat aliquid, quia ipsi utilis, quando mundus Deus amat, amat quia summum honestum et ideo Deum honestissime amabit: ergo Amor unius personae ad aliquid non est amor simplex. Dist. maior: amat bonum non ut honestum, licet non excludat spectum, dico: licet non specto ratione, nego maiorem. Ratio, quia simplifica respicit et utilitatem obiecti ipsius amantis non excedit. Ego secundum quod obiectum ipsius honestum, et quod ipsa simplicia in se ratione benevolentia eius obiecti. Deus quo eodem amore generali simplicis et benevolentiae amat personalites et una persona amat aliquid.

17 Replicas 2: de ratione Amicitiae est communicatio bonorum, et sicut Deus nulla bona communicat aliis personis; ergo sicut Deus non amat amicabiliter alias personas. Dico negando maiorem, quia ipsi posse et actus, et hoc ad amicitiam bonorum communicatio, licet sequens amicitiam dimidio. Dist. maior: de ratione Amicitiae est communicatio bonorum, si dicas quod haec communicatio dicit plura Amicorum bona esse communia, dico: si dicas quod haec communicatio dicit mutuam traditionem, nego maiorem. Et minor de ratione amicitiae est communicationem bonorum communitas; ideo ita aliquis Amicitia est Mutua duorum benevolentia quorum sunt aliqua bona et communia. Communia sunt spiritus sancto et aliis personis omnia perfecta absoluta: quod sufficit ut vere dicatur communia bonorum inter Amicos requisita.

18 Replicas 3: inter duas personas non potest dari redamatio: ergo nec Amicitia. Probatur antecedens: redamatio supponit pluralitatem voluntatum et amorum; et inter duas personas non potest dari pluralitas voluntatis et amorum, quia voluntas, quod amor, sunt absolutum Deo, et quod in tribus personis unicum:

oo. No an, ē marḡ gaoū; q: redamao id ē dedeptū A-
micib, Ptūc dit, ad dib Ptōg, amen, ē benevolentd: q: deceptus
gendit a dltoe, ē Amre volti, d amvū utrusq. Expla, soluog
in Charite dna q: afert redamaog ab q amvū d voltū ḡstoe
Arlus. 3.
Utz Amor Dī gae, ē siē, boue Amor?
19 Dicimd dy
ēh hasq pteou gtuendo, nq ḡ gad. pz, ē gae raitiq, ē gad
gduq nstari ad, ē amadq, qd ē, ignozbonq, gd nso rapit nūu
amvq. Lygundmo an Amor re ē diceus, tre, an ḡ lave
talis. ē dfati, lga gmidq ē gd ygnd in gltē Dne ē
Amvq, tre taly. Pthi ē Arle dicundurlit Amare eē velle
alicui bonq; alicui, ēnyl, id lenod pole gtpiq, ē le amare
re dalq, gdo q: Amico vult bonq algd, amor te utter
nad ad yg voltq, q: dictū gnū, ueigraa applicat amor Dei
pilg: id atq fieri in plog, ē ueg dplacea h ē bonq vult,
gl gende plda ē gnū uiū, aus le, ld apllari Amor am
ciē: Hic dagit amvū dictū gnū Amor qud gpit amorū gldo,
d nyphorco, d dad ut Dī: coerq in ala ugrpaoe hū genitale
amve, tre tali.
20 Amor, tre dictu gpit dicdrio d gaudio.
Dīdriq fieri in obtq abēni, gadiq in obtq gleni; d amor
tre ducas in obtq, dtz le, gslve ab eo gd zrad lū zrad.
De Amre in h, ū gleni, gtūtd dfac, q: vocalis ē, ē gaclis
vesuois ed, ē plio ad zta, d ū zta, gl supit amor tre
talis, devati ē head ē pre amntis; ug m Dī oīo vegoe
Dlēo, q: ē corio obsira, vegabit etq amor lupond in Amre
ta cong gbfetq. Puy ld etq ozred eiugni glug, ē here ē preob
ti gatq ab glue creto, facle etq Dō dolore in nriū griū; q tene
admire in Dō amvq, tre taly ad admire in Dō gluntq, id ē
ltur aretus gendrat glūtg amorū tati ad bitq obtū, ē lidq lt, ū
gltiū lpa, ē abga obtū.

61 Ex his sequitur resolutio gotiorum prioris et
secundae ae amoris Amici, sive talis. Confirmo, amor sive talis salis
supponere subiecto ad absa, et per obiectum acuq, idem fe tentem
et pto amantis. Funty lez i a parice; q a desideriis supponit
iony abseg obti et pte desirantis, et gaudium supponit conem
A. E. obtu et pte gaudentis: go amor sive talis bet supponere et
pte amantis cony subiectum a psa, et absa obti. Funty lez:
q a trida auee in pta essentia rei ngt ee rao, quod qb amor sive
talis differat a gadio, et desirio; hi n auee differend trdg:
go pt eiusmi trdg alqd dit amor sive; qd nil alud ee
pt. qb pta actio sive subiectum supponere.
62 Vazq., qb imand. in de
tii Magri admit in Do Amre sive tlz ga se psy. Ne-
gand in Do eiusmi ez LL Hervi, Aruba, Phasolus,
et Iton hic et 86 ste 3. Oy his LL i nra do. Do
reppat amor sive dictus ga se psy. Lad: Do reppat amor
supponend cony effecta et pte amantis: et amor sive dictus Di
ga se psy supponit et pte Di cony imperfecta: go De reppat amor
sive dictus ga se psy. Lad mir: amor sive dictus Di erga
se psy supponit et pte Di cony tendente in essentia Di, et dependn
ad cony absa, et psa: et hec ratio e imperfecta: go. Mar ostad
ex nq anti, et mir e certa.
63 In ong obiti l: ad gadiy bt
cedre amor: et n amor, q i desiriy: go amor sive dictus,
et in De dad gadiy de seipso: go et amor sive dictus de se
ipso. Oia prideni et mari ge pad: ad dolorg supponit odiy: go.
No marg; q lt plurungs ad gadiy de bonis aliis se et
cedat complacea in psa. psta. h et nsy n e, supponit m qd as
tendat psa ut bona gadio de lis jeis, ge psi ee cernim,
et nla l tum, l prius i ca ofnsioi, et simacq: in hcase
pt de lis bonis gadere, et p h gadiy, qd vre amor ust
pizz e ex pte, sua psz in Amicus adsciscere. No anz pro

ii; q° ad dolorem, sufficit quod sit obiectum dolorificum: unde et tua anima cca. licet possit esse anima doloris.

24 Obiicies 2: hoc est va per ccalis Deus ideo se amat quia dare se gaudia: ergo quia in Deo dandus do anima, alterum gaudium, et alterum amoris per se; et hic anima amoris non est distinctus: ergo est amor sive dictus. Respondeo: hoc est va per ccalis, ho ideo potest rationari, quia est ratio: ergo in hoc dandus de sititer, alta pro ccalis ad raodum, et alta valitas. Dabis tamen non est proprie cals et ad signum cals calite formalis in oo gere, in quo benevolentia ad distinctione ad distinctum, et est D. Da rit ho per obiectionis anima non est proprie cals, quidquid sit, sit amor et gaudium, quia in utraque parte pte sine ad est sua ratione fu potentia, nempe in Deo dari amorem per se quia non sit gaudium.

25 Obiicies 3: non minus repugnat Deo distinctio similis quam solutio effectiva; et Deo non repugnat voltas per primum anima sui mphi distincti per distinctum similem: ergo Deo non repugnat amor sive dictus, supponens eorum effectivum. Distinguo maiorem... minorem: distincti per distinctum simile facta a Deo nominorum: facta a Dea, ideo minorem, et nego consequentiam. Quia est quod anima sua mphus dit distinctum simile, quod stat in anima creato, et non in anima primo Dei. In Deo dat voltas primum anima sui mphi, quia rectus huius accepit, non sed obligatio, quod est distinctio simile: nec id dat non modo voltas primum anima sui re quod a Deo stat distinctio simili. Amor sive dictus supponit effectionem ex parte amantis, id est stat ex dotra tradita: ideo Deo repugnat.

26 Obiicies 4: si in Deo non est admodum amor sive dictus per se, et posset, nec in homini atore posset admittere amor sive per se Deum. Id est essentia. Ergo et hoc. Probatur maior: amor hominis viatoris tendit ad Deum id est Ktis, quia relatus ... quia Deus id est Ktis repugnat. et amor tratus ad Deum id est ... tum non est amor, tres: ergo. Nego maiorem et ostendo maiori ... non absolute minorem. Et potest amor viatorum travi ad Deum: 1° quia gratia Dei

velimus effectionem creat, qua Deus habet. Hic amor est gaudii. 2o
quatenus Deus nobis velimus concedo sibi, Deus adhuc a nobis possi
debet beatitudinem non possideri: hic amor est desiderii. 3o, quatenus Deus
velimus nobis concedo Deum extra, et abscindendo ab eo, quod actu
possideamus vel non possideamus: hic amor ad amorem desiderii redu
citur, quia quatenus non est ~~amor~~ gaudii, neque desiderii.

27 Obiicies 5: in Bea-

tis datur ex actibus ortus et in ordine beatitudinis alius amoris gaudii
Dei, et alius de bonis, quae videntur a Deo possideri: at Deus non a-
liis videtur a Beatis nisi ut existens, nec bona Deo grata, nisi
ut possessa a Deo: ergo stat actus amoris ad obiectum ut existens qui
non est gaudii: ergo pariter existere poterit in amore Dei grata se. Nego
majorem; quia actus Beatorum gaudii Dei, et actus affectiones et gaudii
tendit in ad Deum beatitudine possessum, et in bonas affectiones ut pos-
sessas a Deo: nam ergo est in Beatis amor distinctus a gaudio, de quo pri-
mo nisi amor simplex dictus. Beatus enim ipse aliis actu tendit in
infinitam bonitatem Dei et gaudet de eius possessione. Notandum est, aliquos Scriptura
ore de his affectionibus, quae videntur a Beatis: de aliis autem quae
Beatis possit non necessario alius distinctus est.

28 Rogabis, an possit in Deo

admitti amor simplex, quo se possit ut cognitus.

Respondeo negative; quia Deus tam infinite in, de ex crisis cognitis se possit ut
existens et sibi praesentium: ergo amor Dei, quo se possit ut cognitus
in, vel ex crisis non potest esse amor simplex. Unde sequitur, et amor patet:
Deus amans se in, vel ex Crisis cognitis se eo modo, quo Deus esse est
trius Inexorabilis Crasy existentiae; at Deus ut existens, de se possit
mundum est trius Inexorabilis Crasy existentiae: ergo. Minor certa est, et ma-
jor ex eo patet, quod ex scientia cognitit Crasis existentias cognitit
Inexorabilis, quae Crasis existentias dividuntur, et trium talis Inexorabilis Deus ergo
amando se in, vel ex Crisis scientiae cognitit praesentes Crasis existentes.

Quaestio. V.

De Obto Sli juncto dnj Voltis.

Artus. 1.

Statuitur Vera sententia.

30 Ad Sntis glaci
Smida e explao obti Sli, et malis. Obtj Sle i lud gd sit
se ab aie, l poa agit: male atz, gd agit raoe altius, sive
sit alud. Explj hes in Sanite et Mdiina. Sanitas amat
sese, eq Sle obtj amoris; Mdiina amat sit Sanitj: unde
censet amoris malu obtj. Obtj Sle dir in movj, seu
ditravj, et pre declinavj. Pre travj e, gd raoe sui trad
aj, d raoe sui alud obtj n agit. Sic Ds i obtj pre
travj nri amoris, gdo ita in Do sistimd, gn pt sj alud
obtj amemud. Obtj movj et detravj i lud, gd ita raone
sui agit, ut sil detrd, seu moved ztiolit pog ad alud a=
gedj. Sic Ds e obtj movj. et ditravj, gdo x Do raoe sui
atto movemr ad eius Slog xcg gevedg.

Obtj Sle Mdidr ir z
cj, dxcj. Incj dit lud, gd agit s erdg aiz, go obtj ma
le agit. Sic Snis erit obtj Sle lius actus, go zdilit a=
gard Snis sit se, d mia sit Sng. Exij dit lud, gd psupon r
abactj alo aiee, go poa dtra ad obtj male agedj, ut si
x pscepto, Sanitis amore pstea voltas dtrd ad Sumedg Sue
drig ptiog. Dedr prca obtj Sle in hz, et lez; utrug Snit
in eo, gd Dve, et zmie agat a poa; dsrund in eo, gd hz
agit a poa ut pius, ir oia lius obta; n ita agit lez.

31. Di
dit ultius obtj Sle in obtj Sle gd, cui, et quo. Obtj Sli gd
e lud, gd ut psegdj, l psegtj moved ad amadj obtj male. Obtj
Sle cui i lud gd cui e bonj l psegdj, l psegutj lud, sit gd
obtj male amat. Obtj Sle go e psa obti Sli gd psessio

aut sequuo. Haec divisio potissimum fit ad obiectum finale voluntatis. Inde obiectum finale movens solidius in physice et effective movens, et in pte intentionaliter, seu moraliter movens. Hoc est, quod causat agens, ad quod movetur. Secundum est quod obiectum determinat ad agens, quod in causat physico influxu. Sit ergo explicatio obiecti finalis primi,

32 Certum est 1°,

verum dari voluntatis nihil dari obiectum finale physicum, seu effective motivum; quia actus voluntatis non potest causari: ergo nec potest dari obiectum finale; quod ad ipsos moveat, eos causando. Inde dico verum dari voluntatis actum posse admitti obiectum finale intentionaliter movens; ergo haec licet, necesse bonitas ita a Deo amari, ut in obiectiva ratione sit causa proportionata detrahendi voluntatem ad aliud propter se amandum. Certum est 2°, totum Deum, ut est Trinus, et Unus, quod habet omnes perfectiones tam absolutas, quae relativas (si sint relationes ut dicitur ab essentia dicuntur (ut in perfectiones) habere rationem obiecti finalis transcendentis voluntatis; quod habet in se et hinc perfectius dat rationem sui perfectiones, et bonitas infinita, et exigendi propter se ipsum a Deo amari. Difficultas ergo stat in assignando obiecto finali movendo denique ~~bonis~~ Voluntatis ad amorem nostrum.

33 Dicunt Theologorum fa

te omnia perfecta absoluta, et relativa esse obiectum finale intentionaliter movens dilectionem amoris nostri. Ita docet cum patris Dr Hemelman. Alii Doctores in modo quodam a Deo dissidentes requirunt ad rationem obiecti finalis moventis quod de speciem physicum actum, et quod actus ab ipso dependeat ad suum esse. Sit nostra conclusio: absolute, et relative loquendo Deus, secundum omnia perfecta nostra tam absoluta quae relativa est obiectum finale intentionaliter movens dilectionem amoris nostri. Probatur: summa Dei bonitas, et nostra qualis infinita perfectio est obiectum finale intentionaliter movens dilectionem amoris nostri et absolute et relative loquendo Deus secundum omnia perfecta nostra tam absoluta quae relativa in summa bonitas, et nostra infinita perfectio: ergo et est obiectum finale intentionaliter movens dilectionem amoris nostri. Stat probatur maior, quod talis summa bonitas, et infinita perfectio cognita movet Deum et ad amandum propter se bonitatem, et propter se bona creata possibilia, si nostra a

Dº amand. Itad mir, qd absti, & rlit loqdo Dº ē luminsi-
fetus tq in lta essli, qs atuali, & rlava.

32 Rsdu, Assisti paraoq
dnis pti qong pr esa obtet raoq obti plistiqdng voltis. R,
dlq dna Essq ee loqdo p hiq obtq sle moug voltis di
ru. esta ex S. Tha 1º 2ª dentes Cap 22: voltis dng nila
lud i prial voltq, qd Dº essu. vado et vaoe: pr loqudo
sla dna Esa ē ptu noblius, radia alorq ptorq & ageri bita
Essq ē la radia bitis, qq in gobi alo pto reperit: go pr lo-
quedo sla dna Esa ē qq 1º & se zloda a Dº amata, et
raoe ues aia pta radata in esa zlqued a Dº amari.

Artus. 2.

35 Fit satis objectionibus.

Obtio 1: moug sledi
ng voltis ē vao ulmi pnis. & sla dna Esa hed raoq ulmi pnis:
go sla dna esa ē moug sle dng voltis. Dad mir: vao ulmi
pnis ē vao hi prij; & sla dna Esa hed raoq hi prij: go. Dotio
st equovoare labrare; q D, vel vao hi pri ē vao hi caq, pr lo-
quedo sla ppoa hed raoq hi caq, & alo ipoa Esa dna ē rlit
hi prij: go sla ppoa ē moug sle dng voltis. Rao hi prij st
urlitis lumi se exluoq prij etj in gere impro ē tq; rao hi
pri snit soli Esq. Dia mar, no mirq, ad ues praoq Dmaio:
& sla dna esa pt spta hedraoq hi pri rlit spti, no: sla di
na Esa & spta hed raoq hi prij mpne spti sdo mirq. In hu
absto, ē rlit pcedit obtio: unde raos ulmi pni, & hi pri, qq ē
obtq moug dng isitis aplerit qdqd Dº ē nsso. Esa divina
spta pr rlit jadit sta, qq ineni in vaoo ulmi pnis, & hi prij
rlit spti: unde in hsu ng ē adequē mourq sle dng Votaris.

36 Ob
tio 2: tot pt in Dº mova plia, qot sle pta nsa aosta, et

vlava: qo D. sty qd i vsu nb oia aesta, d vlava n eucy
movy dnz voltis. Ad ans: qdsd dny sty movd vaoe flu
ad flu amorz, d vaoe ecce ad identz cy alis dnis ptis mo-
vit ad ala pta amada; d n e, tot ee in D mova flia qot
sit pta nfa aesta, d vlava: qo. In his obtio n milita q a dnz
3a it qdbd dny pty hed vaoz movi flis dnz Voltis, tz &
oib, sstuit uny vle movy voltis dny. Obtz D ans: tot sit
fientalit in D mova flia, qot sit, Ali omio: tot sit acta
lit no ans, d efa mari paois Dflu mirz.

37 Si logams flu
deperi a nris Iceptibz pfendentib, tz dnas effect, qs flites
dni amoris cca. las qdbd dny pty nsz sty sda bitz ecq d
peculare e obty flie movy dnz Volti. qa qdbd alid dny p-
ty, psi q corre flitas amoris nsz; q qdbd dny pty, sty ta
lz bitz e amale pt s, d movd ad amada pt ssz ala p
ta govu identz eqcit. Anu collg in D dari fienty ad
d queda tot mova flia dnz voltis qot st dna pta. In
depnd a nris Iceptibz amor D eques e gdlit, e ad hunc
movend gdiit oia pta nfa D d hic e fas nrz dnii.

38 Obtio
3a: lud e obty flie movy dnz Voltis, in qo hz psime qu
esut. d in fla esa dna a vlaobz dsta qielit psime dna
voltas: qo fla dna esa a vlaobz dsta e obty flie movy divinz
Voltis. Ad mir: fla dna esa e fusn satiava dnz Voltis.
oo. Omio marz qe eplari porad de ouo fli bis movo qd
e fla dna esa, D mirz: d fla dna e fusn effive sati
ava dnz voltis: Ido: e fusn effive satiava, no mirz. fla
dna esa hoc e effive a qdbd alo dno pta satiad usiond
dna Voltz. q a hd infita bitz pt se amalz: coezy in hic
oodz qdbd dny pty esuve ab esa, d ab aliys ptis e effive

satiavit dnq Voltus pr endq raog. illt. qa hd bitz pstitz
se amalq. Via dnq illa n e iusnd extsive satiava dnq Vol
tis; qa in qdbd dnq ptq i instite bonq. d pl. sc amali, ad
ria pta extend rao satiavi Voltis dnq.

39 Instas: pr diui pri
orginis ad Vbu d ad Spu Stq e tq ptsive, qb extsive satia
vus; e m bsime Beatus, d in lo pri n zlgund rlaoi Vbi
d Spui Sti: go hq rlaoes n ptent ad satiavq extsivq dnq
Voltu. Dr veri, d eternq pri orginis ad alas psoas qi
bqi Sq ptsive psime beatq, d n etsive, d hm na dna ad
mar, qa tq oba offiui ad dotq tradtq p pcesor dni Vbi
& cogne ptuiva tond Frilii. D mirq: d in lo sgo n zlgund
rlaoes Vbi, d Spui, Sti extentes rlit p tali sgo ddo: n zlgund
obuc, d ztrolir extentes p lo sgo, no mirq, d dgb. In pori
orginu n zlgund rlit extentes p lo sgo rlaoes Vbi, d Spui
Sti, extund tq obuc d trolir in zlte Di tas ztreue cognen
tis extentes rlit p sgo postori. Ita extre rlaoes suplt, ut
p eods sco moreand, d alciand ad amirq Di nsq.

40 Rogatii, ut
trq bitas dna i obtq sle movq dnq Voltui ru sui li
beri amoris ad Crai. Rsave: hq vstad p & lo pubiorq
56 univsa pr semdpsq opratus e Ds: go Ds voluit opa
ri univsa psemedpsi, seu motiu & sua ipsa bite. Eadem
dotra e expsa in Ango Dre 1 8a Gentes Cap 80 ostrisq
i qd Ds vult suq bitq ut priale obtq, qd e sbi rao volendi
ala & qbq sic arguit: obtq sud ad pl sc amatq movit
Diq ad amadas libre Crai e obtq prale movq dnq vol
tii ru acui libri amoris ad Crai; d bitas dna pl hoc a
amata movit Dq ad amadas libre Crai Di, sole volendo
etq, d ala bona: go bitas dna e obtq sle movq movq
dnq Voltui ru acui liberi amoris ad Crai.

Pars Secunda.

De Objecto Creato divinæ Voluntatis.

Quæstio 1.

De Amore divino ad Creaturas maxime possibiles.

Articulus 1.

Eligitur sententia, et patitur.

11 Suppono Deum amare Creaturas. Probo [illegible] de fide, [illegible] angelorum novitatem [illegible] [illegible]. [illegible] ratione; nam Deus quidem de Creaturis [illegible] bonitatis [illegible], et [illegible] bona [illegible] quod est Creaturas amare. Hic [illegible] est, Creaturas esse Deo [illegible] bonas [illegible] Creaturis amat Deus [illegible] bonum, [illegible] Creaturæ. Deus [illegible] bonum [illegible] Creaturis Deus [illegible] [illegible] Creaturæ [illegible] ad [illegible] [illegible] unde Creaturæ [illegible] amatur a Deo [illegible] [illegible] Amor Dei [illegible] Creaturæ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] amor [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] temporis [illegible] [illegible].

12 Suppono 2. Creaturas possibiles [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] maxime possibiles. [illegible] [illegible] Deum posse [illegible] amare Creaturas [illegible] [illegible] [illegible] Creaturis maxime possibilibus. Suppono [illegible] possibiles Creaturæ [illegible] [illegible] Creaturæ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] amare [illegible] possibiles Creaturas [illegible] [illegible] [illegible] de possibili [illegible] maxime possibiles. Suppono 3. [illegible] amoris [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] cognitio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] amor [illegible]

ad amvs, sive tals; q[a] lt n[on] beat ea ssivier, de sola n[on] sfert eta, aud n[on] eta pess, aud absentiam objecti. Sicut scia splicis zlo lt n[on] sstindat, ts exta n[on] infert.
13
Ita indfatesse de fndit Ds nlo mo amare Cras pre poles. In hsa sit Thsta nis ius Cayetano, Sodoy, et Sonit tom 1 trac 2 D 6 aro 1 Chardi asserens psc. Eadis ietis Bonny, et Listany, et algs e nris. [illegible] Ds amare amore splicis splaces Cras pre poles. Mltan[illegible] sa shots ius Thriano Dre, et nri Inic ius D Auths, et L Monya D 6 vne [illegible] in h pnto de ubo [illegible] D Exim mente. Ad q[a] is Crai poles, alq sit, qs nla morli malitia sfuin[illegible] ut alt Mndus, et alq qs sfuin morli malia, ut pesta, dissim de his Cris agedys.
14
Sit nra 3o. Ds pt amare amore splicis splaces, eras mari poles morli malia n[on] ssectas. Pat 3o atorite. [illegible] Ezechielis 18: nolo morte peccatoris, et ut dovtad, et vivad. [illegible] Applo 1a ad Thimoth 2o: Ds oes hoes vult salvos fi, et ad agniog vetis se nire. Ex qbs sic arguit[ur] bitas svr[illegible] et salutis repbory traddi ius amore [illegible] go et pt trare splicy dna splaceg; et talis bonitas e pre polis, et n[on] infecta malia morli: go bitas pre polis n[on] ssecta malia morli pt trare dna splicy splaceg. Ans ind in [illegible] atoritibq. [illegible] usd a parite. Mir [illegible] e co sstad, q[uo]d bitas svr[illegible] et salutis repbory nq e futa, nq xteni. Vlma sqa infert.
15
Ad sone[illegible] salute repbory n[on] ee pre pole, [illegible]; q lt n[on] si futa abste e ts futa re voltis dng, qa D vult talis salutis eta. Ad qa e [illegible] in re sdit sone nry [illegible]. Inso: go Ds pt amare splicii splacea obty cresi, q[uo]d nunqs eturu e, salus mi repbory nunqs etura e, et e obty dng splace [illegible] sqa i lica, et sessisti q[uo]d in Lne intdim[illegible] q hic [illegible] Cra pri poles zlgr Cra, qs abste nunqs etiera e. [illegible] Cra [illegible]

otē ficta pt trare dnu amorē, qi n̄ idiotē, et ab̄ste igo

Cra prē polis pt trare dnu amorē, qi n̄ prē poliē, et absu

rē r. p̄ a i 3; q a explatz velnqit sonēhan idiotę fictioę

qd fic sadeo

Salutē repborū eē idioti ficta l'ē qd ex pte

Dī dē qoqd rqs uds ficta, l'ē qd dē alqd, qd rqs uds ficta,

l'ē qt vi liies dnu voltis ponad ho in manu cōsilij sui, ut

eliciat opera, qbz salutē ofeqād? hz n̄ pt rari a ficta, xta

qb rū x pte Dei voltas efax pdetrava voltis creatz, ut

oprao libera orta ī ficta: in Dō atz n̄ dad talis voltas e-

fax; alit repbi salutē ofeqrend. hz n̄ sufit, q a pchoata fic

idiota fictio n̄ pt dari ex eo pcise, qd dē alqd ex pte Dei re-

quitz, ud rei ī ficta; alit oīa polia carē idiotē ficta; da

tur n̄ pte Dei, qq ē alqd rquitz ex pte Dei, ud rei ī fic-

ta. Nq dn, usēt, n̄ dicas (et dīt tz dices) aliq modū ee

idiotē fictē, q a ē in manu dptēste Dī derere liies ecc.

Qd qo ē hqi idiota fictio salutis repborū?

17

Ead ielestio aqri:

bonū nla malia morlī admixtū ē obtū a Dō amalē latte

amore ipliūs iplacęq; et Cra prē poles morlī malia n̄ fic

tā, fit bonū nla malia morlī admixtū: qo fit obtū a Dō

amale fit amore ipliūs iplaceq: qo Dī pt amare ~~amor~~ Cras

prē pole morlī malia n̄ ofeitas amore ipliūs iplaceq. De

mari vide n̄ eē dubtādū. Ead mir. Cra prē poles morlī

malia n̄ ofeita, fit obtū cīq a Dō cognitē: qo et fit obtū

bonū a Dō amalē. ad en. in aque dequen bitas dra

tas. Qd atz nla morlī malia admiscea bitas talīq poli

tz ofad. eqe m logim de polbq n̄ ofeitis malio morli.

18

[?] al

mantienses nard ab̄ste qbbd bitz Cris pri polibz; et pote

rard pari mo trare qbbd raoq ensti, d veri; pd nemo aud

bit; d vdit nra arctao: Cris pri polibz onit alqa rao en

tis, et politis: ergo convenit aliqua ratio boni. Ideo substantius convenit [illegible]
plicitur haec responsio. Secundo, quia frequenter in manu sui non praecise
possibilis bonitatis, quae sit gratia entis entis ventus. Ut sic explet
[illegible] [illegible] ens in propria aut nominaliter tale, et ens inac
tu sive practicalis tale. Hic est, quod a propria ~~certa~~ certa seu entatem
~~certa~~ dicitur ens. Hic est, quod omne [illegible] seu per entatem [illegible]
Cum pure possibile sit sit ens hic generis; denominandum non a certa po
entiae dare [illegible] ei: ergo non sit certe ens, neque sit certe bonum, sed
tamen habendum bonitatis [illegible].

49 Solutio evertit principale [illegible] suppositum, scilicet
pure possibile convenire possibile [illegible] quod est dicto [illegible] a [illegible]
to: quod non certe possibile [illegible] certe est ens, ens non et possibile sicut [illegible]:
[illegible] sic arguo: quod est certe possibile, est certe ens; sed obiectum pure possibile est
certe possibile: ergo est certe ens; et enti certe tali convenit bonitas [illegible]: ergo
pure possibili convenit bonitas [illegible]. Improbo aliter, sic: obiectum pure possibile
tale est ens, ut habeat rationem veri transcendentis [illegible] [illegible]: ergo
obiectum pure possibile tale est ens, ut habeat rationem boni transcendentis
[illegible] amoris [illegible] complacentiae. Videtur [illegible] [illegible] [illegible]
veritatis; nempe quod veritas [illegible] est in [illegible], et bonitas [illegible] est in eo
to; in obiecto non est ratio [illegible], seu causa amandi, et in [illegible] [illegible]
ratio [illegible] convenientis: ideo aurum dicitur verum aurum [illegible]
tentis in [illegible], et dicitur bonum aurum [illegible] in [illegible] utentis.

50 Firmatur
Suo [illegible] ex Arle ista quod veritas est [illegible]; bonitas atque in [illegible]
Et hinc omnes docent [illegible] attrahere ad se obiectum volentis atque ab obiecto
[illegible] [illegible] [illegible] infero: ergo [illegible] aurum est [illegible], aurum
est [illegible] bonum, et non aurum verum: ergo aurum non verum [illegible] aurum bonum.
[illegible] mercatores [illegible] veritatis [illegible] [illegible]. Contra: veritas [illegible]
aut [illegible] cognitive [illegible] obiecti? Si sic: etiam
bonitas [illegible] erit [illegible] voluntatis [illegible], quod [illegible] est in volente. Si [illegible]:
ergo bonitas [illegible] est [illegible] amabilitas obiecti; sed haec [illegible] amabilitas
est in obiecto: ergo bonitas [illegible] est in obiecto, ut [illegible] cognitas, quod
est veritas [illegible], est in obiecto; utraque non est [illegible] entis, et [illegible]

3ca.
51 At cuat Scoti loq, in qo docuit Arlus, vetz ee in ptibus, et bitz in rebz. Ad qqz r[illegible] Vetas e in 3bz qd bitz qa paoe e cognita 3[illegible] se het, et aiu cogne [illegible] signal e qa bitas e in rebz, qa de raoe bitis e zelaiarei[illegible] sui amre, ido dit 3bz atrahere obtz uis, et voltz trahi ab obto bono. Imo hni qad algs vetz ee in obto, st n[illegible] indo to n s vetas, 3tus cognedo obtz n atrahet ad se obtum q[illegible] n n atraht obti vetas, qo in obto n e.

52 Gond alav[illegible] dserit: odit pri polibz bitz, ttceda[illegible], et nat bitz [illegible]. [illegible] dalis e aqd [illegible] 3gritas [illegible] in prio ocne et hoc 3gritas onit pri poloz [illegible] e onia ra altius, et hoc pri polibz repoat; qa ubi nlz e ee nq ordo ad ee nq ula onia e. Et 3edit aptilitz parvz obti [illegible] ad bitz [illegible], n ad [illegible] [illegible], qa voltas n atrahit ni ab alqa onia. [illegible] e: l nlus e amor, qi n s sueprstes, l bitas [illegible] n e onia ra altius nempe ra voltis, qo amat. Ad hz e [illegible]: qo hz e [illegible] Mar vide certa; qa st bitas [illegible] e onia ra altius, nam qe ra voltis, ois bitas qo moug voltis ad amorz, moud gats e st onia [illegible] amantis: qo ois amor tendit in obtz qa e onient amanti, et 3gend ois amor e suep[illegible], st bitas [illegible] s onia altius.

53 Cca. id qd in hoc 3prim[illegible] ne ad ee, aut de [illegible] ee regito, ut obtz heat bitz [illegible], dico, de raoe obti amatis n ee aut [illegible] aut ee [illegible], et suffire pose here ee de [illegible] nempe ee cogtz, ut ita qad voltis eius bitas, [illegible] amet. Raoa a prie e, qa tendit [illegible] 3tionalis [illegible] tales n [illegible], aut orne ad [illegible] intro, ceags [illegible] ptet in [illegible], qo in suo obto ut cogne n rqrit [illegible], aut orne ad [illegible]. Tendentia voltis e tenda 3ticlis: n qo rqrit ~~[illegible]~~ [illegible] sui obti, aut orne ad tale [illegible].

Arlus. 2.

Solvunt̃ Vria arguta.

54 Argu̾ty ly: amor Di qa Creas n̄ ẽ afecivus, ẽ effectivus; quia ne ipsa infundit, et communicat sua bita; ẽ Ds n̄ comicat effective sua bita pre possibiles: go n̄ amat pre possibilia. Mar cstat ex Psalm 113: oia quecunq voluit, fecit. Ra mir: Ds pre possibilibs n̄ comicat sua possibilia; hanc in se se hent possibilia; deinde nq exigitur po tius decreverit pre possibilia nunqm extura: go. D marg: amor Di efax qa Creas n̄ ẽ afecivus ft, cedo: amor Di inefax, nego marg, et ipsa mir. D cquent: go Ds n̄ amat efacit pre possibilia, cedo cqs: inefacit nego. Amor efax ẽ et afectiva tenda in objectu, et efectiva alicus boni in ipso objecto. Amor inefax est afectiva tenda in objecti, cplacendo in eius bite cogita. Ds amat Creas pre possibiles amore n̄ efaci, ẽ inefaci: ideo n̄ amat las, cmicado aut efiendo, ẽ pre cplacendo in bite lary.

55 Instas: amare alqm ẽ velle bonu alcui; ẽ Ds nlly bonu vult Creis pre possibilibs: go n̄ amat Creas pre possibiles. D marg: amare alqm ẽ velle bonu alcui, aut bonu comicado, aut cplacendo in bono hito, cedo: detrate bonu comicado nego marg, et mirg: ẽ Ds nlly bonu vult Creis pre possibilibs, bonu ipsis comicado, cedo mirg; in bono cplacendo, nego mirg. Filius Dnus ve amat Ps, et lt Dnice in Ptris bonis, Ptri ipse nlly bonu comicad. Qui amore gaudij amat, amat ipsum; et ty n̄ bet comicare bonu, ẽ sufit qd gaudeat de bono hito: go ẽ rnoe amoris n̄ est boni cmcao. Ds amat Creas pre possibiles, nlly bonu cui ois comicat, cplacet ty in bite ab ipsis hita.

56 Argu̾ty ly: Ds n̄ pt amare ipsi cplacea qd nlly het bity; ẽ Cry pure possibiles nly hent bitatey: go Ds n̄ pt amare, ipsi cplacea Creas pre possibiles. Ra mir: qd nil ẽ nly het bity, efectivu in bitis ẽ esa; ẽ Cry pre possibiles nil st: go. Ipsa mari nego mirg et D marg pacois: qd nil ẽ

tq aut. ꝯphi quo in pōa, ꝯ reptavi, nlq hēt bitz, ꝯdo: qd nil
e aut ꝯphi e tz alqd in pōa, e reptavi, no marz. Pariter
ꝯ mirz. Obtz voltis n bet etere aut, ꝯsfit qd si ee nla
morlis malitia ꝯfeitz, ꝯ qd ita si volti reptari, oo ꝯso hēt
bitz, ꝯiuntz, ut ad ꝯsz si afcuvē trari dna Voltas: fut ꝯ he
ad sufnez vetz, ut ad ꝯsz tred dnus ꝯltus, ꝯsfit qd obtz si
ꝯtre, ꝯ qd ita si reptari ab ꝯltre.

57 Instar: pre polia fit alqd n
aut e phe ꝯ ttz polit: qo lt bona n aut, ꝯ phe, ꝯ ttz po
lit: ꝯ qd n e aut bonz, n pt amari a Dō: qo pre polia
n ꝯst amari a Dō. Ex eod anti infō: qo fit va n aut,
ꝯ phe, ꝯ polit ttz; ꝯ qd n e aut vz, n pt a Dō cognosci:
qo polia n ꝯst a Dō cogni. ꝯ 2q ꝯtz ꝯgentiz; ꝯ ttz polit
bite phe tali, ꝯdo: ꝯ ttz polit bite reptavi tali, no. ꝯstat
e anti, sue, bonz, in qd voltas ꝯservat, n dere ei phi exist
ꝯ sufit, qd exta reptavi: unde nec eius bitas ber extraphē,
ꝯ ꝯsfit qd reptavi exta.

58 Argtz 3: fit pre polia peend a Dō a
mari eend amalia ꝯ esq; ꝯ h e abdz: qo n ꝯst a Dō ama
ri. Pba mar: fi pre polia peend a Dō amari eend amalia vae
ne bitis zeretz; ꝯ qd e amale vae bitis zeretz e amale ꝯ
esq: qo stat ꝯ mari, qd bitas pre polis n crea. No marz,
ꝯ ꝯ marz paois: eend amalia vae bitis zeretz, ꝯ zeraalis,
no mare: vaone bitis zeretz ꝯ creablis, ꝯdo. Dritz ꝯ mirz. Ama
le ꝯ esq e obtz hend bitz impoentz trare alteus creaoz. Bitas
pre polis, lt aut n tred creaoz; ꝯ pt tz laz trare: qa pt creari: qo
bitas corz e creablis: qo pre polia n fit amablia ꝯ esq, lt
corz bitas, dz aut n crea ꝯ amablis.

59 Argtz 4: voltas tendit in
obtz ut ꝯtend ꝯsz xute, ꝯ ꝯltus tendit in obtz, ꝯ reptari n
exta: qo lt ꝯltus pi coonere pre polia, voltas n pt tra ama
re. ꝯa ant: qo noblior e pōa ex abstractive respit, sez obtz;

d intellectus ē potentia nobilior voluntate: ḡo abstrahit respicit suũ obiectũ, q̄ṁ voluntas, d hęc maior abstraō stat in eo q̄d intellectus respiciat suũ obiectũ, et si reipsa n̄ existat, ñ ē voluntas.

60. No la antiō, et ad eius pbaō ecō, ego sillogo, nosterq; suffr̄ m̄ illgr. q̄d intellectus abstrahit respiciat suũ obiectũ, q̄ṁ voluntas, qr intellectus respicit ens in tota sua latitune, et ut impossibile, volitas autem respiciat suũ obiectũ sub ratione possibile.

Argīs: Dn̄

60

pr odio here peccatũ pro pole: ḡo Ds n̄ pt amare Cras puras poles morliō malia n̄ effectas. No anl; q̄a Dō repugnat malitia, qę ē bita in plus pecti polite, qę malia nequit n̄ displicere Dō. Ld anl I: peccatũ pro pole n̄ ē malũ morlę: ḡo n̄ hd odio id, q̄d n̄ ē morlę malũ: ḡo. Stat pr mar, q̄d n̄ ē morale malũ id, q̄d n̄ exstit pr sorte alius agentis. D marg: peccatũ pro pole n̄ ē morlę malũ malia phē extente, ō do marg: malia repugnare extente, no. Hęc malia repugnare extente trad dn̄s odiis mō, sicut qo bitas repugnare extens trad dn̄s amorẽ. ido n̄ ȝmoror ulterius in explicaōe eorum.

61

Ld ans Ḡō:

nequit Ds odio here id, q̄d sume nl̄s ē, ut existat sua opoa; d peccatũ pro pole ē sume nl̄s ut stat opoa; deficiente mi pecti polite, opera deficeret: ḡo. Lao me n̄ urget. q̄a in meis pr ȝnexōe pri si ssaē mir, d eius pbaō. At tiantes ȝnexas bent nare maius, d ut si fundant poculis here, Dũ n̄ odio here peccatũ pole eo, q̄d deficeret aut pheat q̄d peccatũ s pole: Ds mi phere n̄ pt id, q̄d sume nl̄s ē ad stq suũ opoa. Si phet q̄d peccatũ pole tfoat ad stq stq actalis, d ȝend sic phet id q̄d n̄ ē nl̄s ut opoa stat; sta mi Crs sccta ut talis n̄ rq, ut Ds opoens.

62

Ld

3ō ans. si Ds odio herat peccatũ pro pole, et odio herat peccatorẽ polit talẽ; d h ē sui; alit Ds odio herat oes hoes, d illngos pole, q̄a hi sūt peccatores polit tales: ḡo. Ld mar: ido Ds odio

hec qualit peccati politi, q̃ prohibet qd [illegible] in actu [illegible] seu in actu [illegible]; [illegible] Deus etiam prohibet qd peccator politi talis [illegible] in [illegible] peccatoris; ergo. Non mariz, ad ens [illegible] mari, D[illegible] prohibet qd peccator politi talis [illegible] ad [illegible] peccatoris [illegible] hic dici peccator [illegible], non [illegible] hic dici [illegible], et non [illegible]. Hoc dicitur actualis peccator duo [illegible] libertati, [illegible] peccare, [illegible] peccati; [illegible] dici qd nec Deus prohibet nec eius politi odio habet: [illegible] habet Deus odio habet. In peccato sive gra politi, sive [illegible] nil est qd Deus non odio habeat, et in hoc vero peccati [illegible] nil est [illegible] qd Deus non prohibeat.

Articulus Tertius.

Exponuntur S. Augustinus, et S. Thomas.

63 Dabardi [illegible] movet contra nos S. Augustinus, qui de [illegible] Cap. [illegible] ait: Deus [illegible] [illegible] [illegible] truit. [illegible] lib. [illegible] ad [illegible] Cap. 8: duo [illegible], amat Deus [illegible], et [illegible] meat; at Deus [illegible] nil vere truit meere [illegible], [illegible] amat [illegible] meand; ergo Deus non amat [illegible]. [illegible] S. Augustini textus est [illegible] de amore [illegible] Dei quo Deus [illegible] amant [illegible] truit est aut vere, aut [illegible] in [illegible]. Nos non [illegible] Deus [illegible] amare [illegible] politia. Nota, nec [illegible] in loco citato: [illegible] nisi.

63 Videtur, [illegible], [illegible] et ab [illegible]. [illegible] in [illegible] citatis loquitur S. Augustinus etiam de Amore, quo Deus vult omnes Angelos, et homines salvos fieri et hic amor est inefficax: ergo in locis citatis loquitur etiam S. Augustinus de amore [illegible]. [illegible] loqui de amore quo Deus vult omnes salvos fieri [illegible] qd hic amor [illegible] in [illegible], et [illegible] in [illegible] [illegible] ad salutem: amor [illegible] non est efficax: non [illegible] de amore, quo Deus vult omnes salvos fieri [illegible] qd hic amor [illegible] in [illegible] salutem: in hac [illegible] amor [illegible] efficax.

69

fluo. S. Th. in loco citato singuli loq. de amore, quo Ds [illegible]
placuit de Cris quo vidit eventa [illegible] iuvat e erat velle bona:
quo ut loq. de amore, simplici complacentiae: qua [illegible] ut lege ar=
gumentum supponit, S. Thom. loq. de amore, quo D. vult salutem crarum,
quas produxerat; et hic amorem simplex complacentia, sed non operativa: er.
S. Thomas non loq. de simplici complacentia. Complacuit ergo Ds in Cris quas
fecit: haec complacentia non fuit simplex, et operativa [illegible] crarum.
65
Secundo non
loquit S. August. M. qui [illegible] Ds ita [illegible] ita obiicit: [illegible]
S. Th. et [illegible] ad [illegible] ita voltas ad bonum; et Ds [illegible] ut oes vult
oes bonum, et non oes bonum fit: non quia voltas Ds semper implet. So=
lutio hic [illegible] ita [illegible] August. e Magar: et ideo Ds cognoscit
oes [illegible] non [illegible] vult oes bonum, ni ingtu vult [illegible] oe
bonus [illegible]: quo Ds non amat Cras, quas non produxit. In [illegible]
[illegible] et [illegible], qui pre pole, [illegible] [illegible] [illegible] vidit S. Thas in
[illegible] atorite. Circa Augus. Magar [illegible] in Ds amorem esse
[illegible], nempe quo Crs pre poles [illegible]: quod [illegible] non
oe bonum fit. Sic [illegible] [illegible] [illegible], nempe quod voltas
Ds non implead, semper voltas, [illegible] esse; qua certum e velle necessa
[illegible] non impleri.
67
Prima [illegible] in [illegible] S. Th. qui eodem loco [illegible] citato
[illegible] obiicit 1°: Ds vult oes hoes salvos fieri et [illegible] non ita evit: quo vo=
luntas Dna non semper implet. [illegible], [illegible] de [illegible]
volte ante, non de [illegible]; et [illegible]: et [illegible] quod quod Ds [illegible]
vult [illegible] quod antea vult, non fiat. Ex quibus sic arguo: S. Thas
ergo volte [illegible] Ds quo bonum pre pole, quod nat Ds [illegible] [illegible]
hoes; et [illegible] salutem [illegible] nat volte [illegible], [illegible] [illegible]
nat [illegible] [illegible]: quo [illegible] bonum, pre pole nat [illegible] esse
[illegible] non [illegible]. [illegible] quod Ds Thas eodem [illegible].
utique [illegible], et ad utique [illegible] nat Ds [illegible] volte, [illegible] in [illegible]
rat, nempe Nisi et semper impleri.
68
Obiicit [illegible] S. Thas eodem
loco: ad [illegible] dicendum, quod actus cognitive virtutis e [illegible] quod cognitum
est in cognoscente: actus autem virtutis appetitivae ordinatur ad res, [illegible]
quod in se [illegible] sit. Ergo [illegible] Ds cognoscere pre poles, quae

las esse medias voltas n̄ pt las amare, q̄ ad las ferr. ut in
se ess. sit. Eodemmo respōdo. ht hec uba. i Thas loqr de eltu, ut
volte oppa. de qā vy e qe orde ad res, sy qd sit in se gl. gau
selt. sola cuiusmi volt. faut qd res stand in se ess. Nechu
cōlr qd dicit Godoy, nly darē dss. ze eltes ol volt. gad trai
pre poles. Dal. qā Jltre tendit in oes, et esse morlit esse
tz, sint ovoltas, sy amo las, qs. n̄ sit affecte morlit. Illtras
tndit in Cras n̄ repfatas ab ala pōa, ovoltas n̄ tndit ch las,
ni ab eltu gard.

Artics Quartus.

Utz Amor Di qa pre polia i liber, lyclec?

69 Hic difficultas
supit, Dz amare Cras pre poles morlit mali a i infectas, ol sy
sapit, an hic amor i nfs, sit amor qo D. seplz ame. qn
i liber, ut amor, qo D. amat xta Mndi. Si aut liber D. ilu
... qd aqnd xty ... xcq Dnotuostgnz, certz i Dz n̄ ama
re libre Cras pre poles: q̄ cary poltas, qs ssicd az librz in
race tali, n̄ i qo aqnd, d nfs. Lagl ad Drz Amidz e az librz
Di nec ssbui res Dnoare alqd D. xtz Itgnd. Dimidz e ab
y mphe Dneti cz zea polite Crary, sive he sint morlit esse
tz, ut i pectz, sive n̄, sed morlit ssectz, ut Mndi xta.

70 Sa a de-
fendit Dz nsō amare Cras pre poles. In hu. a. st DD. Vazqz,
Grado, Arbal, Adeyra, ē plres aly xnris, qos imand flegend
Magrō Betici. Ex supoe amris dni qa pre polia sit incade
sa Godoy, Gond, Bolvar, et Blneo. Hi DD in Dne ssnien-
tes scordand in mo eq ssdi et tot sermē sit ad eq ... ad g
t. lemitz, qot Dtroni. La sa ued Dz libre amare Cras pure
poles. In ksa, st Dr Eximo. ss iatz, seqss D. Mrin D. 8
Dne 6, Fran. de Lugo, Fran. Falix, Izgrdo D 33 a ny
82 ol aps Dy DD. i Molna et Vlentia.

71 Hi DD. a b afundit A
Magry b pre Dne 12 avo 3 ad 5: ug pitas D. i ppeta, ē nilei
ssfris xaliy s acresc. ad, lyr qd ala ase eg velle n̄ s nfs. 1
bg ad dz: n̄ tz x sste vult, ab vult sr sicq bitz. Et 19 Gener

cap. 81: tu nil p ala cu averstat nla ge ei nstas x eo qd vult
sua lbe. Et alii, qsi, qdet Mrni; qoties Ds chas tractat
de lbte, et suma lbte Ds docet qabitu nso amare alavo
ase n nso, et libre. N qmoror in impqadi i epoby nt qz Batin
illagri; qa lt eas qgruat extimo, his atortibq nutor.
Sq qo Ds li
72 bre amat Cras pro poles morli malia n qfectas. Pat: nq &
pte bitis poliq, nq & pte Dc dat alqd xgend nso amore Ds traty
ad Cras pre poles morlie n qfectas: oo has Ds libere amat.
Fluit qga, et ant qadq ptq pad: bitas fita n rapit nso in
duc amore, tu qa e admixta imffeae, tu qa qa fita e lt n
pove, nave tq vtrahit ad amore: go & pte bitis poliq nil dat
nso xgend lu amore. Pad qa ptq ant pad: Ds qstuit pffeor
p amre libry traty ad Cras, qs p amre nsq eca. easdq: go &
pte Ds nil dat xgend nso amre traty ad eiusm Cras. Pat q=
ga, q a nil e in Ds xgend xeluvy ni pfeoris Dy qstuendi.
Pat ans. Ds q tuit pffeor p mq operadi caris parbq pffeorq.
et amor liber tratus ad Cras e caris parbq pffeor amore
nso ga easdq: go.
73 Explat rao facta: Ds qstuit pffeor p my opa
di pviente a prio ptrte ad liq x gre suo mlorq, qs p my opa
di pvienty aprio ptrte ad liq e gre suo n ado pfetq: et a
mor liber tratus ad Cras pre poles morlie n qfectas pvit
aprio ptrte ad liq x gre suo mlorq, et amor nsus tratus
at easds Cras pvit a prio ptrte ad liq n ado pfetq: oo Ds
pffeor qstuit p amri libry traty ad Cras pre poles morli
t n qfectas, qs p amre nsq. Pat mir: prius elvy, et ope
rand us domnio ptet ad liq x gre suo mlorq, qs prius o
prand x nlte; et amor liber tratus ad Cras pre poles mo
rtlic n qfectas pvit a prio elevo, et oprante us domnio; a
mor atq nsus pvird a prio oprante xnste: go.
74 Red 1, xnra
sase dedui, amore go Ds libere amat Cras, ei pffeore a=
more nso, go Ds amat, le. Rao e; qa amor le liber pvit a pri
o elevo, et oprante us domnio, et te amor nsius pvit a pri
o oprante xnste. Dqa i: qa caera n sit paria, nra q sad
pudit in casu, in go vega paria sint, tota q dfra set.

in libero, aut nte opratori. Amor Di nsus qa se, lt quidat a
prio oprante & nste, hic obti raoe sus sfite bitis rapiend
bolts dns insui amors. Dsfeo e in obtinsito rapere nso d s
feo i in dna volte rapi nso a bite insita. Amor liber tratus
ad Cras lt quedat a prio electo trad ad obty sity in bite dnd s
tuend sy amors in lia ado Sfeta, inqa amor Di qa se shut
S ssy Dy, qd e obty amorii.

74 Ret 2, cads raoe sira fari, amors
Di qa se ee libry, d n nsy; q a amor liber ad sfior nso; q in
oib sfeob ey nso Iniret d dserre ina sfioe libtis, qs nsus
n het. Da e; q a libertas in amore Di qa se lt sb raepta liber
tis divet sfeos, qs n dit nsus sb raoe nsy, argret ts dng bits
ophnoe cogts n rapere nso in sui amrs d volts dng n ra
pi nso a bite insta sphnoe cogta: e da amor nsy, supponit
bits insta nso rapents volts, et volts nso rapta a bite insita;
& hic amor, lt nsus, e sfeor alo amre, it i liber: oo sfeor
e amor Di nsus qa se, qs amor liber. Rao suois e; q alt
videat in his amrib oia ee paria ft nsy, d libris, in
re ts n st; q a liber trad ad obty offront movend, d nsus
trad ad obty movend nso. Satio firmabit xiis, qs ad 3am
resp sos sq dico.

Ret 3 amrs libry Di ad pri polia mo
rali n insecta argere in Do impsfeos. Dat asity: imps
feo e pose dsire a bono, sut sfeo e adhaere bono. Cra
pri polis morlis n insecta e qd bony, d Dis libre lq a
mare e Dis pose n adhaere huic bono e dgni pose dsfere
ab amore boni. Hoc e potissima advirsy resplo, qs n iti
huic poi Adhaere bono ita bony e, ut pose dsfere a boni
amore e impsfeo. Hoc po tqs prius pr advios versat, et
misfa e, si in sua urlite sumat. Et eius slits pbs, ro
oo, an adhaesio ad bony, cui dsfeuu d impsfeo, sqda i de
oi bono tq phs, qs morlis, tq de bono morli, qd tales sfpti
caoq, id q quod bitur creta morlis, aut bono morli, qd sit
b a vela toud honstati?

76 Si hs sa e po; q a in colltiue xbo
nis phis d morlib inuit qcetu, qd e phe bony, hdq
raoq utli, aut delectabli. Si lis po panda e, nsupon

du: q.a licet possessio sit adhaerere bono facto moralitatis non affecto non
potest pari esse possessio non amare tale bonum: sicut enim non est talis
dignitas obiecti, cuius non sit voluntas rapiatur, nec alius defectus in voluntate
arguitur ex eo quod libere non adhaereat tali bono. Sit 3us, quod vero
in ea quae possit afficere ab amore obiecti, quod est la honestatis rela,
est posse afficere ab amore summi boni; Deus enim ut summum bonum
et la moralitatis rela, id pavi in ma de Actibus humanis. Ex
his deducitur, adhaerere bono facto moralitatis non affecto non esse possessionem
simpliciter simplex; quia talis adhaesio non est melior voluntati, ipsa potestas ad non
adhaerendum. Deducitur contra, adhaerere bono, quod in la rela moralitatis, esse
possessionem simpliciter simplex; quia non est voluntati melior potestas ad non adhaerendum.

Articulus 5.

Respondetur obiectionibus.

77 Obiectio 1: si Deus li-
bere amaret pre polia moralitatis non affecta, aut posset displi-
cere in talibus polis, aut posset pre omittere hunc amorem; at utrumque
repugnat Deo: ergo Deus non amat libere pre polia moralitatis non af-
fecta. Minor quoad 1a partem patet ex dictis supra; quia nihil est in pre po-
lis moralitatis non affectis, quod Deum ad displicentiam movere possit. Quoad
2m defenditur a plerisque dicentibus esse Deo polia pre ipsos libera.
Sed mihi modo, postea disputavimus, pre ipsos libera non posse inde
admitti, et ad obiectionem non maneret; quia Deus potest omittere amorem ad
pre polia sicut ad alia bona noluit: ergo noluit omnes amare: sicut
nos possumus omittere amorem alicuius obiecti sine nolitione ipsius amo-
ris; quia eadem ratio suggeritur nec in Deo nec in nobis displicentia in ob-
ius amorem ominimum.

78 Obiectio 2: divinus amor necessarius terminatur ad creaturas pu-
re possibiles sicut effectorem amore libero terminato ad easdem creaturas: ergo Deus efficere debuit
per amorem necessarium, quam per liberum: ergo Deus necessario amat, &c. Probatur ante: possibile esse
necessario utcumque defectibili, quam aliud utcumque defectibili, atqui
amor necessarius terminatus ad creaturas pure possibiles est necessario utcumque defectibilis,
et amor liber est utcumque defectibilis: ergo. Obiectio quoad hanc circa
illud quod esse necessarium, et non liberum, quia hanc necessarium esse possibiles de

ivo libro adjiceret, constituti ejus voluntatis Scoti, dicitur etc. Ma
ri̇ q̇ dicitur non est complet. effectus, si est n̄ri: quia licet singulares volunt.
consecuta, de eadem Dei dependenter a nostri producere, ut ga Incitas
alij dicitur.

Dantur R. dnij amor nri boni ad Creat. pre polis,
l. singulas constituti volunt. non est effectus libro, imo nec complet.
effectus: quia aufert a Dō effectus, ad dominium supra actu amoris,
quod dominium est effectio nostra Di ut hoc patet. Itaq. ad aliud
si amor non an. ad nec pag. D. marg.: effectus et amor nostri volu
lit. constituti et polis et ut tu effecta D. nostra, quod a nec volunt.
constitutis otto marg. volunt. constitutis, et polis et ut alga
effectio Di nostra, no.

80 Ratio 3: Di comprehensio cognoscendi sua oper. cog
nit nostra polia, quia et tri Oper. quod Dei comprehensio amans suam
oper. amat nostra Creat polis morlit. non effectus. Requeo: Dei
comprehensio cognoscendi sua oper. cogni nostra polia morlit. effecta:
quod ut amat nostra polia morlit. effecta. Non est quia ratio Di
kriva oper. est cotio ut esse ad resp., quod opera dit, et non cogni
respici ut tali quod cogna tres effec respic. Opera dit resp
respici ut talis qui cogna tres effec respic. Opera dit resp.
ita ad polia: ideo opera comprehensa dant cogni polia. Amor
comprehensio Oper. est amor adequans totius oper. amabilis: opera et
amari quatenus amabilis est quin tri, ad quos refert beand amari.
Ob

81
tio I: Dō complet. nri quaequae constituit liberti proxima ad produ
das Creat; et amor ga pre polia constituit libertatem proximam
ad producedas Creat: ergo amor ga pre polia est complet. nostra Di.
Stat et mani, quod libertas proxima ad producedas Creat est effectio
complet. Scilicet ergo agendi Dō nisi nostra quaequae constituit eius libert.
Ad min: Scilicet complacentia in Oris constituit libertatem proximam ad pro
ducedas Creat; et eiusmodi complacentia est amor ga pre polia ergo.
No maior, quia sic patet in Societatis prius, ita quod libertas
ad producedas Creat constituit effectus mig, et libertas dirata
constituit effectus mig dirata, et ut hic ca. in Dō est agendi.

Tae ebr pao; si vn hz libertae prima ad peccato Lplic
Lplex, Di n pecd impdre tale librtz, pt tj; nempe pr no
liog efaig pdudi Orae.

82 Obtio 5: Lplex dna gloa eca. viem
pole e D° odda: go et Lplex dna 9placea eca. bonu po
le. Dat sqa: pdo lz D° oddz e qa Lplex dna gllga eca.
vz pole arguit in D° infta pecog, d Simplx dna 9placea
eca. bonu pole arguit in D° infta pecog: go. Dat mir.
ido Lplex dna glga eca. vz pole arguit in D° infta pecco
vz qa licet 9stas n e orta ab obto fito, d ab gio pecu D°;
d 9stas licu 9placez n orit ab obto fito, d [illegible] pecu D°;
go. Sicut pt pari dari in D° Lplez 9placez nsq in pecco
poli, qa licet 9stas n orire ab obto fito, d ab gio pecu D°.

83 Ad
obtios dico anti no [illegible] adhuc paos ola mari, no mirz et
ad huc paos d marz: d ab gio pecu D°, Lpota aliend di
na pecco [illegible] Lplez glgq, odo: n Lpota tali [illegible], no.
Dari d mirz. N vz fitz 9stat D° ad sui cong, nq bonz
fitz ad sui amrz, et in h [illegible] obtz snit. Vt in D° pole
9sa tz Lplex glga eca. vz fitz, qb Lplex 9placea inbo
nis fitz sfradz e om e pre D° dei alga pecco 9gni,
aut Lplez glgq, aut Lplez 9placez. Dat perfcto 9gn co
tios vi fiti nempe 9fitas glices dni, mi [illegible] ignora
alicu vebis: n dat pecco 9gn Lplez 9placez qa nlo [illegible]
voltas [illegible] petit amrz boni fiti.

84 Obtio 6: pecco nil [illegible] op
ta e D° odda; d amor nhs eca. pre polia e pecco nil pecco
opta: go e D° odda. Dat mir: amor [illegible] ga pre polia
sz [illegible] displice, Di vz [illegible] polz, d hec displicea n e pecco,
imo e impolis; qa Di n pt displeere in obto n infecto mo
rali go. No mirz d marz paoi, qa talis amor oponitur
nolis amoris ga pre polia, omni [illegible] dominio Di eca
amorz d nolz amoris ga pre polia: patz [illegible] hic, [illegible]

in Deo domin.[o] et omnium ad poss. huius nolitionis.

65 Obiicies 2º quia
med. ant. connexa cum bo., sine qua posit. ant. esse non possit, a=
mat. nso [illegible] Deus amat nso ant. connex. cum [illegible] possibilibus
moralit. non infectis, sine quibus ant. esse non pt. ergo a=
mat. nso [illegible] possib. moralit. non infecta. Atqui permittat Deus
nso amat, [illegible] ita connexa cum [illegible] possib. moralit. non
infectis, ut sine hi. opera non stat. Sicut [illegible] Deus
nso amare malis possib. pecti, cum quia opera eorum non conne
xit. Ad maior. cuius possibilitas multis [illegible] ostendi. Deus complacet in
[illegible] permissione pecti, eum ita ve. [illegible] de pecto et in [illegible]
pecto, quin ideo Deus in pecto complaceat. Ratio [illegible] quia anthe
amalitas a bo. dista poenis vitari? [illegible] quia ant. quin bo.
ad affectus vetari quia [illegible].

66 Obiicio 3º: [illegible] ideo Deus non
amat nso [illegible] possib., quia cum possib. non convenit. ergo ista Dei
connexio cum possib. Deus nso amabit possib. Ita [illegible]
[illegible] et [illegible] possib. [illegible] amabilis sit nso ama
bilis; Deus [illegible] amat eo non, quia amabilis sit: ergo [illegible] amat nso.
Deus ans. [illegible] a ratione [illegible] Deus non amat nso [illegible]
[illegible] a ratione [illegible] non ant. Connexio Deus cum possib.
[illegible] ratio [illegible] ideo Deus non amat nso possib. non [illegible] ratio [illegible]
et [illegible] [illegible] ratio. Ad [illegible] Deus maior: sit nso
amabilis libere [illegible]: sit nso amabilis nso non. Amabilitas [illegible]
possib. non [illegible] ab eorum esse [illegible] possib. nsa. [illegible]
[illegible] in ordine ad amorem libere [illegible]. Sicut [illegible]
[illegible] possib. nsa, non [illegible] in ordine ad [illegible] nsa, et li
berum.

Obiicio ultima: [illegible] est [illegible] ad aliquem amorem;
[illegible] est summa, ergo [illegible] ad summum amorem. [illegible] est
[illegible] ad aliquem amorem: ergo [illegible] Deus nso summe amat
[illegible] summum nso [illegible] amabit [illegible]. Ratio [illegible]
est quia Deus ratione sui [illegible] et summe bonus [illegible]

iuiq̃ liq; Ius tueure. Ipsa ho: obtq; n̄ malq; hēt Ius
ut voltas in ipso n̄ displeceat: ḡo obtq; bonq; hēt Ius ut
voltas in ipso cplaceat. Dpsat b: n̄ ē bene moratus et
bonq; cdolis, q̃ ēcise et ēē pronus ad bonq;, ē aversus
a malo, ē q̃i ultra h̄ ptestq; eo pollet genio, ut virtu-
te ipsa pronus s' ad bonq; ē aversus a malo. ē Dēi ēssi-
mē bene moratus ē ut ita loquar, summe bonq; cdolis in oīma
boni: ḡo ipso ē pnus ad amadas Oras: ḡo ipso las amat. Ita
plures q̃ds L Adeyra.

88 Ad obtioq; Dans: bitas obti ē Ius a
ut biti aut cgruq; ad alqs amrq; odo: ē dtrate Ius biti,
no aut ē cqs. Bitas illa pdat Ius cgruq; adamaq; ma-
jus aut minus p mari, aut mini bite, ē ctra liq; cgruq;: n̄
pdat Ius biti ad amrq; ē ido Ds n̄ tē tueure taq; talis
Iris ēi flas ē Ius vocare: sut n̄ ē istutus ad dandu
pmiq; qd ueē meremr de cgruo. Ex hoc ostat q̃d ii
rendq; ad 1 Ifraoq. Ad ēq; osa mari, ē osa mini Ds
cgns: ḡo ipso ē pnus ad amadas Oras zelnaoe ptedra
lē ut alis pcoles, odo: n̄ ita ptedrnali no. Istat ostio se
ē cls dicitur p secunda a Do. ipse morti ad Optimq;

89 Ins-
tatciatus Autor: de raoe rectitq; voltis ē n̄ sign. iha
re male cca. bonq; ē ets n̄ se here minq; bene; ē
male se herd cca. bonq;, si in eo displeerd ē minq; bene
se herd cca. bonq;, si in eo n̄ placeret: ḡo sut ē istatus
ad n̄ displicedq; in bono ē istatus ad placedq; in bo-
no. No mirq; qad ēq; ptq;: Ds si displicerd in bono n̄ bene
se herd cca. bonq; q̃s displeeret in obto cgruent cgno amre et
nla raoe displicea ad liq;; ē n̄ minq; bene se herd cca. bonum
pitq;, si ēs libito placuerit, l osterit cplaceq; p am nolitq;, pat
cgrq; pluerit ad pnus liq; perit. Hec xuu nolois n̄ ē displi
ceq; in bono, ē sova osio cplaceq; n̄ bitq; bono pito.

Quaestio 6.

De divina complacentia in peccato poli.

Articulus 1.

Utrum Deus possit complacere in peccato poli.?

90 Dubium non est Deum amare poli... seq. pecti poli., nempe ... poentes ... ad peccatum, et ... poentes peccare. Ipsae ... de ... pecti polite. ... a ... De ... de Volte ... docet, Deum ... amare polis seq. pecti, et non posse amare ... pecti. Non ... ne ... mesti ... politi seq. pecti a pecti ... , et ... quod est ... Rui ... de Volte ... Deum non posse amare malitiam ... pecti polis, et ... addit, ... peccatum ... Deum ... velle, quod ... et Dionysius ... Merize et Pr... et ... Marin, et ... undicand.

91 Omnis Thgory... tuent Deum non posse amare malitiam ... polis pecti. Imo ... Stemlman tom 1 ... addit, ... docent ... Sa... Serum, ... Thgui. ... ocul... tui, ne videant malum. ... bacuc 1. Mundi sit oculi tui, ne videant malum. ... re ad ... non poris. Psalm 5. Odisti om... qui operantur ... Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus. Proverbiorum 15. Abominatio est Domino via impii. Multa ... in ... ubi ... de peccatis ... displicentia in peccatorum ... .

92 ... Deum non ... complacere in peccato poli. ... et suppo. politis peccati ... Deus in pecto complacere, ... suppo. quod in lo ... complacere ... in pecto poli. ... mar: et suppo. quod Deus complaceat in hoc ... poli, ... et ... : go. Voet: complacea in obto

posit id, contra illam rone dn liui xra, ē p̄pa impellit volūtam ad gradum lic p̄pa liceo, et Ds corunte sp̄scia, uolūtas ... lis ... et ... pecti, nqt dna volūtas impelli ad gradum ... liui p̄p'a: go nq cplacere pt in pecto posit.

93 Argues 3l: Ds pt cplacere in libertē proxima ad pecandum; et libertas proxima ad pecandum ... posits pecti: go Ds pt cplacere in posite pecti. ... ... qd n ... pecti posite n ... libertas ad pecandum. ... arg ... pcedere de posite ... pecti; go ... no miru. ... pao n ... ea positas pecti ... ad librtē proximā ad pecdū, sicut ... pducitis ad ... pducig, ... n ... dirte, et ... dirte, ... ad raos ... ... positis pecti ... dirte ad raos ... brtis proximā ad pecdū, ... et adhuc ... Ds ... cplacere in libertē proxima ad pecdū ... n adeque, et ... adeq.

94 Argues ...: Ds pt cplacere in obto utili ad ... dn ... et pectum ē obtu utile ad ... dn ...: go Ds pt cplacere in pecto. ... qd ... pecti ... dna ... ... Ds cplacere in ... pecti ... ... pectum ... qd utile ad ... ... Ds pt cplacere in obto utili ... qd Ds mere ... pt se here, no maru: ... pecto se here, ... pecti, ... pecto ... n pt, ... dng ...: Ds ... pectum ... amare n pt, ... liui ... ... mere ... se detred.

95 Instru: Ds pt cplacere in ... pecti: go ... pt cplacere in ... pecto. ...: Ds pt cplacere in ... acca pecti, ...: in ... pava pecti no ... Ds ... acca pecti stit in ... indifrenti, ... pava stit in ... pecto. Ds cplacet in ... qd ē acca pecti ... impole ... ē cplacere in ... pava ... pecto.

96 Arguet 3: Ds efficax permittendo peccatum vult ea quae sunt

ad ipsa peccata; sed peccatum est ipsum ad peccatum: ergo Ds efficax per-

missionis peccati vult peccatum: ergo in peccato complacet. Argumentum ...

prius ... peccati ante absolutam provisionem peccati de eius ... ve-

hementer dubito. Circa, eadem arguit ita ut pari Deus efficax deter-

minare etiam peccati. D maior argum: vult formaliter, quod posuit circum-

stantia ad peccatum, seu: vult directe ponere, nego. Ds itidem efficax per ...

non velle ea, quae ipsa sunt ad peccatum mediata, ergo Ds ipse est ea velle.

Sed est mortaliter infectum ut Ds velle mere formaliter, et in ... ,

quod mere formaliter vult, non potest complacere: tale est peccatum.

97 Arguet 4:

cognitio ipsa, et amor ipsius sunt omnino relative idem extra nostra priora; sed co-

gnitio ipsa fertur in peccatum possibile: ergo amor ipsius fertur etiam in pec-

catum possibile; sed amorem terminari in obiectum est obiectum amari: ergo peccatum pos-

sibile amatur a Deo amore ipso. D minorem: sed cognitio ipsa fertur repraesenta-

tive in peccatum possibile, seu: fertur prosequutive, nego minorem, et D consequentiam: ergo

amor ipsius fertur repraesentative in peccatum possibile, seu: fertur prosequutive,

nego. Et ratio omnimoda relativis identitas inter cognitionem ipsam, et amorem ipsius, quod

verificatur et modo quo verificatur de cognitione terminari ad peccatum, verificatur etiam

de amore ipso. Cognitio fertur in peccatum repraesentative: et hoc modo fertur a-

mor. Neque de cognitione, neque de amore verificatur ferri prosequutive in

peccatum possibile: ideo peccatum non denominatur amatum amore ipso. Alii

. . . etiam in creatis; quia dolor perfectus contritionis fertur in peccatum,

et tamen peccatum non denominatur amatum per contritionem ipsam, sed potius odio

habitum.

98 Arguet 5: unum peccatum potest esse poena alterius: ergo potest esse

obiectum divini amoris. Antecedens constat; quia Ds amat id, quod est poena pec-

cati. Antecedens sta quod saepe in Scriptura, Scriptura enuntiatur peccata esse

alterius peccati poenam. D antecedens: unum peccatum potest esse poena formaliter ta-

lis alterius, nego: poena late talis, omnino antecedens, et nego consequentiam, eius ad

jnteg ... D: Ds amat id, quod est poena formaliter talis peccati ...

... : id quod est poena late talis, nego. Unum peccatum dari in poe-

nam alterius dicitur quatenus unum peccatum potest esse poena late, et naturae,

n pove d stre, no sebt, qd x pecto stto moveat. Hinc
oferat auxiliu effax, l moveat, id ut auxiliu, qd ud sit
effax, d ej displicea in pecto futo.

99 Argues 6: stupone

qd pecty i Deo placed, qd i qa Dij, qd i qa raoq, qd i
detestable, qd anla volte amari lite Dij. d hic oia sbt
ritr Dij pecty: go d supoe, qd pecty i Deo placed in sup
pecto. D marq: supoe, qd pecty i Deo placed qd i qa Dij
Dec. Sbij id qd tales dnoaoned diuend zij pecto, no: Sbij
id, qd diuent pecto Dij, sdo marq, d Dij, d hic oia
Dij id, qd diuend zij pecto, stilr Dij pecty, sdo: Sbij
id, qd diuend Dij, no. Pecty ee ofnsivy D, dstale, d e,
dico pedit, porq alty e zij pecto, id elt, qd moud divng
dgnaoq: alty vo e Dij qui rase, sue ferne, ntitatis
nqe n mere ofnsles, nqe n idgnari d supoe pecti. D
placed, qd pecty i ofnsiocq, qato D vult qd D psi
tbs ntitis, d rectenis, ut n psi n ofndi, l n dtestari pecty
u supoe pecti. D n pt velle qd pecty i ofnsivy, detstale,
Dc, Dij zij pecti, qa D nqt velle qd pecty sublis zui
tale i, qd movead Dij ad odiy, d detstaoq, uq potius sy=
mo odio perseqd D h zij pecti.

100 Insbis: Dij xplacere in pec

to, qato pecty supoe, qd i qa Dij detstale Dc, e Dij
xplicare in pecto; d D xplced in pecto: go D xplaced
in pecto modicto. Sed mar: Dij xplacre in pecto mo
dicto i velle p pecto sniat pria defritas d detstalitas;
d id velle i displicea in pecto, nq i velle pecto priy
defrity, d detstality, dsqnd velle illi maly: go. Noma
n; adueus paoq xsa mari, no miry, d itaoq lies pcodis;
cq sit nil mlius cuibet entati, qd priy pplus esse,
pria q defritas, d detstalitas pecti i priy ee pecti: gdo
D zilar volend pecto lq defrity, n zilar velle lli maly, d

potius gratiam et peculiare bonum, quae per peccatum nempe, negat esse. Notat Dominus Herrera, istud pare Deus posse velle quod peccatum extat, quoniam peccatum ut extans in se sua deformitas, aut desistalitas ut extans velle Deus quod lud extat, erit velle liu malum; consequenter Deus velle peccatum extare non tam erit lud amare, quam odio habere.

Articulus 2.

Utrum Deus possit displicere in peccato possibili.

Sit nostra 1a:

Deus potest displicere in peccato possibili. Probatur: Deus displicet in objecto, ubi esse deformatur legem morum rectam, directam rationi. Sed peccatum possibile est obiectum, ubi esse distat legem morum rectam et rectam rationi: ergo Deus displicet in peccato possibili. Utraque esse videtur certa. Ugetur: Deus displicet in peccatis exteriis, antequam extiterint: ergo potest displicere in peccatis, quae numquam erunt. Ad hoc est Isaia 65: ergo nolui eligistis ═══ Et idea unde apparitur; quia in peccato sive exterius, sive non invenit dignitas ad dignitas displiceat, sancto diei.

Arguitur contra 1: Deus non potest displicere in obiecto, quod non est ad suum extra. Sed peccatum possibile non est ad Deum extra: ergo Deus non potest displicere in peccato possibili. Mirum nimis in connexione Dei cum possibilibus, quibus nunquam, antequam me numquam. In sua connexione non mari, quia in peccati aliud possibile quam a Volle Dei damantis, potest Deus displicere in peccati possibilitate, et nolle peccatum extare, licet peccati possibilitas non sit ad Deum extra. Dominus Herrera distinguit maiorem: quod est nullus ad suum extra ut terminus, sed virtutis causae, concedit; ut terminus, sed virtutis formivae, negat. Contra quae non est moraliter mala in terminus virtutis causae Dei, quia aliud Deus solum ea. Peccatum est terminus virtutis formivae, quia a Deo non ea peccati, nisi formiva. Deus potest amare terminus sui virtutis causae, quia hic terminus potest extare a Deo separatione, a Deo sine volente: non potest amare terminus sui virtutis formivae, quia hic potest extare Deo formente, non tamen volen

te, et potius ghente. Respon. Inesse, suos ergo.

103 Argues 1: Deus

potest displicere ni in obto, quod malum morale, et peccatum pole
non est malum morale: ergo Deus negat displicere in pecto poli. Antece
minor: non est malum morale quod non est liberum; et peccatum pole non est liberum:
est ni quod rsum: ergo. Argtus, suppit Deus non posse displicere in ma
lis poli. Distinguo maior: ni in obto quod est malum morale aut ab
aut sdicte, nego: quod est malum morale absolute, nego maior, et Deus minor:
et peccatum pole non est malum morale absolute, nego: non est malum morale con
dicte, nego. Similiter dicta a est pao. Peccatum pole dico esse sdicte;
est hi mo est malum morale et liberum, quod sufficit, ut possit esse objectum divinae
displicentiae.

104 Argues 3: si peccatum pole possit trare divinae displicentiae etiam
peccator polis non est trare divinae displicentiae propter peccatum pole, et hoc
est falsum: ergo et hoc. Probatur maior: peccator actualis trat divinae displicentiae
propter peccatum actuale: ergo peccator polis possit trare divinae displicentiae
propter peccatum pole. Distinguo maior: peccator polis possit trare divinae displicen
tiae propter peccatum pole in casu, in quo extrenit est peccatori, et peccatum,
nego: in casu, in quo non peccator, nisi peccatum extrenit aut licet
extret subiectum poenitens peccare, nisi extret peccatum, nego. Subiectum
peccans trat divinae displicentiae, quia peccatum extrit modo sufficienti, quo
deturpet polis subiectum. Ideo peccatum non extrit, subiectum non est malum
bel peccatum, quia propter peccatum pure pole nemo est malus, ideoque
peccatum non extrit, subiectum non trat displicentiae divinae. Item vero peccatum pure
pole extrit in, tu sufficienti, ut possit esse turpe, est odibile; tale
non est falsum ergo

105 Argues 4: ideo Deus displicere in pecto poli quod
gherent peccatum pole trare ad [illegible]; et ex hoc phuos
non infert Deus displicere in pecto poli: ergo Deus in pecto
poli non displicet. Probatur minor: Deus facit ut peccator polis
talis trat ad, [illegible] peccatori actualis, quod Deus displiceat.

in peccato poli taliu. No marg; 1.° qa Deus n. patiuse la dna phibitione. 2.° qa D. ad ecerdus suu supmus domi nus pt phere aos, qs n. s mala d n. ido D. displicere pt in sola polita talis aois. Grea, phitio dna ge psup. mali q morlis hitz pidents ab aoe phita, pad dns displicez; qa talis ao e in sua ela dgna odio, d detestatis. Caerydi na phitio tderd in aez morlit malis dstz apsto n. pad di ng displiceg in pbto; qa dus n. e titlle aut, btz n. e fesend del patz, ideo ed displicez dns.

105 Argues 5: si D. pecc displicere in peccato poli, ipso in pso displicerd. d D. n. displiced ipso in pec to poli; ge nec pt displicere. Pat mir: pecty pole e malg mo rale limatg; d D. n. displicet ipso in malo n. vel limitato; qa h malis u pote limatg n. pt ipso ragere in hic odiu; go. Ds ijs uy D. Izgrdo nare marg pt raos argti. Ultimu ts ug D. Abdezyra odo marg, qa videt decentius bitg dimg ipso displicere in pecto, d no mirg; ad uus paoz pla mari, no mirg. Vtas in D. ad displicedy in pecto poli orit a posteriori & mritis aoii, pd & suis gtis e qa Dg ultsmg bong d qa rectz raoz: a pri atz orit a sma rectune Di, qi aptit, d ipso amare summy bonum, d ipso displicere in obto, qd sumo bono oppit.

Questio. 3.

De obto fli creato Dnz Volutatis.

Artic. 1.

Stabilitur q.chestio.

107 Scitis ex antibus obtz fle voltis ei bed, qd pt se trat amorg. Scitis eq bitz creatz morlit n. infectz pole amari a D. Qo. Qrit ergo, utr hic bitas pt e D. amari pt se plg, seu an pi ei obtz fle dnz Volutis? D fai gravis e, d qus

nimus, DD dicit. 1a sa tuet, bitz cretaz posse esse ob
tm sile volitis dnz. Itane defendunt Thistae, Scotis, atq
nris Atemelman, et Alarcon. 2a sa extrae opta defendit,
Dz nõ aliter amari Creas, nõ pt se esse, et diligen bitatz
cretaz nõ aliter esse obitz dnz volitis, nõ quatis est bitus sile ob
tm. Huius sa meminit [illegible] volta D. T. Stre
q 21. 3a sa negat, bitz cretaz posse esse obtz sile Vo
tis dnz. Haec sa stegenda est ut nos; et unusqsq lug
rit vias.

108 Quente Aurdo, et Advera docent, bitz creataz esse
obtz sile adeqz dnz volitis, quatis Ds ad amorez movd
nõ extra bite creta, et e gionto bitis dnz et cretz. Voli
Ad b, qos utat D. Herera docent, bitz cretz posse esse obtz
sile adeqz dnz Volitis, itatz ut sendz utulit ag ameturet oa
bitas creta pt Dz. D. Adreta docet, bitz cretz posse esse obtz
sile amris dna qui impret ab aue utulit esto et pecunti, ap a
mend Crz pt Dz. D. Herera, qb inau onit Magri Batiud
sndit bitz cretz posse esse obtz sile adeqz dnz volitis, qu adhre
grad go sendz sz, aut se alig obtz amend Crz pt Dz.

109 Conra 1a

Bitas creta morlis nõ infecta pt esse obtz sile adeqz dnz Volitis.
Pa: bitas creta morlis nõ infecta est adeque amalis pt se adl
illa impssione: go Ds pt amare bitz cretz morlis nõ infectaz, et
pt se esse adequate: go talis bitas pt esse obtz sile adeqz dnz Volitis.
Ans. sadet: sed talis bitas nõ pod adeque amari pt se sine imp
ssioe aues virtis nõ Thogez stend ad voltz, sed ex raoe talis im
pssioe, q talis aues het pobio sii adequo aliqd cretz; et a
tus virtis nõ Thogez stens ad voltz nõ dit e raoe talis ipssio
nz; alit ex cend e isqmi ag eo [illegible] eo glo regimine dgnu. In
cna ex eo quod go Ds pt amare bitz cretz eo mo, go hic ea
malis, sine impssioe.

110 Iged: Ds prio het virtes morlis ut in suo

fli susceptiuum supernaturalium impressionum, id est misericordia, gratia; atqui ergo Deus sunt
actus correntes eiusmodi virtutibus, et tales actus habent pro obiecto formali adaequato
bonitatem creatam: ergo Deus potest habere pro obiecto formali adaequato suae voluntatis bonitatem crea-
tam. Ans est omnium fere Theologorum, et de eius veritate suo loco agendum. Iam
Sequela suadetur; quia Deus potest habere iustitiam propria largis virtutibus, et iu-
stitia sunt actus correntes eiusmodi virtutibus. Sequela probatur ex eo constat, quod in
eo differunt virtutes morales a Theologicis, quod morales respiciant quid creatum tanquam
obiectum formale adaequatum, et Theologicae quid divinum.

111 Probatur 1. Deus amare creaturas indi-
stinctas ab Deo est creaturas: unde talis actus adhaeret rationi virtutis moralis,
cum habeat pro obiecto formali quid creatum, et habet rationem virtutis Theologicae, cum habeat pro
obiecto formali quid divinum. Maior est: amor tractus ad creaturas indistinctas ab Deo
et pro se non aequaliter ambobus, quorum alter Deus amaret creaturas pro se quod
est alter creaturas pro se, non aequaliter? Sed huic ergo Deus amandi creaturas
pro Deus, et sic pro creaturas respicit pro obiecto formali sufficienti adaequato Deus, et
etiam pro obiecto formali sufficienti adaequato creaturas: ergo creatura est obiectum formale sufficienter
adaequatum divinae voluntatis. Sed hic ergo Deus non potest amare creaturas propria bene-
vola. Ans est absurdum, et Sequela patet: quia non amat aliquem adaequate suffici-
enter pro se, non amat illum benevola propria, et de ratione, ita est a-
mor supponi ralis pro se, independenter ab alio motivo; et sic amor
divinus non potest respicere creaturas tanquam obiectum formale sufficienter adaequatum, Deus non a-
mat creaturas pro se, independenter ab alio motivo: ergo.

112 Probatur 2. Deus exerce
virtutes morales, quatenus Deus amat hospitalitatem Salaciis, vel amat illam
ut egrediente ultimo fini, nempe Deo, et egrediente amat illam pro se, et
non pro sua obligationis honestate. Maior est: Deus amat illam honestatem ut egrediente
ad ultimum finem, amat egregiam, quia pro tales actus honesti, amare illa
egregia per se sufficienter ab ipso Deo. Sed huic: Deus amando illam hone-
stam ut egrediente amat illam pro sua honestate, quia egregia non
dirigitur ab honestate. Sed hic ergo in Deo non est propria illa virtus
moralis, et, quia Charitas Theologica: quia quod actus divinus habeat pro ob-
iecto uno formali solo Deo bonitatem.

113 Ret 3 e Irdoy, ꝯ Sonet virtes morles in cretis posse
respire tqꝫ obtq ꝓle adeqꝫ qd cretq, qa n reparat qd aues cre
tus in sua esa imperfectu. Ꝑcise abite creta, ꝯ imperfecta. Re
spadet ita, qd aues dnus nla raoe imperfectus, ꝑfect ab obto im
ꝑfeto. Aur ꝓcedr 1. in Dno ꝑfectia vq, qa ꝑmiat merita n mo
veri a bite creta meritory, it e bite dna, qa e rao ꝑmiadi;
Misericordq n moveri ad ꝓblevase alq mysteri, ꝯ a dna bitate,
qa e rao misereni. Ꝑcedr 2, virtes morles in Dno e obto ꝓli dis
qui a virte Theoloa. nq lt oes nq virtes respiant bitem dnq, ꝓb
dispa tq raoe, qa hec bitas ut bona Dno e obtq Charitis, ut rao
ꝑmiadi e obtq ꝑfectie, ꝯ sic de aliis virtibꝫ.
119 Pa e 1: qo dna
bitas ut ꝓblevava mysteriq alq e ꝓsignum movq ꝓle virtis Miser-
cordq, ꝑrie talis: qo aues cretus tridend in derogaoq eiemo
sirq ꝑt dnq bitq ut ꝓblevava mysteriq alq e aues misericordq ꝑ
rie talis; ꝓsat ni a signum movo virtis Misericordq: qo dat
br misericordia creta, alta qꝫ ꝓsat ab ꝑiꝫ ꝓblevaoe ꝯ alta que
ꝓsat a dna bite ut ꝓblevava mysteriq alq: qo nemo dicit. Pa
e 2: bitas dna ut e rao ꝑmiadi e ꝑt bona Do. ꝯ bitas dna
ut e ꝑt bona Dno e obtq ꝓle movq Charitis, ꝯ n virtis mor-
alis: qo bitas dna ut e rao ꝑmiadi e obtq ꝓle movq Charitis,
ꝯ n virtis moralis. Mir e aductq, e mar ꝑat: qo hec ꝓfectio
dnq bitis ut talis e ꝑt bona Do. ꝯ ei raoq ꝑmiadi e ꝑt ꝓfectio
dnq bitis ut talis: qo.
1[illegible] Pa e 3: aues virtis respiend Dq ꝯ obo
tis ꝓle adeqꝫ, ꝑlus aues e aues virtis Theoq ꝑt dstq a virte mo
ralis, lt respicad Dq ut respientq Cra: qo et in Dno n dat, dna vol
tas ꝑt respire Cra tqꝫ obtq ꝓle adeqꝫ. Aur ꝑstad in aue virtis spes
Theoq: hic aue e virtis Theoq ut dstq a virte moralis, hed ꝯ obto ꝓli
Dq ut ꝓsequitq a oris ralibq, ꝯ qnd ut respientq Crae. Infert: qo qd
aues respiend dna bitq ut ꝓblevq alq mysteriq, ꝑtnd in Dq u respien
tq Cra n ꝑtice alq virtis moralis, seu ae alq dstq ab aliꝫ virtu
tibꝫ Theoq.

† virtus mor vel

Respondetur objectionibus.

116 Objectio 1: n. e ob

tas. fle dni amoris obtis, in qu. ofe amor n. tndit fr. obj. et amor dni mus n. tndit in bitz cretz fr. obj.; ergo bitas creta n. e obtz fle dni amoris. Pat. mir: amor, qui n. e afectivus, et efectivus, n. tndit in obtz fr. obj.; et amor dnus n. e afectivus, et efectivus bitis cretz: ergo. Pat. mir: amor afectivus supponit bitz in obto et efectivus lz cadit; et amor dnus n. supponit et cad. bitz cretz: ergo. Concessa mari no mirz ad

tus prob. concessa mari, mirz: et amor dnus formali soluis complacz de

polite, aud formalis radix de cta n. e afectivus, et efectivus no: et amor dnus efacit constitutivus cta n. e afectivus et, omio.

117 Bitas creta

pt considerari in stu possibili, et in stu ectz. 1mo considerata tradidna compla

cea, seu amorz afectivz formalis soluis complacea, qui amor n. e afectivus bitis cretz in tali stu. 2do considerata pt terere dnus amorz formalis

radix, qui amor respicit illa bitz ut ctntz, e consequenter n. e efectiva ta

lis bitis, et potius lz supponit. Dmio, amorz afacit constitutivum ctz

n. ee afectivz; quatenus sit n. e afectivum ctz ut potz, et potius tndit in ctz pondz. Et etz verum amorz efectivz n. supponere bitz cretz

me ctntz, qualiter supponit ctntz constitutis et obiece: quod sufficit ut tndat afectione in illa bitz.

118 Instabis: cta S. Bertz amor nerga

dni afectus, et amor Dei erga nos dni efectus: eius vba sunt; nos af

fecimus, tu eficis unus nos in te efectus: ergo quia amor Dei erga Oras n. e afectivus, et efectivus. Respondeo, et Dnz, explicare dictrinam prius utiqz a

mora. Amor nerga Deum nlo hit uz efectivz, sed quis eficiamus in Deo bonum, quod ipsi volumus; amor vero dnus hit plerique efec

tuz, ipso quod in nobis eficiat bonum quod nobis vult. Instabis rursus: a

mor afectivus transfert amantz in amatz et efectivus amatum in amantz; et Deus transfertur in creaturam, respondeo: ergo e quod Dei amor

erga amorz afectivo. Dmo marz. amor afectivus transfert proprie no: transfert mtaphorice, dco marz. D. fl eadz distinctione no mirz cum siclitu

Ista tunc esse secura dicente, quam mea in Charitate in Deo meo, et Deus in eo, et unum sumus facti in eo. Itaque S. Aug. Cap. 1 de Dnis nenidus aiendum est, Deus ... vere ... honesto bono ... amore ducitur, ... amatoria ... nihil est aliud, quam in re amata ...

119 Obiectio 2: quod est ... alius dominio, nequit amari nisi ut utile Deo est ... Deus. Et Cra est ... dominio Dei, ... nequit amari nisi ut utile ... Obiectio quod ... Deus, et est Cra non posse amare amore honesto alii ... Deus est ... non ... movere Charitas, ... Cra non potentie ... vires morales. ... marg. Ad ... Cra ... obiectiones ... etiam in ratione amabilis, ... ad amari non ... ut Dne velente ... ipsum ... sed ad ... ... in ... producibilis ad Deus ... producii non ... volente aut ... ente.

120 Obiectio 3: Sola bonitas divina est obiectum ... voluntatis: quod bonitas creta non est obiectum ... voluntatis ... Fuit ... bonitas creta est obiectum ... obiectum ... Ad ans: obiectum ... habere ... portiones, ... in ratione obiecti ... sola divina bonitas ... habere ... portiones ... in ratione obiecti ... voluntatis divinae: quod ... et ... mari ... nominis. Ut obiectum ... voluntatis habeat ... portiones ... in ratione obiecti ... voluntate, non ... quod in ce ontatis ... voluntas; ... quod portio ... in se obiecti, ... amabile, non ... moralis infectus, ... ad illam voluntatem ... moralis non ...

121 Instas ... quod Dna bonitas non habet ... et attingibilitas ... ad ... quam habet ... ad volendum Dna voluntas: quod Dna bonitas est infinita in ratione obiecti ... est imperfecta in tali ratione. ... non habet ... attingibilitas ... ad ... habet ... in eadem ... ad volendum Dna voluntas ... ad ... habet ... in ... ad volendum Dna

volta, ideo opp.° d. Deus cogn.: go dna bitas n e ipsa in raone grica obti travi, ideo in raoe dtata obti travi no. opp. Lia gria bitis dng e lia potend ad amor Chartis: in h lia e infta, et ab eqat tota acco adgilite, qs he dna volta ad volidy amore Chartis. Lia gria alarg virtuty n e gria dng bitis ud talis; alit spnderend obta trava virtuty ius obto sli travo Chartis. In lia go gria alarg virtuty n e ipsa dna bitas, d sy e sta in raoe obti travi ptris ad lig Charti. Nq hni sedil ei infigtis; sed ipsa n e dna ogoa g n e infta in omni gere viris pduog, d sy e infta in gere viris pduog ad extra.

122 Obtio

1: si bitas sta pred ee obty sle dni amoris, pred ets ee obty movy Chartis cretq; d n pt ee obty movy Chartis cretq: go n pot ty sle dni amoris. Pat may: Chartas creta, d dnas amor hend ids obty; g Chartas creta e pticao dni amoris: go. Obtio gat msricordg creta n here p obto sli sbivaog alty msrig d dnam bitg ud alty msrig sbivaog; g xta advios hec bitas e obrum sricords dng, ius e pticao msricorda creta. c Nomarg, ius parg D: Chartas creta, d dnud amor Di gl. it hend ids obty, ido: d dn vinud amor pt alud ase, no. Atri sstad ad parg. Dnus amor hed plres vtilites, aut slites: ga i amor Di pt se, hd idi obty ty Charte creta go e pticac dni amoris, ga hii merit in Dy pt se pgs.

123 Obtio 2: si bitas creta ee obty sle dng volitis, volitio go herd p obto sli bite cretg ud in pticoe regllis volioni avg hed p obto sli bitg screta. d h in Do repga; gs. ... iei in psioe arguit impfety alqd d extreis: go bitas creta n e obty sle dng Voltis. Ad hug in memria revoca, go ... hia dominds: lt oe psimy i trudy Do, n tg ee gd Do truit bd ee psimy. Atri sstad in Do posse admi lias zeglit psetas, n ga tenud alga v imfita d gats alga i ee gere hio modlir alia: ita spatimd ... ltivg, d volivy: utrq e in lia lia ...,

nlis ē imperfectum, ēt glītivum sptd ad sig nobilorg, qß volitum. Idē
dico de lis slitib; volois. Ad srg osa mari, no mirg, ē gaong
adjnrg.

124 Obtio 6: volio spsai ab liis sli obto; & volio dna ngut
spsari a bite creta: go ngt here p ibto sli bitg creta. D marg:
volio spsad ēce ab liis sli obto no: spsai ēce, omnio marg,
ē D mirg: & volio dna ngt spsari ēce a bite creta odo: ngt spe
sari ēce, no. Nlg ē jnienda in eo, qd volio dna spsai ēce a
bite creta; q in h spsaone sig inoolvr, bitg creta ēē minq &
cy, ū na volois cognad: sit in sa incxois polia sit miq ēeq
ad cognedg opogi; ē in h sic opoa spsai ēce a polibg.

125

Illusmd Godoy

obicit nob; S Thg l° 9a Gentes Cap 7: priale volitum ē ca volen
di: sic git algd aliud velit Ds priali, qd ē sli, seqr go algd
ē Di ca volendi. Ex his ostndit Godoy ēcdre a Do gobed ēxra se
n sig a raoe obti prialis dng voltis, & etā a raoe obti slis
mind prialis. q. do gobed aliud a Do dstis vidr a raoe obti pri
alis dng voltis, q ēē Di ca voledi; & p h prio gd ē obtq sle
erit Dei ca voledi: oo ēcdr a Do sc ē obtg mind priale. Sed
obtq sle mind priale ēē gds ca volendi pre glioliis qats alli
cit ad sui amrg: n atg ēē cg volendi ingere cag finalis sim
plir, q n allicit in sui amrg, ac si alis obtq ēēd simplir finis
dni amoris. D Thas ēcdit a gobed obto ereto pole ēē Di cg
voledi in gre cag finalis splir.

126

D Thg militare p nra sastat
ēe pso l° 3 Gente Cap 86: Ds vult hog here raog ad h ud ho
ē: vult atg hog ēē ad h qd oplexio univrsi: vult atg bonu u
nirsi ēē ad h qd hea Dno bitg plius: go ēta l. Thg bitai ipsa
creta ē rao ū Ds Crg velit: go Ds vult Crā raoe sig bi
tis, sive ptr alg cretg bitg: go bitas creta: ē obtg ptqd, et
igend ē obtq sle volienis dng. Sed oo obta ab aeternitate, aut si
libeas excluditur Sanctus Thomas a creta bite raoq obti movi sli
dng voltis, siquidem ē de raoe pria finis ultimo ē absit talis. Hoc
et nos dicimus q ēē obtq sle movq nec finis ultimi ē ag̃ta

ti dit ee sume satiavis duo volti, e in go hi iimo qseat.
go sis pt onire sume, et oste biti.

Artus. 3

Utrum Ds amet se pt Creaturas.

Ista artus pendenti
bus qsat, liori eo gesse qi Cri fiat obi. fle trauis duo vrtatis
grit me an bitas creta mortis n infecta pi ei obsis flemo
vis dri amorii. Respota anti dne, nla e dsas in eo, qd bi
tas creta mortis n infecta pi movre dna volte ad amadq eis
bite creta ets morii n infecta. Vltar dsas e inco qd bitas
creta pi movre dits ad se amadis, ita ut Ds e bite creta a-
mata amet sui dna dsecos. Sint resitio revocada e in me-
moria divisio fnis in fnis Cui, fnis qui, et fnis quo. Fnis Cui
e bts cui bonus amat. fnis qi e plus bonus qd asnat sbto.
fnis qo e plius, seu hitio eiusmi boni. Ex ns fnib; fit-
tat fnis totalis acus. fnis in totalis ru quis qo dr ramd pro
org ug. nd e sola gra, nd solius prus, et gra ut bona pro, sen
ut henda apro: dgont fnis totalis z ista e Dro, gra et eius pos
sesioe.

134 La dco 1: Ds pt amare se pt Cras tqs pt fnis Cui.
Pat: Ds se amre ut bonu Cris e Ds se amare pt Cras
tqs pt fnis Cui. at Ds amat se ut bonus Cris: go Ds amat se pt
Cras tqs pt fnis Cui. Pat mir: ido Ds n se amre ut bonus
Cris, qa Ds ita se amre dre inordaos; at n dit inordaos:
go. Pat mir: Ds amre obts ex raoe qa obts e honste ama
le n dit inordaos. at Ds ut bonus Cris e obts honeste ama
le ut gnale e: go. Ugetr. Ds pt se amare ea raoe qa dicit
dsecos nla dsecoe admatis. at Ds ut bonus Cris dit dsecos
ns nla dsecoe admatis: go Ds pt se amre ut a bon Cris:
go pt se amre pt Cras tqs pt fnis Cui.

133 La 2o 1: Ds pt se
amre pt Cras tqs pt fnis Cui. Pat: Ds pt movri e hones
tate gras, sntiearis ut amet gro pro: go et honeste gro ut
bona gro pt movri ad amadq dgos sui ut decens acuras

ad offredo aid. adq. grq. in Dror. Dei tuc iqq. e, na motu
et honeste alius obti, id amat tali obte. Atq. et eod. movo ali
ut ad amadu qd bonu pove oduent, id lud obti et stetqq
sed. q Ds amand. suq. orq. id oduente ad qrq. motus et sua
honeste amad, suam omnipotentiam propter Crq. nepe
qrq. tq. qr fruq. Lu:go Dq pt, se amre pt Crq. tal qr fru
Lui. In utraq. pne, ist Lod. Arriaga, et Herera.

130

Argues qa 1o.

et Sfecio obt. ... requi pfecio in amico et impfecio ... fli
arguit impfecio in am; et amor Di pt Crea hec obtq. fle impf
fetq.: oo e impfectus, e ogen. reqqad Dq. ... pr pr. in
ri oncr. utile Cras: ... tus pducilis pfetu arguit pfec
in am utile otina, ita tus pducilis impfetus arguit impf
fecq. in ...us otina utile; et Cra e tras pducili impfectus: oo
impfecta erit ... otina utile, et ogrit reqqaret Dq. Ad ...
tib; ...o anti, no ...; ... e qd obtq. fle ... amorq.
n qata e impfetu et ... qato c bonu e pfetq.: ido aus, qt ...
e a pte ... pfecoe, n ab impfecoe, sed obti arguit pfectes ab obte
fli pfeto et n arguit impfectus ab obto fli ... pfeto.

131

Argues ...
amor Di pt Cras tal qt fru e amor, qo plus aptiative a-
mand. Crq.; qs Ds. et Do rqqat amor, qo plus aptiave amad.
Crq., qs Di: oo Do repeat amor Di pt Cras tal qt fru. Stat
... man ... axioma ... unisqd ... & lud mag.
No mar, ... tres pfeo: ... ly pt ... ptto ...
otto: ptto ... no. Explat. ... obtq. alqi ita amat
qi aliud ut nla rroe ame qt se, tunc id qt qd amat plus
aptiave amad. Si atq. ...a amad qt aliud ut sit amd qt
se, tunc n arguit mar aptiavus amor qa obtq. qt qd
amad. Lit Do amet se qt Cras, ... et ... amad
se ... se: ido ... amre n arguit mar aptiavus amor
qa Cras.

132 Argues 3º: Deus amando se propter creaturas frueretur utendo, et uteretur fruendo. Et hoc Doctor repugnat, quia contra S. Augustinum uti fruendo, et frui utendo est perversio voluntatis: ergo Deus non amat se propter creaturas. Distinguo majorem: Deus amando se propter creaturas tamquam propter finem simpliciter ultimum, et reverâ talem, frueretur, concedo; tamquam propter finem non simpliciter ultimum, et non reverâ talem, nego. At creaturas finis rationem specialiter ad aliquid tantum, quia creatura propter se amanda et Deus propter illas, non tamen habet rationem finis simpliciter ultimi ratione Dei, qui in se ipso sistit quievitque; nec concedit quod Deus habeat alium finem, nempe se ipsum, quia ratio finis ultimi simpliciter constituit in creatura, propter quam Deus amaret utendo fruendo, et frueretur utendo, quia quiesceret in creatura, quae haberet uti et utendo Deo, quod absurdum.

133 Arguues 1: Deo repugnat amor ordinans Deum ad creaturam, ut ad finem; sed amor Dei propter creaturas tamquam propter finem ordinat Deum ad creaturam tamquam ad finem: ergo Deo repugnat. Distinguo majorem, quod amor ordinans Deum ad creaturam tamquam ad finem est ordinatus, creatura tamen est natura sua ordinanda ad Deum, ut ad finem, non vero Deus ad creaturam: unde talis amor invertit ordinem a natura praescriptum. Distinguo majorem: Deo repugnat amor ordinans Deum ad creaturam ut ad finem reverâ talem, concedo; ut ad finem præcisive talem, nego majorem, et sub hac distinctione minorem. Creatura ratione talis amoris est finis solum præcisive, quia talis amor fit ut talis, et præcisive solum non agnoscit Deum ut finem, sed creaturam. At creatura non est vel illius amoris finis reverâ talis, quia amor iste respiceret creaturam ut finem, ut non excluderet quod sit alius actus Dei amantis se propter se, et creatura propter Deum tamquam propter finem ultimum.

134 Instas: iste amor peccaminosus est talis, quia constituit rationem finis in creatura; sed amor ille quo est amor Dei propter creaturam constituit rationem finis in creatura: ergo erit peccaminosus, et consequenter Deo repugnans. Distinguo majorem: quia constituit reverâ rationem finis in creatura, concedo; quia constituit præcisive, nego. Actus enim idcirco peccaminosus, quia constituit rationem finis ultimi in creatura, ut excludat alium actum quo Deus amet propter se tamquam propter finem ultimum et creaturas propter Deum. In hac sententia exclusiva stat discordia gravioris repugnantiae. Amor autem, quo est amor Dei propter creaturam, non excludit alium quo Deus se amet

[illegible] se, et Crea[illegible] [illegible].

135 Arguet 5: amor Dei [illegible] Creas here[illegible] [illegible] adego [illegible] Creas, [illegible] Deo repu[illegible] amor here[illegible] [illegible] adego Creas: ergo Deo repu[illegible] amor [illegible] Dei [illegible] Creas. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]tas [illegible] amoris ita respire Creas, ut nil [illegible] Creas respire [illegible] [illegible]. [illegible] min: amor Dei here[illegible] [illegible] adego Creas ordi[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad Creas [illegible] ad [illegible]; [illegible] Deo repu[illegible] amor ordin[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad Creas [illegible] ad [illegible]: ergo. [illegible] mar[illegible]: here[illegible] [illegible] adego [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Creas, [illegible]: [illegible] adego [illegible] tali, no mare [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] mare [illegible]: amor Dei here[illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] Creas ordi[illegible] [illegible], [illegible], no: [illegible] adego [illegible] [illegible] [illegible].

136 Dixi [illegible] amoris, qui respicit Crea[illegible] [illegible] [illegible], non [illegible] quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ultima Crea[illegible], [illegible] Crea[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] here Crea [illegible] [illegible] adeo[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible] Deus [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible] quod Deus ame[illegible] se [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] tale ad Crea[illegible] [illegible] [illegible] ame[illegible] Crea[illegible] [illegible] [illegible] ultima; [illegible] [illegible] [illegible] impla[illegible] quod [illegible] [illegible] tale ame[illegible] [illegible] [illegible] ultimate in [illegible] plene [illegible] voltas. [illegible] [illegible] Deus ame[illegible] [illegible] Crea[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], non infert [illegible] amare se [illegible] ad Crea[illegible].

137 Replas: amor quo Deus se amare[illegible] [illegible] Crea[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] non [illegible] amor Dei [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] talis amoris; [illegible] [illegible] amor Dei [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] amor Dei [illegible] [illegible] ergo; [illegible] hic [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] unio [illegible] [illegible] [illegible]: ergo [illegible] amor Dei [illegible] [illegible]: [illegible] amor [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] tale ad gra[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]: ergo [illegible] amor Dei [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], no [illegible] [illegible] [illegible]. Amor [illegible] [illegible] talis, [illegible] [illegible] duo [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad aliud [illegible]; [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] voltas non [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] voltas non [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Deus amando se [illegible] Creas [illegible] [illegible]

ad sui [?] in se plene et perfectissime tibi in ratione [?], amando se
et se, et creas [?] sequentia ultimum [?] est creatum: ergo amando
se tam [?] [?] [?] [?] quam [?] navus.

138 Arguitur 6: amor qui
non est omnino perfectissimus repugnat Deo. Sed amor Dei [?] creas non est omnino
perfectissimus: ergo repugnat Deo. Probatur minor: amor Dei [?] se est perfectioramine
Dei quam creaturae: ergo. Argumentum requiritur in virtute Dei producendi [?]: vir-
tus ergo non est omnino perfectissima repugnat Deo. Sed virtus producendi [?] non est omni-
no perfectissima. Probatur: non est maior virtus creandi Angelum: ergo virtus producendi [?]
repugnat Deo. Respondetur ad maiorem: amor, qui relictus [?] non est omnino perfectissimus repugnat
Deo, dato: amor, qui [?] [?] [?] [?] non est omnino perfectissimus, nego. Ea
[?] [?] [?] est minor Deo convenire debet amor omnino perfectissimus, [?]
non [?] [?] huius amoris debet esse omnino perfectissima. [?] Deo debet convenire
virtus producendi omnino perfectissima; sed non [?] [?] huius virtutis debet esse [?] omnino
perfectissima.

139 Ex dictis colligitur 1. [?] creaturae moraliter non infecta posse esse omnino
[?] non [?] [?] [?] movere [?] voluntatis, ut haec amando non [?] [?]
[?], [?] [?] [?] [?] amare creaturam. Colligitur 2. malum [?] [?]
Monstrum, posse a Deo amari, quia tale malum non est moraliter [?].
Colligitur 3. malum poenae posse aliquando amari a Deo [?] [?] rationem.
Dices: aliquando, ut [?] a Deo, an [?] [?] esse poena [?]
talis? In qua [?] navi [?] dixit [?] [?] [?] Angelum
[?] [?] alios [?] [?]. Si [?] [?] esse poena [?]
talis [?] Deus non potest amare: non [?] poena, [?] obiectum mora-
liter malum. Colligitur 4. Deum neque complacere neque displicere in obiecto
impossibili ut tali: quia [?] obiectum nec est bonum, nec est malum; malitia
enim et bonitas consequuntur rationem entis, quae repugnat obiecto impossibili ut tali.
Nec obstat quod impossibile ut tale, ut impossibilitas [?] Dei, aliquo
modo est bonum Deo, quatenus conducit ad [?] [?] Dei: [?] enim [?]
[?] bonitas, non est absolute bonitas; sed nec [?] [?] impossibilis est
absolute ens.

Controversia Tertia.
De Actibus Divinae Voluntatis.

Cognita Divinae Voltis na et ptis essalibz, et et obto ystad eiusdem Voltis actus exemplari, qui tamquam fructus Arboris, endz ng mustand. In hac Controa difficultates satis molestae ocrunt, e quibus gravissima astuo solet actus liberi Dei, cui infecta gloria Deo init, et cui Deus voluerit revelare.

Pars. 1.
De Libertate actus Divinae Voltis.
Quaestio 1.
Quae libertas competat actui libero Divino?
Articulus 1.
Actus, et determinatio difficultatis.

1 Suppono libertatem aliam esse Contradictionis, et aliam Contrarietatis. Ita est, quia datur ex extrema Contradictorie opposita, ut libertas ad odium, et amorem, sive ad volitionem, et positivam nolitionem eiusdem obiecti. Ita est, quia datur ex extrema Contrarie opposita, ut libertas ad amorem, et oppositum amoris eiusdem obiecti. Libertas Contradictionis subdividitur in puram talem, et non puram talem. Pura talis versatur ex actu, et puram oppositum actus. Non pura talis versatur ex actu, et oppositum sive positivam Voltis exercitio, quod licet non sit, et directe Contrarium actui, qui omittitur, est tamen compositum actus: talis est libertas ex obiecti amorem, et positivam nolitionem talis amoris. Haec positiva nolitio amoris ga pry. ug. qe directe, et formaliter non fert se, et directe in pry. et in actum amoris ga pry; ex hoc opposita, propter libera positio amoris juncta cum exercitio positivo Voltis.

2 Hoc supposito, certum est 1, in Deo dari libertatem: Ita conveniunt et vare nati et ex fide. Certum est 2, dari in Deo libertatem Contradictionis: quia in Deo datur libertas ad positive volendum, et positive nolendum eadem obiecta. Certum est 3, dari in Deo libertatem Contradictionis non

pre talis: Deus non liber est ad decretum de extra peccati et ad omnibus h
decretum pro aliud, quo nolit extra talis decreti. Tota difficultas est vel=
vit ad libertatem contradictionis pro tali, an sit admittenda in Deo. Tertius
clericibus constituit difficultas, an in Deo sit possibilis gratia opposita libera. Affirmant
ex externis Dradus, Gevara, Cathirinus, Podius, et Gomez, et ex nostris
Albertinus, Pasius, Hurdo, Izardo, et Egidia. Negant Thomistae omnes
et quos sequitur Joanes a S. Thoma, Salmanticenses, Dominus Caim, et aucto=
rissimus.

3 Sit nostra Conclusio: non est possibilis in Deo gratia opposita libera, cum
videtur non dari in Deo libertatem contradictionis pro tali. Probatur: Deus non potest ex=
cere suam libertatem nisi modo perfectissimo: sed non potest exercere suam libertatem per
gratiam oppositam liberam: ergo in Deo non est possibilis gratia opposita libera. Maior
certa est: quia libertas perfectissima debet correre exercitium suum perfectissimum, Deus quia li=
bere operanti debet attribui magis perfecte operari. Minor probatur: quia
Deus perfectius operatur per exercitium positivum, quod sit per exercitium libertatis, quam
per exercitium, quod sua constitutione et caelendo sit exercitium: gratia opposita li=
bera sua constitutione et caelendo est exercitium, ut constituunt omnes Thomistae.

4 Difficultas:
regnat Deo exercitium libertatis, quod sicut tale non est positive perfectum, honestum,
et laudabile, et gratia opposita libera sicut talis non est positive perfecta,
honesta, et laudabilis: ut regnat Deo. Probatur maior: regnat creatura posse exer=
cere suam libertatem magis perfecte, honeste et laudabiliter quam Deus, Deus eligeret
exercitium liberum Dei, quod tale, quod non est positive perfectum, honestum, et la=
dabile, creatura possit exercere suam libertatem magis perfecte, honeste, et lauda=
biliter quam Deus: ergo. Probatur minor: Si eligo exercitium liberum Dei, quod tale
quod non est positive perfectum, honestum, et laudabile, Deo pro libere omni=
tente, posset creatura suam libertatem exercere per exercitium positive honestum, per=
fectum, et laudabile; et tunc creatura exerceret suam libertatem magis perfecte,
honeste et laudabiliter quam Deus: ergo.

5 Difficultas secunda Instatur: extra hos Deus non potest
cognoscere res futuras, nisi in se ipso et in decreto, et cognitionem futuris
sicut modus: ergo et vetus cognitio in decreto: ergo, et eo, quod alii mundi S

i n[on] futuru, insertum dari decreti de n[on] extra alterius modi [illegible]
n[on] e[ss]e pote pro [illegible] [illegible] Deus cognoscere n[on] [illegible] alt[illegible]
[illegible] decreti nati [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] decreti [illegible] [illegible] [illegible]
i [illegible] tale n[on] i [illegible] [illegible] cognitionis [illegible] [illegible]
[illegible] alit: [illegible] cognitum [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] n[on] [illegible] praescientiis [illegible] [illegible]
[illegible] talis n[on] [illegible] cognoscit [illegible] [illegible]
[illegible].

6 [illegible] ultimus [illegible] [illegible] [illegible] n[on] i [illegible] li-
bertas [illegible] ad modu[m] [illegible] [illegible] supra elevatio-
ne, [illegible] ideo extra [illegible] [illegible] [illegible] n[on] i [illegible]
in Deo libertas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Deus supra elevatione ergo [illegible] [illegible] ad modu[m] [illegible]
n[on] [illegible] ultimo de [illegible] [illegible] decreti [illegible] [illegible]
erit [illegible] n[on] [illegible] [illegible] decreti [illegible] [illegible]
Deo i [illegible] [illegible] supra elevatione [illegible] ad modu[m] [illegible]
[illegible] [illegible] decreti ad [illegible] [illegible] [illegible]
n[on] magis [illegible] decreti elevatio [illegible] ultima [illegible] decreti [illegible]
[illegible] [illegible] ultima [illegible] [illegible] in Deus ultimus [illegible]
[illegible] ad modu[m] [illegible] [illegible] n[on] [illegible] ultima [illegible] decreti
[illegible].

Articulus [illegible]
Solvuntur Obiectiones.

Obiectio 1. [illegible]
bonus [illegible] Deus ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] bonus: ergo [illegible] Deus ad [illegible] [illegible]
[illegible] Deus ab [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] in Deo ad [illegible] [illegible] ad
[illegible] [illegible] n[on] [illegible] [illegible] [illegible]
libertas [illegible] [illegible] Deus [illegible] [illegible] [illegible]

ven. ata pate.

Obtra 2. D. pre libre omit. amig. esau pecti prius in D. pat. pro esse. libra. Ari. arg. D. tig amad esau pectis pri. nes erit. nag. igo. Ar. gat. lag. ptz istar, d gadrly omiit. xeo, gd. f. D. amad esau. naog pecti pecus in cord. alle amk d sio anti. paciis, no. dgs. Vrin D. ee ia prasfuneda ely. ne dna volita se suspndred ab. oi autu povo ga tali pectus tabm, seu prius d lat. in dna volite, d aue povud omivit pacti, d sit odiy sepa, ludisplicea de sul pecto.

Obtra, In absa ula suspsioe pt dna Opoz mensice pensa ab. a. Luttio povozga abla ulai suspsioe pt dna voltai me ra suspnsa ab oi exitio povozoe D. pt pro libre omitre. Isto autr nadgs. disputadi g. etiuydng Opoz i D. lui, i don rega gt ab le D. se suspndat absa impsioe et pte Opoz. Exi ittus ing. Valtri i D. puy d ide repeat. gd in ei talis n i s. sepsim bad. oprus. ea nos esscat in Msricorda, d istia, uu spa riti alis vendy e, d motady, librte jmia ad miseredy e adpu nidy, siti psupra. Lrg, nu D. pi misreri, aud gs D. pi pu nyr

hoc i stroinnata dico, Msricordy et istia post mere sus pn sg ab oi exitio, seu auc povo, n sugota in D. librte jmia ad miseredy, d ad punidy. Sicus atg sugpta eicessini jmiata librte, gs a si D. i jmiabe liber ad misereds, l punidy, bd lpove velle misreri, lpova nolle. d sicut l vele punire l pove nolle etra vies nrg. dndi. Si atg dtrda seldy, cui i obtio exitia Msricord. d stia. ec. prainssa d. spong, d valid, sut ad parte dsputg e. Opoa.

Obtio

D. potuit velle Mndy de pires sibi, ob gos de facto lis n voluit; eD. de facto n hed noles lebry ucloly go has pro omit. Stat jmini gd le voloci gd D. Mndy pt velle ob alos sibi, ulg raog mali herd dsgn D.

n͡ pt lãi nolle. Ostiũ ɋsiũ, ro dasβ; daĩ mĩ maiũ. Sicut gr̃ dnq volog
de ẽtã alterĩ ĩ Mndi ẽ nolog talis voloĩs daĩ maiũ, nempe aue ɋo
vus dnq noloĩs, n̄ de voloe la, ẽ de alterĩ Mndi ẽta raoe uer aue
n̄ daĩ pra ɋsio de ẽta alterĩ Mndi, qn D. talq ẽta velit, nẽ
nolit. Liũs voloq ẽta, ĩr plvres voloes Mndi ob plvres alos fnes ẽt
nolog taliũ volong daĩ maiũ, nempe aue ɋovis ɋo D̃ nolit Mn
dig ob plres los fnes, ẽ liq ob fnq, aut fnes ɋbq D̃ desp̃o Mndq
voluẽt. Stnte ẽ actu n̄ daĩ pra ɋsio larq volong, qn del larq
nolitio.

42 Obtiõ 5: lbrtaŝ ad amrq ẽ odiũ ẽ ɋptilis uq ɋsoe amoris;
ẽ lbrtas ɋptilis uq ɋsoe amoris ẽ lbrtas ad pri omidq amrq: ɋo ĩ,
lbrtas ad amrq, ẽ odiq ẽ lbrtas ad pre omidq amrq. ẽ ĩn D̃ dañ
lbrtas ad amrq, ẽ odiq: ɋo ĩn D̃o daĩ lbrtas ad pre omidq amrq.
Daĩ maĩ: lbrtas ad amrq ẽ odiq n̄ ẽ ɋtrata ad amrq; ɋo ɋpa
tilis uq ɋsoe amoris. D̃ marq: ẽ ɋpatilis uq ɋsone amris pura,
ĩn pra, ɋdo: ẽ ɋptilis ɋtratẽ, aut uce uq amris pra ɋsione, nego.
Lbrtas ad amrq, ẽ odiũ ɋt lẽ ɋpati uq ɋsoe amris l ɋats voltas
se suspnsaŝ ad oĩ aue amris, ẽ odiũ, et tunc erit ɋpatilis uq pura
ɋsoe amris, ɋgats voltas ponaŝ odiq, ẽ tunc erit ɋptilis uq ɋsoe
n̄ pra amoris. Lbrtas dna n̄ ẽ ɋptilis uq pra ɋsoe amris ɋt
dicta.

43 Obtiõ 6: sceptr lbrtis pric talis ẽ ɋtstas ad pre omidq; ẽ
ĩn D̃o daĩ sceptr lbrti pric talis: ɋo ĩn D̃o daĩ ɋtstas ad pri o
midq. Daĩ maĩ: de sceptu lbrtis pric talis ẽ ɋtstas ɋmia ad
omidq; sed ẽ ɋtstas ɋmia ad oprãdq: ẽ ɋtstas ɋmia, ad omidq
ẽ ɋtstas ad pri omidq; ẽ nĩ ɋtstas ad se ɋmie ẽ sedq ɋ̃ naog,
nlo miante aue povo: ɋo. ĩlo marq ẽ D̃ marq pagũ: ẽ ɋtst
tas ɋmia ad omidq, ɋsoe stnte in naoe lgoe, ẽ pha aue ɋro
mĩ ɋdo: ɋsoe stnte in naoe ɋtratẽ phã, no. ẽ ẽ cadq ɋtrae xigdq
ẽ regsβ argti. De sceptu lbrtis pric talis ad amrq, uq ẽ ɋtstas
ɋmia ad hq: circa Amare, n̄ Amare; uq aq ɋtrq, ua oq
n̄ amare, ɋt versari tq ɋ naoq phq amoris, vel pra ɋsio
amoris, qlo ẽ naoq logq xedntq ɋmie amrq. vo ɋ noliq
ɋsue amoris; ẽo stnte ɋtste ɋmia ad talq noliq, sl uq ɋtsta

omnia ad amorem, stat cessatio omnia ad extra amare, non amare qui
stat cessatio ad potentiam omnium...

12 Obiectio 7: complexus ex extra liber. et natura ta
liber etiam, similiter complexus ex libero substitutione, et natura substitutionis non habet
etiam subiectum liberi nisi: ergo dua voluntas non est restata etiam subiectum ad a
mandum aliquid extra liberum complexum: ergo potest se suspendere ab omni actu et quod
potentia omnino, stat quantitas quod liber complexus, sed dicit liberum ga... iedit
etiam ergo: hic etiam extra non dicit liberum nisi, et consequentia. Confirmatur
non est liberum: quod licet dua voluntas non sit restata ad amandum aliquid complexum
Deus est restata ad amandum aliquid extra, etiam solet, et ad locum pone nolendum.
Inter haec respectus non ponit dua voluntas, se suspendere ab omni actu, quia auta
manet etiam, aut locum pone nolet.

15 Obiectio 8: ex prima libera affectione in Deo nulla
sequitur imperfectio: ergo Deus potest potentiam liberam omnino. Dat antecedens: et tali affectione non
sequitur in Deo carentia perfectionis: ergo nulla sequitur imperfectio. Dat antecedens: ex pura
affectione decreti aequalis Deo non producendo alio Mundo, non sequitur defectus extrinsecus
liberi, et etiam alterius Mundi; et talis defectus non est carentia perfectionis;
quia extrinsecus liber non addit perfectionem supra perfectionem actus nisi. In sua dependente
actus liberi Dei addere perfectionem, supra perfectionem actus nisi, nulla est ergo: quia in
tali sua dependente in Deo omnis actus libero deficere prima perfectio actus liberi.
Quod est dicta affectione actus nisi. Unde ad hanc obiectionem, nolumus et dicimus antecedens,
et ad huius probationem concedimus maiorem, nominem et probationem adiunctam.

16 Licet etiam omnis natura
actus liberi Dei addere novam perfectionem, dicendum est, quod licet defectus extrinsecus
liberi non sit omnino et per defectum perfectionis: nihilominus minorem et illa
vero est perfectionis defectum, quia ex carentia omnis liberi extrinsecus fit actus pone
imperfectum, Deus non recedere sua libertate non perfecto, pone ex honesto et la
dabili. Et quod licet pro aliquo in casu recedere sua libertate non perfectiorem, quia
Deus exigeat futurum: licet extrinsecus consequentia sequitur liber non addat in Deo perfectionem
extrinsecus affectionem sequitur nisi, et cognitione defectus liberi extrinsecus non sit et omnia
defectus perfectionis, sed debent fateri, quod ex defectu omnis extrinsecus affectionis
natura, seu actus pone omnis sequitur consequentiis, minori et illam peremptionem Deo
defectum perfectionis, atque in Deo ignorantia aliquod cognitionis. Parit etiam
nodum animi et...

17 Obtio ultima molesta est: quod aeus liber Dei e impraedetis ab
alijs aeus liberis: ergo aeus te impranti, utpote liber, poterit ab alijs aeus li-
beris impraeri, et sic in infinitum: ergo vel Deus potest prae omnibus aeus impranti, vel
non dabitur in Deo processus in infinitum aeus impranti. Si vero nequid Deus
prae omnibus aeus impranti, nequid dari processus in infinitum aeus impran-
tium, quia dabitur minus, nempe quod Deus habeat aeus porro, quo efficacius nollet
imprare aeus Aug: dicta neque prae omnibus impriis aeus A. eiusce
aeus porro nolentis circa talem impriis, nequid dari processus infinitus aeus
prauerijs; quia tunc sistitur in illa nolle impriis et ultra progredi non
esse. Si, inquis, hoc vero redit obtio in ipso aeus nolentis impriis,
quia talis nollitio utpote libera poterit ab alijs aeus imprari, et hic ab
alijs, et sic in infinitum; ergo vel Deus prae omnibus aeus impranti, vel esse debet herum
proprium aeus impranti. Eadem obtio fit si fiat reversus ad alia no-
log circa proprios nolentium; neque hic illa nollitio impriis circa alias nolog
est impraedetis ab alijs aeus, et sic de reliquis.
18 Dixi: Suarez recognoscit hi obtiones
satisfaciat. Primo Suarez et Ruiz Ripalda qui nunc hi obtionis aeus
solet quodlibet aeus Dei liberum esse impraedetis ab alijs. Ratio atque id est quod aeus
liber Dei est impraedetis, et dicendus est ad aliquod impraedetis esse applicatus
est. quia aeus impratum utpote mediate tantum liber sufficit alijs actibus
primo liberis, ratione ueri lo et mediate liber. Aeus atque, ergo Deus primitus
libere decernit facere mundum ergo est impraedetis ab alijs aeus, quia Deus pri-
mo libere decernendi mundum, sicut hic ipsis decreus se sistime ultra ad
alios decreus, ludibrium in aeus recito sistime vult et ultra: ac proinde quia
exhauriens est decreus, et ultra ipsis decretum exedit quia ultra ad
alios, et quia exedit alios ac ergo alios decreus impraet. Ipsit fuerit
exemplo amoris nostri, ergo Deus amat se, neque et amor est summe amabilis,
et summe amet. Deo non est amandus ab alijs ac, et si semetipsis exhauriens
tota capacitate Dei ad alios amor amandus.
19 Displicet solutio quia sine fun-
damento dicitur ac, quod Deus primo libere decernit mundum, ea impraedetis, neque
id aeus, hic et nunc primo liber, sufficit quod hic et nunc non im-
praedetis ab alijs; non est ratio quod non potuit aut non potuerit impraeri. Neque

ug.d vas suos: nam et Deus per illum actum indebite liberum
[illegible] scedere [illegible] ad [illegible] actum, ergo [illegible] velit et determinat
[illegible] talem actum [illegible] [illegible] sed [illegible] talem decre-
tum [illegible] talem, non [illegible] talem [illegible] signate, et quia
decretum [illegible]; ac [illegible] non [illegible] [illegible] [illegible] aliter [illegible], [illegible]
[illegible] imperavi. [illegible] non [illegible] obicientes, si [illegible] in D[illegible]
[illegible] [illegible] amoris [illegible], eo quod [illegible] amoris a[illegible]
[illegible] a Deo [illegible] amari [illegible].
[illegible] [illegible] est [illegible],
qui admittunt in Deo [illegible] actum imperantium, sed [illegible]
amoris et [illegible]. [illegible]: [illegible]
in Deo [illegible] actum imperantium [illegible]? [illegible], quod Deus decer-
nit [illegible] non est [illegible] omnia liberum, quae semper ac [illegible]
[illegible] imperatum; et decretum quod non potest [illegible] imperatum non potest esse
[illegible] liberum: ergo decretum, quo Deus decernit [illegible], non potest esse [illegible]
liberum. [illegible]: ergo Deus potest [illegible] actum imperantium, et [illegible]
[illegible] quia [illegible] actus [illegible] est imperalis [illegible] et hic [illegible]
[illegible]: ergo [illegible] Deus [illegible] actum [illegible] [illegible].
[illegible]
[illegible] est [illegible], qui admittunt [illegible] actus liberos Dei esse [illegible] im-
peralis [illegible] alios, et [illegible] in [illegible] actum im-
perantium actum [illegible], [illegible] actus imperan-
ti. Ratio est, quia [illegible] actus [illegible] imperalis [illegible] aliis [illegible], et
hic [illegible] potest [illegible] Deus [illegible] actum [illegible] actum [illegible]
[illegible] hunc: nolo habere [illegible] actus imperantes: [illegible]
[illegible] actus [illegible], [illegible] quod non [illegible] actu [illegible] actus [illegible]
[illegible]; [illegible] [illegible] actum [illegible]; non quod [illegible]
[illegible] alius actus; [illegible] [illegible] actum [illegible] non est
[illegible]. [illegible] hanc [illegible] est, [illegible] hic actus nolo habere [illegible] actus
imperantes est [illegible], [illegible] imperalis? [illegible] est imperalis; [illegible]
[illegible] non potest [illegible] imperium sui; aliter [illegible] imperalis:
[illegible] hic actus [illegible] omni [illegible] aliis actum;
[illegible] in hoc actu [illegible], [illegible] actus [illegible], [illegible]

Aefus in ... actus impr... Si n... imprati: ergo non
e actus libri D... sit imprales.

Ad obtionem ... D. Herera ...
ans: ... in D... dividit ... ad ... actus ... sua na... imprali ...
m... D... ita ... actus Mundi vo... tali movo, ... decreti ...
...atle ... actus ... decreti imprante. ... D... Mundi
... movo ... libertis ... in ita ...
... quod destruit libertem ... ...
talis decreti destruit libertem ... ergo tale decretum ...
... imprium ... D... ... actus Mundi ... tali movo
videt certum. Explat ... destao ... movo D... et
... a mali ... ratione movi ... ...
... amal... ergo decreti de ... Mundo ...
vo libertis ... ratione movi ... decreto
destruo libertis ... talis decreti.

Illustris ... oportet nobis ...
... ... admit... in volte ... ...
... a D... actus ... in...
... D... ... ...
vele, ... nole ... volio, ... nolio ... actus ...
... ... liber, ...
... ... Cra ... nihilominus ... Cra ...
... ...
Angelus ... in ... in ... ita ... de ...
Volte: et ... ad ... in ... velle ...
... nos n... pecado ... vale ..., ... velle ...: ergo ...
... nolle ... ita D... ...
... nole ... Cr... ... ... in D... liber
...: ad ... ... omi...

Quaestio ...
De Constitutione Actus libri D...
Artus. 1.

24 si in hi

sine decend de Do loquimus, labor n erit infructosus: dsto in ren solvit, a vitavi, stodit. Ut dsatis insolubilitas detegat, Smidus e A Ds ab eterno, & contra volite dernire, quod vult, & decrevit. Itas sunt ocs lud Apli ad Ephes 1: elegit nos in ipso ante mundi constitutionem. Smidus e, q nil novy dsly adi Do ab eterno: q Dnil fecit ab eterno; & qd n e factu a Do aud Dt aid nil e. Smidus e 3o qa Wistriy Clvinstz decva Do libra n ee auda illi dsta a Do ab eterno, & ab eo phe & in tempore produta. Ideo e; qa cognre, & velle sit Dsscioes conintis, & volentis Ds atq infite perfectionis sr aligd eu sfili: sfired atq sit decva libra, sit voloes, cent auda a Do dsta, & zca Dsi.

25 Smidus e 1 Aureolus in Do ee ad mdas voloes libras effaces. Docuit A ee voloes libras effaces in Do n dari, & sy dari oplaces, sed in bite dna, & in ociem tate creali, qs rlinqt Ds indifinity ad produs, & n produs Creas, qs indispra n eat sp voloes, & immic sp porcos ad extra qa produ Creaa. Ita snit qd Ds voluit & libre produco Creas, qa eas gdrat uy oplacea sr eary bite, & uy ptse, & domnia eas produci, & n produ: sicut ious libre sbrerdo sit pead sbre, & n sbre duymo sca antecedu cend cdspa ad sbstog. Hinc dedit aeq Ds ad extra ee vtuliti voloes, qa pcedit ab opta ilirrata uy volte, & sfusit oplaces in bite rei produy.

26 Hoc platy aere censra & mrito a thic ogis dsufi; lt D Vazgz pie & nfrutuose laborarit, uthudx plave in sic Chalico. Isad & Sacra Scrura ut lta ab albus. Veleg Ld dari in Do voloes dsas a pduse, & sfilui oplacearsa. Ita & Psalm 113: oia quaecumq voluit fecit. Ex Esther 3: si vo luerit salvare, n omnio liberabimur? Ex Aplo ad Rom 3 cui vult miseretur. Area in Do dat prida; qs xta Dgeticy e enarao

3i, uenta dispit: ngt atq dari drij raois dispoo. sine aue Di
libro. Et gdi hoc dispoo i exar; gᵃ Ds sciauit, et efficit oia qᵘ
sit. Unde Ds i agnd pssimuj opprand pr sng; dsgnd ordo de
mijs: qq ordao stare ngt sine acb; Volti a glaua pradsti.

27 Hic

Assiu, hudsiuerlu ante oclos pone Dni psnti dfatq: aitur
liber, qo Ds vult pri. xtq l i gd vlit idntatq uq Ds lgda
Ds vlit pstq, l splexq xpte vlit idntatq, d xpte vlit dfsq;
di hq: gᵒ uq Ds ita velit xtq pri, ut placerit libre egr n vale
libre ptuit n idntare, sicq algd fecq vlit idntatq, nempe
hq auq libri oia. xtq pri: qa Ds pruit libre n, ee id gde
vlit ac finde n ee Dq. Si hq, aud 3uq: qo sit uu ggbd ista
a Ds vlit n e gna, d temporalis, ut de fq q om Vailo atur,
teranensi, ita auia liber Ds qg. pstutud n erit pnid d tem
gralis, sgni q Ds in tempore incipiet velle. Addemelia q gra
mq dfatq Thgi vrijs sedund semitis, d vla i plena: dei d
ficilee.

28 Vᵃ prialis. hp aprit plq auq libri Ds adre in ee libri
chopra entatq auq nsq algd Ds zuq, d itq algd xuq, p gd in
ee talis spleat. Hanc tread sone dfard ai zr Thstae Inq
Bazq; Grado, Herize, Arquiar, d alij vidordi in dMarin
D 3 Sne l. Ali. A miun in eo gd irhao libre d sgend
voledi in Ds spleat p algd xuq, nimq q dliden ut deren
an h xuq i pstuq auu libri, an pra idio binoatq ans
gd vle, gd raois. Bigosti snodatores dfouit, h xuq auu pp
suppbitq nq in reto, nq in oblgo pstuare auq libri Ds, d fq
i here tgb snioq, sine gd n, sive tgb pri snoqiuq, qo nq
dato nei dabit denoad libre volentia. Alegi hueq sio Ltronio
psent hid xuq ee pstuoq auu libri in ee talii, bri idt
ime vidard; nq alij dsouint h auq ee pstuoq in reto, alij ad
pstuoq in oblgo.

29 Assend jrca hi dlt in assigdo h rgao. Friarsti,

Agolus, Vazqz, et Bcan docent, qd dnus aus liber adhuc su
pra enfatz aus rsps respu raois ad trz cretz, sive extntz, sive
futz. Lynea docet h xuz n. ee algd extnd in tempre, deeg
dq naoz sgntz, et gng: et velio Mndi in carntia nolois. Gon
zalez docet h xuz ee Ppsz esz pducidz. Ll Arubal, et Pyrsu
docent, tale xuz stare in Ppsa pduce tri. P. Liroz docet dnoatz posse
ee dstz a pduce et a tro. Alij docent ee gddz cnd morle, et alij tndz
ee prg xcg deno aonz.

30 Impro. sez urlit Sptz: l id xuz splend dnz vo
lon in ee lbrz, e qd in esedo sgnd, l e qd in esedo rsz? Si dz: go e
depend in esedo a libro aus dnz Voltatis; uz nil sgnd in esedo Pd
Std xuz, qi ee ni depend ab aus, et xuko lbro dnz Voltis: go bd
supera adequi stutz, e sply aus libru Di, a go depend: et ac
tus dnz Voltis ngt stui, aut splem Pstz id, ad qd bd supi adeqatz
et sple stutus: oo ngt stui, nec splem Pp algd xuz. Si dz: go
Pp id ngt ipleri dna volio in ee lbrz et sgntis. Rao sgg e; a
dna volio lbra e sgnd dfrt a rsa Pp id, Pp qd iplet in ee sgn
tis, et lbrz: a nafsa atz n. dfert Pp alud rsz.

31 Vgd: Dz aus lbre
vele e xcitz dnz Voltis et talis: go e xcitz dnz Voltis ut
vitalis: go e xcitz Pp idntz gmend gtra dnz Voltz: go Di aus
lbre velle e gtra dnz voltz Pp idntz: go nil dit xuz dstz adna
Volte. Vgd alit: dna volio lbra et talis e ca et rci i futa;
ido m h p alo erit zo dtrata tempru dfra, q a Di lbre decrevit
fore h Dn lud: go dna volio lbra et talis e gri ad rz, qz e futa,
aut n e futa: go gri ad trz e adequi, et Ppte stua: go ad sui
gstuz n gdz et algo xio.

32 Rei l x Di Vazqz, integrd abesu, aut
ab esus pduce ilg gstug volog lbrz, ql e ca esus Pp respu si
lo raois, qo Di trat ad Mndz vg et xntio aut et futz. Pa e
1: hic respus raois n fndat in solo aus rso, q a hic e gdfrens
ad exz, et xtz Mndi: gg fndat in pso Mndo; q a e gri ad lz:

go in algo alo dsto. Assignd gd h i. 3ª e 2: volio libra cca.
xtq Mndi e rao obqs D potius respicit Mndy qs lius nao
nj; d pri ad respy vatis glr rao, obqs D potius respicit
Mndy qs lius naoq: go pri ad respq raois glr volig libra cca
xtq Mndi. Mar e certa; q a pri ad volq libq D nil dad go
Dy dtud ad gentiq Mndi. Ita a miri gd n gta in D ilust-
mi raoe, n dat in D fundztq talis potius respu qs respon
ad altq Mndy.

33 Rd 2 x D Lynce naoq ignte, d ... pri
ad esy pducdy qs carntq volois, cca. xtq Mndi ee pri ad
xtq Mndi: unde altas d liber e pri ad esy seu ad suy bry. ...
d D n e minus dfrend ad Mndy pducdy, d n pducty qs ...
naoq ignte, dping, d ad ... naoq; d dtrao ad pducdy Mndy
e pri, d dsta a pduoe Mndi: go dtrao ad naoq ignte, d ping a
pri d dsta ab ista naoe. Rao apri e q ... tq ad pduoq qs
ad naoq ignte e xtq ... [illegible] ... talis d nq tria a
... nq nao ignd ... stuere talis xtq, q ... mens
Lionq ... volq: go nq trich nq nao ... stuere ... dtra
nj.

34 Rd 3 e Gonalez, volq libq de xta ... ee aq Mndi
... sbuy talis volois, sby a sbuy e pri ad Mndy pducdy,
volq xtq repellit d tq ... esy Mndy. 3ª e: volio libra
de xta Mndi n e ed dfrend a dtrata ad Mndi xtq ...
ay a d volig ... sbuy a dfrend ad Mndi xtq, q e vo-
lio ista ... n xta Mndi: go in ee dtray ... a
lud ... Assignd gd h i. Lrea: st volio libra de xta Mndi
re in ee talis esy Mndy pducdy n ... ab gtno rao stis ...
nidi potius xtq Mndi, qs n xtaj q a ab gtno stq dand ...
ista Di; sr qs D n dtratus potius ad xtq, qs ... n xtq Mndi:
go D ab gtno n dtrnerd potius xtq Mndi, qs n xtq. ...
qs e q a n stnte raoe sli dtrned potius xtq qs n xtq ...
dicty de xta: st go ab gtno n dat ... stis, nq dicty.

35 Dices, ab æterno dari futurum Mundum vel non futurum, et ratione huius
futuritionis Deum constitui determinatum, constitui scilicet volentem Mundum quam non volentem. Sed contra
est: futuritio Mundi ab æterno vel constituit in nostro decreto, ut ait Thesis, vel
in natura voluntatis de se indifferenti et voluntate posteriori, ut docent nostri. Si constituit in
decreto, negatur esse ab æterno ratione determinandi Deum ad volendum Mundum et reddit ad
aliquod; quia ab æterno nihil aliud est quam decretum quod est ipsa res Dei, et ratione
voluntatis Dei non determinatur potius ad volendum quam ad non volendum. Si constituit in natura
vel voluntate de se indifferenti, et voluntate posteriori, rogo: quod est quod determinat voluntatem Dei
posteriorem vel Mundum, et se indifferentem ut velit absolute aut non absolute
absolute? Non ipsa voluntas posterior indifferens, quia haec ut est non aliquo se tenet ex
parte Dei, nec una quam altera parte Dei; sunt enim compatibilia vel non. Secundo
videtur quod est ad aliquid ex parte Dei connexum, et infirmandum voluntatem Mundi
posteriorem, quod nihil aliud erit nisi decretum de voluntate Mundi.
36
Dices rursus: datur
in Deo scientia qua ab æterno cognoscit connexionem Mundum futurum dari ab
æterno in Deo, quia Mundus futurus constituendus huiusmodi veritate et dignitatem
in esse per scientiam voluntatis ab æterno: quod constituit dari in Deo determinationem ab
æterno determinantem, et libere volentem, quia ab æterno voluntatem (?) volitionis,
vel scilicet aut constituat volentem decretum. Respondetur: vel gratis esse voluntatem nisi
aliquid scientiæ actualiter ab æterno volendum est, quod sufficiendum ut dicitur. Deum autem
habendum scientiam visionis de tali veritate: sufficit scilicet ut Deus constituatur
determinantis ab æterno aut libere volentis. In hac responsione negatur:
negatur dari in Deo determinationem scientiæ cognoscentis connexionem, quia ipsa connexio
tunc volendum ab æterno est, et esse vera: quod negatur dari in Deo gratia
determinationem libere volentis, quia ipsa determinatio volitionis volendum ab æterno est,
et esse libera.
37 Præterea, vel responsio loquitur de Veritate possibili ipsius determinationis con-
tradictionis, vel de vera logica? Si de prima, falsum est quod Mundus futurus possit
ante eiusmodi veritatem, quod constituit in ratione determinationis communis, ut obtinet se habens
supradicta ipsa respectu. Si loquitur de vera logica, quia est conformitas cum
suo objecto, vel est quod Mundus futurus constituat hanc veritatem; sicut atque est quod
hæc veritas supponit decretum suum ab æterno. Ab æterno voluit volitionem

bra ad talia, aut determinatur libera ad tale: quia datur velle liberum quod
actus a nobis et datur quietis volitioni, sicut ad volentis, deinde ut
libere volentis. Atque obvia est doctrina gratia cuius Andreae
statum, datur volitio libera: utraque est ab aeterno vera, et in tali sunt
tota non eius, et eius destructio ad tempus status: in tali sunt
tota eius. Igitur constat ad ultimum: prius fuerit determinatio sicut non fuerit,
sed ab aeterno non erat, quia sicut determinatio obviat; tunc autem actus effectivus
determinat atque libera constituendo tota, quod erit ab aeterno.

38 [illegible]

tribuat volitioni divinae, quod est causa efficiens eius, aut ad tria, sed constituat
tria producenda: quia productio est relatio opposita a tribus, imo est prioritas causae ad
tria [illegible]: ipsa productio est effectus libere productus a Deo: quod
non ad ipsam datur aliquid constituendo volitioni divinae in se libere determinanti
ipsas productiones: sed non divina volitio ipsa est indifferens ad tria, et non
tria, ita est indifferens ad productionem, et non productionem. Ut quod Deus
tribuat ad productionem? Respondeo, quod ipsa productio, quae est ratio formalis tertia
divini [illegible]: productio ipsa est ratio formalis producendi, et atque est ratio formalis volendi. Et
Deus indifferens ad producendum determinatur per suam rationem formalem producendi: et indifferens ad vo-
lendum determinatur per suam rationem formalem volendi quae eius non est productio, erit aliquid Deo
[illegible]

39. Circa quam determinatio est efficiens: quia causa finita Deus non aliud liberi
aliquid efficiens velle, non quatenus liber causa: quod Deus velle libere efficiens productio
est aliud et [illegible]: quod divina voluntas non est libera, non quatenus est productiva
ad extra, et quod divina libertas non stat formaliter in divina volitione, divinae vel
le et in divina essentia, et eius opera. Datur hic [illegible]: voluntas quae
non est libera in volendo et sic in producendo: non est libera quatenus voluntas
quatenus productiva et extra dictam [illegible]; sicut voluntas divina non est libera
in volendo et sic in producendo: quod stat primo, quod autem sicut quod
in volendo [illegible] sicut ad actus [illegible] necessarius [illegible]
ipsa divina [illegible], sicut et libera in futura tria producenda, et voluntas actus
actus, sed quod non in volendo [illegible] sicut actus [illegible] necessarius, et ul-
timo est libera productio tria, non est libera in volendo, et sic in producendo:

40 Dei tedg & denoatoriby, traog Deg ei oio extra stua, aius libri, gª dus se hed ad gry denoaty; go te ofcente de fcit in Dº denoae. libre volentia. At jucdiund in Syllg; zingile n e, gd volco Mndi in ei tali, ofcia gase de fcente denoato, pre deo; nil n defcit, ofcente sis, gd e extra gsis. Area, dey duo ofciend n ofcir uny gase; at de fcente denoato, ofcit esse sliu voledi Mndy, et ofcit denoaty: go n defcit gase denoaty. Decerend denoatores ad sua ofi cilla gria et rebuend ofcere aiu voledi Mndy gad deno aog, n gad entate. At instat: gdo dand oia esslia deno aous, dat denoaog. At etg ofcente denoato, dant oia esslia de noaoris: go ofcente denoato, dat denoaog, e ogn volco gad denoaog.

Arlus. 2.

Za prialis sea impgad.

41 Caverand Lpt.

1d aio & doct aiu libry ee sliq Dº zea, orlit ofcitis, gª ofcente n ofred in Dº gsco sslit, at alga gsco voltria et libra; et gd minuit rao gsco; gª aiu optiu e gglis gsco. Hanc sg gravime censurand Thgi. Et Joa nes a S Tha, et L Grado eg centra dusent. D Arria ga et Caytany Asisse, eg gsco ee vlit Dº siqsoirg et ana rei ofcq. At gdgd i de Caytani mente, sandy it agard oio fa. 1º, q si aiu liber Dº ee gsco Deo ea, ortlit ofcitilis, daret in Dº poalitas ad hedg zea gsco, ga gee carere; at hic poalitas Dº rejgoat: g aiu liber Dei n e gsco Dº zea, orlit ofcitilis. Mare certe, gª aiu liber Dº e Dº alga gsco zea, gg dy extit in Dº, ee et ita extit, ut in Dº gi n ee vlit. Mir deo stad, gd ecusmi poaltas egad e tris ugrasos aiu gri smi.

xta [illegible] admida e in D° rlis actalis spo, usq reggand
xtla d [illegible] c raoe [illegible] [illegible]. Rao ilasis e [illegible] admida
e in D° sintio [illegible] dueorg rlis [illegible] aliud
algo mo [illegible], nempe sintio aues libri [illegible] Dei entate,
[illegible] rlis [illegible] ab aue libro, [illegible] algo mo [illegible]:
hy sintio e actalis spo. Ind [illegible] in omis n agnoscit a [illegible]
[illegible] rlis [illegible] ni [illegible] dat rlao [illegible] d [illegible]
[illegible] [illegible] d [illegible] aug libry n dat rlao [illegible]
d [illegible] nil m [illegible] d ine [illegible] in D [illegible] et
aug libry n bat rlis [illegible].

23 [illegible] hic, d ala gravima [illegible] n
nlis [illegible] gi algo mo vident [illegible] Caytano [illegible] lian
[illegible]. [illegible] D 3 de Incarnaoe the 1 doce, volos
ei rlis [illegible] nolos dire [illegible]; d nlg D [illegible] re
ali [illegible] hic ny [illegible] aues libri [illegible] volone,
d nolae, sicut hic ny [illegible] aues libri dei [illegible] et
vage volos d nolos, sicut hic ny ho dei [illegible] d vaga
[illegible] [illegible] hic 1°. [illegible] decro da xta [illegible]
[illegible] [illegible] decri [illegible]: d hic [illegible] e [illegible]
[illegible] m [illegible] decri; go [illegible] decro [illegible] Dei.

24 [illegible]
[illegible] mo hd decry [illegible] xta [illegible] e n [illegible] et, vtaliter
[illegible] ab [illegible] decro, [illegible] Morete: go [illegible] decro [illegible]
[illegible] hic. Dal sga: [illegible] [illegible] [illegible] go e [illegible] rlis [illegible]
vtaliter [illegible] [illegible] pot mere uny, albo [illegible], [illegible]
[illegible] vtaliter d [illegible], d decry [illegible] rlis [illegible] vta-
liter: go. 3°. volio de xta [illegible] n [illegible] in [illegible] volae d
nolae: go [illegible] volois n [illegible] in [illegible] volae d nolae: [illegible]
[illegible] sga: [illegible] volois e [illegible] volois: [illegible] volois
n [illegible] in [illegible] volo, d nolae: go:

25 [illegible]

Armini[illegible] [illegible] cap. 6 docent, qd lt volio & v[illegible] offectiu[illegible]
[illegible] offectiis, q in [illegible], seu in aliu [illegible]
volium[illegible] & [illegible] ng impossibile & in [illegible] ad [illegible]
d [illegible] st[illegible], Chima, [illegible]
be i impossib volio. [illegible] [illegible] impossi[illegible]
i [illegible] ad esse[illegible] [illegible] [illegible] & [illegible]
[illegible] [illegible] d equi, [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] Chima [illegible]
& [illegible] impossib [illegible] volio i [illegible] ad esse[illegible]
[illegible] Dy aut Chimg. [illegible] [illegible] volio
in [illegible] [illegible] in [illegible] i [illegible].

Aliq[illegible]

[illegible] D. 15 ny [illegible] docent qd lt volio [illegible] offectiu
in ei volio, [illegible] volio, [illegible] Dei [illegible] et
[illegible] volio n alii [illegible] i [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] volio [illegible]
[illegible] e aliud, [illegible] in nihil, ita volo[illegible]
[illegible] e aliud [illegible] in volo[illegible]. [illegible]
[illegible] volo[illegible] [illegible] in [illegible]
[illegible] [illegible] sue [illegible] volio [illegible]
[illegible] [illegible] in [illegible] respond[illegible]
[illegible] n ei [illegible] d [illegible] volio i
[illegible] volio [illegible] [illegible] respond. [illegible]
[illegible] n [illegible] volio [illegible]

[illegible] Perez tom 1 [illegible]

[illegible] D. 2 [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] D[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] in reb, [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] respectu[illegible] [illegible]
[illegible] vers[illegible] n [illegible] [illegible]
[illegible] n [illegible] constringente, [illegible] n [illegible], aut [illegible]

ficere ab aliquo alio munere. Hoc posito dico, ut possit relatio
sui extr. , relatio respectiva deficere: sive prius relatio absoluta extendatur relatio
respectiva non extr. quod ad mundum contendit plo Trans. Dedit ag libry
Dii sstutg sp traog ad Creas cum relatio absoluta i defectib , relatio res-
pectiva defectib.

28 Aliu ingu gsuetiu in h gnio opisse, dra gsargu
tor: Atqz deficere relatio respectiva gedit defectuz absoluta aliud, et extra
S. Suarez D. d decoy defsuund relatio respectiva: go h deficere giludit
defectuz absoluta aliud, den non albius, gsdecri in ea tali: go decry in
ea tali defectu absoluta. Mar ista d. uso uple go utit Suarez. De
tz deficere respect ad cotz uz Dho Trans incidit absoluta ca
intug cotz Trans. Dsrat: deficere respectiva ad altz mndz e n e
tra respectiva ad altz mndz: go Dz respectiva deficere necdit extra respu
vg. Rogo nunc: hi extra respectiva I e algo, l nil? Si lz: go n
denotabit Dz derenentz; hz in denoro i adequa prova. Si hz:
go extra respectiva i algd; d respectiva extra absoluta deficit: go algd ab-
sute dficit.

29 Impugat aliuir S. Suarez: gra ocu dostra supposita pade
fndo n disgui relatio ea, ga snit centent relatio dfta; ug Sz n ds-
giu relatio ab albone, gra lt prius mo niger, et albida sy dficit
respectiva in orne ad denotdz prz albz, d slic prius dficit respe-
ctiva in orne ad dnoagz albi. Sic Dz Trans n disgui a pro ex-
tnse Atsupali, gra la pla n dficit absoluta, Dly respectiva in orne ad
Dunotdz prz extritz Trans, d slic de aliis. Indz: extre respectiva e
algd uz, d rle. Nos slc: ua d relatio separabltas arguit dstoz slt
utulz; d Dz extre absoluta d extre respectiva ad Creas sit ua se-
parlia: go disgund sltz utulit, go ez nad Suarez. Dauit: D
mo extit relatio absoluta d n extit relatio respectiva ad altz Mndz: go
Dz extre absoluta i ua separle ab extre relatio respectiva ad altz Mn-
dz. Frat: oga: eo mo, go algd n extit relatio Sltz utulit separl
a relatio extnte eo mo go extit; d D. sepa relatio ab extre respectivo;
gra D n extit relatio respectiva d extit absoluta: go.

50 Alii Fonseca, et Salas docent, volog cum vi dfectibil, et ng cum 3pflioz, ng impflioz, sujg adre xtnsoz gsdg amoris ushi sug Di intataz. D: n: cug Do intatatig gd e impfeitg: et la xtnsio e gd impfeitg: gon e ug Do intata. Frai mir: gd a vi dfectile e gd impfeitg: et la xtnsio a vi dfctilli: go. Di man n e dbtandz; ga va rlis dfctiltas afert xtris impfeoz. Move advcrsy. Ab Aplis audiamus gare volio n tica 3pflioz. Rend 1, ga n Acondrat in estimaae suo Dtorio, go agd Aplos a nolio Aflg e agd adveror vela: ludz sug dit 3pflioz, go Acondrat suo Dtorio. A Da: si Ddio n gr vg povg, d ivus nasz aid vbug, aidbug va erit go; ga nily 3pflioz n dit, drugova dit 3pflioz. Si Da dio fiat gr res povas, ut adveg voluns go fiae; ga res xcogerit n Acondrate suo Dtorio, ga utg Dtoriy s in 3pflioe gglo: go u tog erit 3pfeitg, d nly alti Acondrabit in 3pflioe.

51 Rend 2 ga iga mor nshe Di sume 3pfltus in rqoe amoris, dn pocius advo log lbrg xhrit totg 3pflioz de lia volois. Dare filt n pand, Sug Stg n dire 3pflioz in lia pduti, ga gcedit vbig, gd 3stylin cum pduti, d xhriet tota 3pflioz de n lia. Silt 3lty cretgn di re 3pflioz, ga gcedit 3ltus dnus instru in sua lia, d dgnt xhri ends sug lig 3pflioz. Sit amrg nshg cum insty in sua lia n e gd nlue alius amor gi cum 3pfitas; d sug e, gd in lia amoris nshg nla e 3pflio sine impflioz, gg n beat cum in amre nshe Di. Drea, amor nshe n xhaurit 3pflioz de lia amoris libri ggg e lia dvsa a lia amoris nshi.

52 Indg Li Abdayra D. 17 de Volte dfendit, aug lbrg otra in raoe n nsa ad obtg; gd ng Dupliis e dsta ab idente Di nsa, ng Duplis idntata, d diminuti dsta, d dgnute idntata. Docet git, la xtrea dgnute dsgui, ddgnute idntari gg cug n sint Duplis unig, ita se hent, ut ng sint multa, ng xstuant numerg: talis e agd Dlg ma d pvuao fn, gg n sit unig, dtg n sit plra. Atg sastatg vacida e l cum eo gd introducit mig

zr ee, d n ee, zr ee uny, d plura, zr ee idg, d dstg. Dii leatrac e Ds. dsic erit unus, dids; l n e Ds; dsic erund dsta, d plura; actio m e fra, ga unig n e alud. Ezzlig sade zqty; q a lt priva tion i ons sovig, ve dzguit a ma; e m vitas obva, imo et sha a ma dsta.

Arlus. 3.

Sea ilusmi Slnii impgad.

53 Isiosies te Autortom 2 de Ds D, d L bis doced 1o velle lbrg Dii ee lbrg n lberte dtingg; seu gats id xtreg lbrtii, d lbrte pri acua dsi mg domnig actualimi supra xtra lbrtii. Doced 2 lbrtz dng here dxtreis ee d n ee Crary: unde n versai zr velle, d nolle, d zr ee d n ee obti. Doced 3, dsy velle Dii e ssug osg dnsovels lbrg, seu ag lbrg zstutg in ee talis, n ss algd zug zgand, d d fectile, d ss amdg intezndg, actalimg Domnig, d arbtrig de ea creto gty ad ee, l n ee. Dsicrz n jnio zr zzios ilusmi dno atory sg; d hui lg reio.

54 Info: go auu Ds liber, go D nollemn dg xtre, ita e zuu, dnsus Ds, sed zs Ds nsus e: go n ee Mn di Sig zgat ad esg dsus auu tgss trus pri xuu; q anlomog gredr zstuog auu lbri; go erit pra zdis, ga stute Ds denoabit nolend mndg, dga ablata, D n denoabit nolend Mndg. Hic e snoatory sea, zgnd impgada zis raobg qbg snoatores impgand. Ma res pt dfere x solo dsuu liu, gd e ara zgl zg; d n ee Mndi e xtra h dnoaog, D nolend mndg xtre: go x solo desciu n ee Mndi n pt dfere talis dnoao: go de fo Ds denoat nolend Mndg.

55 Dsplec etg ilusmi Sea, q a xedit volog, d nolog tgss xtra lbrtis dng, sig d agnosuit lbrte jter ee, d n ee Crary. Info: go voltas dna n e libra gats voltas e, d gats zdiuva; aud gats Opva i: go lbrtas dna n i ssfcio va ienti, d zpog; gd e da ag Suly: domig m lbertis supra lbrtis

extrã ē effio ad volũt stend. Dat la sequa: extrĩsicũ dnũ libertatĩ n̄ corrĩd dnũ volũti u't tali, et u't pduceg, aut n̄ pduceg; g̃ ē cũsmi sũ tiũ ē pduo, l n̄ pduo Creaturã: go. Insĩs: voltas n̄ ē libra q̃ats volend, aut nolend, et q̃ats pducend, aut n̄ pducend: go voltas n̄ ē libra q̃ats poend velle, aut nolle, et q̃ats poend pducere, aut n̄ pducere, et voltae q̃ats poend vele, aut nolle ē voltas u't tali, et q̃ats poend pducere, et n̄ pducere ē voltas u't pducta: go n̄ ē libra u't voltas, et u't pducta.

56 Explat, et firmat rao facta: in sea Almi. D n̄ ẽt libri vele l nolle extra creas; go aufert dnũ volũti eca. creaturas. Dat ans: Deũ posse libre velle, l nolle extra creaturas ē fr Deũ ee libũ ad volendũ, l nolendũ extra creas; et D n̄ ē fr liber ad volendũ, l nolendũ extra creas; uiũ vele et nole n̄ sed libtũ extrã: go. Audivi Almi efectas plane identes Deũ n̄ ee libũ ad volendũ, et nolendũ; et uiũ pũs obtere Deũ ia acuo efficientũ ad Mndi pducendũ, scesere ex mente Almi; q̃ã sgã n̄ video. Sic insurgit dfãs, uiũ sueũ adhuc n̄ zveni: D ē desse act: ve efficiend ad Mndi pducendũ: go n̄ ē de se acui dtractes ad Mndi pducendũ; fr acua dtrao apud Almũ ē volio Mndi: go D de sen het volog Mndi: go volio Mndi n̄ ē tã nsa, q̃ʒ Alc D.

57 Huic insurgũ sponsũ fuit, acũ efficienũ: g, ē ex pte D tolli, fr dtraoũ obti, sit fr Deũ ee Mndi. Sutio facile instat: l: indifra in aliqo gere auferri fr dtraoũ de suo gere; et indifra, quã ē ex pte D, ē acua: g ot trac bet ee acua; et dtrao ex pte obti n̄ ē acua, et pava: go indifra ex pte D n̄ tollit fr dtraoũ ex pte obti. b: ee Mndi ē de se efficiens, u't, l n̄ ũinio ē magi efficiend ad exstendũ, q̃ʒ D ad illud pducendũ; q̃d D het in se acũ dtraoũ, ē ee Mndi in se n̄ het dtraoũ pavam et efficiend u't pducat nec dtrave eũ efficientũ u't pducat: go Deũ ee Mndi n̄ dtrahat efficienũ acũ D.

58 Displicet altous thesmi sea, q̃ã dstituit vele libere D in ee tali fr ommodo indepndũ, et actalimũ Dominiũ supra ũ D n̄ ee Creaturã. Aliqi indepnda, et Dominiũ D n̄ effert potius ee, q̃ʒ

n. ee. & Cathedrale e tz uz ee, qß uz n ee Cravy: alit ee Ctratiy ad ee, et n ee indifferens ad n ee: go gt h dominiy, dgt h indepndy absolutiy e alud inferens potius ee, qß n ee. & h assignatiy n e possy ee Cravy: q a h ety e indifferens ut s: go gt lud Dominiy, qdi possy ee dat alud inferens potius ee qß n ee;. Si veniva ad complexy instai: independ ab obto dat algd & pte Di inferens extrare ee Mndi: nempe Phe aius liber, q ut tali, e ca ppter ee: go ingend a cplexo dat algd inferens potius ee, qß n ee.

59 Ergo aliter dotug: Dy libere velle potius xtre Mndy, qß n xtre, e, actualiy dmiy Di, d arbitriy supra ee, et n ee Cravy xceri potius cca ee, qß cca. n ee Mndi. & tale dominiy, d arbitriy xceri potius cca. ee, qß cca. n ee Mndi dit algd gt dmiy, d arbitriy: go Dy libere velle potius Mndy xtre, qß n xtre dit algd gt dmiy, d arbitriy supra ee, d n ee Mndi; fin dstry vlit ad hoc ut l Dse Dlnaii doced: oo dstry utulit. go acus liber Di dit algd Di, jus dstry utulit ab ipso Di. Pat mir: dmy dmiy, d arbitriy xceri ptius cca. ee Mndi qß cca. n ee dit & pte Di dtrag algß, paud cnexos potius uz ee, qß uz n ee Mndi: qd hec dtrao, aut cnexio dit algd gt dmiy, d arbitriy supra ee, e n ee Cravy: go. Mar vdet certa, d mir & eo gstat, qd tale dmiy e indifferens ad n ee.

Arliu. 2us.

Duplex ingoliy cogtatiy in phtri dfate.

60 Duo pclari Boe tii Magri novas zcrunt vias pdfate algo mo soluda. Ius est D. Nicolaus Marnez in manuscripti de Volte, ubi § 3 Dneid, ptais Zo jaut pria zgofite plna, qß dz data impgbe. Doced 1o ingrg dnoaog supoti amntii. h dtraty obty, zcdre das aplanes: Ia amris ad h supoty, d hinc rsltad dnoao amntoi. 2a amris ad h dtraty obty, d hinc rsltad dnoao amati. Cra pscis ciatid A, e libra ad lg aplag, eo qd libra i sbi amrg aplare, l ly a se abicere: n e libra ad lg, q a amor ple i xxlt efsr aplatiu ad h obty. e Drio in dnis res eplt. Dna tl oltas e libra adlg aplacy q a pt, lug amrg aplere h obto, qd Drio, aut Dtorio; n e

lbra ad lg; q.a ille amor e essr D.

61 Displicet dotra 1: q.a pariz ossiu prius, q, ille Alvarez, tradit in manscrtii de Aña ubi docuit volionem creatg ee essr allgatg nsq dtrato obto, et etz dtrato sbto; q.a e vita lis oprao. liius dtrati, imnentis prq, a go guit: go sit voltas creta n e lbra ad aplador voloe obta, nq erit lbra ad aplada voloe sbto. 2; q.a x dotra insert voloe pri ug ee rliu absti dstg a voloe sbli. Igd e drq, prqi ciati A; q.a tz insrt: eiusmi voloes, sic dsquent, ut se, gats una dit aplaoe ad prg, et ala aplaoe ad slq; qstind do m a talbz aplaobq, nil inuit in sbi, gß volio dna idfrnd ad h, l illud obtg, et gats dicund eiusmi aplaoes dsquent rliu absolute; q.o aplao ad prq i sduo pri, et aplao ad slq e sduo sbli: go.

62 Docet 2, volog dng ee lbrq lbrte sp mig aius li, n vo lbrte sp mig aius li. ibao li e; q.a pt se abdicare h dtrato obto drio ad dto rio. Rao 2i e; q.a talis volio nso estit; e nso D.o ina. volio creta in ee voloi's alit se het: e volio sp mig aius li, q.a e sraam denoand obtq voltq; e e volio sp mig aius li, q.a voltas sp mig aius li voledi bed ei pra adeq sducdg, qq pra n dat in D.o Displicet dotra li; q.a x ea inferi Dq n ee sp lbrq raoe voltiu, et raoe ipio q; D.s m n erit sp liber, gats e poend velle, l nolle, et gats e poend ad aplaoe, et n aplaoe, qq aplao nil e aliud, gß sduo dtrati tri. 2o; ido volio dna xta ciatg A n e lbra sp mig aius li, q.a n e trus sdictus dng lbrtis; et id i lbra sp mig aius li n bed ee trus ita sductu: go e lbra sp mig aius li. Pat ard: qt dna volio i vo lio sp mig aius li, n bed ee trus sdtus dng voltis: go.

63 Docet 3, aug dng voltis etz id lbrq ee adeque. ziq D.o, gtq dicad nq in rec to, nq in oblgo algd cretq. Rao apd Rliz e; q.a lbrtas voltis e sp mig aius li; gats pt ir oia obta creta, e lorq raoes eli ore qd mlueri, lud sbi sstoedo id obtq, qd dnond voltq. Atq sotstas e adequa zra D.o Addit aq lbrq posse bi sumi, 1o sb voloe lbra 2o sb statio dng lbrtis: 1o mo sotstas e adeque qd dn nq: 2o mo sots inedit aos cretq sqntq: d Sedit, sp aug lbrq 2'

mo sptus impleri denoaoq libri volentis Mndz. Displicet dotra quae ac tus liber Dei quid est volio libra est adequate Deus Dº. Quod quid est volio libra est per actus dnq lbrtis: ergo quid est actus dnq lbrtis est adequate Deus Dº. Stat quod miri, quod aues liber Dei quid est volio libra est opraio dnq voltis vel poenti: libre se xcere volendo: quod est per de se actus dni, lbrtis.

62 Docet 9, aplaoq dnq volri, et suiq dnq ad denoaduq amatuq et cogntuq h. dtratuq obtus quod alo ee dnq aoq ad xtra; additur dnq voliog et stig ee stl cai efficientes, et stlis rei cretq: efficientes, quae producuntur rq cretq; stlis, quae rq cretq denominant cogtq, et amatq. Displicet dotra; quae ad ad xtra, vo prouo htrdx quiqrit ad. ve dnq aplaoq quo ssa produo denomin amata; ergo aplao ad dnoadq amata produoq ... ... produo ... ... ad ... ... produo ... ... libri volente ... produog: ergo ad produog ... ... libra volend produog ... libri volend produog dit aplaog ad denoada amato produog: ergo.

63 Aliuq clarus Beatiud Kager, ... cum Caim... in eo quod aues D liber est adeque ... D. Astat ... libriq aq lbertas esslis et a lbrte stinge, raoe quod his esslis lbrtis dr ... ab aues ... ... lbrtis in ... brtq essq et lbrtq stingq. Et h divog xplet mo ... ad eo quo ... xpland. ... libre radicali, quod ... se dit Voltas: unde lbrq essr diuind actus voltis udta lis. Ad lbrtq stingq, quod lbrtq essq regrund quod actus, seu operao pcedat a Volte ... dtata ad unq. Ex his prius docend ... cessog Spus Sti ee lbrq lbrte essli quae est a volte ... ee lbrq lbrte stinge, quod n est a Volte ... dtrata ad ... pcesog.

66 Lbrtas esslis apud ... Mº est ... quae voltas in aues ... mo ad opradu ... opari, l n opari, alto tali aues ... de se spatili ... opraoe et n opraoe. Atque lbrtas dit esslis: quae ... ... lbrti, quae ... talis dit ... et spatilitq

ius utroque extreo. Libertas contingentiae citra esse additum ad cognitionem excitus, in
re quod aeus, qui liber sit extra, licet non extra. Hac explicatione supposita, aeus
comparadus est ius voluntate proxime expedita ad esse, ut cognoscatur an sit liber,
licet non. Si voluntas quae in aeu est primo ad eas dicit ius aeui connexus,
aeus est necessarius, licet de se pertineret non extra. Si atque voluntas ita constituta
nullus connexus dicere ius aeu, aeus est liber, licet non sit non extra. Tota ergo
libertas dependet a voluntate ita potente, et indifferente; de malo se habente
ad libertatis acceptis aeus contingentia.

67 Ex dictis deducit ciatus Mt libertatis contin-
gentiae iure libertatis esse, esse tamen posse separari a libertate contingentiae. Ratio
est, quia licet aeus sit non extra non erit liber, si procedat a voluntate in actu
primo connexa ius eo aeu; ratio est, quod ipso est fundamentis huius oppositionis, quia
ipse posito quod voluntas dicitur aeu est constituta ad amorem ius sit, quod sic con-
stituta ita petere amorem, ut exsistens, ut ex parte alicuius fomentis ad eas
ius proximus necessitatis potius ad amorem, quam ad aeus oppositos, tunc esset
libertas libertatis ad amorem; et non stare sine ulla contingentia amoris ad ex
tradis, et cognitionis sine libertate contingentiae: ergo libertas esse licet potest stare sine li-
bertate contingentiae. Haec doctrina probata dicit, eas libertas et et libertatis libertate
esse separatis est a voluntate ex parte aeus in nullus dicente connexus ius aeu
et non et libertas libertate contingentiae, quia non potest non extra.

68 Sententia haec, ingeniosa
quidem, explicatur, quia indicit nova prima ea contingentiae libertatis, inutilis quidem,
non modo solvit communis difficultatem, sed potius nova gravi difficultate implicat. Nova
difficultas est in respondendo, quod aeus status sei necessarius ius oo quod alterius procedere aeus
huius proximas, ius ergo aeus licet non esse indifferentia, pro status spero oppositos aeum. Non
solvit quidem difficultas, quia communis voluntas ut est in aeu est primo indifferentis ad se
decedens et decreta de alterius mundi etc dari in Deo est ut quod Dei necessarius.
Insuper decreta de alterius mundi etc dari sit in Deo non in est cognitionem et
... in extendo, etiam non dare quod Deus liberum, se extra et tale decretum, nec Dei
determinatum ad tenendum alterius mundi... etiam ita etc. ... aliud ...
voluntas in aeu et proximus indifferentia constituta, est sit decretum. ... est ... aliud;
contra difficultas communis

69 Arg. quia ex ijs, nec sa & raoe, qs Deus hū hēt ex ijs movens ea
ad libere volendū ex trae utilitatis &c. qd sit ñ carens eā ostiva denomi
nais, qn dare denoao. Ruo hoc principalt post Deum quaerit, qd ñ habeat
o: sta los hoc otiva hus denoatoi. Deus libere dnnendo ea altrius
Mndi, sit aeui hue proximo volitis Dei, i. offrendo ad ea, daeur hui
Dei, e rñus; & hoc eā dan de fo indo, qn det ei ijm. deno
ro: go dari eā otiva denoamii, qn dr denoao: go denoao dit
aliqd aliud pr ea ppra otiva. Lico. R ala raoe denona Ds de
fo libere dnnend hus Mndi eta, nisi qa dari de fo aeus hus proxi=
mo, offrend ad volos de eta Mndi, & psa volio Mndi; & dego dan
aeus hus proximo, offrend ad volos de eta altrius Mndi, & psa vo
lio: go Ds de fo denona libere dnnend eta altrius Mndi.

70 Ut h. sc.

eā q arg. ta vide ingosius &c. ex pera qd ingredr eā, docebo volo
ą altrius Mndi, lt si Ds eā hend, ed adequatē identificata cu Do, sequ
è oio psa Ds mo ñ identificari cu Do & potius Di, ds qi ñ rli ab-a;
nq eā re in Do aud ei psa, sicut ed si Ds veled aliq Mndu exere. So
lus è qa pria hus d è seq, qs ofrndit, & sil è qa raoe. Lig sa
deo: de qd de dnq volitis actu sic pt versari, qd ñ i, aud qd ñ i
Do psus in eo lu, in qo ptuit ñ eē in Do, atto aeu proximo dnq vol
tis ad us, ñ vo atto pso aeu volitis Dei, &c: go sic pt versari de tu
volone, qt mo ñ i aud qd mo ñ i psa Do, atto aeu proximo
dnq volitis ad la, ñ atq atta psa volone: go volio mo è.

71 Sallo lig:

volio altrius Mndi ñ pt eē rli ofta a Do aud, & dependt ab oi
supoe: aliu Ds ñ ed aud liber ad voledy altz Mndy ps volone
seu idfatg: erit go ofta sic sqnd, & & supoe nolions compatilis
cu psa volione; & talis volio nat eā rli ofta a Do, sic sqnd &
& supoe volois compatilis: go ñ o rli ofta a Do. Ppai supta: qd
qd rli ab alo dsguit, bd eē ofta ps. & raoe sui; rlis ñ ofio
dit in re, qs dsguet: & supoe nolois altrius Mndi ñ e psa vo
lio de eta altrius Mndi: go volio ñ dsguit rli a Do raone tali

- Suponis.

Artus. 5.

Fregentio Sca [illegible]itur.

72 Aliqui defendit aiz D^i liberum ei adequari ... D^o ... rlis identz, constitutus in eo liberi ... tracong. ad obty, raone nec ita sta, gd aeu trua D^o dnoag ug volio Mndi dnoang volentis Mndy, ... talis dnoao in D^o n stare. Atqe Sca e onis ... Thoos, lt postea ... in assigda ... dnoag sgnty, ... traes ... gdo ... ug volio lbra, dnoli o lbra de ... ta hui Mndi. ... Magny ..., ... tom ... in ... trac 6 D 28, docen, traz D^o ... aeu D^i liber adit ... sucra ... ab ... defectilis.

At admentes ... utuls rlis ... traz ... utulis rlis a ... In ... sa. ... Bcetis ... nit cantes ... Eximy ... D 30 ... ane 9 a ny 33, stuit aeu lbry D^e ae ... gad ... lbry gad traz, ... e luti ... gidgsa, ... sug ... ct zvriata truere plres ... stales, ita u n ... gd trua oei, ... liberte D^i ... truere uny ... alo. ... domi ... Scotus dicend amrz ... eatn ... volos, dnolos lbery, ga ... sug ... eqult voloi, dnoloi. ... lt At Vtualisty ... nian instuendo aeu libero D^i utulis ... a ... dis dend in assigda ... traes ... ug ... volos, dnolos hui Mndi.

... Borul, Arenolut, Sparza, d Aranda citand ... se alos docen, lbry Voltis dng aiz, ga lbry suspdere volioni ... traz ad obty ... rlis ... idsatz ug dnitate, sed relaones dng ug ... idsan rlis, e utulis rlis ... adnitate, sed ab ... utulis rlis rlaones, ita tz ... lbra trao untus aeu, ug trao constuva volois Mndi inexa ug ... ta Mndi ... rlis ... a libera traone constuva aeu ... sclt nolois mndi inexa ug n ... ta Mndi: ... dng rlaoes rlis ... ab ... stantia

vlis splr diguend pr se, ita libri, quos poles traones vult, esse a divi
nire, vlis splr diguend pr se; et tndz sed estio vlis pr vlaoes ordi
ab opoe relava plarij; ita vlis estio pr traones libras quos poles ordi
ab opoe pposititis, et mutuy exclusiois a sil etiedo, et denoando.

Zuñiga, Herera, Marin, et plres alij, qos iman omis Batici Ma-
gri diguend actus liberi Dei qad entatem et qad denom. Ac utroque modo esse
ratus; dfand vlis adequa us Deo et dfndund as liberum qad dnonaz,
qd Deus stad libere volentis, nolentis, &c. est actualitas absque ulla Dei
adere qdz n realitz, et vtulitz oentz in eo, qd stad ita actui et
se n hea, sed n esse, in orne ad pstadz Deo dnoas l qa aunz et
dinde se here ad pstadz dnoaz as si n esse e n vlis et vtulis de-
ficitilis, dpend. Atri docend raos, obqs nolio hus Mndi vgn de
nom Dei actali nolentz h Mndy n oe qs entas nolois n vislra
vlis in Deo, etsi qdz, et qa n etsi vtulis; qd idz e ac dire qd lb
in Deo vlis esse, dinde se hed as si n esse in orne ad pstandz
Deo dnoaz nolentis Mndy.

Hujus sententiæ Doctores citant pro
se Angelicum Magistrum primo contra Gentes capite octo
gesimo secundo: voluntas sua uno et eodem actu vult se et alia
a se; habitudo ad se est necessaria, et naturalis habitudo ad
alia aut est secundum convenientiam quandam non quidem
necessaria ac naturalis, et voluntaria. In his insinuat Sanc
tus Doctor, idem esse quoad entitatem actum necessarium et ac-
tum liberum, liberum quæ supra necessarium addere habitu-
dinem, terminationem, aut respectum ad objectum con-
tingens quod idem est ac dicere actum liberum esse ne-
cessarium quoad entitatem, et liberum quoad denominationem.
Insinuat etiam distinctionem virtualem realem inter actum
necessarium, et liberum, quia de ipsis quos identificatos su-
ponit, enuntiat prædicationes reales de se oppositas, nempe
habitudinem actus necessarij esse necessariam, ac naturalem,

et habitudinem actus liberi non esse necessariam, et naturalem; quod, sine distinctione virtuali reali verificari nequit.

Stuculus enumeravi sententias, quae communes circumferuntur pro constitutione actus liberi Dei, nulli acquiesco; quaelibet enim secundum se expectata gravibus adeo difficultatibus reperitur, ut mens refugiat onus subire illam propugnandi. Ideo statueram in praesenti difficultate sententiam non ferre. Consilium tamen mutavi ductus monito Sancti Bernardi libro quinto de consideratione capite secundo. Opinio certi nihil habendo per verosimilia quaerit, potius quam apprehendit. Quaeram verosimilia diffidens vera invenire. Si enim in investigatione eorum, quae prae manibus habemus mens deficit, in continui compositione praesumptio erit elatae mentis veritatem, quae in Caelis et supra Caelestes intelligentias est apprehendere conari. Hoc insinuat Scriptura Sacra Sapientiae nono: Difficile investigamus, quae sunt in terra, quae autem in Caelis sunt quis investigabit? Quaestione sequenti per tres conclusiones difficultati respondebo; viam tamen frequentibus offendiculis asperam nonnulla supposita aliquantulum complanabunt.

Suppono 1. ea, quae pro constituenda distinctione virtuali reali tradidi in Materia de Sanctissima Trinitate. Munus primarium distinctionis virtualis realis est extrema realiter inter se identificata reddere capacia verificandi praedicata de genere reali ex se opposita. Exemplum hujus distinctionis solum in Deo invenitur, quia haec distinctio supponit summam extremorum identitatem inter se, et fundatur supra eorum infinitam perfectionem. Divina Essentia realiter summe identificatur paternitate, a qua virtualiter realiter distinguitur; verificant enim praedicata de genere reali ex se opposita scilicet Essentia communicatur Filio, Paternitas

n̄ communicatur Filio: unde colligitur distinctionem virtualem realem nulla
ratione esse veram distinctionem, et solum virtutem distinctionis, quoad mu=
nus verificandi opposita: ut non distinctionis virtualis realis unum
non esse aliud: hoc enim esset negare identitatem, quam supponit.

Pro cu=
jus intelligentia sciendum est veram distinctionem, quae sola est dis=
tinctio realis habere duplex munus: aliud primarium, quod est
afare, rem unam non esse aliam, aliud secundarium, quod est redde=
re extrema distincta capacia verificandi praedicata esse oppo=
sita, qualia sunt currere, et non currere, quae sine contradictione
dici possunt de Petro, et Paulo ratione distinctionis inter ip=
sos. Distinctio virtualis realis non participat munus pri=
marium distinctionis, ideo ratione ipsius non potest veri=
ficari unum non esse aliud. Participat munus secundarium
et in tali munere equivalet reali distinctioni: ideo dicitur
virtus distinctionis realis, seu distinctio virtualis realis.

Supp.
nego distinctionem virtualem realem n̄ afferre ex ratione talis distinctionis
sine reali mediatam. Supponitur est contra PP. Antonius Perez, Ri=
vaz, Tyrsus, Mauroldus et Aranda. Docent hi Authores omnia extrema
virtualiter realiter distincta distincta debere stricte realiter in tertio: sic
Essentia et Paternitas virtualiter realiter inter se distinctae di=
stinguuntur stricte realiter in filiatione, quae est communicata Essentiae, et paternitatis,
et distinctio communicata sibi a paternitate, et communicata per Paternitatem, et Essentiam.
Semper displicuit haec opinio nobis, 1.º quia omnino inutilis, cum omnes
Authores qui realem distinctionem in tertio astruunt, ne de essentia verificent contradictoria; Alter sol=
ta praedicationes distinguuntur in 3, de essentia verificentur contradictoria: ergo inutilis est distinctio haec
in 3.º Fallit minor: sola praedicationes sunt distinctae realiter, de essentia sunt, ut
patet in his praedicationibus, Essentia communicatur Filio, Paterni=
tas n̄ communicatur Filio; sed contradictoria verifi=
cantur de his subjectis: ergo.

81 Secundo:

g.ª in ijs, qq, slis doced eca. Triti: mystiy admida e ostio utulis rlis, sine ostoe rli in 3º, qd sit sadto: de esa sbis se vri ac alqd, qd n vrisai de 3b, psoi coltivi sotis; d in esa, e 3 psoi coltive se stis n dat 3y, in go rlit osgand: go 3pend a tali 3º vrisai de esa sby se alqd qd n vrisai de 3 psoi coltivi sotis: go sine ostoe rli in 3º dat ostio utulis rlis. Dat mar: de esa sbis se vrisai ii ung in gabd sboa, d de 3 psois coltive sotis n vrisai ai ung in 3 psois: go. Ned: pt 3lgi esa dnz osqui utulit rlit apenite, qn 3lgd 3y in go rli osgand: go 3pend a 3º, tal adeque 3 uspta ostoii utulis rlis. Dat and: in sgo pri ad fliag 3lgr esa utu lit rlit osta a penite, d in tali sgo n 3lgr 3y, n m 3lgr fi liao nei sprao: go. Std mari, qd in tali sgo vrisei essq ei radiy penitis, d penity n ei radiy penitis; 3lgr go in talissy no vrisao otrorq sine ostoe rli.

82 3º: recte spis in Dº, qd etrea rlit osta in 3º n osgand rlit 3rse: oo recte 3lgr qd utrea utu lit osta 3rse n osgand rlit in 3º. Et qdq hye e na ostoi utu lis rlis, pose vrisare, sene ostoe actali ea, qd xse odiog ose ferund: unde lt vi ostois utulis rlis pi vrisari de sbtis r. lit iden tatis n ee h aid lio pty, n ty pt split vrisari ei d n ee; g.ª ad has padavei rgsr ostio splii talis. Osta dobra in pso tri tis Mysio. Ibi vrisand hypdaes, Esa snial Ptnitad n snica tur, d n pst vrisari hy Esa i Ptnitai, Esa n i Ptnitai, g.ª ad har drate rgsr ostio split talis 3r penity, d Esy. Moma ta AA 9dienty solvent in 9ne ulma.

83 Supo 3 pty pose lrnari de sbto, psstavi, d adtive seu idntice d denoave. Dty nad psstavi, d idntice qdo dirti, d in reto nai de sbto, ut in h pone Ptnitai n a Flio: nai adtive d denoave, qdo n na fradir te, d in reto, d denozo seu adjaentia pti ad bty, ut in h pone Ptnitai n snial Flio, ubi n nai dirti d in reto fra; i do po n stacit hsnsy Ptnitai n e snicao, aut n i Asy Ont

cari, et tty dt Ptnitu n̄ snit. dnoao snicatq. Rao suppoti i. qa poe facentes subst actius, aut dnoavy n̄ sy sgant identq sbti us pto dicto, et ety sgant qdicti, seu obliquee adjacentia, aut dnoaq algs dnoantq ptq dictq: qa adjacentia, seu dnoae n̄ sente qsui, lit identas q, btq, et ptq dictq, flsq. sit poeua, faiq, ut pted in h poe Ptnitas e snicata flis.

89 Supo 1, dstqcuta

hyly suffire, ut uny ned de alo in recto, ut pted in h poe Esa dna n̄ pdit, qq va e lt Esa e rlit flias pduta, et psa pduco flis. Vt q o in su rli dica, Dvs, drlit n̄ dmit altq mndq n̄ ras dstio rli, qr Dq, et decry, algd dnoaq dnentu, et sufi dstio utulit rli. Rao dtrq e, qt uny ptq ned de alo in su rli in recto, su fit go pq ita se hea in orne ad dnoaq, ac si n̄ ee rli alud, et ad h sufit dstio utulis rlii, ut pted in xplo apoto Esq, quod uny ptq ned de alo in su rli in recto sufit dstio utulis rli. Rao ulttior e, qa decry n̄ denonat, n̄ xtd xta portiota, et dq utulit n̄ xtit, n̄ xtit xta portiota: go nec denonat.

Quaestio. 3.

De Scleuo pr studo aunde libero.

Articulus 1. Prima Conclusio.

Ea est:

Acus Di liber e Dt adequate dius pr rlq idntq. Dto satis pata e x dicti, qa lq seq. Pat ultius: acus Dei liber stuer dus mo, go Ds wadat pssime liber in aue ē: go sed dstu mo n̄ ~~diente~~ imps fioq, et si n̄ s Dt adeque dius pr rlq id entq, n̄ stuit mo n̄ diente impsfeoq: go aus Dei liber e Dt adequate dius pr rlq idntq. Rao h sque e, qa acus libera sta, qa Ds stuit liber in aue: si go pse aus n̄ stuat mo n̄ diente impsfeoq, Ds n̄ stuet pssime liber in aue ē. Pat Mpta: si dius liber n̄ s Dt adeque dius pr idntq xlq. dice in ee liberi algd xiq, sqnd, ecreq, sqnd pr impsfectq

& auu ȝstutud in eu libru ꝑ alqd kiy ignd, & cretz n ȝstud mo n dente imꝑfectoz: go.

86 Explat rao facta: xiitiy aluu de ny ꝑfectis, qd bd ee Do ziy, bd ee ziy ꝑ idntz, & ꝑfimy in sua lia. Rao cois e, q a nil e Do ziy ꝑ unoz, & qd e ziy ꝑ idntz e Di: go bd ee ꝑfimy in sua lia; & auu liber Di e xiitiy dny lbrtu, qd bd ee ziy Do: go e ziu ꝑ idntz, & ꝑfimd in sua lia. Da Sopta: xiitiy dny lbrtu e ȝmnend ȝtra suy priy e m xiitiy ꝑoy vitalis, ad tali: go auu liber e ȝmanend ȝtra dny lbrtz; & xiitiy ita ȝmnend e De ziu: go. Stru prd dy ꝑtas ad ꝑog, qb n bd ȝstui ꝑfima in auu b, q a uw xiity n bd mere ȝtra Rez, & sgnd nec ey ꝑa idntari.

87 Obtio 1 in dny: si auu liber Di ee adequa Do ziy ꝑ idntz, ꝑad de Do in recto ꝑdari, & D de ꝑse auu; & k e absdy: go auu Di liberati e Do adquu ziu ꝑ idntz. Sta ȝmari qd eerd vs h ꝑdaonu, Da auu liber, Acuu lber e Di. Da mir: si ꝑcurd in recto ꝑdari Deus de auu libro, & auu lber de D, Di ed ens ȝdfrend ad esy sedy, & volio lbra ed ens nsy; & utyq e Chi: go. Sta ȝmari qd D ed auu lber, qi e end ȝdfrend ad esedy, & auu lber ed D, qi e ens nsy. Obtio regued in essa dna, & Fliaoa, qb si sliter idntand essa erit ens ꝑdutuy q a e Fliao, qb e end ꝑdutuy, et Fliao erit end imꝑdutuy, q a e essa, qb e end imꝑdutuy; & essa n eni ꝑdutuy, & Fliao n e end imꝑdutuy: go essa, & Fliao n ed entiÿcand rlit.

88 Ad obtioz ȝsa mari no mirz; ad huy ꝑbtioz dma riz: Di ed ꝑstave & idntice end ȝdfrnd ad esedy, sed mirz: ed dnoaria & adtive, no. Supota idnta rlitz r Dy & uius az lbery, Di ed ens, qd e ȝdfrnd ad esedy su ꝑostea explado; n az dnonard eni itdfrnd. q a hyc dnoao impedr ꝑadtoz voulz rlz Di ab uius auu. Darit auu lber ad end, qd in ee su e nsy, n az dnonard ens oimo nsy ꝑt ertdz raoz. Sico explat in explo ꝑꝑ

dnr, quae ens productum, et filiatio, quae est ens improductum, et tamen nec essentia divina producta, nec filiatio improducta, sed dictis utrumque, quia semper universalis sit, quod essentia est capax denominationis producti, et relativi producti, et quod filiatio est incapax denominationis improducti, et est relativum improductum.

89. Obiectio 2. actus Dei liber est inadaequate virtualiter distinctus a Deo: quod non est Deo adaequate sumus, sed identificatur virtualiter. Dat antecedens: fieri virtute contra distinguendo virtualiter illis inadaequate, sed se quod unus non potest in recto praedicari de alio; sed actus Dei liber non potest in recto praedicari de Deo: quod. Probatur minor, quia actus Dei liber non contingenter, et Deus non potest in recto praedicari ... Obiectio requirit in essentia divina, quae distinguitur virtualiter inadaequate a ... quae de essentia non potest in recto praedicari, ... relatio est ... antecedens, et ... major probatur: quod unus non potest in recto passive praedicari de alio, ideo quod unus non potest in recto active praedicari de alio; nego majorem, et Deus minor, et actus Dei liber non potest in recto ... nec non potest in recto ... quod minor ... nihil aliud ... distinctio ex ...

90. Obiectio 3. actus liber ex ratione talis dicit imperfectionem: quod non potest esse Deo adaequate sumus sed identificatur virtualiter. Probatur antecedens: actus liber ex ratione talis dicit inferioritatem, et dependentiam, et libertatem, et inferioritatem, et dependentia est imperfectio: quod. Probatur major: libertas dicit dominium super actus liberos, et dominium supponit in termino inferioritatem, et dependentiam: quod. Nego antecedens, et majorem probationis: ad huius ... Deo majorem: libertas dicit dominium ... et ... id est: dominium subiectionis, nego ... Deo dominium quod habet libertas supra actus non dicit in actibus inferioritatem aut dependentiam, sed solam ... aut ... quod ... ex ... sic non dicit imperfectionem.

91. ... Obiectio 4: non est virtualiter Deo quod potest a Deo respectivus, et ... sed actus liber ... libere ... potest a Deo respectivus ... quod actus liber ... libere ... non est virtualiter Deo. Probatur minor: actus liber ... libere ... potuit esse nolitio, ... sed ... nolitio potest respectivus et ... quod. ... major, nego minorem, et ... minorem ... nego minorem: ... nolitio ... ... ad ...

n. e. magnitudo q. e. nolitus, ut patet per exempl. [illegible]; [illegible] dicendum Deus
[illegible] [illegible] per solus [illegible] [illegible], q. noluit eo[illegible]; Deus [illegible]
re satisfac. Christi Domini pro [illegible], q. eo in [illegible] n. acceptauit
in ordine ad eorum salutem in re obtinendam; [illegible] et aliis. Deus potuit
n. habere volitionem huius Mundi, quia hoc libere existit; n. q. a volitio [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] potuit habere: ex quo
n. arguitur, quod Deus n. habendo [illegible] q. a libro existit, eo [illegible]
[illegible] [illegible].

92 Obiectio 2: n. e. Deo adaequate [illegible], quod habendo [illegible] et efficacia [illegible]
[illegible] volitione Dei [illegible] utilitas volitionis, eo [illegible] et efficacia [illegible] volitione
Dei, ergo n. e. Deo adaequate [illegible] mai. [illegible] [illegible] efficacia [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] tantum [illegible] [illegible]
[illegible] volitionis [illegible]; q. [illegible] e. Deo adaequate [illegible]
[illegible] efficacia [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] maior,
maior: quod habendo utique efficacia [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] efficacia [illegible]
[illegible] utilitas volitionis [illegible] utique efficacia [illegible]
quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Utilitas volitionis e. [illegible]
et efficacia [illegible] volitione Dei [illegible] tres [illegible] volitionis; q. potuit [illegible]
[illegible], [illegible] Dei volitione, quia e. habendo [illegible], [illegible], n. volitio [illegible]
re. e. utique efficacia [illegible] volitione Dei. [illegible] [illegible] [illegible]
a Deo [illegible] [illegible], ita ut [illegible] tres tales volitiones; [illegible] libere [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible].

93 Obiectio 3: n. e. Deo adaequate [illegible]
[illegible] quod e. separabile a Deo et [illegible] volitio alterius Mundi e. separa
[illegible] a Deo: ergo n. e. Deo adaequate [illegible] [illegible]. [illegible] maior
e. maius [illegible] [illegible], [illegible] separabilitas. [illegible] minor: volitio alterius Mundi
[illegible] modo n. existit in Deo; aliter [illegible] modo [illegible] volendo alterum Mundum;
[illegible] modo n. existit in Deo, e. separabile, immo separatum a Deo: ergo. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] maior: volitio alterius Mundi modo n.
[illegible] utilitas in Deo [illegible]: modo n. existit [illegible] in Deo [illegible] maior, e. [illegible]
[illegible]: [illegible] modo n. existit [illegible] utilitas in Deo e. separabile [illegible]
[illegible] modo n. existit utilitas [illegible] [illegible] maior. Volitio alterius Mundi
n. e. separabilis quia entitas a Deo; [illegible] semper existit [illegible] in Deo: [illegible]

lir. n̄ extra, quia ita se habent in ordine ad denoaz, ac si n̄ extrent. Ergo aliquando [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

92 [illegible] Instabis: omnia [illegible] omnia

contra hius denoavis D^s decernendi alterutrum [illegible]. [illegible]: omnia [illegible] talis denoavit sit D^s [illegible] [illegible], volitio [illegible] [illegible] [illegible] ex duobus [illegible] [illegible], et hoc [illegible] [illegible] in D^s ergo. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] hius denoatio [illegible] [illegible], at [illegible] omnia contra talis denoatio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et hoc omnia [illegible] [illegible] in D^s ergo. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] incapax denoatio [illegible]: unde n̄ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] omnia [illegible] [illegible] [illegible] utilis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] decernendi alterutrum, [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] n̄ extit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] n̄ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] omnia [illegible] [illegible] [illegible] utili [illegible].

93 Instes instando [illegible]: [illegible] n̄ extit [illegible] contrarium hius denoatio D^s decernendi alterutrum: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] a D^s ergo n̄ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] denoatio. [illegible] [illegible] n̄ extit [illegible] [illegible] [illegible] hius denoatio [illegible], [illegible] n̄ extit [illegible] [illegible]. Extit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] denoatio; [illegible] extit utilis, at [illegible] n̄ extit denoatio [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] extant utile [illegible] [illegible]: n̄ extit denoatio [illegible] extant [illegible] [illegible] [illegible] ad denoatio [illegible]. [illegible] extant utile, n̄ extant [illegible] [illegible] ad denoatio: [illegible] extant utilis n̄ [illegible] denoat. [illegible] [illegible] n̄ [illegible] utiliter, [illegible] aut n̄ extant, aut ita extant, [illegible] ordine ad denoatio, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] aut n̄ extant, aut ita extant, [illegible] ordine ad denoatio [illegible] [illegible] n̄ extant [illegible] n̄ extit: ergo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] utilis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] n̄ extant utilis. In ordine [illegible] ad denoatio [illegible].

[illegible] Articulus [illegible] [illegible]

Secunda Conclusio [illegible]

96 ... Ratio est: actus liber [illegible] talis, dicit esse tractionem ad extra indifferenter a Deo habitam, et [illegible] a Deo [illegible]. Explicatur

quo actus liberalis [illegible] est tendentia in obiectum creatum; Deus in libere [illegible] circa ea [illegible] aut faciendam aut [illegible] sit [illegible] et [illegible] Deus

[illegible] dependet libere [illegible] tendentiae [illegible] in Deo, quae [illegible] in aliquo [illegible]

non est in Deo, seu quae Deus [illegible] de se [illegible], ut [illegible] [illegible]

[illegible] creaturis [illegible] actualis [illegible] in [illegible] Deus [illegible]

[illegible] de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

libero Deus non [illegible] ad extra [illegible] in Deo quae actus [illegible]

[illegible] Deus, [illegible] in ordine ad tri-

buendam [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] actus liber [illegible] talis est [illegible], quod [illegible] ita [illegible] ad extra, ut [illegible]

ita [illegible] [illegible] est esse tractio ad extra [illegible] a Deo habita:

ergo actus liber [illegible] talis est esse tractio ad extra [illegible] a Deo habita. Ratio

maior: actus liber [illegible] talis ita est [illegible], quod [illegible] ad extra [illegible], ut [illegible]

[illegible] et libere [illegible] ita ad extra [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] Ratio minoris [illegible] [illegible] ad extra

ut [illegible] [illegible] est [illegible] [illegible] ad

[illegible] [illegible] [illegible] ad extra [illegible]

[illegible] ad extra a Deo [illegible] habita: ergo.

98 ... Ratio [illegible] [illegible] ad ex-

tra [illegible] a Deo habita [illegible] a Deo [illegible] est ita [illegible]

[illegible] de [illegible] sine [illegible] enuntiari [illegible] [illegible] [illegible]

talis tractio, et de [illegible] enuntiari [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] talis [illegible] [illegible] talis [illegible]. Ratio maior

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] obiecto creato, aut futuro aut

[illegible], et de tractione ut talis [illegible] [illegible] obiecto creato

aut futuro, aut [illegible] de [illegible] non possent [illegible] [illegible] et

de tractione [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et alia [illegible]

[illegible] [illegible]: ergo de tali tractione et de [illegible] enuntiari [illegible] sine

[illegible] [illegible] [illegible].

99 Dai ultius Dm et eius utilite: Q Resa gpromend ponee in h Dne dfales, d vitand gonia, Qs dedicioid ealis. Sfi. 1o nra. Dne salvat Dei libre dnere Mndy. Dai: ut D k Mndy libre dem nad sufit, qo ita Mndy dnnad, ut pt n dnnere, dqd ita heare log hus Mndi, ut pt here nolog, d hoc vho gpunt stanud dstoe stioea, d dfectilite vtuli amig lbory: go. Dai mir: poti, eiusm dstio stigea, d dfectilite D. A so. voltis, d amqu nsig e doffend nit potius i dnnend Mndy, gs nus naeg e m gpsnd addhad dg vtulg xtg volois Mndi, aut vtulg xtg nolois d h e Dg libere dnere Mndy: go.

100 2o nra Dne slvai, Dy n dnnere alty Mndy xtnte rlit voloe altius Mndi. Dai: gt pt facre, gd volio Mndi rlit xtndita se hea in orne ad dnoady Dy dnnenty alty Mndy aesit ve, d rlit n xtrd talis volio pt facre, Dy n dnnere altem Mndy xtnte rlit voloe altius Mndi: d datis dstoe, dfectilate, dstioea vtulibg Ds gt facre gd volio Mndi rlit xtnd ita se hea in orne ad dnoady Dy dnnenty alty Mndy, aesive drlit n xtrd talis volio: go d gt facre Dy n dnnere alty Mndy, xtnte rlit volione de alto Mndo. Dai mir: datis dstoe, dfectilite d stigea vtulibus, gt Ds facre, volog, Qs rlit xtit, n xtre vtulit; d volog, gs rlit xtit n xtre vtulit, e volog ita se here in orne ad dnoady Dy dnnenty alty Mndy, ae sit n xtrd: go.

101 3o nra Dne vitat, gd Ds n; ab etno dnnend Mndy, gatn n i ab etno fra dnoand Dy dnnenty. Dai: ido Ds n ee dnnend ab etno Mndy, ga n ee ab etno fra tpeend lg dnoang, d talis fra e ab etno, e m rlit sd, d n gstuit p algd xig: go Ds e dnnend ab etno Mndy. 1o nra Dne vitad algd rlit entaty ueg Do ee dfectile ve e rlit. Dai: gd e lis vtulit dfectile, n e defectile ve, e rlit. d in nra sea id gd e id entaty ug Do solt aus lbersis gt ee vtulit defectib: go n gt ee defectile ve, e rlit. Dai mar: ae lis vtulit dfectile e posse ita se here in orne ad dnoady, ut lt rlit etad n denond gasi n xtrd. d posse ita se here n e ee defectile ve e rlit; imo sapit indfectilitg gad entaty: go.

Notandum 2° quod sufficiens obiectio actus volit. re-
stare quia videatur imbibere aliquam imperfectionem, quia illa est ex-
tremo Saecu[li] in abstr. et grē obiectum, deficiens omnino in eo quod amo, libe-
ratur talis esse, et dependent ab eo supra illa dicta contra ad deno-
tandum quod habeat in quo eminens Dei dominium, et efficacia suum amo
liberi non vulit non extra, et in eo denotare. Notandum est quod nisi
in Deo libere esse quin, et immutabilis in suis actibus, ita ut si
bus et insufficientie in tempore quia ab aeterno voluit: unde lt volitio
mundi in Deo sunt libera quod denotatur, et supra quod ab aeterno
non d. seu vulit extra non pot nec vulit efficaciter.
103 Notandum est 3, me
in Deo esse sufficienter loquitur de amo libero quod ad obiectum rectum, et
abstrahens ab alia Deo, an sit Deus per directe nolle volitionem huius Mun-
di, unde quod ab amo Nolo extra vtielit volitionem huius Mundi. Ratio dubitandi
est quod in tali vtielit extra nulla apparet ratio retrahendi Deum voluntatem,
videtur Deus nulla ratione posse moveri ad directam nolitionem volitionis. Haec ratio me
non urget; quia Deus directe nolendo extra vtulis volitionis haberet pro motivo exercere
suum dominium supra vtulis extra, quod supra obiectum aeternum non habere
extra, sed Deus teneret ad volendum efficaciter extra vtulis volitionis.
104 2°, quia Deus nolens
extra vtulit volitionem huius Mundi, non vult, sufficienter vult efficere aliquid sufficiens;
quia quodcunque efficiens est in hac volitione vult in Deo. 3°, quia lt aliquid efficeret
fieri, compensat equaliter pro efficacia vtulis extra nolitionis. Quodcunque sit hoc,
dico, nolitionem huius Mundi directe directe trahi ad extra comprehendendum,
ordinem ad volitionem huius Mundi et hinc comprehen, sed per directe tendere in ta-
lem volitionem. Notandum est 4, unde quod de Deo actus volitionis huius dictis
est ... de libris (immaterialibus) actibus Dei, et ... , ut de
Scientia visionis quae extra hunc Mundum. Haec scientia ut tales dicitur efficere trahere
ad Mundum extra comprehendendum hinc, et vtulis efficere adnotare per easdem
rationes.

Articulus 3.

Solvuntur obiectiones.

105 Obiectio 1: amo liber et tali

nqt utulit efficere: go n dit esse tramg ad extra efficend hitz:
Prbat ant: quer liber ud talis n dit impfectoz: d ud poend efficere utu
lit dit impfectoz: go. Prbat mir: amus liber ud poent efficere utulit
n pt ee quiter neq in rae entis; neq in rae gni; neq in rae zmensi;
d h qsi ud utulit poend efficere dit impfectoz: ao. Stat q mari, qz
sity in rae entis i etd nsy; gd atq pt utulit efficere n o enis nsy:
insitu in rae gni pt co etre omicuiqz entis; gd atq pt utuliter
efficere n pt co etre rae decri opti: insity in rae zmensi bet
ee qsens uicuiqz enti, gd etd; gd atq pt utulit effice n pt ee
qsend decre opto.
106 No and ad ius prag D marg: amus liber ud talis
n dit qui ne vlit impfectoz, sed marg: n dit utulit impfectoz, nisi ma
rg, e D psilt mirq. Ad huius prag D marg: amus liber ud poend effice
re utulit n pt ee vlit insitus in rae entis, Ex no marg: n pt d
utulit insitus in rae entis, Ex, sed. D sed qrio amus liberi ud
talis stat ogle, psita, si dicat vlit op effic in rae entis insiti, e sil
head utuq efficilitq in orne ad dnoaduq. Imo n erit effitus insu
a lia amus liber, si talq utuq efficilitq n head, q iq eiusmi effici
litas, sq ecdat d nsity ad dnoadq, hec nstas e qria, zdho qrq
amus libri ud talis.
107 Dr amus liber D ud talis dit vlit og effect e q
stus in rae entis gni, e zmensi, q a e vlit Ds e cius entas e
eque nsa zmnsa, e qria, ac entas D; e tq utulit efficilit, in go
nla in re zed impfect, d in orne ad denoadq opar amus creato
libro, q vlit pt efficere, e ita n dnoare: ideo dit ac libry ud taly
dire utulit impfectoq. Explat sutio in amre Di nsa, q eta nra
qria, lt s esse impodutid, ogled tq amui creto qduto in orne ad d
noadq, uius qriq vitali opirand, vend Etc: ito dimd voltq ee qriq
utuli amris nsy, e hunc amrq ee utulit impdutq, in go nla
init zffio.
108 Obtio 2: si amus liber D ud talis dire trag efficnt
ad D hitq, dire etq ogeq, e efficilitq; d nqt dire stigeq, e effica
litq: go neq trag indefnt a D hitq. Sta q mari, qd amus ea rae

q̃a ꝯdiffin hic, hic sgend, ꝯ dfetili. Itaq̃ miri qd dfitilitas ꝯ ꝯtigca dicend ꝑt imꝑfectioꝫ. D marg: dicit eẽ vtulit ꝯtigg ꝯ de fetilitꝫ, odo: dicit ꝑt no marg, ꝯ parit mire D. ꝯtica ꝯ dfectilitaꝫ dicend ꝑt imꝑfectioꝫ, entas ꝗ qq ꝑ defectilis, ꝯ sgend, ẽ ꝑt imꝑfecta. Aiu D liber n ẽ ꝑ dfetilis, q eius entas ẽ nla in ꝯtedo: Siq ẽ vtulit dfitilis, qats in orne ad dnoatiꝫ pt ita se here, ac ſi n ꝯtrad. Si hm infra; ꝗ tiꝫ vtulit amari ra ong ꝯtigoꝫ, ꝯdꝫ.

109 Obtio 3: ſit aiu liber ad talis dicit traꝫ ꝯdifferenter hitꝫ, libertas D vrſare ꝯr opta qtiꝫ ad ea, qq ſit in eius eſſa; ꝯ libertas D n vrſat ꝯr opta qtiꝫ ad ea, qq ſit in aiu eſſa: go aiu liber ad talis n dit lꝫ traong. Mar videt certa, q libertas D vrſare ꝯr traces optas, qq ſit vlit eſſa Eſſa D. Mir ꝯſtat ex Angeo Dre Guelꝫ de Vete aro l ad 8ꝫ: D n ꝯpetit ad opta ſe here qtiꝫ ad ea, qq ſit in eſſa eius; ꝯ ad opta ſe het qtiꝫ ad eſus in Cris, qos pt facre, ꝯ n facre. Vo et: ſi aiu liber here ꝯdiffent a D ee in dna Volte ꝯdfra n ſiq aiua, ꝯ etiq pava ad ſuos aiu ꝯmanted; ꝯ imglar in dna Volte ꝯdfra pava ad ſuos aiu ꝯmantes: go ẽ qd aiu liber head ꝯdifferend a D. Itaq̃ mari qd impolis ẽ ꝯdfra aiua ad aiu ꝯmnentes, qq n ſit ꝯ dfra pava. Itaq̃ miri, qd ꝯdfra pava ẽ capatas ad vptioꝫ aiu. Ita ꝑ ilusm Blnco.

110 Ad obtioꝫ D marg: libertas dna vrſare ꝯr vtulit opta qtiꝫ ad ea, qq in eius eſſa ſit, odo: ꝯr ꝑ opta, no. D mirꝫ ſilites. Aiu dnꝫ Voltis nla dicend ꝑt opoꝫ ꝯr ſe; ut ſtn ſit ꝑ identꝫ in ea dꝫ dna Volte: ido bene D Thas ait, libertꝫ dnꝫ n verſari ꝯr opta qq talia ſtd re eiuſdꝫ Voltis. Sit tꝫ eiuſmi aiu opti vtulit, qats talia ſtd re eiuſdꝫ Voltis. Sit ꝑt truere ſil denoꝫ ſuꝫ, ẽ in hꝑto ꝑſit equipari acbꝫ eralis, vo tot vꝫ, ꝯ nolo afacibꝫ eiuſdꝫ obti, qq ſoand unire eidꝫ Volti, at truere ſil, ſdꝫ denoꝫ. Flanc opoꝫ vtulꝫ, ſeu qad denoꝫ n ꝯdit ſtn qius D ab acbꝫ libri D.

111 Ad ug no marg, ẽ D ꝑoꝫ pavo: im-polis ẽ ꝯdfra aiua calitis, ſe ꝑducis ad aiu ꝯmanted, qq n ſit ꝯ.

fra pavia odo impossis e cōtra acivo acuite maerg oprari, no. 2do
q. awy caavy aues ɜmnentis e sit priy pavy lius. g. aues
ɜmanend bed recupi in prio, ego ɜmant caa: unde si talis prii
ɜ acui ɜofrend e ets ɜofrend pave. Priy pre ɜpravy aues ɜ-
mantis n pt ee pavy ru eiusdē aues. g. ee pavy snota recuptig,
gb arguit ostos ɜr priy, et as: priy atg pri opravy snota ben
tg ug aues ɜmand oprato. Voltas dna e priy, n caavy d maera
opravy aues liberi gug & sgnti bed idntare: n oo e priy pavy
lius.

112 Obtio 1a codg iulimo: & h geise gd amand sng sostime
posted sng indepen ab ee, gb sit ad sng, ea n nso, d liberia
mad; d Voltad dna sb suy amre nsy, go amad sug bitg, sostime,
posed sng indepen ab ɜi, gb sit ad sng, nempe, independa lris,
d absg ula lary ɜobiga: go & h grisa independa, et injdiga est
liber aues amor ad Crai: go n rgst utulis ɜfetiltas aues liberi.
No abste margi, st m amand sng e fing sostime posden ab g
amre miorg, g. sthis e a miis indepen, n ɜlgat ɜofrend adco
log, anolog miorg n ambit libre d nso mia. Abao e g a-
mand obtg, impotend n amre amad n libre d nso; d si amad
miy n ɜllgad ɜofrend ad n amrg, amad impoend n amare: go.
Ido si prius volend itas agere n ɜlgad ɜofrend ad eligdg, d n
eligedg, n eliged eguy libre, nec ɜlget liber ad it agdg, mio
eguo.

113 Obtio 2: velle libry Di e la actalis Dtrao aiva indefro
pavg obtorg ad ee, b n ee, d talis dtrao ngt sstiu algo brtio
l utulis ɜoenti: go velle libry Di ngt sstiu algo lrtio l utulis ɜ-
genti. Stad ɜ miri gd si la actalis dtrao sstuere algo lrtio l u-
tulis ɜofrenti, ɜg ee dtralis sb alg dtrag, d sgni n ee la.
Mar obtios eguora e; si m sb ly la dtrao ɜlgad velle libry Di ee,
mig dtrag awg ra cusbd dtrais Crg, e sta, g. ra aues lbri crete
nla dat ɜmia dtrao, n gb pit a Cra. Si ɜlgad velle libry Di ee,
in dgnite ly, e gd Cra n dtrabit sug ɜ; gn Ds prius dtrd Crg
ɜdiere, va e. Osa te mari no mirg, d pos pais; ud m velle libry

Ds i ingere deravo lg, sufficit qd ita ad velle, e dtrd ingerat;
us simi velle nil creatu pt. lg: abste dtratu: qd bene sequitur ergo qd
velle Di liberu i dtrale e aliud velle dnu.

114 Ex dictis infertur liberum velle

liberu Di n posse exigi in ea liberi, et h quisc, qd i conferend in aeu
ad esse ad ea b n ea Crary; qa sua esse e ita conferend exige
nunc petitum, an n ea Crary, et sic n e libera: et rgrit dtrate qd
conferend in aeu b excutu, gati Ds n i dtratus ad tale excitum
qd dneq: qd stare n pt cum dfectibile utulit in ipso excitio. In
fered. & utulit dfectibilit n unde ad aeu Di libero rag aeus pu
ri. qa n excedit qd aeu liber Di i rlit qd entatu ipsi Di; imo
sufficit ac liberu rlit entatu ei Di; potius qo excedit spes vg, qug
sine ra esse dari rgt.

115 Obtio 6. sit aeus liber sed utulit, Di ent
dernend n ve et rlit, et sit utulit; et Ds e dernend ve, et rlit: go
aeus liber n exit utulit. Dat mari: sra ea rae, qa e denona;
et aeus liber e utulit: go. No marg, et D marg quis: sra ea rao
ne, qa e rgta ad dnoadu, dn: ea rae, qa e abste loqdo no. l' t
sra truet sug denog, sit ad extra ea rae, qa sit tale denog exigit:
sic ad vg Mariti denoq sufficit qd esse exterit, sic ed mogie
n exted, ad vg denog Anguq, i dano sufficit sotu exend, et sra qt
ita dic de aliis.

116 Rao doctr e: qa sit has sites q dnoes sit ignat
sotu extre de gsnti, et prii, sra vo l prie, l imprie. In nro casu
Ds prie, et ve libero et sg nt vult Cras, gati sit utulit exit sgond
Crary volio; qa sit h dnog libre volend Cvg, lbre dernend, sit sed
et extra sotu, et entatu sra, et ipsa sra gati sgnd uniri; qa sit h quis
equld sra rlit gnitu, et ut ad dnoadu. Sit in h dero Di libere
volens sed n Di gati sotu, entai volui, qq a gati sra, et exta utulit
volois, qq a equala volor cretu rlit exenti in orne ad denoadu: ethu
istud denoa volentis libere, qn rgiai sra exend rlit sgend.

117 Replas

1: unq sotu n pt extre vi, et si, ri ve, et si exta qd qd, ice sra ad aeu

ég; a-utulitas, i e oe erd ad dnoz ornentis ngt sue ve defic ao
ng. Asa dnoao. Dai mirz utulitas etrd ve, d s n ed otultae d
vy end. go n vo etre, e vy end. Si utultas n e vy end, d otultas
go. Dsa mare, no mirz, d Lupoty maris pbai, ny ge utuliz n ee
vy end. Sic utultas e ens vy, d e ve rlie etend in Lgo libertirad
derneny, e n dernedy. vae tz dstois utulis rlis ita rlie etit in
eo Lgo. gsi n etrd in orne ad dnoady. e in Lgo Legnti ita etit
in orne ad trudz dnoz ac si tune etre incegrd.

118 Reglas l; go vo-
lio de alto Mndo vy ve etit uno mo, nempe gad entatz, dve
n etit alo mo nempe gad dnoz; d n stad ve uno mo etre
dve n etre alo mo, gn unus, d alus mus ve dzgard; go vo-
lio gad entatz ve dzguit a voloe gad dnoz. Dsa Lega Dsupbz,
d ve etrd suo mo, ly etrd Lpto Stae alnae odo Lbptz: Lpto iz
alnaone, ne Lbptz, d dgss. Ve n etre gad dnoz dit n etre alnatz:
g a e voloz ita se here in orne ad dnoz, ac si n etrd: unde n e
ta gad dnoz ve stvat in sola n eta utuli, sed in otuli defeitu,
gi defeuis alnai Lp ly otulis d sgd n d defeuis Lptie. Itn
deduit de voloe altius Mndi orifari tz goz ve n etit gad dn-
ang, n vo hanc ve n etit.

119 Obtzo l; aeus liber Di rlit Lepai a Do:
go dzguit a Do n utulit d rlie. Dai ant: Dz velle altz Mn-
dz n e aeu in Do de Do n erifai n vult altz Mndz, d tz
stare ngt gn Lse aeus liber voledi s rlie Lepatius a Do: go. Ne
and d d mare pai: Dz velle altz Mndz n e aeu in Do si
velle serave sumad odo: si velle sumal abstrave, no marz e Dmi
vz; d ngt stare Dz velle altz Mndz n ee aeu in Do ly velle
Lpto serave gn Lse aeus liber voledi s rlie Lepatius a Do, no:
ly velle Lpto abstrave, odo. Va e hzc go Ds aeu n vult altz
Mndz: n ato hzc n dai aeu volio altius Mndi. Advets tz
sufit n eta utulis volois. g a volio n etend utulie ita se het
in orne ad dnoadz, ac si n etrd. Ad vcte tz regrebad gd n e
trd entai Lsus volois. Utulis n eta volois arguit solz Lgarae
litz utuls volois a Do: unde d arguit slz dstoz utulz.

120 Instabis: ergo voluntas creata deficit aliqua perfectione Dei. Probatur consequentia: necessario deficit extra utilitatem volitionis creaturae alterius Mundi, sed extra utilitatem possibus volitionis est aliqua perfectio Dei: ergo voluntas deficit aliqua perfectione Dei. Nego consequentiam et majorem cujus ratio quia voluntas deficere et sine ulla limitatione est deficere quoad entitatem, et extra utilitatem volitionis creaturae alterius Mundi non deficit quoad entitatem; quia entitas possibus extra utilitatem et entitas volitionis quae in re non deficit: ergo extra utilitatem volitionis creaturae alterius Mundi non deficit voluntas et sine ulla limitatione. Dicit in sensu non alienato veritatis non potest quod deficiat aliqua perfectione Dei: deficit quoad denotationem; et ita deficere est deficere improprie, quia supponit perfectionem reperta extra, et in ordine ad denotationem ita se habere, ac si non extaret.

121 Instabis rursus: quod proprie et sine limitatione minuente proprietatem deficiendi deficit essentia filii, se habet plusquam utilitati deficit aliquod pertinens ad perfectionem essentiae filii; sed proprie et sine limitatione minuente proprietatem deficiendi deficit in Deo essentia filii decernentis alterius Mundi: ergo datur aliqua veritas, Deus non decernit alterius Mundi: ergo plusquam utilitati deficit aliquod pertinens ad talem essentiam filii. Distinguo majorem: quod proprie et sine limitatione minuente proprietatem deficiendi sine alienatione deficit, concedo; non majorem: proprietatem deficiendi non alienatam, subdistinguo majorem, et distinguo minorem: deficit proprie et sine limitatione minuente proprietatem deficiendi non alienatam, deficit in Deo, concedo; non: proprietatem deficiendi sine alienatione, nego. Nam non alienate deficit in Deo essentia filii decernentis; quia hic defectus semper abstrahit per terminum virtualis aut per terminum quoad denotationem. Hic deficiendi modus sufficit ut Deus non denominetur decernens, et non infert defectum realem, et sic virtualiter alicuius pertinentis ad essentiam filii decernentis.

Articulus 2.
Tertia Conclusio.

122 Ea est: traditio denominationis ad extra cum se in possibiles [~~utilitatis~~] requirit realiter cum se. Explicatur: in volitione, et nolitione est effectibus creaturae extra hujus Mundi: hic autem cum se habent aliquibus oppositis quia Deus nequit denominari simul volens, et nolens effectum extra hujus Mundi, et de his ambobus dicitur non est aliquid ostendere possibile cum se habere, quod ut virtualiter realiter. Probatur Deus traditio denominationis ad extra cum se impossibiles sunt perfectio absoluta Dei, et virtualitatis ejus perfectio Dei: sed hujusmodi perfectio absoluta non distinguitur realiter: ergo traditio denominationis ad extra cum se impossibiles non distinguitur realiter cum se. Major est certa, quia cujus

mo tracs sunt omes toti Triti et dici attend vlii idntari cu Do ut docent
Alt 3a qos mo agimus. Sed mir: gta costa Do idntalia cu Do si gta
Do n dientia, gr, e opos de cere gduvo; Rgta Do n dientia, gr, leo
pos de gere gduvo n dsqunt vlii gr se: go.
123 Nitit dsuersus in sanctoag
Thgos asomate usgte dsqto e Dilli, et Dd nega, indnis oia sit tij, ubi
n obe vlais opoo: nec ulg agnuntur Dcila, et Dd indnis opos vlaii, nisi
qd suinbere gduvo. Mo sti, D gr hec traes n dat vlaonis opoo: go
sed dsqt gr sr. Doco: si ouiqsmi traes gr se dsqrent vlii in gabstrae
gnirt dsqas Mystij Tritis, et st addere nova fortasis insugradile.
Sed 1o gr asqnti; qa gibd aue lber hed ag insqols cu Do, sim a
volio obti A, gsi opit nolio Gria: hec volio et nolio gstt idn-
tari vlii cu Do et sil dsqunt vlii gr se. En dsqas mystij Tritis. Sed
at 2a sqnd dsqtilmy e ontatg, gg aue vlii n idntar cu Do posse aliter
adeque cu Do idntari, gg ri sil dsqunt semp diqunt. d nolio esse
huius Mndi aue n idntar vlii cu Do: go ng st vlii adeque idn-
tari cu Do.
124 Ret 1o e D Borell ad vlg dsqog gr dnas psciones rustire-
cary psinglitg: unde etj indepent ab opoe vlava psor diqui vlii
gta Do. Ro qa e: g in gtis, Dd lsor idntari cu Do nlg psin
ulitg agnunt Thgi, ni orta e opoe vlava: ideo maxime laborant
in pcladis gtis, qu gniunt in essa ug, et gnite sine idntis ve-
clavos qa siltg gr ssa gta a dsqedeo vlis idntas e eo, go n opant
vlative: eo qa guit oiig Thgorg ment dsqog vlg n posse in Dad
mi, ni gr gta vlative opta. Insp, st Ai opos vlavg dare in Do
ala psinglitas reggant idntati, sig ed in dnis oia ee idg ubi n
obe vlaois opoo, qd e gpris Thgtig: go gl opos vlativg n dm
in Do ala psinglitas reggant idntati.
125 Red 2 e D Sparza, gdt aue
n etia in Do nolio huius Mndi gad ocepty traois n ido n etii phu nolio
pria eta, e psseo, eo qd oig hary traoig eta et psseo si spsis vla d
indqetilis ud pote dsta n sig vlis d ee otulis a dna essa: ad nig
qo ssa dna essa e una, inis g in dnis vlaobg nii dsti. Info: go
mo etii nolio huius Mndi gad ocepty tracir. Seo Dass: qdo etiirao

fluj, qa alqj scepto e relio xtend, sse scepto relio xtit; sed gdo &
tat. rao fluj, qatrus qduit qse trus i qdiuud; d mo. xtit rao fluj;.
qa e rlio xtend nolio hus Mndi gad sceptu tratis: go e mo. scit
qsa nolio. Pbat mir: mo xtat xta nolois hus Mndi gad traons; d
hy, xta e rao fluj, qa nolio hus Mndi gad trag e rlio xtend: go.

126 Insu

iontas uj Do e qsio aues lbri wd talis; d n xtnte aui lbro gad scep
tu traois n xtit iontas aues lbri wd talis uj Do, qa hyc iontas jebu
dit qsy auj lbry gad sceptu traois: go n xtitit aui lbro gad sceptu
traois, n xtit alqa qsio aues lberi wd talis. Prea, xta aues li
bri wd talis, cuius qsio l e rlio adequi qse aues gad sceptu traois,
l dsguit rlio ab aue lbera gad sceptu traois? Si hy, xtnte qsio
ne, xtaq aues lberi bet xtre aues lber gad scepti traois; sed xtnte
ali rali bet xtre rile. Si hy: go aues lber gad sceptu traois n sy ds
guis rlio a trase qsta, d ety a dna qsa. Pbat sga: a dna qsa
dsguit rlio id, qd rlio dsguit ab alqo iontato ety utulio uj qsa q
sa; d aues lber gad sceptu traois dsguit rlio ab alqo iontato
ety utulio uj dna qsa, nempe a qsione, d xta qsu aues lberi:
go.

127 Rei 3 & Arranda, sceptu traois in aue lbere, sq n
e aud qse n ee sy gd; qa ea slitas talis e, wd ety dy n e xli
bito Dei, sc dtantis ad qptu trag, adhuc med tota eius qsa.
Patima qsio, d xta imo e med ai injso eius n ee, sive in actu
qpto eo qd in Do ieas qsa ory ty rlatioory nsory ad xtra, qs
rlatioory, Sgntiy ad xtra. Mlta, d qsa mysca regsta. In hoc n
xtnte noloe hus Mndi n med eius qsa, sed med qsa uolois qptu: q
n med instu xtali, d in stu maesy politius; d qd med in stu maesy
politis, ve n e: go qsa nolois hus Mndi ve n e. Ans e certu;
alis sed uolio hus Mndi mo ve e, mo ve eet nolio qpta, d ds=
qend n eed insppla; d sed uolio, qq ve e denond Dy ve uo
lenty xta hos. Et ita nolio, qq ve eet, ve dnonare Dy nolenty:
qq dnoares sil in Do n sit.

128 Deinde: qsa nolois dsguit ab qsa nolois: go
n e una, eadq qsa ory sgntiy. Pbat sga: qsa auy qizrse viii dsguend, ds

quan͠d ꝑse; et volitio, et nolitio sit aliu, qui ꝑse rlit̃ ꝯsequen͠d: ergo eorum esse, ꝯsequen͠d rlit̃ ꝑse. Alio mo: esse mo ꝯpoliti tendentes in idem obtu͠ ꝯsequen͠d rlit: et esse volitionis, et nolitionis ergo.. Atque Mundus tendunt mo ꝯpoliti in idem obtu: ergo ꝯsequen͠d rlit ꝑse. Ad ne equivocationi locus sit, notanda liud ei esse mphg Di ee ucg, et aliud, iuibet dno ꝑto correreea ꝯs esse. hy e vy; sed vy e, esse mphg hois ee ucg. ly e sy sut sy e rlit, et admiravo corere entis esse. Volitio go corred sua peculiaris esa, ꝯtra fit ab ꝑa nolitionis.

129 Inde: nolitio huius Mundi non meretur aue ꝑto gaudimenu ꝯtum nolitionis: go neggad ꝑrig ꝯfeong: mns in ꝑrig nolitionis e ꝑria liud ꝯfeo. Pat ans: mns ꝑrig nolitionis e ved dre Dy aue nolentes ꝯtz huius Mundi: et volitio huius Mundi nqt ved dre Dy aue nolentes ꝯtz huius Mundi: go. Ad volitio vi eglis ꝯfeonis vy nolitione n obe, et volitio, qz aue n ꝯtit ve et ꝯslit n s: sed lt ꝯdobj ads ꝑnentibg ad dꝯsas virtes, eglibz tz in ꝯfcioe, manente uno, mcad in ꝯglenti alt, qi re ꝑsa n ꝯtit, n obe ut aue n ꝯtend ve, et ꝯslit n s. Rao e; qa n ee ꝯslit ꝯsumta n ee ꝑrig entatis; et noloe aue n ꝯtnte, ve n e ꝑria entas nolitionis: go ve n e ꝑsa nolitio.

130 Imo ꝯfugiunt adviz. cum ꝯstas vitend ad dotrg n minus ꝯficile. Docend traes ꝯgentes, qz n ꝯtiund in Do n ꝯsequi qz rlit a Do, et nq iy eo absete rlit iontari, ꝯsy polit et sidiote, sed et sy ꝑolit, et sidiote sit in Do. Ad gae: ea, qz mo abste rlit ꝯsepand, mo abste rlit ꝯsequend. et Do et traes ꝯentes, qz n ꝯtiund in Do mo abste rlit ꝯsepand: go mo absolute rlit ꝯsequend. Pbo mirz: ea, quorum uny mo abste ꝯtit, et altz mo n ꝯtit abste, mo abste rlit ꝯsepant; et Do mo ꝯtit absolute, et traes ꝯentes, qz n ꝯtiund in Do mo n ꝯtiund abste: go. Vgeo: traes qz sidiote iontad iy Do, mo abste n iontad iy Do: et traes ꝯgnd n ꝯtend sidioti iontad iy Do: go mo abste n iontad iy Do: go mo abste ꝯsequit a Do. Pat mar: entas, qz sidiote ꝯtit mo abste n ꝯtit: go silit. Rao agri e; qa ꝑty, qd ꝯnit entati, sb sidione,

pt de entate æstē nari, ug sdio n pri sat.

Artus. 5.

Solvuntur objectiones.

131 Obtio 1: connexio, et detractio Di ad Mndi exta dsquit rlit a conexoe, et detraone ad n exta Mndi; et trao ad exta Mndi estreva libre voloēs Mndi e conexio et detrao Di ad Mndi extq, et trao ad n extq Mndi estiva libre noloēs Mndi e connexio et trao Di ad n extq Mndi; go sh traes dsquend rlit. Patet mar: ceptis se mutuo ponē redntes dsquent rlit; et conexio e detrao Di ad Mndi extq, et conexio e trao ad n extq sit ceptis se mutuo ponē redundantes; go. Neg marq, et Dmirq; probatur: ceptis se mutuo ponē redundantes tq qad, et qad dnos dsquent rlit, odo: se mutuo ponē redundantes, et qad dnos neg marq, e D mirq; et conexio et trao Di Ptc. sit cepti se mutuo ponē redntes qad entatq, neg: qad dnos odo mirq. Opta solutio redidit ad solva Sa Che.

132 Obtio 2: si volio et nolio hus Mndi edistarenti si Di adesse sil conexus ug exta Mndi et ug natione exti Mndi: et et implicat; alii darend sil exta, e nao extq hus Mndi: go volio e nolio hus Mndi n identantur. Pat mar: sil volio et nolia hus Mndi difarent ... Di ad Mndi conexq ug exta, et ug n exta hus Mndi ... lio ... e nolio hus Mndi, ga e volio e conexio ug k Mndo, et ga e nolio e conexio ug nae extq: go. D marq: Di adesse sil idntica ... tavē conexus ug exta et naoe extq hus Mndi odo: ... stadtivē e de naoē conexus, neg: Sansu dsquendiz e ant gaus. D e sil idntice e sola vē conexus ug exta et naoe extq hus Mndi go e rhe volio ga e conexio ug exta, e nolio, ga e conexio ug nae extq. Non e sil adtiva et de noavē conexus, q volio ga e nolio, nat extre sil otulit, ga volio e ga nolio e, et sqn nat extre sil otulit, ga conexio ug exta, e ga conexio ug nae extq: go nec pt Di dnoare sil conexus ug exta, et ug nao ne extq.

133 Obtio 3: opoo zzapolitiū n e mir opoe relava; et opoo relava arguit ds toz sive rli: go et opoo zzapolitis; et volio e nolio hus

hus Mndi hend opoẽ inspolitis: go dsguend ftre vlit. D marg.
opoo ẽpolitis qad dnoẽ d qad entatẽ n e mir opoe rlaoa odo:
opoo ẽpolitis qad dnoẽ thẽ no marg. d esa mirũ parit dsguedũẽ
i sqnd. D. Sbptg: & volio, d nolio hus Mndi hend opoẽ inspo=
litis qad dnoẽ, odo: qad entatẽ no. Ea, qi inspolia sit qad entatẽ,
i e exudun qad dnoẽ in ecdẽ Dio: unde d qise dsguend. qi sit inspolia
qad dnoẽ, succedund qad sil dno. vii: unde nant truere sil suas dnoa
nes. Volio d nolio hus Mndi sit inspoles qad dnoẽ: qa ngrd denoare
Dẽ sil volentẽ d nolentẽ; n atẽ sit inspoles qad entatẽ.

134 Obtio 4: n mind

Sed ad istẽ Dr. Asioẽ eẽ priẽ libri clavẽ Crarẽ. qd eẽ priẽ nsẽ
fecunditas ad xtra: & rae, sic nsẽ fecunditas pt Ds sine repga. Den
tare vlit raes nsas ad xtra, qr se vlit dstas: go rae sic libertati
pont, sine repga nli contare raes ad xtra qr se vlit dstas. No D
qd: qa fecunditas dna ad xtra afert raẽ pduoi, d pducti: qa
n alit dna Ma e fecunda, ni qatr e snicalli tro vlit pducti:
rlao aẽ pduoi, e pducti afert rẽ dstoẽ qr priẽ, d eiusfẽ. Ingn
o libri clavo Crarẽ n inet rao eigend dstoẽ. go rao in dnis rla
ala e agd thgoi, qd rlao pduentis, d pduti.

135 Obtio 5: volio hus

Mndi dsguit vtulit vlit a dno eẽ: go dsguet ftre vlit a tali eẽ
in alqo 3: & & 2. nsẽ e alud, ni nolio opta: go volio hus Mn
di dsguit ftre vlit a noloe opta. Dat Ta sqa: rudstio vtulis rea
lis afert dstoẽ vlt in 3: go volio hus Mndi dsta vtuli vlit adi
no eẽ dsguit ftre vlit in alqo 3. Dat ani: oii dstio vtulis
vlis afert vrisaẽ Storioryẽ; & visao Stororẽ afert dstoẽ rlẽ sltẽ
in 3: go. Dat mir: ngt dari Storoẽ vrisao, qn vrisfet, anẽ
Storẽ n eẽ vlit split altẽ; Storia tn & rasa taliẽ afruend
eẽ, d n eẽ. & ngt vrisfari, unẽ Storiẽ n eẽ vlit split altẽ,
qn det dstio ftre vlis sltẽ in 3: go. Ex obtioo deduit, ettere
& fo nolos altius Mndi, dsqnd n eẽ inspolẽ qad xtẽ, nẽ vo
lione. Rao clavnis e, qa aue dat vrisfao Storoẽ qr voloẽ hus
Mndi, d dnẽ eẽ: go aue dat vlis dstio miata, qr talẽ voloẽ

& dny eē & nat au dari rlis cōstio miata, gn au dū 3y, in
qo cōsequend volio, & dny eē: go au dai lud 3y, qd ē nolis.

136 Adob

tiog 3se anti no 2gß: ad ius prog no and, & esa mari pais no mi
ri: adhuc qag & marg: gn vrifet uny ctoriq n ē rlis solit adus
l idntie, l denrave cdo: drate idntie no marg ius fao ē absteqa.
cōstad ex gnrati, ad rrai dnes uny pose nari de alto dr solntie
& sostave l adtive & deno rva: [illegible] idntie & sostave uny nad de
alo, dai cōstio rlis, id in h poe dnitas n ē soliao. [illegible] uny de
alto nad adtive & denoave n ral cōstio rlis, [illegible] virts cōstoi,
id in h poe esa n gerat. [illegible] ē, unifacog ctoro y asse eē
& n ē solit: h m sona, [illegible] idntiuy, & sostavy ex pte afraonis.
&tmnius hiy cōstois ex pte naoi: cōstad atq [illegible] 2gras
[illegible] pose dari vrifag dtorog in su guere adtivo, & denoavo
gn det cōstio gad mnius hiy solui.

137 Obtio 6, & ē ultior gaoil cōs

tois rlis in 3º regte ad cōstiog vtulq rlq: ut do extrea vtuli dr
gand, bd pose de uno algd afari, & nari de alto: go it algd
gd afat de uno & nat de alto bd magis dsgui ab eo altero
de go solit na, qd dsguend 3r se duo la extrea, de qbg afai, & na,
& hec extrea dsguend vtulit: go plusgß vtulit bd dsgui lud al
gd ab eo extreo, de go nad: ,go bd dsgui cōstoe rlis, [illegible]: go
miata & in 3º & ans: bd pose de uno algd afari, & nari de
alto in su aid idntio & sostavo, aid adtivo, & denoavo, ctoi de
trate in su idntio, & sostavo no and, & h cōstoe supota, no 2gß.

138 V:

clite quidam, logam de esa dna, eius onicalite Filio, & de pa
tnite. Hec [illegible] pta sit 3r se, sumi idq, & in su idntico, sostavo
& uy ē, gd na, eius onicaltas, & ptnitas, sit idq 3r se. Onical
tas dit adtive de esa, & n de ptnite: ido uy a esa ē oni
calis, & siq ē, ptnitas ē onicalis. [illegible] has pdaes uyē, esa
n dsgui vtulit a onicalite, & ptnitq dsgui vtulit eq ab esa,
gß a onicalite. Desie cōstois vtulis rlis 3r esa, & eius onica

liq. n̄ pt nari de esta onicaltas. Nec in su actiuo ddenoa uo draone estoiu utulit ulis zr Trinitq, d esta eius onicalt. tp pt nari de Trinite in su actiuo onicaltas, qs nq adiectiu nq Trinitie nar de esta.

139 Hnc secludr, n̄ plus digui qty esna, a tro dego nal. qst zr se diguint extrea utulit esta. l' q a quesit, qui, uqit extrea utulit esta digui zt i, q stye, in estio utulis ulis potius, dgd. sumq ontq extroq. q a u pty ne de extreo A in su actiuo, d asir de extro B. sufit qd zr pty natq, d extreq A dei stio utulit qad h speale munus d h n dq qd esq mund zr sly pty, d extroq A. Hoc pacto dedit urifao sto rorq, qn plus dgan zt se pty natq, d extreq A, qst zr se diguint extrea A e B. Rao aqri e: q a zr pty natq, d extreq A pt da ui aquala estois qad h dbratq streq urifaq, qs, n' det zr extrea esta, ud zr sly pty, d extreq B.

140 Initand hgc oia & D. Aranda: ingld algd ulit asari qad dnoq, d minus de extreo A e nari de extro B, qn de estis pt asari d nari algd in adtro, d qd nal in adtro nal in suientico: go de extreis utulit estis pt algd nari in suientico. Rat nari: tria reqrent ad algd dnoq, scilt ca parae, scti stadnoau, d mus hendi streq: en tria apstra, qsti sil den, bt eo qso dari onoar. Ma, sic: l in extreo, dego na pty qad dnoq, dant hgc tria apstra, l n'? Si hq: go de lo n pt nari dnoar. Si hq: go de lo ido pt algd nari qad dnoq, qst nari algd in adtro. No morq, ad ne qad dico, streq, dniq hen do lq ee ulit n utulit in extreo de go na lenoao: pt ulitor, q a oia zr lq dt, ume idq: n lio utulit; q in orne ad dnoaem sit qali n ceid, xta dicta Lnis deise. Si hgc D. Aranda, eou qd illis dsulca, pt Ihqi onic e dsiulles, dno de insuperale admire dnoq uls zr pta D' absuta.

Pars. 6.

De Perfectione actuum dnorq.

Sectio. 1.

An actus libri dicand pr perfectionem.

Arius. 1.

Determinatur sententia.

121 Certum est, actus Dei liberos

...

122 ...

123 3a sententia ...

[Heavily abbreviated Latin manuscript; continuous reading not reliably possible.]

144 Sit nra 3a: acus liber Dei sufficiens fr. pfecog pfecioni
acus nsy. Pat: acus liber ut talis suffcit fr. pfecioi acus nsy
libre trag; et hec libra trao e fr. pfecio: go acus liber ut talis suff
dit fr. pfecog pfecioi acus nsy. Pat mir: hec libra trao e fr. ama
lis. et qd e fr. amale i fr. pfecio: go. Pat mir: hec libra trao
e fr. ordiao dna ad Mundi ectg, ad hog salutg, ad ddsfatorg
Glog, ddc. et dna trao ad Mundi ectg, hog salutg, Glog ddsf
tatorg e fr. amalis: go. Ugeis pao: qd fr. dit imputalg hong
tg. gb n dit fr. acus nsus, dit fr. pfecog dstg a pfecioe acusne
sy. et trao libra dit fr. imputalg honestg, gfidit fr. acus nsus:
go dit pfecog dstg a pfecioe acus nsy. Stad g miri qd trao libera
ad hog salutg vg dit fr. imputalg honestg in sua Mericordy
gb honestg n dit fr. acus nsus.

145 Pat alit 3a: traoi libere ut talis
nit trao pfecioi, gouig mo pfecio summa: go trao libra ut talis e
fr. pfecio: go addit fr. pfecog libera pfecog acus nsy. Pat sni:
si pfecio summa g ingrite rei ueis nil dee in suo gere, trao libera
ut talis e plene gsuta in suo gero, nec in tali gere aliqd est
dee. si pfecio summa g omia ffe ad bty, trao libra ut talis om
entima e Deo ueis pfecig libertis e gritig erga Deg fruit ac
ta eceni omig, itug ad trao. si pfecio summa g ordo amali
sive g amalite oofi trao libra dona e amre dno et creto. si
pfecio g excela summa, trao libera excellens e ut poti excedn
infite gdeug libery creti gritig: go traoi libre ut tali onit trao
pfecioi gouig mo summa pfecio.

Pfecioe pacis recurrend frite ad im
plitg et eplitg acusti liberi. Acus liber Dei, bg eplicitg e acus
qa trao ad obtg cretg; bg impliteum e acus, qa amor Dei qa
bg Deg: in 2a sic fr. dit fr. pfecog et in 3a 2a e: acus Dei
liber a fr. pfecio qa e amalis, seu donus amore, et bg epli
tg e amalis, seu donus amre: go bg eplitg e fr. pfecio. Mar
e certa qa amabltas esegl ad pfecog. Pat mir: acus Dei liber
e donus amre, qa gstuit bg amalg a Crii, et bg eplitum

cstituit Deus amabilis a Creaturis ergo. Patet minor: quia Deus liber sua complacentia constituit Deus amantes Creaturas; et Deus amando Creaturas est amabilis a Creaturis: ergo. Confirmatur: Deus constituitur amabilis a Creaturis per actum, quo decrevit ad dandum Creaturis suum filium unigenitum: et per actum liberum suae complacentiae decrevit Deus ad dandum Creaturis suum filium unigenitum: ergo per actum liberum suae complacentiae constituitur amabilis a Creaturis. Major desumitur ex illo Apostoli: Sic Deus dilexit mundum ut Filium suum unigenitum daret, et minor est certa.

Articulus 6.

Argumenta contra solvuntur.

Argues 1: quod non correspondet suo obiecto non est perfectio: at actus Dei liber ut talis non correspondet suo obiecto: ergo non est perfectio. Probatur major est; quia quod non correspondet suo obiecto, ita se habet, ut eius extra est positio in rerum natura non plus ris habeat aut gradus magis, quam eius non extra; quod autem ita se habet non est perfectio. Patet minor: Deus tam bene se habet in carentia actus liberi, atque in actu, aeque quoque bonus ac perfectus est volens producere Mundum, ac est volens illum producere; et id, sine quo tam bene quis se habet, atque in actu, non correspondet suo obiecto: ergo. Confirmatur major nostra; adeo ut prius magis: Deus tam bene se habet in carentia proprietatis talis, ut sit actus liber, etc., non: in carentia proprietatis talis, seu extra in sua positione volitionis, nolitionis, ideo major. Patet minor.

128 Dico aeque bene se habet, et aeque bonus perfectusque est volens producere Mundum, ac est nolens producere, et est negative. Aliquid non tollitur, quod tam volitio, quam nolitio correspondeant suo obiecto, volitio propter connotationem volitionis, et nolitio propter connotationem nolitionis; quod non est his accidere, correspondere propter non esse rationes, quod est eius obiectum. Argues 2: Sive actus volens aut nolens non correspondere actui positive completi, ut quod non obiecti, et ita vel aut quod est operando. Nam videtur, quod si per actum ita grave nolens, et volens Mundum, Deus aeque bene se habet, cum aeque perfectus et bonus sive sit volens, sive sit nolens Mundum: atque per actum ita grave volens, et eius propter nec; sive per nolens, et eius propter nos, Deus non aeque bene se haberet in volente, quam in eius propria natione, quia est carentia perfecta

nci. D ni pfco.

Replas h: id go ablato n aufri alqa gstimali tas gstimale n e. d sgnu n e pfco; d ablta lbra volone w tali nla gstmalitas aufri: go volio lbra w talis n e gstimali, d sgnu n e pfco. D marg: id go ablato pprq eius naoq n aufri alqa gstimaltas, gstimale n e sdo: id go ablato pq sq pls, zapolis, n aufri etc. no marg. das iute marq. si auferi pt entas alqa l pprq eius naoq pq sq pls, gq insqlis i qad etq vs psa entate. Si entas auferet pprq eius naoq d nla gstmaltas auferat, entas ablta n e gstimali, gd nao pq gss aufri n pt spnfre gstimalitq entatis ablq, vs psa nao gstmalis n s. Si entas auferal pq sq insqlis in pfcoe oqulentis sre. gq aufri nla gstimalias aufri morlis gatis pil pfco. pq gss sperfet pfco ablta.

Replas rq: pfco D n e qtq, gd tlq boni afert, gtq aufert; d vo lio lbra w talis e qtq gd tlq boni afert, gtq aufert: go n e pfco D. No marg, nq si tlq boni afert, gtq aufert: go afert bonq, e sgnu e pfco. D nota voloq lbrq w talq n affe rin alqs pfcoq, d sq vtulit xta dicta p gstuoe auu lbri D: gatis fecit D de nonad lbre se geens potius p voloq, gl p noloq: vs q volio, d nolio n gstent sil de noes, licas volitio xiita zpdit, gd nolio bruad, lug dnoz.

Argt by: volio nfsa Di e infte pfta ingere voloiis, ita w nla i polis pfco in gere volivi actalt volentis, gq li n sniat ex rage sui: go n e zdfrend ad hindq, d n hindq ulq pfcoq ptntq ad gus volivi in auu l. d i zdfrens ad auq lbrq w talq: go auu lber w talis n e pfco de gere volivi in auu l. D and: e infti pfta ingere voloiis nfsq ita w nla i pfco ingere volivi nfsa actali volentis, etc, sdo: ingere voloiis libere, ita w nla i pfco in gere volivi actalt lbre volntis, no. Ani zstad ad regs argti. Volio nfsa Di e infte pfta in suo speali gere, ita w qqbd pfco zgers imppfco

nis de fugere omnia[illegible] rae sui. Ãus prius voloi[illegible]
n. e volivy in aue [illegible] tq voluy lbry, q[illegible] nsy. Et [illegible]
voliuy nsy: cum voliõ [illegible] nsa het rae sui og [illegible] dege
re voliui nsy in aue [illegible]; n vo degere volivi lberi.

Argtu

3us: [illegible] aue lbri ut talis et eiusdg q[illegible] Speciei ut [illegible]
aue nsy, [illegible] implat: go [illegible] gd aue lber ut talis i [illegible].
[illegible] maxi gd tq aue lber, q[illegible] aue nsus hent [illegible]
tq [illegible] adeq[illegible], eadg mus tenddi in [illegible]. [illegible] mir: im
pla gd [illegible] Split infita in alqa Spe [illegible] alq [illegible]
eiusdg Spi, [illegible] q[illegible] [illegible]; [illegible] aue lberi ut ta
lis et eiusdg Spei ut [illegible] aue nsy, [illegible] Splic infita
in Spe voloi [illegible] alq [illegible] eiusdg Spei [illegible]
[illegible] go. Mar certa e, q[illegible] Split infita e [illegible] oem
[illegible] [illegible]. [illegible] mirigd aue lber ut [illegible]
[illegible] aue nsy voloi, qi e infitry in Spe voloi. Nomag
rg, uus [illegible] rae, 1o q aue [illegible] nsus het [illegible]
[illegible], [illegible] aue lber pt here [illegible] tq[illegible] obty [illegible] adeq[illegible]. [illegible]
mus ttenddi in obty [illegible]: aue nsus nsio tendit, [illegible] ac
tus lber sgnt, utulit.

153 Argtu 2: voliõ nsa [illegible] adeqa rae
voloi [illegible] dng in rae [illegible]: go sed [illegible] dna sine [illegible]
one in rae [illegible] pt in aue [illegible] movre ad amrg lbry [illegible],
voliõ nsa sine [illegible] [illegible] in rae voloi pt [illegible] ad [illegible]
[illegible]. Ex eodg anti info 1: go sed [illegible] dna sine trae [illegible]
ta pt movre in aue [illegible] ad amrg lbry [illegible], ita voliõ nsa
sine trae [illegible] porit [illegible] in aue [illegible] ad [illegible] amrg lbry [illegible]
ry, [illegible] aue lber n [illegible] trey [illegible], gd e [illegible] Boluar
cus e argty. Info [illegible]: go, sed [illegible] dna n pt in aue [illegible]
vere ad amrg [illegible], qn det [illegible] [illegible] [illegible] a=
mrg lbry, ita voliõ nsa n pt [illegible] ad [illegible] amrg lbry
[illegible] sine [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] aue lbri ad [illegible]

154 Ad

argty [illegible] [illegible] Dno [illegible]. [illegible] e, gd [illegible] dna in rae

obti movi n adit algd excitius, dtrac, aut inexorg subo ng. sub ipsb ostua in ae biti. poteris movere in aue b. ad amrs Crarg. Aues wit in voloe rsa, gb indepen abe itio, dtrae, aut inexoe st bona ug Cris n pt extendi ad esse amrs lbri Crarg; hec dtrao, inexo, aut excitiug est sfeo subdita sfeoi aues rsij. Firmad dispertae: n minus rsa e bitas Di sc gb Ds stuit in rage obti movi ada more Crarg, gb e esse Di: go Ds in rae talis obti n di dit bitg subditg sug tsg, bitati. Volio rsa, ga Ds se ktg amad dit rsitg ad excedug etg vtulit, gb rsitg n dit amor Di lber ga Crai: go hic amor algd dit supra sfeog aues rsij; at h algd e st sfeo xta gata: go aues Di lber ut talis dit st sfeog supra sfeog aues rsij.

155 Arotg 3: si aues liberi ut talis dicend st sfeog, dicend sfeog solit infetg; at h n dicend: go n dicent st sfeog. Dat mir: gd e defectible n dit sfeog solit infetg; at aues lberi ut tales st defectibles: go. D marg: dicend rlit, d st sfeog solit infetg, odo: dicend vtulit, no marg, d mirg. Ad ius pag D marg: gd e rlit e defectibile n dit, dic, odo: gd e ttg vtulit defectibile, no. Darit dsquida e mir. Aues lber ut talis dit rlit sfeionem solit iftg, ga e rlit Di: dit st sfeog solit infetg gd e st dtrate xiga idntis ug Do: n dit vtulit eiusmi sfeog st ~~ulg~~ vtulg defctilitg. Hec oia ostand ue diti st stucona aues lberi.

156 Instat: idntas volois lbrg, l xiga idntis ug Do n arguit sfeog in voloe: go volio lbra ut talis n dit st sfeog solit iftg. Dat and: volio Di lbra e xiga adiden tg ug esse rsa, d tg gd e talis lbra volio n e rsa: go. No and, d D and gaois: d tg gd e talis lbara volio, n e rsa gad entatg no and; n e rsa gad denog, odo and, e no dgb. Imo hic sumly partas ga obantes: xiga idntis ug ente rso arguit rsitg gad entatg in se

treo ygnte: go silt. Sic actus liberi eo pro, qd sint liberi
petund ee vtulit dfectiles, id in sua lia sint pfecti, idq
sit icapaces, id sint nsis etz vtulit: unde x nla sintioe
ny esa nsa pt ssiri ee nsos vtulit. At x eo, qd actus
liber i qd povz, qd izrz in sua esa, qd amale, seqtr
affre algs raz pfeoi.

157 Argtz 6: nla Di pfeo pt Do decee
d actus liber id talis pt Do decee: go actus liber id tlis
ni Di pfeo. Stad p maris, qd alas pecc Dr n ee sume p
fectus. Stad p miris, qd Do de fo dee pfeo volentis actu
altz Mndz xtre. D marz: nla Di pfeo pt Do rlis de
ese, sdo: Do decet vtulit no marz, nis pao sbdata dfoe
n icod. Mir i dsgda, sill. Ds o sems sume rlis pfectus,
qa nla eius pfeo e rlis dfectilis. Est etz sume vtuliter
pfectus, qa nz in D impolis i pra ofeio libera, si n
hed vtulit pfeoz volois altius Mndi, hed vtulit p-
feoz eglz nolois, laltius actus povi.

158 Instar: sid nsz i Dz
ee Dz, ita nsz i ee sume, d oimode pfectz, d nsa i Do oi
moda pfeo; d actus liber ut talis n i Do nsus: go nsz i D
pfeo. D lz maris ptz: d nsa e Do rlis oimoda pfeo, s-
do: e nsa Do vtulit oimoda pfeo, sbd: oimda linh lin
pqulenti sdo: oimda dtrate in se, no. Dstad x suoe ad ar
guty, qsbd dng pfeoz, ee qadentatz tz nsz, qsi e pse
D. istad etz pfeoz vtulz volois vo eglit spnsari p x tz
vtulz nolois, aut altius actus povi. Hni color, pfeonz
actus liberi id talis ee rlis tz nsz, qsi de D e, d pfeoz
vtulz lius, seu xtz vtulis, ee lt. n. dtrate in se, sltz in
eglnti eglii nsa.

159 Argtz 7: actus liber ut talis siz pt here
pfeoz ea raoe qa e; d actus liber id talis p id dstus aptis
nsis, siz i vtulit: go siz vtulit pt here pfeoz. Vgei:
actus liber id talis ea raoe e pfeo, qa e spaui ad esz

d. zpave ad Essg, sed e vtulit: go sed vtulit e Dfectio. D
marg argti: sed pt here Dfectiog ea rae, ga e sug ee, ydo: ea
rae, ga e zpave ad ee absty, no marg, d D. mirg: d actus
liber ut tali, qud ostus agtis effys, sed e vtulit zpave ad
ee absty, d sequit, ydo: sed e vtulit sug ee. Acus liber ut ta
lis e Dfectio ga e sug ee vtule; ugd n vtulit, d pt e suum
ee vtule, e pt Dfectio. Sutio explari pt in ostuvis gsiu ee vtu
lis, qb lt ostuant ee vtule n tg pt vtulit ostuva, d pt
ostuva actalia ee vtulis: ido x Dfectio ysltad ostuty n vtulis,
d pt.

160 Ad ug Dmarg: ea rae e Dfectio; ga e sug ee. sug ee e
zpave ad Essg, ydo: ga gcisit e zpave ad Essg, no marg, d
Dmirg: sed e vtulit gcisit zpave ad Essg ydo: sed a vtule
e sug ee no. sed e gd acus liber ut tali, sed e vtuliter
zpave, seu ea pote ad essg, seu ad ens absty; e tg pt sug
ee vtule: ido in se dit pt d ri vtulit Dfectiog. Sut mus
e ens ad alud d toty sug ee e ad alud: x h tg n seq
n dire in se Dfectiog, d sed in alo; mus m hed in se ee ad
alud d sgnt het in se dire Dfectiog dientg orng ad alud.
Davit evit in nro casu: tras. libra sed e vtulit sed zpavei
ad Essg, seu ad ee absty; d ga pt e ee vtula diend Dfe
ctiog e pt Dfectio.

Qstio. 2a.

Utz Actibg dnis sniat honestas Urtutu morlig?

Arlus. 1.

Dvia dotra de Virtibus Intellectualibus, d Theologicis.

161 Dfectiog
snire actibg dnis sitad x dictis Lne anti. Huic dotre satis
fit, si actus dnis head Dfectiog gg ysegs ad ens, d ad gug se
gs amalitas: Dfectio hic sluari pt, gr zlgat Dfectio morlis,

seu honestas pertinens ad virtutes morales: quod convincit in hoc tantum differre, quia secundus actus est conflictus in sua perfectione, et non dicit per honestatem dependentiam moris, seu pertinentiam ad virtutes morales. Maxime specialiter loquimur de honestate propria virtutum moralium; et licet nostri instituti sit agere de virtutibus ad voluntatem pertinentibus, breviter tamen dicemus, quod sentiendum sit de virtute ingenere, et de virtutibus intellectualibus, theologicis etc.

163 Dico 1um cum D. Thom

q. 10 1 parte Lino ... et Exim D. 30 mhs. sine 16 aliisque pas-
sim: in Deo dari vere virtutes proprie dictas. Patet ex loco D. Dio-
nysii Cap. 6 nis 9: ubi virtutes annutiatis ... qui de tenebris vos vo-
cavit in admirabile lumen suum. Quo loco, ait D. Salmeron:
significantur vere et proprie virtutes in Deo existentes. Patet ratione: in Deo dari
quidquid perfectionis est ad honestum, nulla dicens aut supponendum imperfec-
tionem: et de virtutibus, nam proprie dictis plures sunt, quae sunt de
perfectione, et honestum nulla dicens, aut supponens imperfectionem: ergo in
Deo dantur plures ex virtutibus nam proprie dictis. Minor constabit
ex dicendis. Lineis de ...

Replicas: virtutis ratione habitus significatur, et
Deo repugnat habitus: ergo Deo repugnat virtutes. Resp. licet in nobis
per virtutem denotetur habitus, latius tamen patere virtutem, quam habitum;
virtus enim ubi constat ex A Deum nihil est aliud, quam constans et firma
voluntatis inclinatio ad res honestas: ad has atque Deus perfectissime fer-
ri certum est. Sic in Deo dari nati, et ipsa perfectio, seu incli-
natio divina voluntatis ad consequens ... moralitatis relata servanda
ex suppositione, quod operatur. Patet etiam ipsa volitio nihil facere divina re-
la moralitati. Dant pro ea libera volitiones, quibus efficaciter vult
obiecta ordinaria virtutum. Quae perfectiones sunt in Deo virtutes, assi-
milantur habitibus inclinantibus in actus virtutum.

Dico 2 virtu-

tes ad intellectum proprie pertinentes dantur in Deo. Hae virtutes sunt
sapientia, scientia, intellectus, prudentia, et ars. Patet ratione loquendo ex

virtutib; in p̃lari. Datr Sapia in Do, q. est rerū p altissimas cas cotio. Dr atq p se ipsū eo oīu sttimq uenta orem plat. Datr in Do Scīa, quæ est rerū noti clara et evidens: hæc notia habet a Do q̃muis non p discursū ut est in nobis. Datr in Do Intellectus, vis scilt horū priorū præcipua, a qb; tota nra scīa velut a suis fontib; derivatr. Datr in Do Prudentia, quæ summa certitudine et alite qd in gaudere factum, q̃muis discernit, acuisq Di cōnos et libros respicit et moderatr.

165 Datr in Do Ars, seu dictamen

rationis de rebus, et modo quo res sunt ad extra producendæ sint: ideo in lib Sapie 7 v. 21 dna Sapia vocatr omniū Artifex, quasi diceret: cunctis nobis oīa res adeo exigit, spiritū silt aut apiculis, in qua se artificium Artificis perititia n. alucead. A qua optima sit S. Augustini verba lib 11 de Civite Cap 21: nec Autor est excelentior nec ars efficacior verbo Di. Et tract 1 in Joanis explands Di verba illa quod factum est in ipso, vita erat, ait: quia Sapia Di per quam Artes continet oīa, quod factū est, in illo vita erat. Ex his oīb; dedr: quod virtutes ad ... pertinentes dantur in Do.

166 Dico 3: ex virtutib; Theologicis in Do non dantr Fides, et Spes, dantr sola Charitas. Ratio hujus prioris est quia fides est est obscura, et circa esse obscurius Do repugnat. Replicas: xta Sacram scripturam oīa Di opra sunt in fide. Rndeo opra Di esse in fide, hoc est in fidelitate, non in fide virtute Theologica, qua scilt quis Do aliquid dicenti credt. Ratio hujus posterioris est, quia xta D. Thom Spes fertur in bonum arduum, et ordinatur ad superandum difficultatem in adipiscenda re, quam quis cupit: maxime est hoc autem Deus non competere, utpote cui nil arduum est aut difficile. Ratio 3ii est quia Ds se, et nos perfectissimo amore Charitis diligit: ideo in Epistola 1a Joanis Cap 4 v. 16 dicitur: Ds Charitas est, et qui manet in Charite in Do manet.

Articulus 2us.

Utrum in Do sint Virtutes morales.

167 Fuere nnli qui relig alg in Dº virtg agnovere, nſ Theolog Charitg eo, qd oia vult, et facit Ds pt semet ipsg, seu se amore sui tns et fli movo xta lib Rubory 16 v. 1: u iversa pt semet ipsg operatus e Ds: nlus qo aucs virtus in Dº ē, ni Charitis Theolog. Dspleced ople tamen et sententg; nil m fre gntius in Scriura, et Pris, qm dari Amicig inr Dey et hoes et sti Ds hoes sty pt semet ipsy amare, et n pt ipsos hoes, hu Ds amor n ee ru hoy n ee amicita, d aupisca; amor qdm amicig rei hois stere ngt, ni do pt se amet: go Ds n sy amicig rei hois stere ngt, ni do pt se amet: go Ds n sy pt se ipsg hoes amat, & etia pt ipsos hoes. Hnc deduct solua ad sententg, stat m optime, qd Ds oia pt semet ipsg operet, et qd stl pt legat hoes amore amicalis.

168 Nec placet Sotus in 3ig dst 33 § ad hum, cui sentit Raynaudus in Theologia nali, d 8 Dne 6. Docent hi Att, in Dº dari virtes morlis, qa Ds het aues, qs insd tales sli a virtuty seri; honestas qe in eis repta cy i bona, et amali ty, qa Ds in hoibs amat: Sicut m Ds oiy sceleris qui in hoibs aversat, odio, m, sit Dº impius, et impietas eius; ita Dº pius, et pietas eius, seu oiy virtuty quis place, sglari qd affu in eg ferit. Sed ut bē advertit Sl Frado, h n suffic ut virtus in Dº ee dicant; l dicat in Dº dari pietg, ut ei placeat dolor, qs ho het de peccatis a se omissis. Sit ut virtus vē in algo v, is amare bē honestatg virtutis in orne ad prig sbty.

169 Dico 1: Dº repugnant virtes morles, qa ry aues sedunt sbmiog fforis ad Supiorg. Huic dicto ssonant rao nalis, et Scriura sacra. Rao nalis, qs eveni dicta, sug me celsitudini repugnare qsbd sbmiog, et here, supiorg. Sacra scriu ra; Psalm 99 vocat Ds Diory Dnus. Psalm 46: Excel sus sup oes gentes Dnus. Sapig 12: qis m dicet tibi: qd fe cisti? Aut qs stabit 9a iudiy tuy. Hnc deducit, Dº repugnare Relgog, eiusqz ptes, et actus, sive Latrig, l ado raois, obsntig, l cultus, sive oblaois, ac Voti, sive iramti

grio dicti (de qo postea.) Deduit etiam n. ei Deo poles pietatis, Dis, superorum respicit Dulia, oraonis, obedia, et legis observantia.

170 — Ita
ntas in Scriptura, saepe attribuit Xpto Dno, qui virtutes Dei oraonis, oravit ad Deum, obedia, factus obediens, et oravit tai Pater mat me e, adorao, procidendo ante faciem suam, et hiis similia: qd Deo n. reggat orao, obedia, honoritas, et adorao. Ideo, hec oia attribui Xpto Dno quod homo e, non quod Deus. Deitatem in se reggant illi autem n. in alna na, seu ut melius dicam, repraesent. ns, alias, ut uniat Deo. Ita eruquerunt Scriptores, tamen Doctores, e Scolastici, nos quem inter Maa de Sl. Trite h. regog promovimus.

171 Reglas rej: recta rao in nobis het vim legis, ut voltas Dra bet obedire: qd rao dna het vim legis, ut Deo voltas bet obedire: qo Deo n. repgat obedia. Ideo oppo anti, nando resp. Est disparitas; qd in nobis recta rao, scientia, aut rais dictamen nobis manifestat Dei. ging, et superorum legis: ideo gria obedientia rao bene nrae obedientiae aut recte raoi. Dnae raois dictamen n. het legis superorum quas manifestat, aut qui promulgare: unde nec e parte dnae voltis pt. cerere ea rao obedientia.

172 Hic excitat dubium, celebre quaest, an Gratitudo sit ex virtutibus quae dicunt honoritas in Xpto grato, e digne sit a Deo relegandus? Ibgi an gores n. memieve grtidnis in Deo, ut ts. alias dnae voltis virtutes expluerint aut saltem brevi laudarint s memorae. Postea Ibgi n. nli. adderunt gratiam, n. ts. lis amore ducti, quas risite exacti; ut m. a Deo istiq expulerint nec alq. mean vors, ut sme tand offciy reddi pmia p mriti, h soli gratuni reservant prodo a psoe; ng psoe supota, fidelitas etiam scrit. Hic sciet videt D. Vazqz pa q. D. 215 Cap 1, quas sequi Lorca. Hinc pt repgant expresse Salas, Thophilus, Suinick, Moriya emanantes exem Sarez, tom 3 de Gra lib 12 Cap. 30 a nq 8.

173 — Sit
nra resno: gratido repgoa Deo. Pat 1o ex atorte Phil lib 3 Ethicorum Cap 3 plo post mij, de magnanimo dicit: e etiam talis

ut beneficia conferat, studeat q[ue], si suscipiat b[e]n[e]f[ici]a-
-tiud m[agis] superius e[st], h[oc] [e]x[cessu]: ut in retribuendo majora b[e]n[e]f[ici]a
ferat: h[oc] m[od]o debitor [con]stitutus fiet is, qui tum stulit, at
q[ui] suscipiat b[e]n[e]f[iciu]m. Et post pauca: cum s[ci]l[ice]t suscipiendo
fior, [quod] vo [Magnanimus] vult superior esse. Infert[ur] ergo ai
aspens b[e]n[e]f[iciu]m, cui gratitudo [com]petit, e[st] aliqua ra[tion]e inferior, et dans be
fi[ciu]m e[st] aliqua ra[tion]e superior; s[ed] D[eu]s repugnat virtus arguens Deum
inferiorem esse [con]feribe [omn]i[u]m minima: ergo D[eu]s repugnat gratitudo.
Infero aliter: ergo gratitudo repugnat magnanimitati. Itaq[ue] e[st] l[on]ga
e[t] a forte [pro]bi: q[uo]d D[e]o repugnat virtus Magnanimitati repugnans:
ergo D[e]o repugnat gratitudo.

Pat[et] 2. e[x] Sacra Pag. Xp[istu]s D[omi]nus

Luc. 17 ait: nunquid gratiam habet servo illi, q[ui] fecit, quod imperaverat? Non puto. Sic et vos, cum feceritis o[mn]ia, quae praecepta sunt vobis, dicite, servi inutiles sumus: quod debuimus facere, fecimus. Ex h[oc] a forte sic arguit[ur]: si homines heros non debent gratitudinem, aut gratias agere servis, ut superata faciant: ergo multo minus D[eu]s debet gratitudinem, nec gratias agere Creaturis. Ratio antis est: quia obsequia servorum, ut utilia sint, et nisi heri non censeant ea b[e]n[e]f[ici]a, quia sunt soluta debita. Itaq[ue] urgendo a fortiori: major m[odo] e[st] subjectio, et strictior servitus Creaturae ad D[eu]m, quam sit debet servi ad D[omi]num temporalem; et multo magis ergo bene D[eu]s [con]spicit bona opera, quae fiunt a Creaturis. Et ad majorem rationem ostendam [con]siderata sunt ultima tres opiniones, seu rationes, ex quibus alia nata utilitas, et alia a[c]tum debitum, quarum unaquaeq[ue] satis erat, ut exim oret ratio debiti, et ognis subtraheret rationem gratitudinis.

133

Ith[ic] h[oc] doctrina [con]firma-

tur [com]parando. S. Cyrillus Alexandrinus apud Angelum D[omi]n[u]m in Catena Luc. 17 [sic] ait, quod qui apud nos dominantur, non referunt gratias, cum aliqui subditorum statuta sibi [con]segnunt obsequia: sed ex benevolentia suorum vocantes affectum, majorem eis aspectum serviendi agerant. Sic et D[eu]s petit idem a nobis famulatum sive servitutis. S. Ambros[ius] Luc. 17 Cap. de Vitis Fidei [ap]ud [con]firmat: sed ergo tu non [dicis] n[on]
eis servo tuo Recumbe; sed exigis ab eo aliud ministerium, et gra[tias]

ei n agi, ita nec in te pati Dnus venias cu usq opus, adiu laboriu. Beda in Luc. suo Cap 68: Sic ho ab hoc multiplex misterium agit, nec tn ec gra hed: qto magis vos, qi sine me nihil potestis facere. Et post pauca: servi qd q ptio empti est tis, inutiles vos, qa Dnus bonorum vrorum n indiget.

176 Rao a pri

resoluois desumtr a voce Gratudo, ue signao grie desumtr a de cro gratus, qo signat eu qi grm bficio refert, sitq memor e bficij grato ano: sut a Tiio gratus dit, qi efficit ijs afectibus, officijs. Sagr optime Thoi xta suq origne Gratunis virtus ad bficia semp refrund. S Thas ea q Ane 106 aro 1 dfinit, gratung ee virtus, qa bfactoribus gram recompsat, n qdem ex dbito legali, sed ex dbito honestatis, qae mre libera, et gruitus. Atqui dit gruung ex rae talis susipere bcficij acepty, uel grm refera. Hoc posito

177 Sic g resuoe argtor:

uui reqqat aceptio bficij reqqat gratudo; at Do reqqat bficij aceptio: go Do reqqat gratudo. Mar istad ex ny anti, dmir sadet ex sacra pag. Job 22: qd prdest Do si iustus fueris; aut qd offers, si immaculata fuerit vita tua? Et Cap 35: si iuste egeris, qd donabis ei, aut qd de manu tua acipiet? Prob. orum 9: si sapiens fueris, tibi met ipsi eris; si autem ilusor, solus portabis malum. Ad Rom 11: quis prior dedit li, et retru et ei. Ex his infert, Do reqqare acipere bficium a creatrae: go et ipsi reqqat gratudo ad creat. Sic Apls 2a ad Thimoth 2o dixit: si qis emndarit se ab his erit vas in honorem, santificatum et utile Do; cerum hec utilitas e ad efectus Cretos, qos intedit eficere p hos istum; de qbus omnio idem Aplus subjungit: et ad ae opus bonum paratum.

178 Hgc n latuere

Sapissimum Vazquez ido in sue tractu supra ciati docuit, Deum utiq n pose acipere bficia, nec dgnt a lis grm habere, aut gras agre: ingo se reqqat Do gratudo. Est tn alia gra

tunis sui, quia Deus potest gratificari hominibus, faciendo res illis gratas et
k rao retribuendo, quibus homines isti fecerunt Deo grata, quando liberaliter
ta, vel similia contulerunt. Hinc gratitudinis explicatio deducitur ex Cice-
rone de Natura Deorum dicente: Deus hominibus gratificari; cuius
potest gratificatio, potest in aliquo vocari gratitudo. Dicitur enim
ipso Cicerone: uti potest ita gratificatio ut ipse gratificans non
reddat, seu donando gratias, non potest gratitudo: at Deus gratificans
seu faciendo res hominibus gratas non donat gratias: ergo Deus non
potest gratitudo. Maior est certa, et mirum est expressa in nato Cicero
ne, qui communiter supponit: at non facere gratiam. Item dicitur, quatenus gra
tunis insurgatur contraria, et ubi licet gratificari a Deo vendicetur, ne
in locum equivocatur.

179 Obiicitur 1 in refugo: quia homines faciunt quod potest obli
gationem gratitudinis ga servum, qui praestat obsequia non ingrata, nec debita:
ergo Deus potest habere gratitudinem ga homines, qui praestant opera officii,
et supererogationis. Antecedens suadet ex Seneca lib 3 de Beneficiis cap
21: quod dominus servus praestat, quod a servo exigi potest, ministerium esse u
bi plus quam a servo, necesse, beneficium est. Ubi enim in affectum Ami
ci transit incipit vocari beneficium: et ideo etiam servis ultra debitum
facientibus gratias potest herus. Ad quod potest responderi. 1o esse quod in Deo exsta-
re omnis ratio debiti, quando opera supererogationis exequimur adhuc
essemus servi inutiles; quia nullis operibus nostris nihil Deo utilitatis
comparamus: unde nec beneficium, nec mag gratitudinis exhibemus: quod est
contrario contingit in operibus servi hero non debitis.

180 Aliter 2, in quibus libet
operibus etiam supererogationis cernitur ex parte nostra ratio debiti, quibus
sufficit et superabundat, ne aliquo modo opera reddent in Deum gratitu
dinis debitum. 1o quia quibuslibet opera nostra expresse supponit, quod fiant debi
ta Deo tamquam Creatori, et ultimo Domino, cuius sunt omnes potentiae
et horum operationes, quibus non minus essentialis est ratio debiti, quam ratio creaturae.
2o quia omnia opera nostra bona sunt principaliter a Deo et in nostram utilitatem
litatem: unde sunt Dei beneficia, et tanto magis obstringunt Deum ab o-
bligatione gratitudinis sustinendae, quanto magis in nobis augent gra

tunis oblgaq. 3°, qª nrum gratunis bitum erga Deus
n pt unqd exhauri, n sy qª crescit l'x esa nra gratune,
& etz, qª nd bfcio creaonis, aud saois parg grz esu=
mus reffe: gto mind bfcijs rdmptioni.

181 Stni sumr rao
efax & obtioi suoe: Dnus servo tribuens prius bficia
majora, postea vo a servo requirend oblgia longe mi=
nora, d potius utlia servo, qs Dno, nla rae ter ad gra
tunz, qbvis la oblgia n fuerind a Dno zperata: d
ita se hed Ds zgave ad hoes: go Ds nla rae ter ad gra
tunz qa hoes. Dotra zplavi pt zplo: si Rex truat
servis suis priosas vestes, regios cibos, d Magros, qi
eos zstruand in oibs artibs d discipplni. lt li servi ves
tes zduand, cibs regijs vescand d ani ornent artibus,
aud scijs, n impund ptea Regi oblgaq gratunis, d
psi ad gratunz mend mags oblgati. Qd ultius eet
dicdy, si Rex stulisd etz zltz voltz, d scz. coera
qz Ds nobs stulit?

182 Obtio 2: dar scepts gratunis D, etho
ibs, gnis: go D° zptit gratido. Rai and: rependre grz
alui facenti, qd alti gratz e, e scepts gratunis; d hic e
gnis D° d hoibs; Ds m juxti facentibs qd psi gratz est,
retruit, qo grata sit juxtis: go. No and, ad uu qaz Dma
rz: rependre grz zbitz alui facenti, qd alti gratz e, d sil
bitz, est scepts gratunii: no; rependre grz alqa rae bitz al=
cui facenti, qd alti gratz e, d sil zbitz, Sic odo marz, d
ro mirg. Rddio grz pria gratunis supit bitz; uz qd
rgqd D° bitz etz minimg ortz x opribs, ustorz etz ma
ximis D° rqad rddio pria gratunis. Unde qd Ds bene
oprntibs sferat lbralie bficia poted ad eius Charitz,
bfcentiz, lbralitatz, d ad optmg gbernaz (loqor pssiin
odo a psoe, d paido de pmio) qa pt n e opus sufpxe
re suspicz gratunz.

183 Obtio 3: sltz admda e gratudo zr Dnae psoaez: q in vo sic gratudo Do anit. Ita p anti, qd in Evang mltotis Dat dri dare Filio qd e grtz pdu uz psu, d cgnt Filiu, l Sgus stus qd sit psoz p dutz, dicunt acipre, imo d bere: ois atq, qi accipit, d bd, eo pso dhit oblgaz gratunis, si n bd psta. No and, ues pao n ugdi; q a gratudo gstr respit bfi ciz gruitz, ac pinde nec nls, nec bitz. Ldqd in Dnis psoz pduentes truind psois pdutis, n e gruitz dmae re nalit ac tpso bitz n mins qs psois pducentibz bci tota psio eslti, d psoalis larz. Respsoz disce & S Basilio lbro 2 9o Eunomiz diente: Dat na, n scesoe d & Rcardo Vitorino lbro 6 de Trite Cap 1: nihil igsibi e (in Do) xta dong largntis graz, d totz xtaz rietz xgntis nz. Sed m gnasecli nale e ab alo n pce dre, sic sane ei nale e dess pcedntz here.

184 Robis, uer Iurgtz donumadz i zr aues dientes zsioritz? idrcs psoz nota, Irare ei Dz in testz zvocare, qnis tgs p a vetas, dueracitas nil pt ignorare, nec sz pt ofrare zd fit Irgtz ei Rblgois acz, q a nlius asrtio sfrat, n pal qd certius, d firmius, d ido jrand effitit, Do thmoz ei magz strdgnz, gs i esrtio Irantis. Ita expla d S Thas la 2e que 89 aro 1. Do atz, nemiz huit, p qs Irard ma rz. Hoes m p marz sui jrand, d oio dtros corz fnis ad Ifrag e Irgtz. Hni deduit rao, obgs Do rpgad Irgtzi H m supst, testz zvocatz ei supisrz zvocanbe, vu Dsu peor rpged.

185 Hni etz deduit, gties in Sacra pag dri Dz ira re Irgtz acipi p mtaphorz; z quomodo ad hunz sex suetunz, e zveredulitz. Ita S Athsius Serm de psioe d Cruce Dni: n ed ho irad Ds, d nobz psue sermo p Irgto

adverit. Stoici aut loquntur irare dicit. At huiusmodi huno moreefarunt. Sunt ut unde alii loquntur sibi heri velint, de ea loquenti sibi hunc. S. Heronimus Isaiae 42 ad lud: iravit Dnus exercituum ait: huiusmodi huno loquor assu, quod scilicet non fallat, qui fallit non potest. S. Basilius homil. 3 de Sacra ira quae reducitur corum. qui pacto tolunt Vivo ego dicit Dnus.

Arlus. 8.

Virtutes aliquae morales directe regentes.

186 Dico 2: Directe regunt virtutes morales in quarum obto involvitur passio. Ratio: virtutes quae dicuntur in obto passione, quae ordant ad moderandas passiones actus inordinatos reprimendos, et directe regant virtutes, quae ordant ad moderandas passiones, actus inordinatos reprimendo: ergo directe regant virtutes quae in eorum obto involvitur passio. Minor est evidens; cum non sit aliud directe reggare passiones, et actus inordinatos, statuit directe reggare virtutes ad hoc ordinatas. Ex dictis eadem ratione deducitur, quod sint in particulari virtutes morales directe regentes ratione obti.

187 Deducitur 1, Temperantia, eiusque partes non sit reggare directe in suo genere, et etiam in suo metaphorico. Ratio est, quia temperantia maxime consistit in delectationibus sensibilibus; cum ergo in directe non sint passiones, quibus trahantur ad obitum, nec in directe virtutis consistens aliud maxime. Ratio quia partes est quia temperantia eiusque partes versantur circa passiones, inclinantes ad corporale bonum, quod est delectabile sensui; huiusmodi sunt Cibus, Potus, et Voluptas, circa quorum concupiscentias versantur Abstinentia, Sobrietas, Continentia, Castitas, Temperantia, et Modestia. Sordes quod est utilitas harum inclinationum in ea sunt, ut in Servitio sacris neque metaphorice gratia maxime virtutum, quibus directe in suo tempore, nec metaphorice directe sanire videantur.

188 Sapienter quod ducit lib 10 Ethicor cap 8 circa maxime: an Temperantes? At quid non fuerint? An laus est iniuria, si pravas directe cupiditates non habere dicant? Liminariter dotra hoc in Consuetudine, ut munus est Ivz

temprare; h Dº grie n. tuit, truit tz mghorce gº efectus punidi. In h. su aucdie i Dniel cap 3: fac nobis sedm mnsuetung tuq, et sed mltiuq Msordiaq tuq. et David Psal. 85: qnia suffuit Mnsutudo, et corripiem. Dmat etz in Clamtia qz lt fil uz Mnsuetene ostuad etz temprnti, xta Strguz Pstorz, et tz xta Dng. sufsz DD. oriem abstinui a gabet psoe. Mun Clemtiq e temprare pstz ulciscedi, et moderari poenas, qd spect ad modratz jstiq, gniuq: ptia vir tus clemtiq, Pslii Dº ondda e.

189 Deduit 2 Fortung nº niri grie in Dº, et sz in su mghorco. Rao 1ª ptis e; qª fortudo ostuit mig, gr tmorz et audaciq irasibli; ugs regend Dº eqsmi psoei, vgat etz virts, gr psai ostuens mig. Rao 2ª ptis e; qª fortudo et eius ptes sfeoz, ddz nitz pfferunt; et efu haz virtutz gadz silune gli card sfeoz dnorz efuz, qi mags eius opez osdurd: unde tz in dnis Scruris laudat Dº fortudo n. e sermo de Virte morli, qz fortunis nene sgat, qs selt ad psoum modlraz ordat, et xeolit vii eius, et poa ofita, pgBogrd magna, e mrablia.

190 Deduit 3, in Dº n. dari grie ptientiq, et sz mghorce. Rao 1ª ptis e; qª griz ptientiq muns e osare bonz raois gª impties Tristiq, malaqs tolerare: ita ostad x S Agsho, qs xpit D Thai 2a 2ª Qne 136 aro 1. Dº atz nil mali pati pt, et mlto minis impetu tristiq. Rao 2ª ptis e; qª Dº injrias n. statz ulcisit, et ad poeta sptat, imo et puocad. In h su Psdyo lico Psal 85 ptiens, et mltq msricords. Sili mphora Dº porund atrui ostntia, et Drswera, garz ta supra ptientiq ardui tz mlorz; ra diuturnitz, ut doced A Mag pte, et Dreiiatis aro 5.

191 Deduit 4 Dº grie n. onire magnanimitz, qs in seuera sacra n. irie Dº atruta. Flz virts est

rgspir dfatg ostumig, gs asrund asw, jordati honori, qie A
Sprio, d e Drio psilanimtas, ad ostad & A Dre tn 2 2 129
aro 5 docente, mni prig magnanitis ee trdre ad ea, qug
sit magno honore dgna, e nrg ac mrg raois perc cca mag
nos honoru: ido split n pt Do sdi hec virts. Siatg ve
lis g psiog jslindre, ssirado sig penssog facdi ru magnoho
rore dgnas, magnanitas cozudet cig Magnificca, deg a
pstea agemd.

192 Dediu S. Longanimitg n ec in Do nime
phorei. Rao e eadz ac in ptientia; g a ab hac sig dfert
gats extdit ang ad algd lnga dstand d obtedy pst diu
tng tempue. Ita & Fulio doced S Thas 2 136 aro 5.
Di go Dptad Detoris poatg, gs, mltoties nimie dferk, retar
dad poenas bitas grijs in sugnig Majestg omisst. In hsu
& g dies e Aplus ad Rom 2: an divitias Sagig, d Lon
ganimitatis eius otgnit. Et Apolorg Lrcepi 2a Cap 3:
Dnu nri lnganimitg saluty arbtemini.

Artlus. 2.

Virtes morles Do dnientes.

193 Dico 3: in
Do dant virtes morles, gs & rave fli, d pemulari tnddi
mo nlg gedued psiog. Ita DD Anguis, d Eximius,
gos Logni Thgi smit. Rat: virtu & gera sia dientes psiog
nla impsfeoe admatg dante in Do: d virtes morles, gs, & ra
one fli, d pculari tnddi mo nlg jedued psiog, dicunt
& gere sue psiog nla impsfeoe admatg: go in Do dant
virtes morles, gs & rae fli, d gmulari tnddimo nlg j=
edued psiog. Silogus a legus, nec ula & psis pt negari.
Tota dfaso in astigdis cuisni virtibg.

191 1o ingl an prie dat
in Do istia, n sig pud istia e virts gralis, d etg gde
speali virts ab alis virtib, dsta. A istig tractaone
abstraho, ne in alng messig falcg mitg. Tsio ad eius ptes.

Ir. istius ptes enumat 1° liberalitas. qb. cu ista oniq hd
gatis prialit ad alty, & gatis eius ma pt res ptiores, q
ut in lis erogadis cernit gdq mode bity decentiu. gs
e minimy in rae bitu, ut docuit S. Thas 2a 2æ. q 117
aro 5 in cope. P. Vazq. cu Caytano renuit admere in
Deo liberality prie sptq. Driy te ca. iud Dr cu D. Tha,
gs freqntius imand Thgi.

195 Dico: in Deo dari prie libera-
litas. Pat: in eo, cui prie cptit actus liberalitatis, dat
prie liberalitas, Deo prie cptit actus liberalitatis: go in Deo
dat prie liberalitas. Pat mir: dare n pt dantis algd comodi
dy cdonatione sperat, & pt hoc bity donais e lucs libera
litis actu, ut e dotra pp Phi lib 4 Eticor Cap 1; &
Dtita dat sua dona; Dm in oibg bonis suis bity onicad,
n ptdnd gde comodi algd, aut utility sibi, & tty ptdens
facere, gd e oniend & decend facere bitis fonty: go. Ct
qb solus Ds e, cui nil honestius sspeoiis, aut altius bitis
acrescit pr donaes liberales: go solus Ds suma prietate pt dici
liberalis.

196 Vrgd: in Leg donari ff de donaoby, et in ala
leg donari ff de relis juris dit, donari videt, gd nlo jure
cognte cdit. Dona vieus ponsficiy Cap. 1 de Donaoby: ido do-
nao, gto mags dstad abito, tto mags e liberalis; at donao Di
mlto mags dstad a bito gs donacs cuscbd pibg creatq: go donao
Di mags acdit ad liberality, gs gsbd donao pibg creatq. stad
pmiri, gd ppta bd algd mo uicbd pibg creatq, gatis sit co=
ptes oniti, unicsi sb uno Capite, & Gubnatore Di, ita

197 Dices 2a 1: dei liberaltas n crsat cca. mag pri
z liberalitu: gc n e prie liberaltas. Stad p anti, gd liberaltas
Di crsat potimy cca. Largios bonorq spualiq, e ma
pria liberalitis sit pecunia, l'rel, gs pecunia astimand ut
ostad p Arle lib 4 Eticor Cap 1. Nat and cui pao n ugd.

1° 3ª etiā respondeo a largione bonorum spualium D' hoibus o-
ffert n° sibi pecunias, etiā oes res pecuna æstimales. Nota
& S Agno libro de disciplina Xptana Cap 1: totum quod ho
es possident in terra, de oia, quorum sint Dni, pecunia vocari. 1
mo xta S Thā hic 2 2 aro 3 ad libralitem spectat affe
ctus ivalibus spectosi absque sine grio, utilis Dei, cum ere va
les n° sint capaces acquisiti pecunia, neque habi dnium alius rei:
go 1 Thai ad libralitem n° rgrit pecunia, nec thlaz Dnis.
198 2° a
lt libralitas dna potimus versi cca. bona spualia adhuc
primi libralitas; sed m° D' i Dnus utlimd, ita virtuli
us sit utliores, id pleadona largiat. Stat in Misericor=
da, qs lt in hoe n° xtdat ad libraty a miseria pecti, in D°
tz xtdr. Ita libralitas dna n° sibi offert bona temporalia, et
qbs sit ptio æstimalia, etiā spualia, qs nlo temporali p
tio possit zpari. Si roges, an ho alqdo ps bona spualia
& libralite offere, affo satisfaz sclt, d imptraz bonorum
operum, zduloas, d spua delecta.
199 Dices 2°: qi dat & libra=
lito, privad se pso dnio rerum, qas offert; D' atz n° pt pri
vare se plus dnio rerum: go n° dat & libralte. Nnli judaed,
n° ee de rae libraltis ho dnii privaoz, d ee impssloz pvi
entz & limtae creti dnii. Rtz, qd lt pecoras Dz re
mead semp urle dnium cujusd rei cretz, nil omind offert
hoibus alqd parlare dnium n° sibi grio volti, etiā rerum, qs
sbiuerd huiq libertati. Stad in votis, pqua solemni ut
Rligosi, & qs in Dz tfferi dnium prlare slog dlaiobs,
l alarum rerum, qs offerund D°; qd dnium ante votum d
oblaoes erad panes hoes.
200 Dices 3 & D Tha 2ne 117 aro
6 ad lz: datio dna fuit & eo, qd amad hoes, qbs dad,
n° atz & eo, qd afciat ad ea, qs dat, d ido magis vi
det ptere ad Chartz, qsb ad libralitz. Rt, datioz divina

uti veri & Charite, qua oia sibi-Semet ipsis operatus est Deus, qn h ebi ad stig head & mavo Liberalitis. Caery ipse Spes li beralitis dominate zsior Caritis specie. ideo ait Ang ueri li dationes lg magis, et e spus, iure privilegium spectare ad Charitatem, quam ad liberalitatem. Imo si xta S Thomae datio dona spectat magis ad Charitatem, quam ad liberalitatem, spectat illius ad liberalitatem.

202

Dicit Q & Arle, qui Diis nare videt oes virtes, et nenatem liberalitatem lib 10 Ethicor Cap 8: An liberales? At cui dabuntur? Absurdum e enim si numos etiam habeant, aut aliquid tale. Et porro fortitudinis, et temperantiae sicut nam et editit: ita per oia discurrenti cuncta, quae sunt circa. actiones parva quaedam, et non digna Diis immortalibus sane videntur. Et mentem Arlis sic e nare Deorum foelicitatem constitui per vitam activam, quae constitit in exercitiis talium virtutum. Inter quos Deos maxime beatos esse putamus, atque felices. Sed haec foelicitas non constituta per activam vitam activam, quae in Deorum Republica non posset exerceri actus liberalitatis, ipsius, Dei, neque in hic Deus potuit Deo alteri tribuere pecuniam, aut aliquid pretio aestimabile, quia Divinitas nullius eget. Nil omnino in fine capitis ipse Ethicus edit, Deos hominibus studiosis beneficia offe.

Quae virtus quae zr ipsi pte animam, e Benignitas: quae virts ipsius adjuncta, quia e ad alteros et respicit quoddam morale bitum, non sicut ipsum, et referendum ad mores. S Isidorus lib 10 Ethimologiarum Cap 6 ait: Benignus e vir sponte ad benefaciendum paratus, et dulcis eloquio. Unde deduxit in benignitate zedi affabilitatem. Deo proprie convenit Benignitas, quia Deo proprie convenit quod in citata S Isidori aforte omnes imperfectiones secluserit. Deus sponte e paratus ad benefaciendum, et non hoc amaritudinis vocis sed trilicies, nec taedium sentitur buic, et laetitiam, et gaudium.

203

Nobis ut zr so Lsp, aut Deo ipse offrant liberalitas, et benignitas? S Ambros libro 1 officiorum Cap 28 insinuat eas vir

tes n̄ dffe spe. Virtus ē iustitiu virtus ei q̄r se magna cognatio
one jintar. Beneficentia nil dfert a Benignitate. Ir Beninitus
d libralis alqa dfra gerit q̄nini; q̄a libraltas honstas ētit ingra
ita donae absq̄ q̄tuitu grij omodi. Atq honstas n̄ afert sq
a beninite, q̄, q̄ rae sua sq afert befacre dasalit suer
sari; alqa gādfia q̄reddit q̄r libralitas, d beninits. Sed qdqd
de h̄s, in Dō q̄rie dand Beninitas, Bfientia, d Libraltas.
104
3a
virts anumata q̄r Jstie ptes ē Vetas, aud veracitas, qua
resp̄it alts, ui vult mefare qcepts suos, adeqand sgare
dj, d sceptib; qd ē qalitu qiu: dfcit a rae Jstie, q̄a eius
bitz n̄ ē legale, d morle nats q̄ zia honeste, q̄ lowoni
bet. Sacra Scrura tuit Dō veracitas, ut dicit q̄ Joanis
3° Ds verax ē, d Cap 7 qui me misit, verax ē. Est gō in Dō
suma vetas, aud veracitas, n̄ mō q̄ nil cengs q̄tericas qa
mentz logr, d etz q̄a qq uiq opra facit, adequat ds formad
uz idaeis, d raobj corz, qas Ds in mente gerit. Otto fideli
ti: tractaoq q̄n hi specbata Jstia explavi pt.
105
Dt aqtas virtes
dat in Dō Mnificca, qe ē pensio qdq ad facidas res mag
nas, d miralis: Dō q̄rime init xta lud Psalm 76: quis
Ds magns, sud Ds ner, tu es Ds facens miralia. Lbuis atq s=
paone ōne Magntuni, d Opoq, ī q̄e nil qdq Ds opra, ab:
sute te sfirats ē magnz, d mirale qdqd in rebj q̄tzuis minimis
efiit q̄ xima arts, d portioq ad tots univrsj: ut q̄pea mrito q
clamd David Psalm 103: q̄ magnificata sst opra tua Dne:
oia in Sapia fecisti. Moyses in Cantico Exodi 15, et
Isaias Cap 33: Dz aplld Magnificz. Ex huis dictis dicbl,
q virtibj, q̄ gomoiq, sr aneq, Imorntiq, Cfortuni, so
las magnifieq, d Clemeq Dō q̄rietrui.
106
Inds in Dō q̄niter
Mlsrdia. Mo, Albrts Magny dfnisse in Misrcorda astu
q̄passois, d esq relevati misriq, ocesq̄ Dō misrcordoq q̄adeq

relevandi miseriis, et non quod aliquam compassionem. Sentit P. Salmeron, duo
haec mutuatus est ex loquendi modo S. Anselmo in Proslogio
cap. 8 dicente: cum respicis nos miseros, nos sentimus misericordiae
effectum, tu non sentis affectum. Et rationem subiungit: quia nulla miseriae
compassione afficeris. Et cap. 10: misericors es, non quia tu sentias
affectum, sed quia nos sentimus effectum. Ad omnia cum cetera, et August. sed
sit asserendum dari in Deo proprie veram misericordiam, asserentes sibi,
compassionem non pertinere ad essentiam misericordiae rationem. Sed PP. Dastutior.
Ad plures doctores triplex distinguitur a Dei misericordia acceptio.
207 Prima acceptio
quae Misericordia pro subventione necessitatis defectus, sive qui ipsa
extremis compellit, sive qui convenit et non conservandi. Haec est acceptio
latissima, et extendit non solum ad creaturas irrationales, sed etiam ad creaturas
extremas omni sensu carentes. 2o accipitur pro subventione miseriae creaturae
capacis felicitatis. Haec acceptio Misericordiae restringitur ad solas
creaturas rationales, quia sicut hae sunt capaces felicitatis, et
beatitudinis, ita solae sunt capaces miseriae, quae est privatio eius
ut felicitatis. 3o strictissime accipitur pro sublevatione miseriae peccati
et extremis. Haec acceptio non solum excedit omnes creaturas irrationales
sed etiam excedit creationem creaturarum rationalium, et harum conservationem a miseria.
208 Hanc strictissimam misericordiae acceptionem docuit S. Augustinus
obstando in Psalm. 135: ad Dei misericordiam non pertinere,
quos de miseria liberat; non atque ut eius misericordiae fuisse, quia
modo facere coelum, et terram, et luminaria, cum haec omnia sint bona valde,
qui creavit omnia bona valde: haec vero misericordia, ut a peccatis nostris
mundet nos et a miseria liberet in gratiam. Et in Psalm. 32: Coeli
non indigent misericordia, ubi nulla est miseria: in terra abundat
hominis miseria, superabundat Domini misericordia: miseria hominis plena
est terra, et misericordia Domini plena est terra. Hinc in Deo
proprie convenit Misericordia iuxta tres expositas acceptiones.

Quaestio. 3.

Vtz acus dni sint eqles in pfcoe.
Artius 1.
Doctorum placita.

209 Ex huc dictis cons
tat 1° acus Di libros dire pfcoe. Constat 2, acus Di li-
bros pose heri ex motivo virtutis moralis, alios vero pose
moveri ex ex motivo misericordiae, alios ex motivo Justitiae, alios ex
motivo Charitatis. Constat 3, motivum Charitatis non habere esse necessario
in actibus omnibus; alioquin non daretur in Deo virtus moralis, quarum
actus possit sufficienter cooperari suis actibus. Una ratio dubitandi
in hac quaestione, quia virtutes contrariae non sunt equales in perfectione,
videntur actus ad has virtutes relatos esse contrarios in per-
fectione aequales. Insuper actus habens perfectius obiectum est caeteris paribus
perfectior actu habente obiectum minus perfectum; sed aliquis actus di
nos datus actus habens perfectius obiectum, quam obiectum alterius actus,
et aliunde caetera sunt paria: ergo aliquis actus dilectionis datus actus perfectior
alio: ergo sunt aequales in perfectione. Mirum constat in actu circa Angelos
producendos, et actu circa producendos homines: in utroque omnia sunt pa-
ria; et sic datur diversitas in obiecto, ex quibus Angelus est perfectior
homine.

210 Dominus Herize tom 1 in 1 partem absolute assentitur, actus
Dilectionis esse aequales in perfectione, sed potentia Dei attributa sunt aequali
a in perfectione entativa. Huic sententiae, videtur nunc Theologorum sua
contra quod omnes actus Dilectionis liberi sunt in perfectione aequales. Maxime
dissident Theologi in assignanda huius aequalitatis ratione. Dominus Marin de
Carit. D, et hic docent omnes actus Dilectionis liberos esse in perfectione
aequales, quia licet haberi possint ex motivo particulari virtutis, omnibus tamen
commune est motivum Charitatis. Ratio quidem aliquis est, quia omnis, et quilibet actus
divinus est infinite et summe honestus: ergo quilibet haberi ex obiecto con-
finite, et summe honesto. At obiectum infinite, et summe honestum nul-
lum est aliud nisi obiectum Charitatis; quia sic obiectum Charitatis est Deus in
ratione summi boni: ergo omnis et quilibet actus divinus debet haberi ex
obiecto Charitatis.

211 Displicet hic consuetudo mea, contra quod in re natura

Do virtus moralis, qb aliude in Do sufficiend, ratio B. Marin
de-rase in virtuti Misericordy vg e ita pose movere ad opa
operis sublevaoz, et hec sublevao i movy sufni adeqB
in orne ad opa pers sublevady: go tale movy pt adeqare divny
aiy misericordy: go hic aiu n e bn movi & movo Chartis. Pra:
aiu dnu, sil hitu & movis Chartis, et misericordy, sequlet
obj actus, qore alt heat solo movo Chartis, et alt solomo
vo Misericordy, l n? Si sy: go in Do dat amor Misericordia
seque sn suspts & movo Misericordy: Si ly: go be aiu n e Mi
sericordy et pote iui n correl qualitas sufni safata seu mo
vy. Selege dicta a ny nro 110 et seq.
212 Rao adjuta
plato B. Marin n ugi; qa si ztdat qbbd dny aiy be
re ee sumi honsty in gra, assumit siz assptiz, et in ac
tu Chartis qd sic sadeo: aiu sumi honstus in gre dit se
og psios sine impsfcoe de gere honestatis. et aiu dnus Cha
ritis n dit se og psios sine impsfcoe de gere honestis:
go aiu dnu Chartis n e sumi honstus in gre. B
at mir: honestas Misericordy vg e psio sine impsfcoe de
gere honestis. et aiu dnu Chartis n dit se honsty
Misericordy: go. Si ztdat Marin, qbbd dny aiy bere ee
sumi honsty in sua lia vg, aiy Chartis ee sumi hons
ty in lia Chartis vg dicend. I gd e zhifndi ad solvdy
asntz dfatz; qa lt qibbd aiu s insfus in sua lia; vg lig
sinit zegles zrse, aiu erund zrse zegles.
213 L Ovro dod, e glity
dnory aiy dsumedy ee & idnte, qb hend vg amre insio
go Ds se amat. Sd qa e: lt voltas, et opoa sint idntatz
vg zlvo a se dnuerd zrsi zeglitz in psioe: go lt actus
dni idntifend vg amre nfo Dei dicend zrso ineqglitz in
psioe. Rao sqq e; qa lt aiu zniand in pdita idente di
sterend tz in suis lis, qb sit zrse zegles: go et psi aiu
zegles erund. Vgetr: aiu psterd ad lig psioriz e coeripa

ribꝫ pfectionꝫ aũt n̄ pertinẽt ad lĩg n̄ adeo pfectiõi; ꝫ dat aliq̃ duas pertinẽtẽs ad lĩg pfectionẽ, adq̃ n̄ ptinẽt alius aliq̃ ꝫ ex
ra sit paria: ꝫo datur aliq̃ duas pfectionẽ alio. Mar videt
certa, ꝫ mir & eo pstat, qd oẽs aliq̃ dnĩ on. xrd in idẽte
ũ amre nr̄o. ꝫ gbd ptẽd ad lĩg dtratz virtutz, ĩter
gar dar zeglitar.

214 Ipsiꝫ ratiõbꝫ impugnari sit DD qui docent g̃qua
lit aliq̃ dnorꝫ sloari, qtis sit aliq̃ Dñ infr. Santi,
ꝫ honesti, qd atruty oẽs pfectiones D̃, ꝫ aliq̃ bd tsedre. N
Steiq aũt dotra dfati: q̃a lt oẽs aliq̃ D̃ sind aliq̃ entiꝫ
fite sntj adhuc hẽd tndat ad obtã, zr se zeglia, ꝫ redd
und impgaoẽs faitꝫ, q̃a eꝫ atruta ptẽd ad ens infite
sntꝫ, et tꝫ sit zr se zeglia. Erea aliq̃ tndntes in ob
ta zeglit pfcta sit zr se zegles, si coera sind paria, ꝫ
aliq̃ dnĩ idtifati ũ D̃o infite snto tndũd in obta. z
eglit pfeta, ꝫ coera sit paria: ꝫo sit zr se zegles.

Arlus. 2.

Statuitur Sententia.

215 Venerabilis P. Emma
nuel Bacial mihi insit vig, dstraxit in aciꝫ dnĩs pfectioꝫ z=
tsivꝫ, ꝫ xtsivꝫ: ztsivꝫ dsumit & slio aid gasi sbto aliqꝫ,
nempe & D̃o ꝫ xtsivꝫ & obto; asruit aliq̃ dnos eẽ eglis
in pfectione ztsiva, ꝫ zegles in pfectione xtsiva. Assentior
huic dotrꝫ ꝫ xta eꝫ dico 1: aliq̃ dnĩ liberi sit xtsive
zegles, si versnt cca. obta zeglis pfectioni. Dat: aliq̃ q̃,
se xtndit ad marz pfectioꝫ obvꝫ ꝫ xtsivi pfectior, aliq̃ qui
tndit in mirꝫ obvꝫ pfectioꝫ; ꝫ xacꝫ dnĩs, qui versentur cca.
obta zeglis pfectioni, alius se xtdit ad marz pfectioꝫ ob
vꝫ, ꝫ alius tndit in mirꝫ obvꝫ pfectioꝫ: ꝫo xacꝫ dnĩs
unus ẽ xtsivi pfectior alio, si versent cca. obta zegalis
pfectioni. Mir pstat in aliq̃ tndnte cca. Angꝫ, ꝫ actu
tndnte cca. hoꝫ.

216 Dico 2.: actus divini liberi sunt comprehensive aequales.
Prob. Si actus divini liberi non essent comprehensive aequales, esset in potestate libera Dei, quod esse Deus esset comprehensive summe completi perfectus in omni linea; sed non est in potestate Dei libera esse comprehensive summe completi perfectus in omni linea: ergo actus divini liberi sunt comprehensive aequales. Sequela admittitur, quod comprehensiva summa completa perfectio Dei est Deo necessaria, prima probatur Deitati. Prob. maior: si actus divini liberi non essent comprehensive aequales, esset in potestate Dei libera habere actus minus comprehensive perfectus, et sic perfectiores, aut habere actus perfectiores minus perfectos et sic: sed hoc non esset in potestate Dei libera, quod in comprehensive summe completi perfectus.

217 Obiicies 1: quare duas perfectiones necessarias dat alia perfectior comprehensive, quam alia: ergo quare actus divinos liberos dat alter comprehensive perfectior alio. Antecedens constat in quantitate divino, qui est perfectio comprehensive maior, quam persona. Ideo antecedens et negatur consequentia. Disparitas est: quod habere, vel non habere perfectiones necessarias vel habere unam et aliam non habere, non est in potestate Dei libera: unde licet sint quare se comprehensive inaequales, non sequitur quod non in potestate Dei sit esse magis vel minus comprehensive perfectus. Hoc sed inaequalitate ~~comprehensive~~ actuum liberorum, quod in potestate Dei est habere, suos actus liberos ea ratione, quod liberi sunt, et sic quando est in potestate Dei esse magis vel minus comprehensive perfectus: ne ergo hoc sequatur nulla est inaequalitas intrinseca in perfectione actuum liberorum.

218 Obiicies 2: quare virtutes, quae in Deo sunt aliae, sunt comprehensive perfectiores aliis: ergo quare actus, qui correspondent iisdem virtutibus, alii sunt comprehensive perfectiores aliis. Antecedens probatur, quod virtus Charitatis theologicae, qua Deus potest libere exercere amandi creaturas propter divinam bonitatem, est comprehensive perfectior quadam virtute morali, qua Deus potest exercere. Ideo antecedens et nego consequentiam. Virtutes in Deo possunt esse inaequales in perfectione, quia ipsae conveniunt Deo, et ideo non erit in potestate Dei libera habere magis aut minus comprehensive perfectiones convenientes virtutibus; sed ipsa habet perfectiones, quae virtutibus possunt habere. Aliud evenit in actibus correspondentibus, cum

mi virtib; q us i in D. prte libra here. l n here eiusm xictra erit ebg et eadem prte here marg. sed mig ztsia psseor, qd e absdm.

329 Obiic 3: qo psseus e moug virtu, eo e ztsivi psseor ams creatus scepts et tali movo: qo qo psss us e movg virtus, eo e ztsive psseor ams dnus scepts et tali movo. Requeo: qo mar e ztsiva psseo ams mtorij gruitiois, eo mar e ams in gre mtorio: qo qo psseor ztsive e ams mtorius Xpti Dni, eo mar e in gre mtorio. Nabis egsi, q a insita dgnitas psseo, sdig nificantis mrta Xpti Dni, rdit la in gre mtorio q glia, lt sod zeglia in psseo ztsiva. Parit dico ad obtiog. Insita nstus D. ad semp heredg ttg ztsivg psseo ry, qtg sol here pt, p hd zaeglrg ztsivg suorg amg: qr rao n znit in Crii.

330 Obiic 4: si alqs ams D. pi in alq qo su lt xtsivo, ee psseor alo, alqs ams D. porit ee ptre honsteus: d nlus ams D. pt ee ptre honsteus: qo nlus ams D. pt ee in alqo su lt xtsivo psseor alo. Std p mar q ams mins xtsive honsteus n erit ztte honsteus. Nomar, us paosta e, q a ams mins xtsivi honsteus ee ztte honsteus in sua lia. Eo mins xtsive honsteus, n q psi dsiit alqa psseo sug lig; d q a eius lia n e adono blis, sd lia altius virtu; mo sili, qo Opora e psl dz fita in sua lia, e mins ztsive psseta, qsi e virts zltiva dna; q a lt head ee psseog sug lig, hec lia n e ado noblis, ac lia zltiva.

331 Obiic 5: D. bd libre xceri mo psfimo, qo xceri pt; d qr ams dnos dare zeglitas xtsiva in psseoe D. n bere libre xceri mo psfimo, qo xceri pt: qo lnt ams dnos n dar zegltas xtsiva in psseoe. Std p

miri, qd Ds se exeri, sub aug mindo extrins. Effectu non exerere mo Efficimo, qo pt. D marg: Ds bd lbre exeri mo extrinsice Efficimo, qo pt, ido: mo extrinsice Efficimo, qo pt, no. Parit. dsgda e mir. Cy Do libery n s here marg, admirg extrins Efficiog, qs here pt, bd semps exeri mo extrinsice Efficimo, qo pt. Leglitas extrinsica zr Di auci n sd Do ee lbrg here, l n here marg, admirg extrinsice Efficiog, qs pohere: go nec gd Dy pose exeri, i n mo extrinsice Efficimo, qo pt.

Qstio. 2.

De imutalite, et ladalite auig dnory.

Artic. 1.

Sus Dpati, et Autory seq.

222 Supo 1 ee dsgd Dy ee imutalg: ita cstat ex Malachig 3: ego Dnus, et n mutor. Ex Jacob 1o: apd, qs n i tmutao, nec vicissitudinis obumbrao. Imo ita pria. solius Di e imutalitas, ut s Flgntius lib 1 de Fide tead firmissime, sy Dy ee imutalg: k n sgad liu ubi Ego sum, qui sum. Mrto dxit S. Aug apd Exm Sarez, lib de Angis Cap 9: qs admy Ds npt fi mutalis, ita ng Cra pt fi imutalis. Supo 2, dsgd ee decra Di in algo vo su ee imutalia. Cstad ex Numerory 23o: n i Ds qai ho, ut mentiat, ng ut fius hois ut mutd. Ex Pubory 19: mlty cogtaes in corde viri, voltas Dni pmebit. Ex qbs deduit va imutaltas in decris dnis.

223 Supo 3, Dy n pose muare csilia, revocado decry, qd sel huit. Rao apd Exim Sarez e, q Ds semp hd notias, qas sel huit: go n pt revocare decraog, qs sel huit, hendo Etrag optg. Dai sga: revocare decraog sel hitg, ut sine nova raoe, qs dencio apread, e levitas ani et csistntia: Ds go, cui nova rao advire n pt, us, semp hed

notiã, qũi. Vel huit ñ pt utraq mutare, sine levite ani, q
a Dº abiq ẽ. Præa: D. ornend odere Mndy, postea Herryre
vocatus, lcognovit qd proto decro, fruta erã revocac, lñ: lt
lq; imprud decrevit; qd mi imprudius, qþ here Herry absty,
conceds fil fstrady ee decry q revocaq postorq. Si lq: ẽ
3ª certq supoq ill ll dicentiq, Dq slmq cognre, qd selcoq
novit.

224 · His supositũ, slus dsati ẽ, an decra Di sut lt sqn
tia, priind. sllr ita ee sqntia, ut rlir, l utualir, xta univs
cuq q slq, incipiand in tempre qad ad algas dnoes, d utulli
osnand ee in tempre? Vex ẽ sla. lª asfat decra Di lbracu.
lir zcipre incipre in tempre qad algas dnoes, d utulir esfa-
re qad alas. Anc dsdend ll Mnie sad 12 da sita dne 3,
d Torres Jrnarius dne 9. Favend huic slq. Herice doand voli
oq ee qinq sdq, sl sptatq, qa raoe ẽ nsa, incipre tq sdq dc
noes, q qai sstuit in ee lbrq; Pas q · tuedo doceni, decra
esfaiia Dº. poq lb eqie iq requod madato factaslt. sl omu
nre, ñ q surare ultius, Amicus, Raynaudus dlybier.
225 Va
sla nã decra Dº pose dscere, aud zcipre eq utulir in tepre.
Hec ẽ mũ zr Thitas uq Godey, zr Suitas, imo zr Thgos.
Hoc sa anctis ztimad de sde, ab alis sdei pzima: unde
ducend graves censre 9ª lq slq. Re qqd de hi qsda
ẽ la sla q graviinq atortis ponduo; lt mi Thgi dissint
in assiqda dnis raoe, sfus tq Dauq cogit Thgos ad lla am
pletedq. Audat s Liger lib 6 de Vocaoe qntiq Caq b: meq
na fortudo ẽ 2sinsiõi, cui ad sqdq vetq atortas sufsit, eq
latnte raoe. Cq DD go ly slq s nva 9º.
226 Aiu Di lbri ñ
pst zcipre utulir, nq utulir esfare eo sle, go dicund ex-
tre sqnt. Dat & Scrura. Isaiã 46: esiliq meq stabit, d
voltas mea fiet. Psalm 118: stuit ea in qinq, dinsoc

cly Saeli. Psalm 32: csily Dni in eyny met, cogtacs cordis eius ageracs in geras. Ex Aplo ad Ephes 1: elegit nos in Ipso ante Mndi cstucg. Ad Rom 7: vocat ea, qr n sit, tqb ea, qr sit. Ex his mefe deduit, Dy ab ctno decnere, et qd ei cs deura z geny mebund. Agi zmuabltas obis ado csivus atruit ack dnis, ed Sget, Dsos n alii pose extre.
221 Pars
PP. S Nizanus de Opficio hois Cap 81: Ds csily in oibg rebg Ipuo Sug zmutaby reted. S Ambros in Psalm 61: Ds zmo ble volty legimd. S Agsnd lib 12 Cfessiony Cap 15: num dica
„ tis, fa ei, qe, mi Vetas voce forti in aurg ztiorg dit de
„ va gnite Creatori, qd rgagb eius Sbtia, & tempra uriet;
„ nec eius voltas extra eius Sbtig e: unde n eg movelet,
„ mo velle hed, d Sel, d Sil, d Semg velle oia, qr vult. n rg,
„ d rg; nec nunc ta, nunc la, nec velle ostea qd nolebat, aut
„ nole, qd prius volebat; qa talis voltas mutalis e, d oe mu tale geny n e; Ds atg ner gnde.
S Grorius libtb morliy Cap 1: unda Ds futa psiend ante Saecla decrevit ga lia & saecla ornand. S Dscenid in Dialgo ga Mnichaos: Dei voltas bona e zmualis, eodg mo Semg Se hend. S. Anslmd lib de scordia Cap 1: K pty Dy qd vocati Sunt, in gnite in ga n e ptiy, nq futy, d tby psens, zmtale e. S Isdorud lib 1 de Sumo bono: opus n csily apd Dy credimd muari, qd uig ozguy ed, ab Ipsa gnite in eius mansit dspoe csilij. Rcards Vitornd lib 8 de Tri te Cap 22: qui ve zmutalis e, velle sug uriare n pt: qd go vel voluit Semg volat. Miros, Thgos alogindoc tos ausos fuise tg Sg Segi, nec formidaste premittoa utortis pondre.
229 Indg Angcus M 1 pte Q 19 aro 7: dicdu qd voltas Ds e oio zmutalis. Ad ccm. locasiradge, qud

aliud e muare voltz, et aliud e velle aliqary rery mutaonz.
Et m algis cadz volte zmoblr semente vele qd nunc fiat
h, et postea fiat drig. Atunc voltas muaret, si algs zii=
prd vele, qd prius n voluit, cosnerd vele, qd voluit. Et
lo qa Gentes Cap 83: vitnsy e m drig voltz zmutaly ei. In
qobd aez zmutali, si sel e alqd, n pt posmy n jee. Stoc
m moveri dimd, qd alit, se hed nunc, et prius; lr qit dria vol
tas e zmualis poto qd alqd velit, nst i exslepoe ey h velle.
b3.   Arao
ne sbo drg: impla aez lbry sel extre, qn qnite psa sqnitatz
dard, et impla drare sqnitz, qn semps xtd: qo ipla xey li
bry sel xtre, qn semps xtd: qo ipla desihre, aedziipre intz
pre. Sat mir: eo pso qd aue lber drd sqnitz, qn sele sey
idsa, qnitas qst bruit sey esty sle; nlo m x Cap gt lima
ri et efus slus qnitus i sstuere rz, ue i pidentz drao,
semps, ill, et sel drantz: qo. Vgei: sipt admi vrietas tempra
lis qad efus amrus, dodz, n e fuentz, udlly Dt decrz fuerit
ab qno, n ezdiga hri, ey nil fluvit sqnte ab qno: n e qter
nite dnoais zez, dnoao m amntis e zca, et pt xta adviris
inuspra: qo n x imsspoe in drnente, uei n porrra n qui
vd e n petrase shis, dmiorz: go nlz Dt decrz fluit ab
zeno, qd ami n pt.
b34   Ret qd lt atta dcrorz na n pi afari
decrz Dt fuisse ab qno, cogims tz id afare x loeuoe serz
xta qs deera Dt sit qna. Da e: lt sera ased, oia Dt decra
u qna, hic qnitas xta advcos sy soad longz drasz: qo lt
serara atrad qnitz decris, n deduit x serara va qnitas,
et sy longa drao. Vnde dcdr, qd l oiby deris dnis snitai
ab qno, cde nlo pt fari qd i ab qno,. Etqu Vbz etni
tas in eo, sic acipedy e in qo aiisp a Sbs, et shgis, et id

ostd a p̄oans atortbs acc de va p̄nite: go de va p̄nite accipedis e.

Artlus 2.

Ad argtus strigis

232 Argts hy: si decrad
n p̄sit p̄spre, nec p̄nre in tempre D nungs xcc lbre p̄
sua dera: go decra D p̄sit p̄spre, d p̄nre in tempre.
Pat and: Ds hodie n xcc lbre p̄ decry, ga decry xtitit heri,
d x supo, go decry sel xterit, p̄pole a n xtre hodie. Idg
p̄sequs sit in xta p̄ma, d anti oribg, dnly erit p̄sgl gs
tard, in go decry lbre xtad. No and, d p̄pag: ius adinty p̄
aog D: x supoa, go decry sel xterit, impole e n xtre hodie
in sic p̄poto xtisse heri, ida pog: ard go lbrg dtag D po
entis facre, sisty disty, no, Ds semp hd endz lbrtz, gs sel
huit: heri huit lbrtg, w decry de Mndo vg xtvit, l n
xtrit ab p̄no, d hodie hd lbrtg, w idg decry xtrit heri, et
ab p̄no, l n xterit: nungs huit, ng hd lbrtg, w decry de
Mndo n xtad hodie, p̄ngedo n xtre hodie ug xtisse heri.

233 Nec
mirady, seri a go hg ita accidand in D p̄mualij, ug. si
a in nobg eviand rade p̄mualitis D. Prus p̄ntiend hodie hd
hodie lbrtg ad p̄sty, d p̄ ab p̄no dand sic, d decry de
p̄sue. Hodie hd prui lbrtg impedidi sig, d decry de p̄sue n
impedioe p̄ngedagy eo, go xtrid ab p̄no sic, d decry, d
impedioe facente, ad p̄sente sig, d decry n xtisse ab p̄
no. Hoc in nobg eviand: go go go Ds hodie p̄ facre, go
sag decry n xtrit heri, d go decry, go xtit heri, n xtad hodie
in sic disto; si nos p̄sumd facre, go decry D de p̄su hodrno,
go xtitit heri n xtad hodie in sic disto.

234 Instar: go sig e D

& alqa supoe, qß p[ot]e ngt vitare, & Ds ſolu[m] ē abſte[n]ſi[on]is
& Dᵒ ē hodie p[ot]is &tre decry & ſupoe, qᵈ heri &xterit, & Dngt
vitare, qᵈ &trit heri: go decry &tre hodie ē Dᵒ ſolu[m], & abſti
n[ecessar]ij. Stat q mi[no]ri, qᵈ ad p[ot]itis n[on] dat p[ote]n[tia]. No mi[nor]is, & q
aoq D: ad p[ot]itis n[on] dat p[ote]n[tia] in ſe opoto, ſeu ad faciedu[m] ſ[impli]c[ite]r
opotu[m], &do: ad faciedu[m] ſ[impli]c[ite]r diſtu[m], ſbd: ſi p[ot]itis ē depend ab
&citio libertis p[ote]ntis, &do: ſi ē depend ab &citio libertis p[ote]ntis,
no. Cu[m] Ds ſemp[er] hea[t] libertatem, qß h[ab]et hodie, decrē, qᵈ &titit
heri, ...mie depda[t] a lbrte, qß hodie h[ab]et D: ſ[ci]l[ice]t libertas p[ri]us
hodiernae ccª. ſ[imp]l[ici]ter ē poend impedire decry de ...is, lt h[oc] decry
antea &tiſſet; q ſlt decry n[on] ē acceptu[m], n[on] depend ab h libertate.
335 Ar
g[umen]tu[m] 2: ſi decra Dᵒ nla raoe pecnd in tempore inciperi, nec deſiere
D[eu]s ad n[ul]l[u]s decror[um] ſ[impli]c[ite]r ē liber; ...: alit decra in n[ostr]u
erand libra Dᵒ; go decra D[e]i p[o]ſſ[un]t in tempore alqa raoe in-
cipere, & deſiere. Stat q mari, qᵈ D n[on] erit liber ad accep=
tioe decror[um]; qᵈ m[odo] ab ...no bd et & ſupoe, qᵈ n[on] p[ot]e[ri]t incipere:
n[ec] erit liber ad decror[um] ...ntiu[m]; q[ui]a decry ſel &tendo bd in
...y &tre. No maye, & D ... ...: n[on] erit liber ad
o[mne]s ...ntia decry, &do. ad alqs decror[um] ...ntiu[m], no. ... p[ot]
...; D n[on] ...re in ſuis decris. 1ᵒ &ſiſtedo a[b]ſ[olu]tis, d[icitu]r
reppa[t] Dᵒ. ...d q rp...a[t] ...mentia ...ri qᵈ ... deſiere ſel ...
tu[m]. 2ᵒ nunqß hedo talia decra; qᵈ m[odo] nunqß h[ab]et ...
me[n]t in ea ...to: h[ic] n[on] ...ntia ē Dᵒ libra, & ... ...
mntia opta. ... libertas ... ... in D[e]i decra ...
fra, ... ſ[ol]a decra aut ſemp[er] aut nunqß &tand.
Arg[umentu]m 3: &
raoe ... afficiu[m] ... D[e]i, ... n[on] ē
&tre ſemp[er]: go de raoe auu[m] libri n[on] ē ſemp[er] &tre & ſupone
qᵈ ſel &tand. ... ... : D[eu]s odiſſe peccatoru[m] n[on] ē ſimpliciter
go. ... ...: D[eu]s m[od]o n[on] ... ... odio ... q ...

olim factum in dilig; et in tempore subsequenti hic odio habuit: quo.
Non aute, et Deus ante factum: Deus odisse peccatorem pro tempore, quo
est peccat, non in, simpliciter, non: pro tempore, quo non est peccator, odio. Omnis
Dei sicut est divinus amor, absolute, et in genere est; non tamen relate est ad quod
bonum constans, et ad illud, in quo talis est dignus amore aut odio, Deus ab
aeterno habuit, et in genere odio habet illum, non pro tempore, quo iustus
est et pro tempore, quo est peccator.

337 Sutio est S. Augustini tract. 110 in Io-
ann. in la ad Rom. 9: cum nondum aliquid boni aut mali egissent
Iacob dilexit, Esau autem odio habuit; supra quod ait divus Deus: in-
comprehensibilis est dilectio, qua diligit, neque mutabilis; ante mundi constitutionem
dilexit. Et post pauca: habebat ergo le qua nos charitate, etiam cum
inimicitias adversus eum exercentes operabamur iniquitatem. Firmatur so-
luo & paritate simili, quod nunquam mutat, et frequenter obtinuerunt.
Ista et Ecclesiastici 23: Domino mundi antequam crearentur omnia, sic
agnita; sic et post perfectum respicit omnia. Audi S. Augustinum lib.
5 de Trinitate cap. 13: non aliter ea scivit creata, quam creanda: non
enim eius sapientiae aliquid accessit ex eis.

338 Ex his nulla deducuntur pro hac
ne controversia, quae movet D. Mysa. Deducit 1, Deus constantem fuisse
recte nunc, ac in tempore subsequenti Sauli relate ad tempus subsequentis
ii, et pro tempore subsequentis; quae voluntas divina in genere manet, et filii
eius manet in genere. Deducit 2, Deus retinere odium, quo se concepit
odium tamen donare Deus odio habere pro tempore peccati; sicut enim
se retinet scientiam, quam habuit de re facta Adam, sicut tamen de re pro fa-
cto dicitur. Deducit 3, Deus esse simul amicum et inimicum, licet pro
simul. Sicut simul est cognoscens prius et eius carentiam, licet non pro simul. De-
ducit 4, Deus semper habere sui constantem scientiam ex scientia, Deus suis
fidelibus puniendi istum pro tempore, quo fuit peccator; non pro tem-
pore, quo iustus est. Deducit 5, Deus non de inimicum istorum,
et Beatorum et aliorum, et relate, aut pro tempore, quo fuerunt peccatores.

Sic oia mend in myst. immualitati Di.

§ 31 Instai: si ho hodie odio

prosequeret alq propter injuriā factā, nunc est inimicus alterius, esset non

velet conservare inimicitia propter esse contrarietatem: ergo Ds. similiter. Ergo. ho

perseverand in odio propter injuriā acceptā non mutatur inimicus, dy afui

ex injuria accepta, et movet injuria non existente eque prosequitur: pariter vi

det in Do: ergo oia non cohaerent cum illo Ezechiel 18: iniquitatum

eius non recordabor. No utique ergo. Disparitas est, quia in hoibus

afui denonand amicos, inimicos, sed propter oi tempore quo afue

existend. hoes in mutales sunt. In Do immuali aliter res evit;

in ipso non sit sit velle, et nole per diversis temporibus extra se positis

dicta. Per Ezechiel verba significatur, quod Ds, si poeniteat agamus,

se hebit erga nos propter tempore poenitentiae, ac si non peccaverimus.

Argtum

1: decret efficax Di negat versari circa possibile, et impole: ergo decret

creandi prius heri non durat hodie; aliter versaret circa possibile,

quia tempus aeternum jam praeterit; versaret etiam circa impole; impo

le in hodie est creare prius ante diem hodernum: ergo decret crean

di prius heri non extit hodie, et defecit sit utcaliter. Dand:

decret efficax Di negat versari circa possibile, et impole ea raoe, qua

est possibile, et impole, sed and: ea raoe, qua non est possibile, sed com=

pole, no and, et ergo, nes per raon sub data distoe non ergo. Decret

creandi prius heri extit hodie, respicit per prius ut fundum he

ri, seu relate ad diem hesternum, in quo nec dies hesternus praeterit,

nec impole est prius creari.

§ 21 Argtum 5: officium est Di decretare extre

practici, per quo functa sit + suo: ergo Ds decreta possit de=

ficere. Stans enim quod + quod sui munere functum est propter=

nitus cessare. No and, et ergo quia licet decret utile est ad

constitudem diei bertz mo effecto, et immuali, imo si decret non

tandem in ipso, in quo functa sit suo munere, non possit esse completum

se sum mend, hent in raoe sua, quod si per eligo in extre=

\+ munere

\+ decret

tand. quia tota sententia extre beand: n quo Christ xtre in ... in
qo ad ... plaud. suis muni, ni xtard ... suo mnere fuerunt
ta. sit.

b16 Arg. 6 ab atorte. ... sit ... ing.
bus truit ... poeta, et mutao ... go capax e alius mu
taois. ... audiat ... log ... 18. ...
poeta egerit gend la agg. et ego poeta ... maly, qd ...
tavi facere ... No ans. ... oes, qui in ... Christ
aduii ... a ... mphoriu, et more huno, ... inor
ne ad ... ita ... ac ... mua-
rd. ... decu ... muta, ...
n mua ... log ... S. Gregorius ... cap. 33.

Artus. 3.

Utrum aues omnis sint laudabiles.

b13 Ad ... notat
ad aues laudabilis ... honesta regni impubalis: in h
oes ... Tha 1a ... art 6. Nil alit
e laudari, ... qd impuare aliu ... sui aues. ...
deduit amris, go ... amad ... amris go Beat amadis
n ei laudabiles ... imptalitis. ... aues posse ei li
bri ... morlit. ... pha ... ge, ...
... malit ... Libertas morlis ... xtra ... ga
... malitiz ... 3, qd ... aues liberi ...
... in ... tiva, tz respect ad nos alii sit mlores alijs.
Nobis ... mlior e aues qo ... vult libere ... nobis ...
... Ex 1o ... nobis ... maximus ... qd n quit ...
...

b14 ... qd ... aues ... libris ...
... et ... ad alg ... spone
aues mini ... ladablis laudalite morli ... rgta
ad mritz in ... capaci moerendi. Rao e quia ... aues
in creatis n ... ad mritz: go in ... n ... ad ... la

dabilis. Lat. and: auc mins pfectus potius ab honesti
ato, subordinato ad aliq pfectionem, aut ad minus pfecty non est in=
quitalis, quod honestas auc: quo non sufficit ad meritu. Stat q an
ti. qd ho zfatur solit est ad ab lq honestas, aut in se, aut in
equivalenti; bd m pere alqd & liis actibus, d in pfectioni stiud
eadq prova honestas, ac in mind pfecto.

245 Replas: in tali hypothesi
Ds est liber moralit ad electionem ad 2: oo est liber moralit ad electionem
ad 1; quia libertas moralis ad unq & tercq e etiq libertas moralis
ad Dq. R. Dq in tali casu ee liberq moralit ad electionem ad 2
Dq & ichq lius electionis ex electionis ad 1, n, & Dq totq electionem
ad 2: unde moralis libertas non versat ut electionem ad 2, d electionem ad
1, L ut & ichq electionis ad 2, d unitq talis & cessio. Replas
rq: & dotra tradita Dr qd ho n mereret, nec est ladabilis
moralit, ut n iatus ad alqd aliq Charitatis, subordinato pondus
& infinitis polb, magis, d magis ztfis in zsitq, minus d mi=
nus in zsitq ztfis pered ztsitq ad 2, opo aut ztfo ad 2. Rao
ilaois e, quia posset tunc pere Charitq ad 6, e sqnt pfectio=
rq Charite ad 2.

246 Ido ilaoq, d raoq lius paveq: unde Cra in
lo casu n poss pere alqd aliq moralit ladalq, e raoe ujus
mereat pmiq. Rao e, quia n Cra poss in tali hypothesi pere
aliq moralit ladalq, bered pere aliq oiq pfimq, d honesti
mq: iq qbcuqd aliq pered, opo alo pfectione, n ee mor=
lit ladablis; d ex vi hypothesis aut oiq pfimus ee im
polis; supit m qd ead poles aut magis, d magis hon
ti sine tro, d sqnt nlus ee assiglis ita pfectus, quo pfectior,
d pfectior alius et n posset assigri: quo in tali hypothesi Cra non
posset pere aliq moralit ladalq.

247 Deducit 2, qbus aut libri
Ds sind solit qdles, d Ds ad zfatus ad alqd bonq subor=

junto, n obstare, ut Ds a nobis, q ipse optimo laudabilis, et gratias tamquam largissimo benefactori beamdi rependere. Ratio e: nam liberalitas donarij eleos stat optime cum eo, qd obta sint bona tam in se, quam respective ad nos; gra n ut 2 melior e in se, et respective ad nos, qm gra tantum ut 1, et gra ut 1 melior e nobis, qm nulla gra. Bona spiritualia tam in se qm quoad nos sunt longe meliora bonis temporalibus, et sic de aliis: go lt Ds sequeretur honeste qad se, posit eligere seu gra ut 1, l ut 2 respective ad nos melius e, qd eligat gra ut 2, qm tantum ut 1: go absque dispositione liberalis honeste donarij eleos in se Ds dat nil omnino justitia debitum tulis, ut nos Deum tamquam liberalissimum benefactorem laudare, et gras rependere beamus.

218 Explicatur: si Ds in tali suppone e dignus gratificatoria laude e etiam dignus laude propria meriti. Ratio e: Laus gratificatoria e, qua commendatur aliquis electio aliquis ut benefica; et hic e laus moralis: go. Laus meriti laus, qua commendat electio ut benefica, electio ut habens bonitatem moralem virtutis beneficentiae: go e laus moralis. Rsp, laude, qua commendatur electio ut benefica ee laude, qua commendat electio ut habens bonitatem moralem virtutis beneficentiae, sed ut bonitas moralis dicit honestatem ortam ab honestate virtutis thgicis, l ad mores pertinentis; n atq sed bonitas moralis dicit electionem provenientem ex morali libertate. Explicat: laus gratificatoria potest stare absque morali laudabilitate ex parte benefactoris; nam in sensu dotorum operatorum vg cogliis in meritis dat moralis nostras conferendi beneficium alterius loco, substituto, et ignis n erit moralis laudabile qd conferat potius, qm plo, l a ea, et tamen ille, cui confert, pt et bet laude gratificatoria prosequi conferentem sibi beneficium, ut pro ed absque sui injuria alteri conferri.

219 His pronotatis prima conclusio versatur circa aures Dei libros, qos supponimus esse conclusiones, lt sint difficiles. 1a Sca defendit, ad laudabilitatem propriam meriti in solo capaci merendi insufficere

libertas quae est extrinseca a lege, licet sint ipsi aequalia. Hanc doctrinam docent plures Thomistae, ac Godoy, Ovedo, qui vocat eam notam extrinsecam, Lugo, Esparza, et alii, quos citat Marin de Merito D. et Sua liu. Ad hoc omnes Ad doctrinam docentes libertas quae est extrinseca legalia est laudabilis in alio, nec intrinsecis suis se excessus. Ita sic docet, libertas quae est aequalia modo sint ipsi aequalia, sufficit ad laudabilitatem quoque meriti. Hanc defendunt Vazquez, Prado, et Ruiz, quos citatus Marin, secundum Alia sic docet, libertas ad omnes aequales, sit similiter aequales, sufficere ad laudabilitatem quoque meriti, non vero ad merita.

Sit nostra Conclusio: omnes Dei liberi non sint laudales laudabilitate moralis requisita ad meritum in subiecto capaci merendi. Probatur: libertas quae est omnis abstracta, et semper est aequales neque respectu ad aliquod liberum pondus subdistincto non sufficit ad laudabilitatem quoque meriti. Sed in Deo sic datur talis libertas ad suos actus liberos: ergo in Deo non datur libertas sufficiens ad laudabilitatem quoque meriti: ergo omnes Dei liberi non sint laudabiles laudabilitate moralis requisita ad meritum in subiecto capaci merendi. Minor constat ex dictis supra, quae hic stabilitas. Ita non Deo possibilis proprie officio liberti, et ita aeffat omnes Dei liberos ut intrinsece aequales; extrinsecus vero libertas debet velari quae est omnis abstracta aequales, extrinsecus Deus est non inflatus ad aliquod subdistincto pondus.

Probatur Maior: quod datur neque moralis extrinseca neque respectu ad liberum pondus non datur libertas sufficiens ad laudabilitatem quoque meriti. Sed quod datur libertas quae est omnis abstracta, et semper aequales neque respectu ad aliquod liberum subdistincto pondus, datur neque moralis extrinseca neque respectu ad liberum pondus: ergo. Maior extrinsecus constat: quia laudabilitas quia meriti est laudabilitas moralis, sive dicens consulti malitiam pendentem, hanc non habet voluntas ponendi, et, adaequata ad inflata. Probatur Minor: licet omnes A, et B, simpliciter, et abstracti aequales sint duo malitiae extrinseca, utique sint aequi moralis ultimi malus, secundum utraque omnes et neque moralis extrinseca:

go quo dat libertas pr actus absolute, et simpliciter
eqles ny nste ad alqs lorg sbdsjnto dat ung morlit xtrey.

Artus. 2.

Satisfit obtiobj.

vsl Obtio 1. Ideo Deu
e morlit lbra: go e ladablis ladablita gria mriti. Dat
ans: ido ideo Dus ed morlit lbra, qa ed morlit nsa; dtqva
tio n pad: go. Dat miv: qo volti pxime xpditq i nsy se x
cere libre n tolit, qd libre se xcerd, qdo xcet: go qd ideo i
morlit nsa n tolit qd libre morlit pond. No ans, d mirg
paoii: ad huy paog D and: qd volti pxime xpditq i nsy
sbdsjnto dvage, se xcere lbre, Dc, ido ans: qd i nsy d
trate se xcere lbre, no ans, dsupoty, qd lbrtas aferat
nsty se xcedi dtrate. Nstas dtra, sive nstas ad ung d
tre e zoptlis cy lberte: cy atq in psnti casu nstas morlis
i dtra ad ung xtry morlit ucy, ngt spati cy lberte
morli, d sqnd ngy cy ladablte gria mriti.

Obtio 2: xcitiq
virtis morlis e morlit ladale; d in Do dat xcitiq virtus
morlis: go in Do dat xcitiq morlit ladale. Mir sstad x
ee, qd in Do dend virtus morlis, d sqnd xcitia plis coren
tia. Dat mar: xcitiq virtis morlis e morlit virtosq. d
qd e morlit virtosq e morlit ladale: go. D marg: xcit
q virtis morlis e morlit ladale, qdo ita pit wd pi pre
omi, ido; qdo ita pit, wd n pi pre omi, seu cy nste adal
qd pondy, no. N dat lbrtas morlis ad xcitiq virtis morli,
ni qdo ita pit, wd voltas pi se suspndre ab oi xcio vir
tis morlis. Hoc xciq dit virtosq morlit, n qa hd pit
cy lbrte morli, d qa respit obty honsty honeste dsj
ta ab honeste virtis ihgq: ido, tad, qd dit xciq mor
lit virtosq, d qd n pat cy lbrte morli.

854 Obtio 3: mlier ē agnti vali, ē lbro eē dgny laude morli, qß n eē: go Ds dcend atruere h dgnitz. Ro ani, qa ē dgny laude morli dit poße opari zeglit honeste, ē qnt poße lbri carere suma honeste in oprado, ē qnd qd ip sy oprand n ī sume pfety. Defecus huis pfois n openßat pß dgnitz ad morls ladalitz. Frmad sutio: qa absté ēsli mlier ē agnti lbro ū dgny lade morli, qß n eē, mlier erit Ds eē dgny lade morli, qß n eē in lui amre: go Ds lbri morlie se xcebit in lui amre, ē qnt amor Di qa se erit morlie lber; qd dicdy n ē. Sut go pß dgnitz ad laudē morls n openßat pßio nsti in dno amre Di qa se plz; ita silr pß eius mi dgnitz n openßat defecus sumz honesta tis, qß Ds bd hurc.
855 Obtio 2: mar
in
laus dni xtsive zegles, str tnsive inagles in pfeoe: go st morlie ladales. Fai mar: mar xtsiva zeglitas rdit aus xtsive pfiorz magis ofiz raoi; & mar ofiras raoi sufit ad morlz ladablitz: go. Ro ans, ē Ds marz paoi: rdit aus xtsive pfeorz magis ofiz raoi, liz magis ape lante supra xtsive, sdo: aplante supra ofrmz, no. Co pßogd aues dni sint xtsive zegles, alr ē magis xtsive ofriz raoi, aßuis sind aus xtsive egles, qa qd alr ī magis xtsive ofrii nil aliud ē ni qd dont plres teli, ū aues A ī ofrii raoi ni, ē paiores, ū aues B ī ofrii: h bē opit iy eo, qd oes aus sind equē ofres raoi, equē honsti, ē equē ladales.
856 Co pßqdt
xplo. Xta pag liz n augd dignitz ad pmiz, pß mrita xto ry de pß peccand & gra colata & mriti xpti Dni, qd ni gra nobs ofera & mriti Xpti. liz auged tulos, ū Ds ofera ibz pmiz. go in alie pvida ofeerd potii mriti eglis & gra nunc colata & Xpti mriti. Sut go in h fea eglis odgnitas mriti ad ibz pmiz, stad iy eo, qd sint plres, lpaui

ras tali Dy nrventes ad ofretz id gmuy, ita ygyitas ofri
tas cy raoe estimabiloi, d honstas deog Di stat cy co, g sint
plrei l paciores tali, ad sint eqice ofres raoi eqice estimaloi
d honstu. Sic eque zquic unio ab etreii, gs prui egliei ir
se; dtz glres sit tali, w prui et glres drgard, gs ud drg at ad
extreii unio. Mdo ala.

257 Obtio 5: lbrtas ddioii suffic ad lada
blitz morlz; et lt auu Dr lberi sind gstive egles dat in Dr
brtas ddioii ad glor: oo dat lbrtas sufnd ad morlz ladablitz.
Dat mur: D ita posuit auy lbrg eca. etg hees Mndi ad so
tueerit ly omire, et hc dari in Do lbertz ddioii: go. D marz:
morliu lbrtas ddioii suffic, Dc, odo: lbrtas ddioii pri sha
no. Dari disqueda e mur. Stuit D omire auy lbrg eca.
etg hees Mndi: et n alic stuit ly omire, ni pondo auy g
gls: n go e in Do morlii lbrtas ddioii, et pri sha qug
insufnd e ad ladablitz morlz.

258 Obtio 6: ad ladablitz moralz
suffic lbrtas ad auu, gi lt sint egles in gsteoe, sind dsiles
ir se. et in Do kar lbertas ad auu dsiles ir se: go dat li
brtas sufnd ad morlz ladablitz. Mir certa e: Ds ni e liber ad
auu Mreordz, d istiz, gi ir se dsiles dr. Dat mar: auu,
gi sit dsiles ir se, ptend ad virtes morlic drsas; d ad lau
dablitz morlz suffic lbrtas ad auu, gi ptend ad virtes morlia
t drsas: go. No marz, ad aiu gaoz D marz: ptend ad virtes
q se morlic drsas, odo: hic d nunc morlic drsas no. dist Mi
sericorda, d istia e na sua, d sdy so, morlic dsferand; tz
ru agentis hic d nunc resfati ad auz Misricordz, d istiz eglis
oio honestatis morli, sit morlic iggi; q in gare morii e eqica
estimale gd agnd pat gbuzgs auy.

259 Obtio 7: auu Xpri Dni
fuerund oio egles, d tz fuerund ladale, e mritory: go egli
tas in gsteoe n obe ladablitei priz mritz. Rat 1o auu

Xpti Dni n. fuisse actio egles in spiro zessiva, ut libera eam
qz virtz fuerit liber ad actus magis aut minus zessivi egles. Nec
hinc seqr impssio in Xpto Dno. qa n. e idz mir morlis impssio
impssio morlis, ad hz n. sufir requiri qd minus ssitz e, aliqa
illa tz violaoe ssiriti a supiore; lez vs h violaoz impstat. Aut
dcit l, Xptz Dnz n. fuisse obbijnto nsatz ad aliqd aut pondz:
unde lt aut eam egles, ptuit tz morlir eligre.

260 Vt plres tz sacrz
pag. tz ssDD. atortes exponant, nota Do laudz. Creatrui n.
ss. i. laus morlis, quiend silt ex opere morlir imputali, qua
imndat eius fama honstas in operado. Silt sese ladamto Dz
qd eius nsat. ssioes, dtz qr hac Do n. dct laus morali.
Nota cz Do tui laudz gratfatoriz: qatr lt oes dioes Dnz sint
zr se egles n. tz ex orbz nobz quiend eglia desia, et alia
alis gstantiora: ita imendat, et ladat Dn, qi ita dilexit Mu
dz, ut silz suz unignitz darct.

261 Adsiz rogat, qnz astus ssiur
atrui onz Volti. Vndecim astus enumant voltis qri; amor,
et odiz, diriz, et fuga, gadiz, et trista, spes, et disperao,
timor, audacia et ira. Certz i se tot astus Do opetere;
lx alos ui a Do recidos istat; qa inferant in Do impsfeonz.
Trista asfirt dolorz ani ex malo sinti prio, aut alno. Spes
tndit in obtz ardnz, et dfile. Desperao asfiro ani deje=
tioz, et dsistntiz ab oni deque ex asphnsoa magnz dfatis,
l impolitis. Timor e fuga a malo iminenti, et qd n. ni di
dfile- ptr supavi. Audacia tndit ssa in obtz dfile. Ira
seiz asfert ani dolorz.

Questio Apendix
De divioe, et orne dnorz dcoorz.
Artus. 1.
Sex dnorum dcorz divisio.

262 1ª divisio est in voluntatem antecedentem, et consequentem,
quae divisio est desumpta ex S. Damasceno, et Chrysostomo, et communiter
intelligitur, de voluntate antecedente esse ea, quae praecedit absolutam praevisionem
operationis liberae creaturae; consequentem vero esse, quae subsequitur liberae operationis
creaturae praevisionem. Voluntas, qua Deus vult salutem hominum dicitur antecedens, quia
Deus eam habet ante praevisionem meritorum, vel demeritorum; similiter iuxta nostram
[illegible] efficax praedestinatorum electio in gloriam est voluntas antecedens, eo
quod habetur a Deo ante meritorum absolutam praevisionem. E contra voluntas
qua Deus vult efficaciter punire reprobos poena aeterna est voluntas consequens, quia
subsequitur absolutam praevisionem peccatorum. Sed

263 Regulas: praedestinatio [illegible] vol
untas tam antecedens, tam consequens iuxta Augustinum [illegible]. Et praedestinatio est antecedens absolu
tam praevisionem operationis liberae creaturae; quo voluntas consequens non habet subsequi
tantam praevisionem. Respondetur, praedestinationem posse considerari vel in ordine gloriae, vel in
ordine executionis. 1º modo considerata dicit electionem ad gloriam, quae iuxta
nostram sententiam antecedit absolutam meritorum praevisionem, et ita praedestinatio est vol
untas antecedens: considerata 2º modo est voluntas collativa gloriae propter merita
absolute praevisa, et ita est voluntas consequens. Regulas rursus: voluntas conse
quens est efficax, et circa operationes liberas creaturae; et circa operationes non potest esse,
nisi praevisionem [illegible] subsequi; ergo. Respondetur, esse quod voluntas consequens est efficax,
nego quod sit circa operationes liberas creaturae; Deus non habet voluntatem consequentem
efficacem, [illegible] efficacem circa operationes liberas creaturae, eo quod ad
talis operationis libertatem salvandam debeat omnia [illegible] praevia esse consequentia.

264 2ª divisio est in voluntatem efficacem, et inefficacem. Voluntas divina
efficax est, qua Deus ita vult obiectum, ut ex vi sua, et ratione modi tendendi
ponat obiectum mediante decreto ad obiectum extra. Inefficax est qua
Deus ita vult obiectum, ut ex vi sua, et ratione tendendi modo in obiectum non mediante
decreto ad extra ponat. Unde potest esse inefficax voluntas divina: 1º quia sit tantum quaedam
simplex complacentia in obiecto; 2º quia sit tantum quaedam affectus quidam minus [illegible]
complacentiae, et amoris efficacis. His affectibus [illegible] in eo, quod

Splex splacea ē efeua tnda in obtq, ita ut vi līuu adnil
mead voltas ḋtrata eca obti po3, h ē, nq ad ponda mia
sufia ad obti po3, nq ad hanc povē n impedidq, ita
Ds splaiet in pre polly. Voltas zefax mia zr splq3 spla
ceq, d amrq efaq ē afeuva tnda in obty, d pria pfer
obti pwrao, ita ut n detrd voltq ad pondy obty, aud s=
fereda mia infalit lud inferentia, detret tq vi sua vol
tq ad n impdidq & pte sua po3 obti, d ad dadq sufntq
ptefq, ut lud pat.

265 Dbat zr Thgos, an det in Do hyc voltas
inefax mia zr voltq efacq, d splicq splaceq? Nand Thos
tq algi ug Banez, d 4 nris D Nicolaus Marnez. D=
nior sea Thgory h voltq admit, d pat & volte gsDs
het pa salutq oiq hoiq: hyc voltas vē tndit in oiq sa=
lutq; n efaiit, ug n afegat salutq oiq: go zefaiit, ita
tq, ut vi liui Ds teat n impdire salutq, imo dare sufiq
ad salutq obtedq; gg voltas ē zefax mia zr splq splaca
q, d amrq efacq. Nq obstad 1 go dicat Isaiq 46 oiā
voltas mea fiet, et Psalm 132 oia gg ugq voluit Dnus,
fecit. Rat ea, plia q tsmoa zlgua ci ~~[illegible]~~ sq de volte
Ds efaii, gg ali sto nene voltis dne ppt signari, n vō de
riurlic dna volte.

266 Nobstad 2, gd agnd rale ptio ztdnt fi
nq faiit gdgd pt a Do afeguedy, Ds atq n faiit gdguid
pt ad afeguedy oiq salutq. Rat, ptio efaiit ztdntem
finq faire oia, gg pt ad finq afeguedq: n vō zt dntem
inefaiit. Nobstat 3, gd voltas dna zefax nly obtq he
at; n mre pole. alit n dsgeret a splei splacea. n obtq
futq; alit erit efax. Rat voltq dnq zefacq respiraob
tq mre pole, d tq distte a splei splacea in eo gd teneat
ad zpranda mia sufia, d ad n impdidq etq obti. ad god

n. t. D. D. [illegible] sibi complacet.

3ª divisio est in voluntatem beneplaciti, et voluntatem signi. Desumitur haec divisio ex Scriptura. Voluntas beneplaciti ex lo Davidis tempore beneplaciti Dei, et voluntas signi ex lo, notas fecit vias suas Moysi, filiis Israel voluntates suas. Voluntas beneplaciti est, qua Deus per se [illegible] vult aliquid, ut Mundi creatio. Voluntas signi id est, aes signum voluntatis divinae [illegible] est voluntas, aut volitio aliqua vel extendens in Deo, et sic [illegible] metaphoricum voluntatis in Deo existentis. Exemplum in [illegible] Dei praeceptum, quod dicit voluntas Dei, ut [illegible] Actor 13, qui faciet [illegible] omnes voluntates meas; [illegible] voluntas Dei, [illegible] signum [illegible] lius.

Quinque enumerantur voluntatis signa, quae continentur in hoc versiculo

Praecipit, ac prohibet, ~~[illegible]~~ permittit, consulit, implet.

[illegible] signum est praeceptum, quo Deus aliquid jubet, ut honorare Parentes. [illegible] est Prohibitio, qua aliquid vetat, ut furtum. 3um est Permissio, qua sinit peccata committi. 4um est consilium, ut [illegible] vis perfectus esse, vende omnia, quae habes. 5um est Operatio significata per vocem Implet, ut Mundi Creatio. Haec signa dicuntur voluntatis signi, quia sive quod nos aliquid praecipiamus, consulamus, operemur, sed est signum voluntatis nostrae [illegible] et quod aliquid prohibeamus, vel permittamus, sed aeque [illegible] in [illegible] prohibita; ita [illegible] in Deo: ideo Deus [illegible] [illegible] Lucae 12 [illegible] ait: [illegible] in nobis [illegible] voluntates dicuntur.

Articulus 2.

3ª alia divisio.

1a divisio est in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], sive [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Intentio [illegible] [illegible] ad [illegible], et ita [illegible] est amor [illegible] [illegible]

et eleo e amor miorg vel odientiug ad finz; et pt opari ad de
crg zsequug, et ita opata e efax dtrao dng voltii de positione
obti, qz tz n zmie, et miante elo dcire aplice opoz ad talis
obti pduoz. Deerg zsequug e efax voltis drg dtrao fise, et
immiit aplard opoz ad tri pduoz. Hnc ostad dcerg zttivg, et
zsequug dffe 1o in eo qd zttivg raoe zsequvi, zsequug atz
raoe sui s aplavg drg 2poz. 2o in eo qd zttivg infirad zsequ
vi ztg. 3o in eo qd zsequoz miet pi zr zttivg, et a ctalis
citig opcz.

770 Dbat an dcerg zttivg, eleiug, et zsequug suspant a
Do p eods sgo rtois, an pdisis? Aff dfndntes, ecusmi dcira dive
zr, se orng raois, ducunt ex eo, qd eleo miorg sig afcive ozrgit
voltg cg mys electis, zsequo vo sig efcive; afciva atz ozntio
voltis cg obto volito bed ftlg pri raois se here ad efciug ozn
tiog cg pso. Drea eleo respit mia, qats sit eque, fnis in gere
zttiois; zsequo vo la respit, qats sit ea eiusds fnis in genere
zsequois, ergnt p sit aeue respentes obtg, sb dsa raoe sli cg
algo orne pritis, et portoritis.

771 Aff dfndntes eiusmi dcira ee in
eods raois, sgo ducunt ex eo, qd Ds cognend bitatz dlog cg
vel afeglis a Dro bitatz auxiorg A, et B, zgruentig p lo
rg p insti C pt sil velle pro glog vel fnz, auexia vel si mia
zgruentia, et aplaoz drg opoz ad zsequoz: impiendgo e dstio
la, sgorg, p gli, pdta dcira suspant. Stat qanti, qd hc cog
nend ugere pcegtg audiedi sacrg, nlg p aliud dari mig ni
aripere vig brevorg, pt dtrave sil audiog sacri eleog, et zse
quog vig brviorig. Eligera seg petit tractaoz dstois de
crorg zrse, ne refno pitd ad mg de dna pvida. Inclino
in lg seg.

772 Sa divio e in dcerg dfinug sui vagg, et dtratz. Cg
Certz s nlg dng decrg pose ee insepdtratz, q poo n e lba, et

obva, seu se hēt ex pte obti. Decrz dsjnoz, seu vagz ē hūd,
gd indtrate sert in h̄ lib obtz, h̄ ē, n̄ dtrand volz adu=
niue potius, gs altius etg. Decrz dtratz ē, gd ga obtz dtra
tz uersat, vg Eleo Virgis Mris in Deiparz. Hanc divisionz
n̄ admit S Scoto, q^a n̄ cognit polz in Do gdsioz dsjnoz. Eg
retz estimand alij Thgi, q^a tuent gdsoes dsjnoz, politz in
ma & gdsiob;.

223 6^a divio ē in decrz abstz, dsdiotz. Abstz ē, q
feri in obtz independent ab oi sdioe: ita Ds decrevit Mndz etre.
Decrz sdiotz pt bt accipi 1° ex pte sbti, 2° ex pt obti. Di
otz ex pte sbti ē hūd, gd anr n̄ etit, etrē tz, si prisfaret
alga sdio. Sbvē abstz, d obvē sdiotz ē hūd, gd etit in volte,
fert tz in obtz n̄ ut abste pendz, & dependent ab alga sdione.
SS Vazqz, Marcon, d Grado renant admire in Do decrz sbvē
abstz, d obvē sdiotz; nec miror, sel gstuto acy Di lbro, q al
ge eug. Agnoscuent in Do eeusm decrz Thstz, mit, d plevle
Scitz.

Artus. 3.

De Ordine dnorz decrorz.

Quaeritr qing ordo pri
tis, d posterioritis i gsiradus ir dna decra? Certz ē 1, unz decretz
n̄ ee prius alo orne calitis, q^a nlz decz cat alid. Certz ē 2,
n̄ ee prius orne duraois; q^a oia decra ggue etunt ab etno. Cer=
tz ē 3 in nris prijs, unz decz n̄ ee prius alo orne dgnitis, d
gsecois; q^a oia decra sit gglit gsta. Dubz siz ē de prita, d pos
torite raois. In h dtato varie pcedunt Thgi, dsitas q orit exeo,
gd velimus dna metiri xta sgei, gas ex eris hend.

Scotus de
225
Sumit orne dvorz ex mari aid miri noblite gnis, d miorz
ido in gsnti goida ita gstuit dna decra. Supoto ante og acy
lbrz Di amore Di uso ga se, d scia sp lcis gg hus aicu li=

bir fuit eo pdstatory, d Xpti Dri Capti xcelsimi. In 2º sig
no fuit gvisso pecti orignali. In 3º ordo Xpti in Sedmpto
rg. Silr cca. ala obta a Dº Scro prity d postorits efse=
mit x ognita, l Sseoe univer mj, lobti p alo. Sarq frmy
stimavi Scoti slentq, gº zfdit prity arguere x ognite, d p
fece obtorq; nil m pt obvare dng volty ud prius nº amd bonum
mindo pcity.

1036 Sl Jannerius uq pbg x nris eq dnorq diigrq ordng
afirit pondq ee, qua asilit orni ssultatis hunq xaoblit et
ordate pcedntis. Svi ordate vult, prius vult finq, dinde e=
ligit mia, d zr hec prius eligit pximora fini, pstea votiora.
In xeguse pcedit xvrio: incipit a votiorbj, p quq, d pxi
mora eligit fini afsequoq. Sarimo dsuidq i in Dº raoe eqiii
valq auuq dnorq acbj cretis. fini collgr, tq ru auuq dnorq.
gß ru creatorq louq here bud axioma gd prius e in ztione po
tius e in xeguoe; d e vrio, ordo ztioni prius i omni xeguo
nis. N dstat a vere hic dsuedi mus.

1037 Nos uvlis dicimus, eos auu
Dº lbros here orng prits, d postorits, gorq alt digat ab alto luta
alit l fr, d s ca, ceu alt i. Explq i in Scro de pdvoe Mndi,
e scia visionis de mndi xta. Hoc deruq digui flty p ascia, et
e rao, uev scia dei: uq medari sciq, g a dat Scrq, d n e Dº.
Rao resumoris e; g a gd het prity raois ru altius, flty vroe digui
ab lo, d gd o ca, ceu alty i xcet ad ztar caq flty ztiolis ad
liue xty, dignt e prius orne raois: zo auu Dei liber dotw
l p, l itulit ab altero, ru cus o ca ud i, e por altro.

Fing nrii tra
ttaobj, quq incoepit, imponat etq dna Voltar. Voltar Dei fuit, ut
mihi ocurere, figd vobis obto ado xcelenti dgnq tradidi, utno
tiq facerq vobj Sacrq tq voltis flq. Jempore ofstunq Sl Sli
monitq alta mente retinete: renovamini in Novite flu vri

ut patis: Dig i voltas Di bona, et beneplacens, et accep
ta. Palatum noxijs humoribus infectum n sapit, imo si
nistre de salubribus cibis judat, ita ni rejectis mundali
bus affectibus renovatus interior sus n pt ni gustando sa
re, qlis voltas Di. Sud <u>petis</u>. Origenes expit <u>exqui</u>
<u>ratis</u>. Xystomus <u>Dilcatis</u>. Cyrus <u>Sapiatis</u>.

Volte Di exquisistis labore; studio
didicistis, tandem squali gusta
sapite. Va
lete.

Index huius Materiæ.

Artus. 1. Utz Ds pt complacere in peccato poli?
Artus. 2. Utz Ds ps displicere in peccato poli?
Qstio. 3. De Obio illius creato Dne Voltis.
Artus. 1. Stabilitr 3o.
Artus. 2. Solvt obtiong.
Artus. 3. Utz Ds amet se pr Oraz?

Controversia. 3.

De Actibus Dne Voltis.

Ps. 1. De liberte actus Dne Voltis.
Qstio. 1. Qz libertas reqrat actum librum Dnum?
Artus. 1. Sui et Dtrao Dfatis.
Artus. 2. Solvunt obtioes.
Qstio. 2. De gtuoe Actus libri Di.
Artus. 1. Ia prialis sea impgat.
Artus. 2. Ia prialis sea impgat.
Artus. 3. Sea illusmi Dnci impgat.
Artus. 4. Ex ingiosy cogtaty in psnti dsate.
Artus. 5. Pregntior sea pit.
Qstio. 3. 3r 3o pstuoo actu Di libero.
Artus. 1. 1a 3o.
Artus. 2. 2a 3o.
Artus. 3. Solvunt obtioes.
Artus. 4. 3a 3o.
Artus. 5. Solvunt obtioes.
Ps. 2. De Perfeoe actus Dnory.
Qstio. 1. An actus libri dicand pr perfeog.
Artus. 1. Dtrao Sea.

Arlus. 2. Argta cõtra solvunt.

Qstio. 2. Utrũ actibus divinis insit honestas virtutum moralium?

Arlus. 1. Quid dicta de virtutibus intellectualibus, et theologicis.

Arlus. 2. Utrũ in Dº sint virtutes morales.

Arlus. 3. Virtutes aliquae morales Dº repugnantes.

Arlus. 4. Virtutes morales Dº convenientes.

Qstio. 3. Utrũ actus divini sint aequales in justitiae.

Arlus. 1. DD plata.

Arlus. 2. Statuitur sentª.

Qstio. 4. De immutabilitate, et indifferentia actuum divinorum.

Arlus. 1. Status qstionis, et Act. seq.

Arlus. 2. Rei argtis diluuntur.

Arlus. 3. Utrũ actus divini sint laudabiles.

Arlus. 4. Satisfit obiectionibus.

Qstio. Appendix. De divisione, et ordine divinorum decretorum.

Arlus. 1. 3ex divinorum decretorum divisio.

Arlus. 2. 3ex alia divisio.

Arlus. 3. De ordine divinorum decretorum.

Qstio. Adjuncta. De decretis divinis indifferentibus.

Arlus. 1. Sit Dº possibilia.

Arlus. 2. Solvuntur argta.

Arlus. 3. Argta Patrum Zarez 3ª lg praeg.

Qstio. Adjuncta. An sint possibilia decreta divina efficacia actuum nostrorum liberorum praedefinientia a nobis, quibus ponderis?

Arlus. 1. 2x 3ºo nullius praesciui.

Arlus. 2. Opposita Argta.

Arlus. 3. Alta 3º.

Quaestio.

De decretis divinis praedestinationis.

Artus. 1

Sunt Deo possibilia.

Decretum praedestinationis in Deo

sirari pt, d xcooari: 1o si s. prdotu, sive sive c
pte, rti e n mo [illegible] ratu, e lud, qd n xtit absta
in fernente d xtret, si certa [illegible] poret. Sic mo
n xtit in Deo abste decretum [illegible] dare gloriam, ete
rd g, si [illegible] fe ma gra. De his quis decr n
e dibu ci possibilia Deo e ni indubitatu qd si certis [illegible]
u ex [illegible] xtrend eis in Deo decreta qui mo n xtient,
v g. si ceru qui dampnati sunt decessus in gra xtile, c
trd in Deo decreta, qo his gloriam re gratia stulisse.

Cilo m

pt [illegible] decretum praedestinationis in Deo, nimis s. s. [illegible]
dua d [illegible] abstu, sive [illegible] e gra obti, d absty
xgte, bri C [illegible] a loquit, absty xpre acus e
lud qd abste xtit in xrnesite S lud fe n stuit
qd obty abste xtad d sy q xtad si [illegible] [illegible]
glia cend decreta qq a Deo [illegible] dunrend decerno
[illegible] pro gra si in talibus gad cirumsttii: decerno
[illegible] hunc mndu, si n Xvna pduere alas. Dexte-
rend abste in Deo ido q eiud [illegible] absta, d [illegible] ba
stuit absta qd [illegible] obta xtand d sy x supoe [illegible]
y, qq in eis [illegible], in qo stad qd decreta sind ob
ve [illegible].

De his decretis sine absolute et obiective dictis, quae efficacia sint, quaestio inter theologos controvertitur, an sint possibilia de divina voluntate. Affirmat P. Ribadeneira de voluntate Cap. 3 eorumque possibilitatem nant. P. Vazquez, et Alarcon ut refert in tractatu, le D 67, iste tract. 3 D 5 a Cap. 8. Ubi adhaeret illustrissimus Blasco tom. 8 de Deo disp. 10. Imma ... et nostrorum, sed aliud eorum Ribadeneira, et Borull Dialectica de voluntate Cap. 5, qui eum complectuntur possibilia de divina voluntate decreta efficacia sive absoluta, et obiective dicta. ... in locis defendat ... de Gratia Cap. 8 eum limitat ad sola decreta efficacia dicta dicente a libera ... cum, asserens esse possibilia decreta ... dicta ... pendente a solo beneplacito Dei. ... limitationem ait etiam P. Ruis Aurelio de Incarnatione D 13 Cap. 7 § 201.

Dico sit sine limitatione ... decreta efficacia sive absoluta, et obiective dicta de possibili sit. ... in quibus de possibili non ... talium decretorum, ... possibilis concedendus est in Deo et in ... te affectus ... arguit in voluntate divina ... modo suo ... in ... ad ... Cap. ... talia sit decreta efficacia sive absoluta, et obiective dicta: ... Mar ... in voluntate divina ... non est unde ... Imo si ... non arguat ... possibilis ... divinae libertatis, ... bet

posse tecere oi eo ma e oi lo recitio bene, desine ju-
dicio Dicto uy regu Dnus goti. Et mir Distabit e sblu
do argtory.

Aliu pau. sit 3.º & probos, et cominacos, sobre
absti, e obve dictis, qq sit in D.º Signes poles sit, e
D.º opetund plures pssoes, e cominasoes obve dicto: qo
e decera obve dicta D.º polia sit. Pante plura
aferund serure tstimonia. Genesios 4 ait Dnus ad Ca
in: si bene egeris, recipies. 1.º Regu Cap 13: nec cus
todisti mndata Dni Di tui. Qd si n fecisses, iā nunc
pparasset Dnus regny suū Israel in sepitrny. Et Isai
c 1.º: si volueritis, e audieritis me bona terre come-
detis. Qd si nolueritis, e me ad iracundia provoca-
veritis, gladius devorabit vos. Sit e alia similia, q
qbs ostendd ans.

Rao do q̄ ē, tij q. dstates, qq ei pssit 3.ª de-
cera sobre absta e obve dicta eque vidend impugare
dictas pssoes e cominasoes, id distabit dus eas ponimus.
Tij etij q.ª prudenti e seria pssio n sibi afert sequ
prog requendi, sive pro pssismed pmitenti, sive ppalij
lud qd pmit, et etij anij e volt requndi id qd pro
mit como qd pmitiu. Unde si pssio ē sobre absti
etis e obve dicta lg comiari bed aud sitij pt a-
nus, voltas potij e decrij, qd etd in D.º ac pindesse
ve absti deve facida, so dioe, ac pinde sobre dicti. Sitiu
dictij in dnis cominaobij.

Exime D.ª limitaoe, qss ppse agit, res
ponded unis ill... sirure tstimonis erui sij dari in D.º de
cra dicta obve dicta pndente a crata libertate, uj da di

oti talib; structura loqd. n. vo decreta obvi. [illegible] -one
prudente absolute beneplacito D. de his [illegible] decreta n. logi
Fateor h. ita esse; at [illegible] [illegible] sine limitatione [illegible] desiderat
[illegible] stat ratio alia grava; qd scilicet decreta obvi. [illegible]
prudente a solo D. nlg argumentum [illegible], qd [illegible] [illegible] et
[illegible] rao [illegible] n. [illegible] dari de [illegible] [illegible] [illegible] D.
talia decreta qd [illegible] [illegible]

Arlus .3.

Soluuntur arguta.

Obiiciet 1. D. nequit here
[illegible] decreta obvi. [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] aliquo [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nunquam [illegible]: ergo nullo modo
here [illegible] decreta obvi. [illegible]. [illegible] ans [illegible]
[illegible] aliquo [illegible] [illegible] [illegible], obiectu [illegible] a tali
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]: ergo [illegible]
[illegible] de [illegible] [illegible] [illegible], ac [illegible] a D. here n. [illegible].
[illegible] [illegible] nunquam [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
otiose [illegible] decerniti. Imo [illegible] decerni n. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nunquam [illegible] im-
[illegible] [illegible] [illegible] decerni a D. [illegible] impossibile
D. [illegible] decerno [illegible] pro gloria [illegible] [illegible] decessu
in gra nunquam [illegible].

[illegible] hoc cordati [illegible] prudentes [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] videamus
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] videamus [illegible] [illegible]. [illegible]
cordate diret decerno n. studere nunc [illegible] n. [illegible]
[illegible] decerno studeram, [illegible] nunc [illegible]. [illegible] D. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] aut [illegible] [illegible] aut n. [illegible] [illegible]:
ergo. Nego ans arguti qua [illegible] [illegible]. [illegible] decreta [illegible]

obis p[ro]p[ter] p[er]so p[ro]p[ri]o dicit a Deo, nec pone dicat, nec pone p[er]se

abstr[ac]tis decr[eti]s D[eu]s ad utrunq[ue] indiff[e]rens, se h[ab]eat potentiale

se cus utrorq[ue] sinoi. Sic et st[at]ia ordi[n]ata nec pone negit, nec

pone r[e]cedit ab[str]a[c]tis decr[eti]s et de se indiff[e]r[e]nt[er], e h[ab]et potentiale

se sinoi tq[ue] n[on] ab[str]a[c]ta a decr[eti]s, q[uia] n[on] h[ab]eat carentia.

Ad p[ri]m[u]m

r[ation]is p[ri]us p[ro]p[ter] q[ue] d[ic]o ante, n[on] d[ic]o. Decr[etu]m p[ro]p[ri]um una n[on] p[ri]

fa[ct]e ordi[n]a[ti]o[n]is q[uo]ad obiect[iv]um effic[ac]is erd[inem] n[on] h[ab]et ac ab[str]a[c]t[um]: unde

sicut ab[str]a[c]t[um] suffi[cien]s e[st] ad obi[ec]tu[m] po[tentia]e, ita e[st] suffi[cien]s decr[etu]m una

n[on] p[ri]s fa[ct]e ordi[n]a[ti]o[n]is, nec n[on] e[st] ad hanc po[tentia]m nov[u]m decr[etu]m

ab[str]a[c]t[um]. Id[eo] q[ue] ut ad p[ro]p[ri]u[m] decr[eti] ab[str]a[c]ti supe[r]flueret decr[etu]m, n[on]

superfluit n[on] sine nave, et deservit u[bi] s[ed] n[on] p[ri]s fa[ct]e ordi[n]a[ti]o[n]is

obi[ec]t[u]m effic[ac]iam. Ad p[ost]eriori[us] p[ri]us p[ro]p[ter] n[on] ani[mus]. D[ic]o ordi[n]a[ti]o nun[c]

q[ui]a i[n] regula, et ab[str]a[c]ti p[ro]p[ri]a adhuc decr[etu]m obi[ec]ti ordi[n]ati, dum=

mo h[abe]t i[n] signo i[n] quo indiff[e]rens i[n] ad decr[etu]m, vel n[on] decr[etu]m ab[str]a[c]tis de=

cr[eti]s nec inutile e[st], nec otiosu[m]: q[ui]a ut n[on] deserviat nec utilit[er]

tq[ue] h[ab]eat q[uo]ad p[ro]p[ri]erendu[m] decr[etu]m ab[str]a[c]t[um] rei, h[ab]eret utilit[atem], deservi=

ret ad alios fines: tq[ue] u[bi] D[eu]s n[on] s[tatu]it rei n[on] p[ro]p[osi]tio, sive de=

fectus: tq[ue] et[iam] u[bi] D[eu]s p[ro] sua libertate velit rei decr[etu]m mo[do], quo

l[ibe]t velle s[in]t n[on] nimis ordi[n]ate.

Praea, nec e[st] imp[ossibi]le rq[ue] ita decerni

a Deo, q[uia] D[eu]s decr[etu]m ordi[n]ati n[on] vult D[eu]s rq[ue] fi[eri], l[ice]t q[uo]ad ordi[n]a[ti]o[n]em

q[ui]a p[ro]p[ri]a, n[on] in l[oc]o p[ri]mo, in quo decr[etu]m ordi[n]ati h[ab]et adhuc i[n]

s[e] n[on] st[at]uat ordi[n]a[ti]o[nem] nu[n]q[uam] e[st] p[ro]p[ri]a, l[ice]t nec s[t]at[u]at p[ro]p[ri]a

e[ss]e. Ergo p[ate]t ad p[ri]m[u]m antis nat[ur]a p[ro]p[ter] q[ue]. Et et[iam] ad p[ri]ma

p[ro]p[ter] ad q[uo]d d[ic]o a[d] mari, D[omi]n[u]m rq[ue]: et D[eu]s c[um] vid[e]t in s[ign]o in

quo h[ab]et decr[etu]m ordi[n]ati ordi[n]a[ti]o[n]em q[uo]d h[ab]et c[ausa]e, no; in a[lio] p[ost]e

riori, d[ic]o m[inore]m, e[st] n[on] d[ic]o. Fatem[ur] [illegible] n[on] de decr[et]a ordi[n]a[ti]o[n]e

nec vide[tu]r e[ss]e n[on] [illegible] [illegible] [illegible] h[ab]eat decr[etu]m [illegible]

tis; Resp. Ido, q decreta Dei spectata nuda nugatoria essent quia per decreta in Deo constituta. Atqui signo aliquo Deo decretis Idiotis, supposita non haberent aliquid nobis, aut signum de scientia media I non scientia, ergo Deus L D. [illegible]

Instatur pt

Solvo. 1º supponendo Deus habere scientiam mediam de eo quod sit habitura decreta Idiotis efficacia ipsius, ut ipse A, sit quod... A in talibus circumstantiis, tales circumstantias crediderit, seu prisfabit Idiotis aut contrario non prisfabit: scilicet quod habeat scientiam mediam de eo quod sit decreturum Idiote adere ... nudus sit, ideo quod non decrevit alios adere prisfabiles Idiotis, aut contrario non prisfabit. habet contra decretis Idiotis, sive efficacia ipsius ipse A, sive conducendi ... Ideo scilicet, in signo ingo D, talia decreta habent clarius scire et videre. Idiotis est contrario futura aut contrario non futura, quid fuerit ... a, ... in D ... quod ipse Deus talia decreta habere. Idiotis patet: scientia media de eo ad haito decreto Idiote futura; Idiotis vero ... scientia decretis Idiote infertur; ... Idiotis est futura: quod D scientia visionis solis in causa D. in L. ... cognoscere est futura.

Instatur 2: decretis prisfandi aliquo Idiotis, et decretis nunquam prisfandi ... a decreto Idiote; sed quod potuit in D ... re qua Deus aliquo Idiote decrevisse: ac decretis Idiotis non potest esse in signo priori ad decretis prisfandi, et prisfandi Idiotis, et ... nec in signo ingo, ... cum eo, quod D scientia prisfandis Idiotis aut non prisfan... Instatur 3: decretis Idiotis efficax vero decreto ... re Michaelis, sit Gabriele scientia, ... Idiotis aliis; ...

sibi res esse .. in decreto, nec admitti ea decreto ...
tro: ... aestim.; ergo ... efficax, infert illa aesti... ...
non erit sufficiens ad ..., ... decretis.

Ad hanc ... supposit.

... quod supponit non ante; ... ante ... non ...s. In signo, in
quo est decretum decretum non ..., ... visionis ... nec ...
... ad ... in decreto rei ... quae videt, ... potius ...
... videt ... decretum quo movet ... dextra ... visio
e ... ... posterior visio. Unde in signo, in quo est decretum non
videt ... et ... ... supposit inferens ...
... decretum ad ... , hanc ... ... non ...
... in signo decreti, nec ad ... ... erat, quod in illo signo de
... cognitio, ac ... nec cognitio in illo ... ... decret...
... ... aut non ... ... signo ratione ...
de ... ...

Ad ... ...

... non dependent ... se a decreto decreto, ...
nec ... quod ... ... decreto ... decrevisse
non dependent ... decretum decretum, non ante ... ...
in ... ... non dependent ab aliis ... ... a
... quo ... . decretum ... auxilii ... efficacii,
quod ... non dependet a ... ... nec a ... ... de
efficacia ... ... , dependet ... ...;
... ... ad auxilium ... ...
... de efficacia ... . Sic ... ... in decreto ... ...:
... ab illo ... , se dependent ... ...
... ...

At ... ab illo ... , ...

a pri a[o] ot D[s] e, dero dicto obvari movari, deligi iur prisc.
eg Idiog it statu, g Idiote decreverat, l. ai eg n pr
ne obty decr eta, aid aliud efficdy, go ad prisfaos, l n prifaos
pudat. Ad 3 q istg no marg. dotitio e gl objy decr. Idi
ti, d puro ffhoryy tg hosti n so g. bca u voluty vide
eri Ieri. Sut en Sita algd Ind ans Idiote, Idio e gl obj
d etactig, deg hoti d. hosti n vo Iudaig at Iudi, afug
Idiotg. Ld ab oibj bd fateri in Iminaobj a D[o] fatis
d Idioe pecari gbj abndat Scrara; ng lt D[s] velit fo dtioe
qd era pecty. pecty. Nj e peitory pnire ait u ma:
la infligere minime tg fo irity, ga ed Idiote val
vult pecty, gd e Idio.

Obiici 2. Voltas dna frari n pt
ad id, gd aut bonig n e; d frare s[t] dari ped in D[o]
volio Idiota, d decra, gz a nobj potia afstrui, lgd
eorg obta aut bona n st, d aut si Idio perd: oo.
D marg: frari n pt ad id, gd aut bony n e phe et
tris no; gd aut bony n e obvi, d itrolit, Ido ma:
rg, d illi dta miri no lgs. Vt voltas dna frari s
ad algd tgs ad obty, lud g velit, d amad n vas ge i
aut bony phe etns, aut gd algdo eturg i. Patet
in amre pre folius, gi in ~~melior~~ vioo, ha Idii D[o],
d a parite dni iltris, gi u fera in algd tgs in obj,
n rg gd s aut ey phe etns aut algdo eturg phe; alo
gi n cognerd gs etura n st.

Rg gde gd i aut bony ob
vo d itrolit, sive in mente dna, uj nil a D[o] amari
f oi ptepty bony, etfi cogn bony aut obva. d itrio

lib bonū ē. Et h sufft ut a Dº amed, sut qd illi vuy
suffic ut cognad. Et h mo au bony ē obty decri 3=
ditting Et n ē au bony pte extus, ē ut sr gerd
Idio, ē ē au bony obuē, ē ifiolit. ng ut bony cogn
a Dº, qn ysa ē ppa xta, sut n ē ysa ut cognad ut
vy: iorq trare pt dng volty, sut pt trare dng glty.
Imo hnc eruit nova rao pr polity Idioti decri; ng
sut gº obty ē Idiote vy, et Dº ē drtatus ad cog=
nendy gigd vy ē eo mo go ē vy, hd lud Idiote cog
nere: ita gª obty ē bony, sb Idice, ut Dº velle
gigd bony ē eomo go ē bony porit Idiote lud velle.

Obiicit

3º. Deus go Dº dernerd pdre mndy aly, sn derne=
rd effire hunc, ideo da decro efficdi hunc, sn n der=
nerd aly, ē de gobd alo Idioto Idice a solo bene=
plato Dº pndnte, nugatoriy ut, nlius utiliti, et
vany: go Dº impole. Ans pa t: gª nugtoriy, nlius
utiliti, ē vany ē Dº dernere alqd, ē Idioe a solo nu
tu pus pndnte, sn dernera absta taly Idiy ne=
dre: ut ni pinde ai, si n ut velid, si gis dird al
ti, sr volner dabo tibi 100, l si uenero, h facy,
ty poto nungs volndi ē vendi; prty sr poty ut imu
tale gle ē poty Dº.

2º, gª Dº tale decry ut ē garā=
tus ad requos obti qd ita dernit, ē n ut si parā=
tus; hig ē decri Idioti na: Dy, gª n ē parat
ad requos rei, gi Idicos petity ad pseqdy, gps

a solo suo nutu pero pt a sua librte excidit. Atq. et Exi-
mo D. cca. qs. obstacy ē t.° ad syny pare impolt de-
cry. Idioty Idioe a solo D.° pndnte, cui n. succedat
prisfao Idiois; nq. sit sucedat i pastori sq. n. erit nuga-
toriq vany, et jutile, et deserviet vna ug prisfaone
Idiois ad obty efficy. Obstacy ē Eos Dd. Rodenira
Boruc, et Aldrete eglit pare impolt D.° Idioes, et de-
cra Idiota Idioe pndnte a volte crata.

Raoē, q. alt acne

fa librte dependeat D.s facilme facere pt et etad, et qdq. for-
tata librte cary, et qn lls vidg inferad, sq. h. q. aplet
vata librte cary, et qn lli vidq infera, sl qbs videt q detraoe librtis creti, et fa-
mia indpra, sl qbs videt q detraoe librtis creti et fa-
sit sequiq Idiois prisfaoq: qo sit n. fauad ngatory, ju-
tile, et vany erit decry Idioty pali Idioe, et D.s vi. lim
eet: et n. parat ad sequos oblis licet. Ad Exim D.s n.
dit. Drte ad argts nc ans, cui t.a pao, si loqd dede-
cro Idioto, qd sil i xcluo Idioiu, l qd tals xcluos pove
dicad in sqo, in qo hea cq dabimd, et h. sis pard voltes
tlvq alatq. At fa i de decro Idioto, cui postea sdee-
dad xcluo Idiois: n. m. ed ngatoriq, jutile, et vany;
sed tale n. ed decry Idioty Idioe pndnte a librte cre-
ta, lt sucedat xcluo Idiois pl dita ad hs uegs.

Ad Ea

cuisdq antis paoq no bq pte cq dicis paoe. Sed ppt de-
cry Idioty Idioe pndnte a creta librte ē D.s ad vtq
paratus lt Idioq petitq ad sequeq, cq pl, libre n.
se legad, et sit in sqo librtis ad decernendq, et nolendq nn

dy o ad utrumque paratus, et in signo posteriori, in quo se determinat, relinquat mundi volitionem, quam pro libito omittere poterat: etiam quod sub disjunctione volens dare auxilium A, aut auxilium B, in ad utrumque paratus et in signo posteriori unum eligat, alterum relinquat. Sic ergo in signo decreti indifferentis est ad utrumque paratus, et ex post decretis de se non potius parata ... quam non ... Sic pariter ad ... et in signo posteriori ... quod pro suo libito ... poterat.

Articulus. 2us.

Arguta D. Ramirez, contra Sententiam

D. Suarez

nobiscum sentientes quam politiis decretorum indifferentium in Deo ... suadant ... allatis rationibus, quod ... etiam ... de ... Cap. ... breviter ... in unum collecta ... argumenta ...

...

[illegible]

Ans ... a nobis ... nil ... est ... mali ... ad ...

... ex eius antis gte pro bt. io v s d
gory dicentis in ... n dari fre, d ... ...
... Scrura ... ... dnas ... more nro ...
firmus dni dicit ... solunes ad aeus nros ...
lt fre d ... in ... regria ... ... lre, ...
te d decno de dilplendo ... ... animy ...
... in separa... ab ... ...
... ... ad ... ... decry re ... ...
... ...
... vi dies pacis.

Ad argty ... ... antis
... ...
manifeste ... ... velle ... ...
... ... tale decry ... ...
... regre antis gtes. Ad pacs ... no marg, ...
... pacs. ... ... ad dminados ... ...
... ... ut ... ... dminanti ... in eo ego
dminan ... ... d volis ... ...
... ... dminaos. ... ut
... ... dminans ... ...
... ...
... ... velle.

Ja pro ... ... antis pary ... ...
... ... regrir in ... ...
... ... dicente Frientino ...
... ...
... ... mercede ... ...
bonis ... ... d mentis ... ...
nadis e ani, ... segre oia bona, ...
... vide ea ... ... inseparabilitas ...

mortis diuinitus licet boni, quod quoditie videt, a purificari. [illegible]

Sin omnis, quod quatius tolli [illegible]

[illegible] adhuc [illegible] [illegible] est, eius [illegible] ...

[illegible]

Quaestio.

An sint solum decreta divina efficacia circa nostri liberi consentientia cum iis quibus ponitur.

Articulus 1.

Sex quaedam nonnullis praemissis.

Deum efficaciter velle nostros actus liberos multipliciter intelligi potest. 1°: si illos velit et libere facturos per voluntatem liberam. 2°: si eos velit vagantes per hanc determinationem aut per aliquam libertatis propensionem. 3°: si efficaciter velit actus liberos consentiendos cum iis, sub quibus revera actus ponuntur. De hoc ultimo modo non dealijs in sententiarum huius probandum an sit a Deo habere decreta efficacia circa nostros liberos. Ergo sit de decretis, quo Deus efficaciter velit actus liberos consentiendos cum iis quibus ponitur. 4: si consentiendo cum iis totum liberum quibus praesupponitur actus ponitur, et hic actus efficaciter determino, quod constat esse, quin ulterius liberum vel determinare decretum progrediatur.

2°, si dico mea, et libertatis definitio sufficienter facta sit mea libera, et usus. Sit exemplum. Videat Deus per scientiam mediam Petrum libere positurum esse per auxilium A, vel per auxilium B, sive aliud. Videat Deus per scientiam simplicis intelligentiae habere mediis, quo Deus necessitare Petrum ad ipsum ponendum, utque ipsius hoc determinans, et efficaciter velit esse huius modi: efficaciter determino, quod constat esse Petrum, sive per medium necessitans, sive per unum ex auxiliis A, et B, quod efficacia providit ad esse obtinendum. 3°: si distinctio facta sit mea constantia et libera, et huius sit mea posita efficacia libera, et inefficacia. Ut si providendo Deus per scientiam mediam Petrum libere positurum esse per auxilium A, et B et libere non positurum sub aliis determinat quod constat esse Petrum per auxilium A, quod providet efficax, aut per auxilium B, quod providet inefficax.

Ex his decretis hujus modi consentiendum a mediis, utque in illis ferat

neq subordinato, duage, neq detrate. Leg. d 3 y erund pscindentia
a maj detratis ug in nly detry ferand, et sig dsjnui oclind 3 sy
pondg sp mig nstand, sv libery, aud sp libry efax, aud
efax. pro 3. Oia tg erund detra, et pscindentia ru drsory;
detra ru 3 sui gdbd detri ocho 3 sy; et pscunda ru miory
agks pcindient — hy oio et lez, d 3 y. A maj sltz detratis
ig nly detry drnand, et vagent sp plra dsjnctioe facta.
His potis de sglis mentg nrg segntibs dnibg exponem.

1a 3o: Decreg abstg et efax aues pondi, sp mig nstand, l sit
sp mig lbrg pscindnd a sglis detrate depend esr ac spotis
scia mia, et futuoe sdiota aues nspgad cg liberte ac
tus decreti, ac pinde stare pt ru aues gi libre ponat. qu
e ad mentg PP. Molina trac 6 de pdestibg Disputae
8 sv totg, Ribadeneyra disputatione duodecima de
Prdestinaone Cap 3, et Herera Quaestione decima de Pre=
destinaone Sectione tertia, et ~~quarta~~ secunda eius parsfe
quitur ex prima; nam si tale decretum non pugnat cg
libertate aues decreti, mese, segs cg lo pose stare ac
cg libertate aues decreti, mese; segs cg lo pose stare ac ecuspg decri
tg, gi libri ponat. 1a 3nis pars pat ex ecuspg decri
explaoe pota S. 2.

Deus scientia media scivitu de
positione esus ug sp auxig A, et B, et cognoscend sisi
am miam here mam, quo posit nstare voltatg ad
consensg, cognoscit here in manu sua obtinere consensg
tg sp media nsitantia, tg sp media indiffa A, et B.
et gi conoscit here in manu sua consequos sptis sp plu
ra mia pt velle efacit obterc cosg sp algd xlis reliquae
do ad aliud signum medi determinationem: ergo po
test Deus per scientiam naturalem, et mediam vi=
dens habere in sua manu obtinere consensg tg per

mig nstand

... tis et miu zafrend dernere efficaciter consensum

aud p mig ... aut p mig ... Itaque ... nat. e mari

tis ... mia qa cognd ... pondu libre ...

... auxilia ... uti ... talia auxilia esse cognita

... posse obtere ... talia mia ... libera ... vill ...

... nag cognit here mig ... nstare volta ad ...

... cognd ... posse tale mig apparare.

... e equa certa ...

rite erary in ... cooperans ... manu plura mia, quae

certime ... dtrara hiturus postea mig ...

... dtraherus ... gdng ... re ... potead ...

a parite dspta ... mia videns ...

falit pondy ... et ... auxils mig ... libertate ...

fere ... dernere efficacit ... auxiliy mig aud libert ...

... tenendo ... volti ... extra ...

... Sic ... tale volte ...

... auxiliar ... aud auxiliy ... videat ... mia

infalit libre pondy ... volta ... libra

in ... pondo: ... efficacit velit ... pondere

... mig nstans ... mig ... libertate.

... Miris ...

... certima ... auxilia certime pondere

... intendens ... talia auxilia ...

... tale volta ... decro ...

... auxilio ... voltas ... mere ... libra ... talis vol

... volta ... efficax ... dtrahs ... volta

... tollerat ... libertas ... vao ... mia e ...

antecedat dtraos ... volta ... sepat ... mig

de dtrahe ... dicta ... futuros ... pri ... mia

... dtraos volta ... gles ...

... mia ... libertas ...

libertas ... extra ...

quo ... qad

Usque qad miro ... lega ... ng

decreto, quo ... efficacit velut ... mia, ... futuros ...

donata presuppositione consensus pondus aut sed mediis necessitans,
aut sed minus differens ... cum liberte non posset dici liberte ...
rre auxiliis, sed quod voluntas mere libera in consensu pondo: quod si
ut fuerit decretum non posset esse liberte. Loquitur enim in hoc de
decreto vagante sed minus necessitans et liberum, quod ad non ... videt
habere effectum ad ... de decretis vagantibus circa ...
praeturas, circa operationes ... suas ... indifferentes, ...
actum determinatos temporis, quibus sine decreti, et ... in
quibus est eadem ratio ... quod divino ... currentem
eodem modo pendit ... salva earum liberte.

Sit ha ... non potest dari
in Deo decretum efficax ... ut pondus ... aut ... gratia
aut ... gratia ... Explicatur hoc decreti ... intrinsece ...
liberum non ... dari in Deo ... certe ... Herrera ...
tur ... quod ... ut ... ad ... efficax ... cernere ...
... ut ... aut ... minus ... proxime utilis ...
... minus proxime utile ... auxilia ... gratia proxime ...
... obtendit auxilia ... gratia ... proxime
... utilia ad ... certe ... auxilia ... gratia
... utilis ... conclusio ... sufficientia ...
... talia ... non obtebunt ...
quod a ... proxime utilia ad ...
... non potest ... nec
... veri ... non ... minus ... potentia ...
... Ratio huius ... de ratione voluntatis efficacis ... consequenter
... ita de ratione voluntatis efficacis ... quod tale est ideo ...
... est quod ... potest ... minus serio ...
... voluntas ... decretum ... efficacit ... velle ...
... non potest ... voluntas in ... seria ...
... aut ... proxime utile tale
... efficax, ac proinde nec potest Deus ... minus proxime utile, ... potest
esse ... ideo potentia non ... aliquid non proxime utile, ...
... proxime utile ...

Duo hic ... alterum ... quod ...
nos ... in ea ... decreti liberi

aecipit n. Dn. Sporta Stimaa, qa videt Djy portit sb auxilio A e n pondus sb auxio B, q. impole decretorij, qa vellet q. alt uts pi Djy, et m psq offerret auxiy A quisy efax, n e unde libertas n stare. At ex eo hec decry impole pamd gd i voltas efax auex w pondi dsjnuè q. mia, d gd alqd e mijs tale i w eo stante auex n i pondus, w e pace pla stat. Alij nodij è cca. bo Dnj. gd vellt D. v. p. Suarez lib 3 de Auxijs Cap 17, et de Scientia lib 1 Cap 13, e lib 3 Ca pite 10, ubi decra vaca d ssendentia a mijs dtratis nad logitur de decris efacib, d desidibq w dep. sit in D. et qs ita velit ag n detrado mia, ut sb nlo dtrato videad D. Djy infalli pondy, w Psy legenti e stabit. Et longe dsy è ab eo, gd nos in l Dne asruimus.

Artus. 2.

Opposita argumenta.

Arguitr 1° contra 1 Dnj.

Decra dsjnua argunt Effecq: oo decry psendens a mijs dtratis, q. gd dernat auex pondus l q. mijs osiltans l sb libey ac pinde D. pole n e. Iga e lega, d uns pa 1°. Falib. decris n sert dstinte dna voltas cca. tale obty pslare d e= ffecta cca. K, l sud. d Isufi dit Effecq, idoq n admii inat D. Asuo ptaalis, q. gB iognad hoc ve w sie n dscernendo pslarites: go. b. Decry go D. dernard sny w efacidy q. mijs A, l q. mijs B insufitans ed se solo ad poem snis, sgd alud detrans alty mijs p alo; d decry efax obti insufitens ad pog luo e Effectus: oo.

Ntra argj 1.

Di psimus hec oes dnias, Aucoas, d portices miorg ad sng n dernit sny suspendendo dtraog miorg, d eody aue pcca bit sng ac detrat mia. d D. unta la notima bt: go de eody aue dernit sny, ac detrat mia, ac pinde te vide [illegible] dernere sny d indtrati vrsari cca. mia, qB impole e dernere sny n pspectis optime mijs. Istrat 2. Decry dsjnuy efax infert psalit, d n infert sny obty: go e implato

rig. Loro qs ontio suppti tq certa; posterior pa. Obtz dem
dsjnui e aiqd 3detratq, a qd hab e ijiat etra, u nigz
tratq ente rei etra pi; go n infert ug oby aiogi in
ferred etry qd etra n sit.

Ad ij quentis writ ijgand qd decra
dsjnua D qz ut nos xbuamd, tene n ea solvere. et pa ans ar
oti; ad ia aius paoz D mar, qad 3 ly, d osque ecc. h. l
hud opqisbe xidnte notq raoy movntq ad detreos unius q
no, quora xdnte dtraos unius obtiz f alo e liberte phis D
no; quora xdnte detraos f ot, go e absta, no: f alo, ingo. hic
ldz xdente detraos f ot. go e absta, no: alo, ingo. he
decrz dsjnoes, ubo mars, d tit dira mira, no dap. Dalqu
ferad in obtq volta dinua e drits caprbz rivi gt: et e eo
qd ignorat raoe, d mova qq dari fint ad uny f alo dtra
ro: ei e eo, qs ingcad so e sly dtrare uny f alo: et e eoq
lt raoe dmova cognad pr dtrare nolit z fa sua libertate

cercedz.

In sd h uny lx xudra pt, qa pt n dtrare no
qs dtraheras uny f alo, d pt n dtrare f tunc, detraheras
q postea. Voltas qs tndred in obtq dsjnon d osque ecc. h
3 hud obtq e ignora motivery. ad qs hew tal voltz n
pi uny f alo dtrare, arguere qt impfecq ignorq. aut
impoq. Velit qs xedred dtraos f oi bo lqd nunqs i.
ceda ad iq suo obto volito d impfeo e in volte efficacny
qs iq suo obto ijngi. At vo qs sly xida dtraos unius f alo
e liberte xcerceda, d n f oi lbo nlq dit impfeoq potius
pfeo e libertis potntis ita xceri. Et husmi esse in dto decry
dsjnoy. qo velled dsy. aud s uny. aud s alry mig sondy.

Rao
v q a dts primu cognred raoe, d mova ad uny, xd alty de
tradum. d u liu dewi ed ijiatus ad aliut, detrady: ido
alt s voltq dsjnug xidad dqusk exodta {ofusoe, libius
detractis, qs an i ofusio dida de nene e} adhuc tanti sed
tas impolis n e d. Nec obstad partas cogni fluq, na hic
dit, tn cognre in obte qd sly e l n cognra lud id dq

cre, qd utriq actus eē bō a cone D' clarima. Ad vo qdē
cra dīnva, sin nīl hray dīr d. stat in eo quite qd Dēs der
nens nō - vnij dtrare, ut pead. sut pet obtij n velle one
dsinvī odt. Ad lg eiusdg antis paog D marg; in sufficiēni
ed sē, olo ad pos te, imig, qd miatq fnis no: dtrate
mig, dto marg, d fni dsta miri, no dqs.

Ced pls insufficiēni

ad imig pos, q sdiord decro sio, qo Ds dtrard alt, &
mig dfnis pord: eē vo sufficiēns miate, q adtrare ad hd
hendq tale decrq, qo dernat dtrarq miq ad fnis pona; in
qo nla ē implao, au insuffeo. Ad lg dfraog D marg; n der
nit fng sus pndndo dtraog miorq, d cotq auc dernit fng,
ac dtrad mia uq libere, d pra ad optq fauat, dto; qn pi lud
facere, no marg, d qsa miri, D dgno: qo eotq auc Ds dernit
fng ac dtrad mia potens & dirbs id faire, omio; n potens no
dqs. Non dfatimo Dq decs ita dernere, d qowe: qe fr
fact cognit fig omia, lt velarit detradsing detred mia,
pr n ore facere, d p unis ag dtiare fng. d p alg mia:
unde id eē pont D' d n ita decs faciat, qd certq n a, eti
do lib omittd.

Ad lg dfrag dto lg antis ptq, q eo mo, qo
eius efiac Ds sidit in obtq ut pondq. lud infert, d no
dq. Ad eius paeg D marg: obtq decri dsinvi ē algd indetra
lq in se, eo; detratu & ore decri qdtrao e in eo dtnte qo n
velit dtrate obta ica. qq dsinoi vera, dto marg, d mirq in
fo u, dno dqs. Ma qdtratq in se dtre pr alii vadlit pt dari
qtriq vagq, a decrq dsinoq n vult algd in e qdtratq d obta
in e dtrata, idtrati vult, qn duo, ut olē dria. In h decro der
no, qo std auc l p auxiq A, l p auxiq B, dqda n obtq qd
vult d miq qo vult lud. obtq ē dtratq auxiq A, d dtra
lq auxiq B: mue ē indetratus. d lq ē hē & pre auc un o
quei: unde lt nil qdtratq in e pre ilead n qde decriq qpolee.

Ftau

it ē: p decrq qo Ds vq dfq dernit, vult illum fieri a volteq

cuius alius fave non potest utpote cum vitalis volitio, et non vult
quod prius contractus quia quod sic est a volente quod contractus prius: ergo Deus
vult quod sit a volente quod talis contractus, et declarare prius, et quia non
est locus in una voluntas ergo vere contrate cea. prius, vere contrate
cea. gratia quia le condicitur. Confirmatur: quia inde est dire volo esse quod
quod prius liberum, aut quod prius existens, ac si dicerem volo esse quod
prius liberum, sed non voluero esse quod prius existens, et vice versa:
et tunc volendi et connexionem mutua facienda est, et quia sunt, idque
repugnans: ergo.

Ad 2m respondetur argumentum contra minus: Deus non vult sed quod mius contra
ctus in hoc ordo, Deus ... suncit adiuncta quod: nec contractus et qui
contrae contracte in eo. Inte quia ut deiri non dicitur cuius facto, nomi
... Igitur eodem modo dico Deus vult contracte quod sit quod talis contra
ctus prius non vult contracte, ideo ... et non sequela licet. Solutio
constat ex dictis in sanctae ... Confirmatio argumentum precedentis, quia addo in
aliquis ab omnibus, ... est contractus: neque effectus constat aliqua ea contra
ta esse bene. Licet aliqua contrata sua ... ma ... explicatur: et tunc effectus
non petit contrate causa contractus, nisi ma petit contrate aliquis et
contractus prius: et ... quia fert in contratus cui, confirmatur et contra
ctus et est contingentis, quia tunc ... alius non fert ad ..., ... etc.
Solutio in ... decreti. Ad confirmationem 2 maris

Ad confirmationem 2 maris: effectus et quod mis
tendendi sine inde est dire, non effectus et quod ... conferendi, ideo maris,
et 2a minor nego. Decrevit ... et dictis quod ... in ma
... de ... dictis, ... effectus et clausus ... de
sit ... dictus ... et contract ... ad adhaeren
dum prius liberum ... si nolit adhaerere prius existens, ita et
Si vero ... effectus et quod ... Nego ... decreto
in obiecta: quod ex eo ... ut ala omnia quod decreto ... sit ...
... et ... ergo vaga et non dictus, ... non sit satis quod ...
... non ... quod dicto ... Deus ... sit omnia ... decretis ...
... in ... a nobis ... et ... in ... liag.
... neque quod ... effectus ... peccata ...
... ergo ... et ... non est indignus.

Arguitur 2º Antre decreto efficaci de aliquo ponendo ad quod minus nitantur ad [illegible] n in volere. [illegible] ad ingrediendum [illegible] decretum, [illegible] mihi [illegible] differentibus [illegible] [illegible] bra [illegible]. Ant [illegible] casu quo voltas n se detrare [illegible] [illegible] frentibus [illegible] [illegible] de n tenere Deus adhere minus nitanis ad [illegible] [illegible] in [illegible] tenere Deus facere aequetere ad [illegible] minus [illegible] ad minus nitanti [illegible] voluntas [illegible] n pere tenere Deus nitare aplare: quo voltas n potest [illegible] impedire [illegible] [illegible] minus differenti [illegible] [illegible] [illegible] n opponente adhuc [illegible] ad [illegible] pondus. [illegible] Deus volens [illegible] auus [illegible] minus libri [illegible] nitans n [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] infallibiliter ponere [illegible] auus [illegible] minus libri: quo casu quo voltas [illegible] libero n se detrare, tenere ad here nitans.

No anus aroti, d anus [illegible], quod [illegible] minus [illegible] in decreto efficax quod potest [illegible] [illegible] dependens [illegible] a, [illegible] [illegible] operationis [illegible] minus differentibus, [illegible] voltas n se detrare [illegible] impedire [illegible] minus [illegible] [illegible] generatio, [illegible] decreti efficacis [illegible] [illegible] n [illegible] decretum in lo casu ad nihil [illegible] [illegible] tenere Deus [illegible] Antre decreto efficaci [illegible] tenere Deus [illegible] ad minus libri [illegible] efficax ad minus nitans [illegible] auus: [illegible] voltas [illegible] minus libero n se detrare [illegible] n [illegible] [illegible] decretum, [illegible] [illegible] tenere Deus minus nitans [illegible] [illegible] [illegible] de auus [illegible] [illegible] auxio A, tenere Deus facere quod [illegible] auus: [illegible] [illegible] auxio A, voltas n se detrare, [illegible] impedire [illegible] ad nihil tenere Deus [illegible]

[illegible] ad [illegible] [illegible] ante [illegible] Antre decreto [illegible] [illegible] Deus n potest n pere minus nitans, ni pondo libri [illegible] quo [illegible] auus [illegible] pondus: [illegible] [illegible] n pere auus [illegible] minus libris n [illegible] [illegible] minus nitantis [illegible] data [illegible] [illegible] tunc [illegible] n [illegible] decretum efficax [illegible] ad nihil [illegible] tenere Deus [illegible] [illegible] [illegible] defendis [illegible] [illegible] [illegible] voltas [illegible] [illegible] decretum, [illegible] decreti n opus e ut [illegible] facere quod n [illegible] minus nitans, [illegible] [illegible] minus nitans [illegible] [illegible] [illegible] pere, [illegible] [illegible] auus

so qß. cuy ... d. ctg decri impedire ... : ... cstad in quib. lit
era volu.

Arguit 2. Ut hd libertas posito decreto consentiend
... dy nare pria instantia, ... consentia, et impli
... mo servari libertas: go. Min prob: ... ad constituendq libertq req
decrq nadi pria instantia req decrq prudentissimq ... hic d
nuere req ... tali decreto prudenti ... posito ... nso
req ad nadi, prudime pria instantia ... certa
scia de ... ab ... cavendo: go req ad libertq constituendq decrq
nadi pria instantia ... dantibq datis so certascia
... ; ... libertq ad ... , ut poti ...
... cu ... n ... libertas ad ... go

Argtq extra ... ...

... dicad ... aucu ... libri, so debrata libertate
qa ... tene ... libri ... nare pria ne
instantia ... : erit go nilq decrq ... pra
prudimq ... req ut hic, d nunc tale decrq prudime &
... etiam tot argts in ... studq. Insto q ad
libertq requa xta oes qd ... n insteo volq, ... qd constat ... au
... in decro n instadi d in decro ... ncesq esra ...
argtq: nq talia decra bend ee prudentia d n ... modo
hita: erit go nilq ... varie ... prudimi d n caeco modo
heari: et cq ad n ... hearit ... delibrata. ... ad
n ... ad ... ta ... libertq. d ... mo go ...
... cq alio & ... libertis.

Dicte ... mari no mini ad quos
... mare gad ... : req decru prudimq ... redi ... d
id prudime ... no ... maris, d ... ... mini
no ... decru nadi pria instantia, ...
scentia ... decrq in ... prudimq ... certasci
entia de ... libertas ... decro ... req
vind qd ... trig mig, d futuos ...
redi ... prudimq d ... req id prudimq hea, ...
id ... scia libertq constituit: d scia ut d decrq ad libertq
miate ... . go req ad libertq ... colatq ...

lectus relativus, ut sua qua quidem, et producens agit ad, non ad mis.

Arguitur 5 contra 2am. Non magis est minus proxime inutile ad consensum ponderis auxilium quidem efficax, quam ad consensum ponderis liberi auxilium resistans. Hac est: quia sicut adhibito auxilio quidem efficaci non stabit consensus, ita adhibito auxilio resistente non stabit liberi consensus. Sed non obstante quod auxilium est minus resistans sit proxime inutile ad consensum liberum ponderis, potest Deus efficaciter decernere consensum liberum vel per minus liberum, vel per resistans: ergo non obstante quod auxilium quidem efficax sit proxime inutile ad consensum ponderis, poterit Deus efficaciter decernere consensum ponderis vel per auxilium efficax, vel per efficax quidem. Sola maior argumenti, minor probatur: nam non obstante hoc, potest Deus efficaciter decernere consensum liberum detracto vel libero vel per minus libero vel per minus resistans, nego: detracto vel pondere, et contradico detracto vel libero, probo minorem, et nego consequentiam.

Si tamen dicas esse aserere posse Deum efficaciter decernere consensum detracto vel libero, et per minus resistans, aut per liberum, recte procedit argumentum: ut tamen inutile ad consensum liberum vel liberum minus resistans, quam ad consensum vel ponderis auxilium quidem inefficax. At non hoc asserit, sed solum posse Deum sub disjuncto per minus liberum, aut resistans efficaciter decernere consensum detracto vel pondere, et contradico detracto vel libero, seu fuerit minimum quod non propterea adhibeatur. Si applicetur minus resistans evadet consensus resistens et liber, si minus liberum applicetur: et tamen decretum neutrum determinat, aut determinat applicandum, inde neque decernit consensum detracto libero, neque detracto resistens; sed detracto ponderis, et detracto vel disjuncto ponderis liberi, aut resistens. Eodem modo dicimus in ratione futuri vel detracto libero consensum decretum, sed potest stare liberum tamen potest tamen actus vel solo decreto si nimirum minus liberum applicetur.

Hinc eruitur infra doctrina ad decretum efficax consensus ponderis per auxilium efficax, aut inefficax quidem, neglecto vel detracto vult consensum vel ponderis, cum tamen alterum minus, sed per sub disjuncto vult consensum ponderis inutile: ad eius propositionem ergo contrahit complacentis decreti. At vero in altero decreto utrumque minus sub disjuncto volitum

1 D° primo utile ē ad id, qđ ɔtrati cernit: neq qđ ɔtrati cernit ē ɔsus ut pondus, ɔ ad pos tq utile ē mrij resistani, qs liberij, sit n̄ ē tq utile ad libere pondꝫ ɔsꝫ, qđ ɔtrati non vult cernꝫ, nꝫ thꝫ sbdꝫnto velit ɔsꝫ ut libere pondꝫ.

Articulus. 3.

Altera conclusio.

Ea q̄ ɔferit ad ricta in ɔnibꝫ antibꝫ: depend a ɔpotis sua mia ɔ futuro ɔdi ɔta actu, Ds pt efficacꝫ cernere, atq sitꝫ sꝫ oio ɔ ɔscendente a mrijs tq liberi, tq nꝫsi, qo decerno poto stare pt qđ amo libere pond. Ex.° videat Ds ɔ sua mia ptꝫ libere potu ratꝫ amorꝫ sꝫ ei ɔferat auxiꝫ A, aut B, illꝫ Ds ɔplicerꝫ illa cognoscit se posse resistare prꝫ ad pondꝫ amrꝫ: ɔferit ergo posse Dꝫ ante absꝫ futuros amoris cernere efficacꝫ amrꝫ pondꝫ a pro h, ɔsꝫ mo, decerno efficacꝫ qđ prius pat amorem. Id decerꝫ ē oio ɔ ɔscendens a mrijs tq liberis tq necꝫ, nꝫ nlꝫ ɔ reprimat, aut cernat, neq ɔtrate nꝫ sbdꝫnta ɔsui

to dixi ɔr, qa utulꝫ ɔclarē n̄ ɔscendit oio a mrijs, qa nꝫ velit ɔtrate aq, utulꝫ vult mia nꝫa, ut pond, eatꝫ in ɔsert ponda: sit qi vult efficacꝫ ɔnꝫ utulꝫ tq vult nꝫa ad ɔnꝫ. Insꝫ ɔferit Dꝫ qđ tale cernꝫ efax, sꝫ ɔtr. slepat sꝫ ɔ mia dictꝫ, ɔ ɔdiotꝫ futuros amoris, pt ɔtem nꝫ ao qđ amor libere sb lo a ɔro pond. ɔnꝫ sꝫ explatꝫ tradunt ɔati ɔbdnera, ɔ Herera, ea ɔ pro oadꝫ rxoe qa tam ɔ ɔvimus ɔnꝫ. Ds talibꝫ sꝫ ɔditis mia, ɔ ɔplius ɔ ɔlꝫ instruitus cognit here in sua manu ~~ɔqueꝫ ɔ ɔ ɔlꝫ~~ ~~ɔa mia~~ obtere ɔsꝫ ɔ qđ ɔlꝫ elis mrjs, ɔstat ɔ ɔ ɔ ɔrita ɔ ta ɔne. Sꝫ qi cognit here in sua manu ɔquoꝫ ɔnis ɔ ɔlra mia pt efficacꝫ velle ɔnꝫ nlꝫ, neq sbdꝫnto ɔtrato mrij, ɔ religꝫ ɔ oio eliꝫ faciꝫ postea.

Hec po in ɔctis ɔpe ria ɔsa ɔstat, ē in D° ɔq ɔē, ɔ ɔ ɔ ɔ ɔ efficacꝫ ɔtdere

sig. ceo sed. qd nlg evolvat, i effect. aut implac. qd sue ar-
gentum stab: oo porr. ita osy dernere. Illo sic, d stnte
tali deino Ds ipse pt mi, sed qd si sig. mig. quidd. sba
libre in falli porri. Deo collati. sed met libera, e liber osu
qd eff estad v. cata pacto. Omi si qo depend. a sua mia, e
futuroe sdiota d suis Ds pt efaui dornere liby sig. se oio sin
dndo a mys tg libri. g3 syst, deiro qo potos pt ee liber
osu.

3a Ing obiic. f. illius e mus, qo hum. decry efax ster-
deni pi est respondere actia mia, e futuroe sdiota aux: sed
in h mo tndnti vdlo, qd stat osus n' agaret ulla sucatio, sed
qus, aut sea ad sig. mig, e futuroz sdiotz osu: qo rad de
cry ery h esse dnda vole his. Ho aus d pacg. Dus m
gditz decry n' respiciat sec mig. efferens ut etrain deiry p
aut licentity sive dtrare sive caoe sd vy e adhuc tg ei ope
fere pt seus rebus rade ui usr, sig. mig. e futuros sdiot. e lo
A liga. [illegible] opt complacea d in futuroe sdiota osu, e magis
illie suis p aux. A, et B, ita et ht sig. dernat efaui osu in
det tg sb exsiloe huic eglenti dernno, qd stat osu, d placeo in
eo qd gditz osy obtere velig n' sig. f mia ostantia vy
p auxig A, et B.

Illud pt h aiudre, p nimy decry, gar tndit in
osy, sb ex boe huic eglenti: vdlo e derno efecti osy, q3 poidet
efecit tg e mig. ntantia tg se auxia efrentia A, et B. Lig
regis, st p repse tndat in absegility osu p mia efrentia,
nla rade pr fdit erg auxis efrentis. ad my, qo et tendret
inpraty h mo, vdlo suerty puiseni me pt h pecty aeernis
ferni obnoxi, y vdm. ht efaui velle fry, nec efaui poenas
erni fdit. ut ego ni aeus tndntig, e regy hend ad sig. mig.
e futuros sdiotz osu, qn auxia alga extre velint fr. itaq.
here pt decry, de qo osim. sed sig. sig, aut stuly tndntig ht
mia nla ng dtrare ng dsinot pr velit.

Dicit E. Velle efaui e
tg osu e velle osy fr. d caari et ngt Ds velle osy fr. d causari

ni l ab h. distrata ca, l [illegible] deffinitio ad h. lla: go deus efas
de [illegible] sug l ngt ee ta oro [illegible] indens d n impsted alg [illegible]
infog ad mig, [illegible] [illegible] deffinitio velit d dernat. Dmarem:
velle efg Osus e velle [illegible] d caari l efiedalit l gmtalit [illegible]
apto [illegible] d cari ddo: dtrate gmtalit spto no mar; e [illegible]
mirg: d. ngt d vele [illegible] et cari gmtalit ni l ab ha, et
caetera, ddo: efiedalit [illegible] ni vtiuli [illegible] gtave, dillative,
ab h. dtrata ca, l deffintioe ab h, lla, ddo; ni fr ab ha, [illegible]
no mirg; d. [illegible].

Aut [illegible] pt [illegible] efiedalit, d gmtaliter:
d [illegible] sumat gmtalit dit [illegible] efrey: [illegible] vo efiedalit dit [illegible]
[illegible] at care pt [illegible] efiedalit d gmtalit: d h mo [illegible]
[illegible] ca [illegible] d efy: [illegible] efiedalit dit [illegible] ca poenty
caret [illegible] i cari utrog mo [illegible] gmtalit
[illegible] efy aog [illegible]: [illegible] vo efiedalit dit [illegible] gd ca [illegible]
gd [illegible] net id ca [illegible] vele [illegible] cari gmtalit
[illegible] ab xliqa ca [illegible] deffinito. [illegible]
spto e velle [illegible] vele id, gd cari [illegible], seu gd [illegible]
cedatit e [illegible] velle cg algs ni vtiuli [illegible] gtave, dillacie. [illegible]
ca [illegible] vo e velle cg algs ni vtiuli [illegible]
deus efax [illegible] velle [illegible] d caari eo [illegible] gd [illegible]
llet [illegible] efiedalit [illegible] in [illegible]
[illegible] velle cg algs.

[illegible] 3: [illegible] deus efax [illegible] pondi ed [illegible]
[illegible] tollere libris, d [illegible]
[illegible] ad mia [illegible] pondus ngt [illegible] aptare [illegible]
[illegible] ad [illegible] go tolit libris. [illegible]
[illegible] ad [illegible] go [illegible] immit [illegible]
[illegible] exequi [illegible] Fiat lux [illegible] obedire
[illegible] [illegible] vult [illegible] dpen a mi [illegible]
[illegible] immit aptata ni [illegible] vult [illegible] ido [illegible]
postea [illegible] ne attore [illegible]
[illegible] aptava [illegible] vult [illegible] pondus
[illegible] indfra: go deus efax [illegible]
gd n eta. vult [illegible] ee immit [illegible].

Datamari

dispō no mire. Ad p.aos ꝗ ō ante, no vaß, l C.o. D=
geni: go, ꝑ Dᵗ xerna, ua volte [illegible] ꝑ fiat rsus, ut fiat
lux n̄ ꝑ n̄ obedire opera dn̄ ei ꝯmie aplat, ꝑ volta
efra ꝯſus id pondi & gria dtrāoe Dn̄ Deo. ꝑ n̄ ī trapon
tu ꝯus, no Taß. Vao ē mesa, qᵃ ꝑ n̄ ī voltas ꝯus ud pon
di & gria dtraoe Dn̄ lē voltas efus ut liberi, d pondi &
dtraoe cro, dig ꝯdigē volte aplava ꝯfreri opos. ī n̄
ē voltas ꝯſus id pondi & altius dtraoe us ꝯus ꝑ ngeā ni
kdtraoe alius ꝯdigē ala volta, ꝯ dtrē an & gria dtrao
ne: dꝯ mia ꝯtantiā, an ꝯdtraoe crꝯ, ī ꝯ mialtra
pondus ī ꝯus, d ꝯ n̄ n̄ a ꝯmie aplava, nec ꝯaqueva, ꝯ
tali. n̄ ī voltas, ultragꝯ ala ē n̄fa ud ꝑ a d ꝯ.

Fiumi ē

voltas ꝑ gß Dᵗ efau. drnerē ꝯ ꝯ, dꝯ, ē. qᵃ etlin̄ ed vol=
tas dē ꝯsa ud por ē ꝯ mia lira d & dtraoe crꝯ, n̄ dē
te lo dt pondo & gria dtraoe, d ai utroꝯ ꝑ indre [illegible] po in
go hedꝯ: unde ala ꝯgrē d aplava, ꝯmie ꝯpoꝯ n̄ ed. dtrao ed
ē ac ī dire: aquis qᵃ hi n̄ ī ho: go gd n̄ ē hie hoest
dꝯ ante, no daß: gd velit dꝯ ed libꝯ ē caput ſcſm ūn̄ ī
ꝯmie aplava, ꝯ velit dꝯ ed pondꝯ & dtraoe crꝯ, dꝯferē
volꝯ ꝯfren aplavꝯ, ī ꝯ n̄fa ī ad librꝯ. At et nim
velit ꝯ ꝑ t adhuc n̄ ē aplava, d ꝯaqueva, ꝑ nimꝯ n̄
velit dꝯ ud pondꝯ & gria, ꝯ ud pondꝯ & altius dtraone.
Dn̄ xedit in dꝯro efau ꝯ us, ꝯ, gd gria ꝯdigē
ala volte, ē ꝯfeqauꝯ, dꝯmie aplavꝯ, opoꝯ n̄ bē ee.

M. S. 4.º perg.º con 149 hojas ~~folia~~ ~~das~~ sin foliar tiene alg.s desspegadas completo.

K = Garcia de voluntate Dei.

331

DE

VOLVN

TATE

44